

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 386

41:a årgången
11 december 1998

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I Meddelanden	
	Europaparlamentet	
	<i>Skriftliga frågor med svar</i>	
(98/C 386/001)	E-4082/97 från Gerhard Hager till kommissionen Ämne: Inkassobolags hävdande av fordringar	1
(98/C 386/002)	E-0013/98 från Hiltrud Breyer till kommissionen Ämne: Otillåten försäljning av Monsanto-sockerbetan i Nederländerna (kompletterande svar)	2
(98/C 386/003)	E-0104/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Ämne: Tryggandet av flygsäkerheten inom Natura-områden	3
(98/C 386/004)	E-0119/98 från Alonso Puerta, Laura González Álvarez, Ludivina García Arias och Fernando Morán López till kommissionen Ämne: Nedsärningar inom kolgruvenäringen i de spanska gruvområdena	4
(98/C 386/005)	E-0189/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Uppehållstillstånd	5
(98/C 386/006)	E-0237/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	6
(98/C 386/007)	E-0238/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	7
(98/C 386/008)	E-0239/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	7
(98/C 386/009)	E-0240/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	7
(98/C 386/010)	E-0241/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	8
(98/C 386/011)	E-0242/98 från María Estevan Bolea till kommissionen Ämne: Biologisk mångfald	8

Pris: 35 ecu

(fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0237/98, E-0238/98, E-0239/98, E-0240/98, E-0241/98 och E-0242/98	8
(98/C 386/012)	E-0323/98 från Riitta Myller till kommissionen Ämne: Anmälningssplikt om byte av sedlar	10
(98/C 386/013)	E-0341/98 från Nel van Dijk till kommissionen Ämne: Lika möjligheter på den inre marknaden för elektricitet och gas	10
(98/C 386/014)	E-0349/98 från Amedeo Amadeo till kommissionen Ämne: Miljöskatter	11
(98/C 386/015)	P-0354/98 från Georg Jarzembowski till kommissionen Ämne: Underrättelseverksamhet inom Europeiska unionen	12
(98/C 386/016)	E-0367/98 från Stefano De Luca till kommissionen Ämne: Fri konkurrens och marknadsbestämmelser för civilflygsektorn i Italien	12
(98/C 386/017)	E-0369/98 från Nuala Ahern till kommissionen Ämne: Rapport från brittiska regeringens rådgivande kommitté för hantering av radioaktivt avfall (kompletterande svar)	13
(98/C 386/018)	E-0399/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Konsekvenserna av den nya argentinska fiskelagen för EU:s fiskeintressen	14
(98/C 386/019)	E-0408/98 från Elisabeth Schroedter till kommissionen Ämne: Hushållsavfall i Galicien	15
(98/C 386/020)	E-0420/98 från Graham Watson till kommissionen Ämne: Tysk skattebestämmelse	16
(98/C 386/021)	P-0438/98 från Reinhard Rack till kommissionen Ämne: Avgränsningskriterier för det nya mål-2	17
(98/C 386/022)	E-0453/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Telecom Italia, Roms kommun och fiberoptiknät	18
(98/C 386/023)	E-0477/98 från Richard Howitt till kommissionen Ämne: Betydelsen av gemenskapens ekonomiska utveckling i framtida strukturfondsprogram	19
(98/C 386/024)	E-0483/98 från Richard Howitt till kommissionen Ämne: Gemenskapsinitiativ inom ramen för strukturfonderna	20
(98/C 386/025)	E-0503/98 från Dominique Souchet till kommissionen Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske	21
(98/C 386/026)	E-0505/98 från Dominique Souchet till kommissionen Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske	21
(98/C 386/027)	E-0507/98 från Dominique Souchet till kommissionen Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske	22
(98/C 386/028)	E-0509/98 från Dominique Souchet till kommissionen Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske	22
(98/C 386/029)	E-0511/98 från Dominique Souchet till kommissionen Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske	22
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0503/98, E-0505/98, E-0507/98, E-0509/98 och E-0511/98	23
(98/C 386/030)	E-0551/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Det regionala operativa programmet för Attika – delprogram 2, åtgärd 1	23
(98/C 386/031)	E-0555/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Det regionala operativa programmet för Attika – delprogram 1, åtgärd 3	24
(98/C 386/032)	E-0571/98 från Graham Watson till kommissionen Ämne: Direktiv 79/923/EEG om kvalitetskrav för skaldjursvatten	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/033)	E-0578/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Höghastighetståg	26
(98/C 386/034)	E-0585/98 från Sören Wibe till kommissionen Ämne: Tulpanreklam	27
(98/C 386/035)	E-0589/98 från Mirja Ryyänen till kommissionen Ämne: En europeisk ram för skogscertifiering	28
(98/C 386/036)	E-0604/98 från Carlos Carnero González, Laura González Álvarez, Pedro Maset Campos och Alonso Puerta till kommissionen Ämne: Snabbtågsprojektet Madrid – Valladolid som utarbetats och nyligen offentliggjorts av det spanska närings- livsdepartementet	28
(98/C 386/037)	E-0605/98 från Angela Sierra González till kommissionen Ämne: Biologisk återhämtningsperiod i de marockanska fiskevattnen	30
(98/C 386/038)	E-0617/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Utvidgningen av Interregprogrammet till att omfatta klippöar	31
(98/C 386/039)	E-0646/98 från Monica Baldi till kommissionen Ämne: Jaktbara arter	31
(98/C 386/040)	E-0649/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Ämne: Skatt på alkoholhaltiga drycker (kompletterande svar)	32
(98/C 386/041)	E-0708/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	33
(98/C 386/042)	E-0709/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	33
(98/C 386/043)	E-0710/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	34
(98/C 386/044)	E-0711/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	34
(98/C 386/045)	E-0712/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	34
(98/C 386/046)	E-0713/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	34
(98/C 386/047)	E-0714/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa	35
(98/C 386/048)	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0708/98, E-0709/98, E-0710/98, E-0711/98, E-0712/98, E-0713/98 och E-0714/98	35
(98/C 386/048)	E-0716/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Helhetssyn på energipolitiken och energiåtgärderna	36
(98/C 386/049)	E-0718/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Mervärdesskattkommittén	37
(98/C 386/050)	E-0719/98 från Amedeo Amadeo och Salvatore Tatarella till kommissionen Ämne: Mervärdesskattkommittén	37
(98/C 386/051)	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0718/98 och E-0719/98	37
(98/C 386/051)	E-0730/98 från Maartje van Putten till kommissionen Ämne: Inhemsk språk som talas i Europeiska unionens utomeuropeiska områden, särskilt i Franska Guyana	38
(98/C 386/052)	E-0746/98 från Bill Miller till kommissionen Ämne: Mervärdesskatt	39

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/053)	E-0748/98 från Allan Macartney till kommissionen Ämne: Vatten- och avloppsbestämmelser	39
(98/C 386/054)	E-0756/98 från Outi Ojala till kommissionen Ämne: Avskaffande av diskriminering på grund av sexuell läggning	40
(98/C 386/055)	E-0758/98 från Jonas Sjöstedt till kommissionen Ämne: Ersättning vid skador orsakade av vilda djur	41
(98/C 386/056)	E-0764/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Problem för kyltransportörer	41
(98/C 386/057)	E-0794/98 från Undine-Uta Bloch von Blottnitz till kommissionen Ämne: Kalvtransporter i EU – Herodespremie	42
(98/C 386/058)	E-0795/98 från Reimer Böge till kommissionen Ämne: Personalbrist i GD VI	43
(98/C 386/059)	E-0800/98 från Nuala Ahern till kommissionen Ämne: Ett andra schakt/silo för förvaring av radioaktivt avfall vid Dounreay-anläggningen i Caithness i Skottland	44
(98/C 386/060)	E-0810/98 från Jens-Peter Bonde till kommissionen Ämne: Publicering av tullregler i Europeiska gemenskapernas officiella tidning	45
(98/C 386/061)	E-0818/98 från José Apolinário till kommissionen Ämne: Gemenskapsinitiativet Pesca och turismen	45
(98/C 386/062)	E-0819/98 från José Apolinário till kommissionen Ämne: Forskning och turism	46
(98/C 386/063)	P-0822/98 från Carmen Fraga Estévez till kommissionen Ämne: Ny argentinsk lag om fiske och fiskeriavtal mellan Argentina och EU	47
(98/C 386/064)	P-0823/98 från Jan Sonneveld till kommissionen Ämne: En europeisk modell för hygienintyg vid export av torr naturgödsel från fjäderfån	47
(98/C 386/065)	E-0827/98 från Ursula Schleicher till kommissionen Ämne: Särskild kurortsavgift i Badgastein och dess förenlighet med gemenskapsrätten	48
(98/C 386/066)	E-0833/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Demokratiklausul och Lomékonventionen	49
(98/C 386/067)	E-0839/98 från Ernesto Caccavale till kommissionen Ämne: Syditalienska motorvägsbyggföretag använder sig systematiskt av säsongskontrakt	50
(98/C 386/068)	E-0868/98 från Ursula Stenzel till kommissionen Ämne: Transit genom Alperna	50
(98/C 386/069)	P-0879/98 från David Hallam till kommissionen Ämne: Förslag från Föränta staternas jordbruksdepartement om normer för biodynamiska produkter	51
(98/C 386/070)	P-0889/98 från Mark Watts till kommissionen Ämne: Olaglig slakt av får i Frankrike på Eid-El-Kabir-festivalen	52
(98/C 386/071)	E-0897/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Ämne: Telefonavgifter	53
(98/C 386/072)	E-0899/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Ämne: Jordbruksstöd: gröna växelkurser	54
(98/C 386/073)	E-0927/98 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Tillåten jakt på flyttfåglar i Navarra	55
(98/C 386/074)	E-0933/98 från Giuseppe Rauti till kommissionen Ämne: Försäljning av historiska fynd med anknytning till det syditalienska kungadömet	56
(98/C 386/075)	E-0934/98 från Elena Marinucci till kommissionen Ämne: Det finansiella instrumentet Life	57

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/076)	E-0936/98 från Florus Wijsenbeek till kommissionen Ämne: Rättegångar i utlandet	58
(98/C 386/077)	E-0940/98 från Antonios Trakatellis till kommissionen Ämne: Driften vid kärnkraftverket Kozloduj – minskning av Bulgariens beroende av kärnenergi samt säkerhets- och skyddsåtgärder	59
(98/C 386/078)	E-0941/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Tung beskattning av begagnade lastbilar i Grekland	61
(98/C 386/079)	E-0942/98 från Allan Macartney till kommissionen Ämne: Produktionsfaciliteter i form av fartyg för oljeprospektering	61
(98/C 386/080)	E-0947/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Gemenskapsdirektiv om avfall	62
(98/C 386/081)	E-0958/98 från Lucio Manisco till kommissionen Ämne: Jordbruksstöd	63
(98/C 386/082)	E-0959/98 från Lucio Manisco till kommissionen Ämne: Kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Colombia	63
(98/C 386/083)	E-0970/98 från Robin Teverson till kommissionen Ämne: Försenade betalningar från ESF 1996	64
(98/C 386/084)	E-0974/98 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Ämne: Gemenskapsåtgärder för de hemlösa inom ramen för budgetpost B-4103	65
(98/C 386/085)	E-0978/98 från Nel van Dijk och Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf till kommissionen Ämne: Röjningspremier för fruktträd med hög stam	66
(98/C 386/086)	P-0980/98 från Anna Karamanou till kommissionen Ämne: Skydd av barns hälsa från farliga leksaker	67
(98/C 386/087)	E-0983/98 från Eryl McNally till kommissionen Ämne: 2000 – årsjubileet: en skuldfri start för en miljard människor	68
(98/C 386/088)	E-0994/98 från Phillip Whitehead till kommissionen Ämne: Läkemedel	69
(98/C 386/089)	E-0997/98 från Laura De Esteban Martin till kommissionen Ämne: Gemenskapens uttagningsprov	69
(98/C 386/090)	E-0999/98 från Laura De Esteban Martin till kommissionen Ämne: Gemenskapens uttagningsprov	70
(98/C 386/091)	E-1000/98 från Laura De Esteban Martin till kommissionen Ämne: Gemenskapens uttagningsprov	70
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0999/98 och E-1000/98	70
(98/C 386/092)	E-1002/98 från Gianni Tamino till kommissionen Ämne: Bristande respekt för gemenskapslagstiftningen i samband med offentlig upphandling avseende byggandet av "Cispadana-vägen"	71
(98/C 386/093)	E-1018/98 från Rolf Berend till kommissionen Ämne: Bidrag till europeiska kulturstaden Weimar 1999	71
(98/C 386/094)	E-1019/98 från Freddy Blak till kommissionen Ämne: Danska ungdomars alkoholkonsumtion	72
(98/C 386/095)	P-1022/98 från José Apolinário till kommissionen Ämne: Strukturfonderna och de yttersta randområdena	72
(98/C 386/096)	E-1032/98 från Mark Watts till kommissionen Ämne: Färjetragedin i Ramsgate: de svenska företagens underlåtenhet att betala böter	73
(98/C 386/097)	E-1048/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Hjälptill malmgruvnäringen	74

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/098)	E-1054/98 från Josu Imaz San Miguel till kommissionen Ämne: Sammanhållningsfonden	74
(98/C 386/099)	P-1057/98 från Paul Lannoye till kommissionen Ämne: Multilateralt investeringsavtal	75
(98/C 386/100)	E-1063/98 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Viltfångare på fordon	76
(98/C 386/101)	E-1064/98 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Jordbruksbidrag för uppfödning av vinhund	76
(98/C 386/102)	E-1070/98 från Allan Macartney till kommissionen Ämne: Världshandelsorganisationens ministerkonferens och djurskyddets utveckling inom ramen för GATT/ Världshandelsorganisationen	77
(98/C 386/103)	P-1074/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Oegentligheter i samband med anbudsförandet avseende datorisering	77
(98/C 386/104)	E-1075/98 från Kirsten Jensen till kommissionen Ämne: Samarbete med maffian i Uzbekistan	78
(98/C 386/105)	E-1092/98 från Thomas Megahy till kommissionen Ämne: Gästolars säkerhet	79
(98/C 386/106)	E-1093/98 från Susan Waddington till kommissionen Ämne: Integrering av jämställdhetsaspekter och den inre marknaden för el och gas	80
(98/C 386/107)	E-1094/98 från Claudio Azzolini och Antonio Tajani till kommissionen Ämne: Överträdande av inledningen i artikel F i Fördraget om Europeiska unionen (inledning och artikel 6 i Amsterdamfördraget)	80
(98/C 386/108)	E-1103/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Kriterier för val av plats för uppförande av den fjärde Europaskolan i Bryssel-Berkendael	81
(98/C 386/109)	E-1104/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Standardisering på området för elektronisk handel	82
(98/C 386/110)	E-1105/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Elektronisk handel och medlemsstaternas skattesystem	83
(98/C 386/111)	E-1119/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Slopandet av professuren i arkeologi vid Mannheims universitet	84
(98/C 386/112)	E-1122/98 från Peter Crampton till kommissionen Ämne: Samordning mellan GD IB och GD VIII	84
(98/C 386/113)	E-1126/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Ämne: Spridningen av tuberkulos	85
(98/C 386/114)	P-1127/98 från Nuala Ahern till kommissionen Ämne: Förhandlingarna om OECD:s multilaterala avtal om investeringar (MAI) och detta avtals konsekvenser för den inre marknaden och gemenskapens regelverk	86
(98/C 386/115)	E-1147/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Miljövård – Impelnätet	87
(98/C 386/116)	E-1160/98 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Brottsorganisationers inblandning i olaglig avfallshantering i södra Latium i Italien	88
(98/C 386/117)	P-1178/98 från Luisa Todini till kommissionen Ämne: Ersättning för tobakssorten "Bright" i regionerna Umbrien och Venetien (regleringsåret 1997)	89
(98/C 386/118)	P-1179/98 från Odile Leperre-Verrier till kommissionen Ämne: Konsekvenser av avbrytandet av Med-Media-programmet	90
(98/C 386/119)	E-1183/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Kommissionens avslag på ett projektförslag	90

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/120)	E-1184/98 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Mänskliga rättigheter i Dominikanska republiken	91
(98/C 386/121)	E-1197/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Ämne: Mänskliga rättigheter i Kina	92
(98/C 386/122)	E-1207/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	92
(98/C 386/123)	E-1208/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	92
(98/C 386/124)	E-1209/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	93
(98/C 386/125)	E-1210/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	93
(98/C 386/126)	E-1211/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	93
(98/C 386/127)	E-1212/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	94
(98/C 386/128)	E-1213/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	94
(98/C 386/129)	E-1214/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	94
(98/C 386/130)	E-1215/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	94
(98/C 386/131)	E-1216/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Konkurrenskraft	95
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1207/98, E-1208/98, E-1209/98, E-1210/98, E-1211/98, E-1212/98, E-1213/98, E-1214/98, E-1215/98 och E-1216/98	95
(98/C 386/132)	E-1217/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: ECB	95
(98/C 386/133)	E-1218/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: ECB	96
(98/C 386/134)	E-1219/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: ECB	96
(98/C 386/135)	P-1234/98 från Ilona Graenitz till kommissionen Ämne: Uppfödning av höns	97
(98/C 386/136)	E-1237/98 från Allan Macartney till kommissionen Ämne: Skatt på försäkringspremier i Förenade kungariket	98
(98/C 386/137)	E-1247/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Pass utfärdas inte till kroatiska flyktingar	98
(98/C 386/138)	E-1248/98 från Glenys Kinnock till kommissionen Ämne: Djurpass	99
(98/C 386/139)	E-1253/98 från Odile Leperre-Verrier till kommissionen Ämne: Europeiskt handlingsprogram för ungdomen	100
(98/C 386/140)	E-1262/98 från Edith Müller till kommissionen Ämne: Förbindelser och utbildningsprogram med kandidatländerna	100
(98/C 386/141)	P-1269/98 från Nikolaos Papakyriazis till kommissionen Ämne: Ekonomisk ersättning vid svår sjukdom	101

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/142)	E-1274/98 från Freddy Blak till kommissionen Ämne: EU-länder hindrar indrivning av underhållsbidrag	103
(98/C 386/143)	E-1275/98 från Gerhard Hager till kommissionen Ämne: Skillnader i narkotikapolitiken	104
(98/C 386/144)	E-1277/98 från Gerhard Hager till kommissionen Ämne: Överenskommelse om skydd av de ekonomiska intressena	105
(98/C 386/145)	E-1280/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Ämne: De konsekvenser som Agenda 2000 får för gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater	106
(98/C 386/146)	E-1287/98 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Ämne: Främjande av åtgärder som gynnar egenföretagande bland ungdomar	107
(98/C 386/147)	P-1289/98 från Undine-Uta Bloch von Blottnitz till kommissionen Ämne: Bedrägerier i samband med bistånd till Tjernoby1	108
(98/C 386/148)	E-1296/98 från Caroline Jackson till kommissionen Ämne: Lägre momssats för reparationsarbeten på kyrkor och religiösa byggnader	109
(98/C 386/149)	E-1297/98 från Iñigo Méndez de Vigo till kommissionen Ämne: Tullregler	109
(98/C 386/150)	E-1300/98 från Franco Malerba till kommissionen Ämne: Skadliga ämnen (asbest) i Europaskolan i Bryssel I – Uccle	110
(98/C 386/151)	P-1308/98 från Freddy Blak till kommissionen Ämne: Krav på make-up för kvinnliga anställda	111
(98/C 386/152)	E-1323/98 från Jean-Antoine Giansily till kommissionen Ämne: EU:s turistikpolitik	112
(98/C 386/153)	E-1324/98 från Jean-Antoine Giansily till kommissionen Ämne: Skapande av en europeisk klimatbyrå	113
(98/C 386/154)	E-1328/98 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Obligatorisk konkurrensetsatt anbudsgivning: Oldham Metropolitan District Council i Förenade kungariket	113
(98/C 386/155)	P-1332/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Eventuell indragning av 1997 års stöd till får- och getuppfödare i Rethymnos län	114
(98/C 386/156)	E-1334/98 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Slutrapporten om den internationella bedömningen av MOX-bränsle	115
(98/C 386/157)	E-1343/98 från José Salafranca Sánchez-Neyra till kommissionen Ämne: Helms-Burtonlagen	115
(98/C 386/158)	E-1344/98 från José Salafranca Sánchez-Neyra till kommissionen Ämne: Helms-Burtonlagen och förbindelserna med Förenta staterna	115
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1343/98 och E-1344/98	116
(98/C 386/159)	E-1347/98 från Yves Verwaerde till kommissionen Ämne: Åtgärder för att bekämpa galna kosjukan	116
(98/C 386/160)	P-1350/98 från Ernesto Caccavale till kommissionen Ämne: Diskriminering vid allmänt uttagningsprov KOM/A/8/98 och KOM/A/11/98	117
(98/C 386/161)	E-1373/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Försäkringsskydd för värplikliga som är medborgare i en annan medlemsstat	119
(98/C 386/162)	E-1374/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Det integrerade systemet för kontroll av anslag från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket	120

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/163)	E-1387/98 från Jonas Sjöstedt och Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Torvtillgångar i Polesjeregionen i Vitryssland	120
(98/C 386/164)	E-1388/98 från Richard Howitt till kommissionen Ämne: Europeiskt förslag om rasism och främlingsfientlighet på grundval av Amsterdamfördraget	121
(98/C 386/165)	E-1389/98 från Richard Howitt till kommissionen Ämne: Utvärdering av Helios II: förberedelse för ett nytt program till förmån för funktionshindrade	121
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1388/98 och E-1389/98	121
(98/C 386/166)	E-1392/98 från Richard Howitt till kommissionen Ämne: Åtgärder till förmån för funktionshindrade (pilotprojekt)	122
(98/C 386/167)	E-1394/98 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Ämne: Våldtäkter som begåtts av den turkiska armén i kurdiska områden	123
(98/C 386/168)	E-1404/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Valutaväxlare och euron	123
(98/C 386/169)	E-1414/98 från Joan Colom i Naval till kommissionen Ämne: Språk för information om euron på Internet	124
(98/C 386/170)	E-1419/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Inspektioner och kontroller i samband med direktiv 93/43/EEG och direktiv 96/3/EEG	125
(98/C 386/171)	E-1425/98 från Karin Jöns till kommissionen Ämne: Förslag om reglering vid vissa anställningsförhållanden	126
(98/C 386/172)	E-1430/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	127
(98/C 386/173)	E-1431/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	127
(98/C 386/174)	E-1432/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	127
(98/C 386/175)	E-1433/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	127
(98/C 386/176)	E-1434/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	127
(98/C 386/177)	E-1435/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	128
(98/C 386/178)	E-1436/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskenäringen i tredje land	128
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1430/98, E-1431/98, E-1432/98, E-1433/98, E-1434/98, E-1435/98 och E-1436/98	128
(98/C 386/179)	E-1441/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Euro 1999	129
(98/C 386/180)	E-1447/98 från José Barros Moura till kommissionen Ämne: Gemenskapsfinansiering av vattenprojekt i Spanien	129
(98/C 386/181)	P-1452/98 från José Barros Moura till kommissionen Ämne: Gemenskapsfinansiering av vattenprojekt i Spanien	130
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1447/98 och P-1452/98	130
(98/C 386/182)	E-1448/98 från José Barros Moura till kommissionen Ämne: Konsumentpolitiska projekt för 1998	130

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/183)	E-1463/98 från Quinídio Correia till kommissionen Ämne: Projekt som UGC lagt fram för Europeiska kommissionen	131
(98/C 386/184)	P-1466/98 från Helena Torres Marques till kommissionen Ämne: Portugisiska konsumentpolitiska projekt	131
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1448/98, E-1463/98 och P-1466/98	131
(98/C 386/185)	P-1450/98 från Eva Kjer Hansen till kommissionen Ämne: Kommissionens genomförande av rådets beslut om finansiellt stöd till de östeuropeiska ansökarländerna 2000-2006	132
(98/C 386/186)	P-1453/98 från Olivier Dupuis till kommissionen Ämne: Frågan om kommunikationen inom EU	133
(98/C 386/187)	E-1474/98 från Ursula Stenzel till kommissionen Ämne: Fjärde ramprogrammet för forskning (kompletterande svar)	134
(98/C 386/188)	E-1475/98 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Förening av floden Asopos och södra Eviabukten	135
(98/C 386/189)	E-1781/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Föreningar på grund av avfall i floden Asopos	136
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1475/98 och E-1781/98	136
(98/C 386/190)	E-1478/98 från Iñigo Méndez de Vigo till kommissionen Ämne: Odontologernas verksamhet	137
(98/C 386/191)	E-1496/98 från Richard Corbett till kommissionen Ämne: Diskriminering på grund av sexuell läggning	137
(98/C 386/192)	E-1498/98 från Peter Skinner till kommissionen Ämne: Mänskliga rättigheter i Sierra Leone	138
(98/C 386/193)	E-1508/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Informationssambället och den ekonomiska och sociala sammanhållningen	138
(98/C 386/194)	E-1514/98 från Helena Torres Marques till kommissionen Ämne: Leonardo-programmet och kvinnor	139
(98/C 386/195)	E-1515/98 från Helena Torres Marques till kommissionen Ämne: Statistik om kvinnor	141
(98/C 386/196)	E-1517/98 från Claudia Roth till kommissionen Ämne: Medel från kommissionen till Tysklands statliga myndighet för erkännande av flyktingstatus (Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge, BAFl)	141
(98/C 386/197)	P-1527/98 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Cyperns fullständiga deltagande i föranslutningsförfarandet	142
(98/C 386/198)	E-1534/98 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Förening grundvatten på Attika	143
(98/C 386/199)	E-1535/98 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Byggnad av ett veterinärmedicinskt laboratorium i Ikonio, Perama	144
(98/C 386/200)	E-1546/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Ensidiga förmåner inom blomstersektorn	145
(98/C 386/201)	E-1547/98 från Doeke Eisma till kommissionen Ämne: Laserpennor	147
(98/C 386/202)	E-1549/98 från Luigi Caligaris till kommissionen Ämne: Nedsättning av eller befrielse från punktskatt i enlighet med direktiv 92/81/EEG	148
(98/C 386/203)	E-1554/98 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Utbyggnad av hamnkajen i Preveza	149

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/204)	E-1565/98 från Viviane Reding till kommissionen Ämne: Koncentration av de europeiska institutionernas inköp av materiel	150
(98/C 386/205)	E-1578/98 från Glyn Ford till kommissionen Ämne: Asteroider	150
(98/C 386/206)	P-1607/98 från Mirja Rynänen till kommissionen Ämne: Innehållet i läroböcker om andra medlemsstater	151
(98/C 386/207)	E-1639/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Tematiska diskussionsgrupper på Internet	152
(98/C 386/208)	P-1641/98 från Riccardo Nencini till kommissionen Ämne: Miljökonsekvenser	152
(98/C 386/209)	P-1654/98 från Karl Habsburg-Lothringen till kommissionen Ämne: Allmänt uttagningsprov KOM/A/8/98, KOM/A/9/98, KOM/A/10/98, KOM/A/11/98 och KOM/A/12/98	153
(98/C 386/210)	E-1660/98 från Rainer Wieland till kommissionen Ämne: Kostnader för det parlamentariska systemet	154
(98/C 386/211)	E-1671/98 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: RAI International och skydd av mångsidig information	154
(98/C 386/212)	E-1692/98 från Kirsi Piha till kommissionen Ämne: Unionens nordliga dimension	155
(98/C 386/213)	E-1704/98 från Viviane Reding till kommissionen Ämne: Social dialog inom sektorn post och telekommunikationer	155
(98/C 386/214)	E-1743/98 från Marie-Paule Kestelijn-Sierens till kommissionen Ämne: Icke-konventionell medicin	156
(98/C 386/215)	E-1755/98 från Richard Corbett till kommissionen Ämne: Strejk bland kommissionens tjänstemän	157
(98/C 386/216)	E-1769/98 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Avloppsnät och biologisk rening i bostadsområdet Gamla Kavalla	157
(98/C 386/217)	E-1771/98 från Roger Barton till kommissionen Ämne: Belgiens förbud mot användning av öppna trehjuliga motorfordon på motor- och landsväg	158
(98/C 386/218)	E-1772/98 från Marie-Paule Kestelijn-Sierens till kommissionen Ämne: Icke-konventionell medicin	158
(98/C 386/219)	E-1780/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Turkiet förhindrar val av armenisk patriark i Istanbul	159
(98/C 386/220)	E-1784/98 från Concepció Ferrer till kommissionen Ämne: Situationen i Bosnien-Hercegovina	160
(98/C 386/221)	E-1790/98 från Viviane Reding till kommissionen Ämne: Uppskjutande av förbudet mot djurförsök	160
(98/C 386/222)	E-1801/98 från Daniela Raschhofer till kommissionen Ämne: EU-bidrag och ekonomiskt stöd	161
(98/C 386/223)	E-1813/98 från Luigi Vinci och Lucio Manisco till kommissionen Ämne: Tillämpning av direktiv 91/686/EEG om farligt avfall	162
(98/C 386/224)	E-1825/98 från Freddy Blak till kommissionen Ämne: Övervakning av anställda på Internet	163
(98/C 386/225)	E-1884/98 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Små och medelstora företag	163
(98/C 386/226)	P-1891/98 från Jean-Claude Pasty till kommissionen Ämne: Löner och ersättningar till ledamöterna av gemenskapens institutioner	164

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 386/227)	E-1904/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Europeiska unionen och Helms-Burtonlagen	165
(98/C 386/228)	E-1905/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Avtalet mellan Förenta staterna och EU om Helms-Burtonlagen	165
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-1904/98 och E-1905/98	166
(98/C 386/229)	P-1915/98 från Jean-Antoine Giansily till kommissionen Ämne: Genomförandet av 1998 års budget	166
(98/C 386/230)	P-1916/98 från Astrid Thors till kommissionen Ämne: Konkurrensfrågor med tanke på elektroniska och andra betalningssätt	167
(98/C 386/231)	P-1941/98 från Lyndon Harrison till kommissionen Ämne: Helgdagar	167
(98/C 386/232)	E-2036/98 från Klaus Hänsch till kommissionen Ämne: EU:s stöd till Duisburg, Nordrhein-Westfalen	168
(98/C 386/233)	E-2040/98 från Klaus Hänsch till kommissionen Ämne: EU:s stöd till Remscheid, Nordrhein-Westfalen	168
(98/C 386/234)	E-2041/98 från Klaus Hänsch till kommissionen Ämne: EU:s stöd till Solingen, Nordrhein-Westfalen	169
(98/C 386/235)	E-2054/98 från Felipe Camisón Asensio till kommissionen Ämne: Graden av tillämpning av gemenskapens regelverk i de olika medlemsstaterna	169
(98/C 386/236)	P-2095/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Utländska universitet i Grekland	169
(98/C 386/237)	P-2239/98 från Franco Malerba till kommissionen Ämne: Åtgärder för skydd mot risken för asteroidkrokar	170
(98/C 386/238)	E-2294/98 från John McCartin till kommissionen Ämne: Priserna på griskött	171
(98/C 386/239)	E-2315/98 från Riccardo Nencini till kommissionen Ämne: Statsstöd	171
(98/C 386/240)	E-2393/98 från John McCartin till kommissionen Ämne: Utvecklingsbistånd	171
(98/C 386/241)	P-2520/98 från Hugh McMahon till kommissionen Ämne: Projekt i Tarija, Bolivia	172

I

(Meddelanden)

EUROPAPARLAMENTET**SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR**

(98/C 386/001)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4082/97

från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Inkassobolags hävdande av fordringar

Enligt rapporten om betalningsförseningar inom handeln avser kommissionen att förbereda ett förslag till rättsakt som bland annat skall göra det möjligt för inkassobolag att i hela gemenskapen hävda fordringar vid domstol, eftersom förhållandet att det i många medlemsstater endast är jurister som får fungera som ombud i domstol bör betraktas som ett hinder för en snabb och kostnadsmässigt fördelaktig indrivning av fordringar.

Det österrikiska advokatsamfundet anser dock att det planerade direktivet skulle innebära

- minskat skydd för borgenärer och gäldenärer,
- negativa effekter vad beträffar konsumenternas intressen och
- ett ensidigt och i sak omotiverat gynnande av inkassobolagen i konkurrenshänseende.

1. Anser kommissionen att den med detta förslag handlar i enlighet med subsidiaritetsprincipen och tar hänsyn till principerna om nödvändighet och proportionalitet?

2. Anser kommissionen att denna åtgärd är nödvändig i sak med hänsyn till den rättsliga situation som råder i Österrike, det vill säga att det genom lagsökning på elektronisk väg är möjligt att påskynda indrivning av fordringar på upp till 100 000 ATS och att det just på grund av att en advokat ingriper i utmättningsförfarandet är tillräckligt att ett anspråk görs gällande?

3. Anser kommissionen att det mot denna bakgrund är berättigat att ensidigt gynna inkassobolag i konkurrenshänseende?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(23 februari 1998)

1. Kommissionen arbetar för närvarande på ett lagstiftningsförslag som avser försenade betalningar. Kommissionen kommer givetvis att respektera subsidiaritetsprincipen i artikel 3b i EG-fördraget samt ta hänsyn till principerna om nödvändighet och proportionalitet.

2. Kommissionen noterar det österrikiska advokatsamfundets åsikt, som ledamoten hänvisar till, enligt vilken företagen är nöjda med rättssystemet i Österrike. Kommissionen noterade dock också att, enligt en nyligen genomförd undersökning ⁽¹⁾, 60 % av österrikiska företag tycker att det gällande rättssystemet för inkasso är ineffektivt, 55 % att det är för långsamt och 48 % att det är för dyrt. Dessutom tycker 82 % av de österrikiska företagen att de rättsliga förfarandena borde göras mer enhetliga.

3. Kommissionens initiativ kommer förvisso inte att på något sätt snedvrída konkurrensen. Tvärtom angavs i kommissionens meddelande av den 17 juli 1997 ⁽²⁾ ett antal hinder för inkassobolag att bedriva verksamhet inom hela gemenskapen. Målet med kommissionens initiativ är därför att skapa likartade regler och en väl fungerande inre marknad för inkassobolag.

⁽¹⁾ European Payment Habits Survey, Intrum Justitia, Amsterdam, april 1997.

⁽²⁾ EGT C 216, 17.7.1997.

(98/C 386/002)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0013/98
från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(29 januari 1998)

Ämne: Otillåten försäljning av Monsanto-sockerbetan i Nederländerna

Det har rapporterats att två ton sockerbetor från försöksodlingar i Nederländerna, som inte godkänts för marknadsföring för något som helst ändamål, blandats med vanliga grödor och kommit in i födoämneskedjan i form av raffinerat socker genom det holländska kooperativa sockerbolaget. Betmassan sägs ha använts till kreatursfoder.

Kan kommissionen förklara följande:

1. Hur har denna otillåtna försäljning gått till?
2. Vilka kontrollrutiner fanns på orten och hur kommer det sig att dessa blev åsidosatta?
3. Vilka åtgärder har vidtagits för att ersätta det förorenade sockerförrådet samt betmassan och överensstämmer dessa åtgärder med de beredskaps- och krisplaner man kommit överens om att tillämpa?
4. Vilka varningsmeddelanden har gått ut till livsmedelsproducenter, detaljister och leverantörer av kreatursföda?
5. Har någon liknande otillåten försäljning rapporterats av något annat medlemsland?
6. Vilka nya kontroller kommer kommissionen att rekommendera för att undvika att denna typ av otillåten försäljning upprepas?

Kompletterande svar
från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(27 april 1998)

Kommissionen kan nu delge frågeställaren följande information.

- 1.-4. Kommissionen har begärt att de holländska myndigheterna skall meddela vilka åtgärder de har vidtagit i detta fall där socker från försöksodlingar med genetiskt modifierade sockerbetor kom in i födoämneskedjan i form av betmassa som används som kreatursfoder. Utsättningen i fråga hade beviljats medgivande för forsknings- och utvecklingsändamål, men inte för att släppas ut på marknaden enligt rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ⁽¹⁾. Som komplement till det preliminära svaret skickar kommissionen de uppgifter som har sänts till de holländska myndigheterna i enlighet med rådets direktiv 90/220/EEG direkt till frågeställaren och parlamentets sekretariat.
5. Kommissionen har inte mottagit några rapporter från medlemsstaterna om andra liknande fall.

6. Tillämpningen av del B i direktiv 90/220/EEC som gäller forskning och utveckling av genetiskt modifierade organismer ligger inom medlemsstaternas behörighetsområde. De avgör om nya kontroller måste införas för att undvika att liknande fall upprepas i samband med utsättning för forsknings- eller utvecklingsändamål av genetiskt modifierade växter. De övervakningsåtgärder som de holländska myndigheterna och andra myndigheter har vidtagit visar vilken betydelse medlemsstaterna tillmäter sina förpliktelser i artikel 4 i direktiv 90/220/EEG enligt vilka de ansvarar för att inspektioner genomförs och kontrollåtgärder vidtas.

(¹) EGT L 117, 8.5.1990.

(98/C 386/003)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0104/98

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen

(30 januari 1998)

Ämne: Tryggandet av flygsäkerheten inom Natura-områden

I Finland har frågan om vilka inverkningsområden Natura-områden i närheten av flygfält kan ha på flygsäkerheten blivit ett tema i den offentliga debatten. Finland har 120 Natura-områden inom 15 km radie från flygfält. Detta kan leda till problem med fåglar som kolliderar med startande och landande flygplan. Fastän meningen med Natura-nätet inom Europeiska unionen är att trygga mångfalden i naturen inom EU får detta emellertid inte ske på bekostnad av sådana aspekter som hänger samman med medborgarnas säkerhet.

Med hänvisning till det ovanstående frågar jag vilka åtgärder kommissionen tänker vidta för att säkerställa att medlemsstaterna inte äventyrar flygsäkerheten genom att låta områden i närheten av flygfält ingå i Natura-programmet.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(16 mars 1998)

Ledamoten uttrycker, även om hänvisningen gäller Finland, en mer allmän oro för att det framtida Natura 2000 — nätet omfattar områden som ligger nära flygplatser och som därför kan utgöra ett hot mot flygsäkerheten.

Natura 2000 har som mål, såsom ledamoten nämner, att bibehålla biodiversiteten, särskilt naturliga livsmiljöer och arter som är intressanta att bibehålla i Europa. En del komponenter av denna biodiversitet, särskilt fåglar, kan såsom känt kollidera med flygplan, vilket kan medföra allvarliga konsekvenser.

Kommissionen har dock ingen information som skulle indikera en försämring av flygsäkerhetssituationen till följd av att områden väljs ut för det framtida Natura 2000 — nätet. Det finns självfallet skäl att komma ihåg att Natura 2000 — nätet inte bara omfattar områden för fågelskydd enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarandet av vilda fåglar (¹), det så kallade fågeldirektivet, utan också områden som definieras enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (²), det så kallade habitatdirektivet, i avsikt att bevara både djur, växter och livsmiljöer.

När områden väljs ut för Natura 2000 och områdenas gränser definieras används enbart biologiska kriterier i enlighet med det som föreskrivs i bilaga III (fas 1) i habitatdirektivet och domstolens avgöranden Santoña och Lappel Bank. Det är uppenbart att förekomsten av en flygplats i närheten av ett område i sig inte kan utgöra orsak till att området inte väljs.

Internationella civila luftfartsorganisationen erkänner dock det potentiella allvaret när fåglar kolliderar med flygplan och har därför i flera års tid i sin fågelkollisionskommitté (Bird Strike Committee) undersökt vilka åtgärder som lämpligen kunde vidtas. Rekommenderade förfaranden har utarbetats som riktlinjer för stater som har det primära ansvaret för att garantera flygsäkerheten inom sitt område.

Även om det genom fågeldirektivet etableras ett allmänt system för skydd av alla fåglar, föreskrivs också möjligheten att på vissa grunder avvika från skyddsföreskrifterna om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning. Flygsäkerhetens bästa är en av de grunder som uttryckligen nämns i direktivet.

Följaktligen och mot bakgrund av att det gäller förvaltningen av naturlivet kan frågorna kring flygsäkerheten och Natura 2000-områdena bäst hanteras inom ramen för de förvaltningsplaner som gäller för dessa.

Kommissionen har inga avsikter att lägga fram lagstiftningsförslag inom detta område.

(¹) EGT L 103, 25.4.1979.

(²) EGT L 206, 22.7.1992.

(98/C 386/004)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0119/98

från **Alonso Puerta (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Ludivina García Arias (PSE) och Fernando Morán López (PSE) till kommissionen**

(30 januari 1998)

Ämne: Nedskärningar inom kolgruvenäringen i de spanska gruvområdena

Bristen på samförstånd mellan det spanska industriministeriet och fackföreningarna vad gäller att garantera att planen för gruvindustrin genomförs fullt ut orsakar djup social oro.

Europeiska kommissionens avvisande av planen för omstrukturering av gruvindustrin har skapat stor oro i gruvområdena och i Asturien, eftersom den hårda åtstramningen och avvecklingen av gruvsektorn kommer, om de genomförs, att få förödande följder i de redan fattiga gruvområdena och innebära ett slutgiltigt slag mot den ekonomiska återuppbyggnaden av Asturien.

Asturien har under de senaste 10 åren drabbats av den största nedgången i subventionerad produktion och de största personalnedskärningarna i förhållande till landets gruvindustri som helhet. Medlemsstaterna har fullständiga befogenheter inom energipolitiken.

1. Anser inte kommissionen att den spanska regeringen bör intaga en ståndpunkt till förmån för en stimulering av gruvområdena och inte låtsas som att det vore EU som avgör gruvindustrins framtid i Spanien och Asturien?
2. Hur tycker kommissionen att den regionala regeringen bör agera för att på lång sikt uppnå att en så stor produktionsvolym och ett så stort antal anställda inom gruvbranschen som möjligt bevaras som en nödvändig förutsättning för stimuleringen av och den ekonomiska mångfalden i gruvområdena och Asturien?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(16 mars 1998)

Som svar på den fråga som ledamöterna ställer om regeringarnas ståndpunkt i fråga om stimulering av gruvområden vill kommissionen påminna om att den i samarbete med medlemsstaterna fortsätter att genomföra omvandlingsprogram för den arbetskraft som fortfarande finns att tillgå efter omstruktureringarna. Dessa regionalpolitiska ingrepp erhåller särskilt stöd i gruvområdena, tack vare gemenskapsprogrammet Rechar. Dessutom utfärdar gemenskapen EKSG-stöd till gruvarbetarna för att lindra de sociala följderna av omstruktureringen. Detta stöd till gruvarbetarna kompletteras av det stöd som utbetalas inom ramen inom de nyligen förlängda sociala aktiviteterna för kolsektorn.

Vad gäller den roll som gemenskapen resp. de nationella regeringarna spelar i besluten om kolindustrins framtid och i fråga om energipolitiken som helhet ligger det enligt beslut nr 3632/93/EKSG om gemenskapsregler för medlemsstaternas stöd till stenkolindustrin (¹) i kommissionens behörighet att godkänna de stöd som medlemsstaterna planerar att ge kolindustrin. I samband med utförandet av sina uppgifter söker kommissionen

medlemsstaternas hjälp inom ramen för deras respektive behörighet. I detta sammanhang samarbetar kommissionen också med de spanska myndigheterna på nationell och lokal nivå för att besluta om den spanska och asturiska industrins framtid, och för att stimulera gruvområdena, bland annat i Asturien, och främja deras ekonomiska mångfald.

Kommissionen har förståelse för den sociala oro som uppstår i de berörda områdena genom förändringarna inom krisdrabbade industrigrenar, och har därför som ett undantag givit medlemsstaterna rätt att utfärda stöd som gör det möjligt för olönsamma företag att fortsätta sin verksamhet, men samtidigt stegvis och fortlöpande skära ned sin verksamhet.

Kommissionen har inte, som det hävdas i frågan, avvisat omstruktureringsplanen för gruvindustrin. Kommissionen har ännu inte uttalat sig om denna plan. För närvarande håller man på att granska handlingarna. I detta sammanhang och i syfte att göra det möjligt att ta ställning i frågan har kommissionen begärt ytterligare upplysningar från den spanska regeringen, och givit den en rad nödvändiga rekommendationer. Dessa upplysningar och anmärkningar grundar sig på respekten för de allmänna och särskilda mål som fastställts i beslut nr 3632/93/EKSG för moderniserings-, rationaliserings- och omstruktureringsplaner samt för sådan nedskärning av verksamhet som skall genomföras av medlemsstaterna under perioden mellan den 1 januari 1994 och den 23 juli 2002.

(¹) EGT L 329, 30.12.1993.

(98/C 386/005)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0189/98

från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen

(5 februari 1998)

Ämne: Uppehållstillstånd

Förordning (EEG) 1612/68 (¹) innebär att alla unionsmedborgare som är bosatta i en annan medlemsstat måste ha ett uppehållstillstånd. Detta skapar allvarliga hinder för förverkligandet av den fria rörligheten för personer och överensstämmer inte med de principer som ligger till grund för Schengenavtalen, som nyligen ratificerades av Italien, och särskilt inte med artikel 2 i tillämpningskonventionen där det sägs att de inre gränserna får passeras utan att det skall krävas några kontroller.

Hur tänker kommissionen förena det krav på uppehållstillstånd som ställs i flera medlemsstater med principen om fri rörlighet för personer och bestämmelserna i Schengenkonventionen?

Anser inte kommissionen att det är dags att ingripa gentemot medlemsstaterna för att avskaffa kravet på uppehållstillstånd?

Anser inte kommissionen att det nationella passet är tillräckligt för att tillåta unionsmedborgarna att röra sig fritt och flytta mellan unionens länder?

(¹) EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(6 maj 1998)

Man bör skilja mellan tre aspekter: det uppehållstillstånd som avses i gemenskapslagstiftningen för unionsmedborgare som önskar vara bosatta i en medlemsstat under en period som överstiger tre månader, den eventuella skyldigheten enligt nationell lagstiftning att bära med sig detta uppehållstillstånd när man vistas på allmän plats och kontroller av om denna skyldighet iaktas inom den statens territorium samt kontroller som kan utövas när en gräns passeras.

I gemenskapslagstiftningen föreskrivs att ett uppehållstillstånd skall utfärdas för de unionsmedborgare som önskar vara bosatta i en medlemsstat under en period som överstiger tre månader (se bland annat artikel 4.2 i

rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer ⁽¹⁾ och artikel 4.1 i rådets direktiv 73/148/EEG av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster ⁽²⁾). Enligt EG-domstolens rättspraxis utgör detta uppehållstillstånd en beskrivande urkund som fastslår en rättighet som följer av EG-fördraget.

I sekundärrätten föreskrivs inte någon skyldighet för unionsmedborgarna att bära med sig uppehållstillståndet när de befinner sig på allmän plats. Gemenskapslagstiftningen förbjuder emellertid inte en medlemsstat att ålägga unionsmedborgarna att bära på sig identitetshandlingar, resehandlingar eller uppehållstillstånd när de rör sig på allmän plats, om det sker på ett sätt som inte är diskriminerande i förhållande till medborgarna i den berörda medlemsstaten, och inte heller att införa sanktioner, förutsatt att de respekterar proportionalitetsprincipen. Såsom domstolen bekräftade i sin dom i målet kommissionen mot Belgien ⁽³⁾ ”hindrar gemenskapsrätten inte att (en medlemsstat) på sitt territorium kontrollerar respekten för skyldigheten, som åläggs dem som omfattas av gemenskapens rätt att uppehålla sig, att alltid bära med sig sitt uppehålls- eller etableringstillstånd om en liknande skyldighet åläggs medborgarna [i medlemsstaten i fråga] vad gäller deras identitetskort”.

Enligt gemenskapsrätten skall medlemsstaterna tillåta unionsmedborgare att resa in i territoriet mot uppvisande av enbart giltigt identitetskort eller pass (se artikel 3 i de ovan nämnda direktiven). I princip är alltså gemenskapslagstiftningen emot administrativa åtgärder som generellt kräver andra formaliteter vid gränserna än uppvisande av enbart giltigt identitetskort eller pass.

Vad gäller kontroller av respekten för skyldigheten för unionsmedborgare enligt nationell lagstiftning att bära med sig sitt uppehållstillstånd när de passerar gränserna, ansåg domstolen i den nämnda domen att om sådana kontroller inte utgör ett villkor för tillträde till territoriet, med andra ord inte leder till avvisning, är de inte förbjudna enligt gemenskapsrätten. Domstolen tillade att en medlemsstats praxis att utföra sådana kontroller vid inträde på den statens territorium dock beroende på omständigheterna kan utgöra ett hinder för den grundläggande principen om fri rörlighet för personer. Det skulle vara fallet bland annat om sådana kontroller utfördes på ett systematiskt, godtyckligt eller onödigt ingripande sätt.

Eftersom målet om att avskaffa personkontroller ännu inte har uppnåtts inom unionen, är de ovan nämnda principerna i gemenskapsrätten fortfarande tillämpliga.

Vad gäller Schengen-konventionen föreskrivs i dess artikel 2.3 att avskaffandet av personkontroller vid de inre gränserna varken skall påverka... utövandet av de behöriga myndigheternas polisbefogenheter enligt varje avtalsparts lagstiftning på hela dennes territorium eller skyldigheterna att inneha, bära och uppvisa de urkunder och dokument som föreskrivs i den statens lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 257, 19.10.1968.

⁽²⁾ EGT L 172, 28.6.1973.

⁽³⁾ Dom av den 27 april 1989 i mål 321/87, REG 1989, s. 1007.

(98/C 386/006)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0237/98

från **María Estevan Bolea (PPE)** till kommissionen

(13 februari 1998)

Ämne: Biologisk mångfald

Arbetar kommissionen med att göra en analys av hur bevarandet av den biologiska mångfalden ser ut i dag, för att kunna planera ändringar i de processer som påverkar den negativt? Kommer de framtida handlingsplaner och åtgärder som gemenskapsstrategin förväntas innehålla att kopplas till en analys av den nuvarande situationen samt till behovet av att genomföra förändringar?

(98/C 386/007)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0238/98**från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen***(13 februari 1998)**Ämne:* Biologisk mångfald

Hur har kommissionen planerat bevarandet och underhållet av ekosystem och naturliga livsmiljöer i samband med arbetet för att återställa skadade ekosystem, inom principen om prioritering av bevarande "in situ" framför bevarande "ex situ", som fastslås i konventionen om biologisk mångfald? Planerar kommissionen ett system för att fastställa kriterier för detta?

(98/C 386/008)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0239/98**från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen***(13 februari 1998)**Ämne:* Biologisk mångfald

Vilken roll tilldelar EU de botaniska trädgårdarna vid tillämpningen av strategin om biologisk mångfald vad gäller bevarandet "in situ" såväl som "ex situ"? Föreligger det något initiativ för att ge överensstämmelse och kontinuitet åt parlamentets resolution om zoologiska trädgårdar och den roll som dessa kan tilldelas inom gemenskapspolitiken om arternas bevarande?

(98/C 386/009)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0240/98**från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen***(13 februari 1998)**Ämne:* Biologisk mångfald

Med tanke på hur betydelsefull den biologiska mångfalden är för skyddandet av den europeiska miljön är det ytterst viktigt att strategin för biologisk mångfald baseras på en mycket noggrann analys av nuläget, mål som man strävar efter att uppnå, klara avsikter och precisa verktyg. Följande frågor ställs angående detta:

1. Hur planerar man att i EU:s strategi bevara arter av vilda djur och växter, som är grundläggande komponenter i den biologiska mångfalden? Planeras specifika handlingsplaner för detta?
2. Förekommer det ett effektivt och verkligt deltagande av de ansvariga enheterna inom andra politikområden (jordbruk, fiske, transport och energi, turism, internationellt samarbete...) som kan inverka negativt på den biologiska mångfalden inom EU?
3. Tar kommissionen i utarbetandet av EU:s strategi hänsyn till det faktum att det vid utformningen och tillämpningen av politiken på dessa områden är viktigt att ta hänsyn till den biologiska rikedom i de olika länderna?
4. Då gemenskapen är konsument av biologiska mångfald från andra länder har den ett ansvar för bevarandet och ett hållbart användande av denna även utanför unionen. Vilka åtgärder planerar kommissionen inom ramen för EU:s strategi för att främja tillämpningen av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter?

(98/C 386/010)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0241/98
från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen

(13 februari 1998)

Ämne: Biologisk mångfald

Vilka mekanismer håller kommissionen på att sätta igång för att garantera att alla dess enheter deltar i utarbetandet av Europeiska unionens strategi för biologisk mångfald?

(98/C 386/011)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0242/98
från María Estevan Bolea (PPE) till kommissionen

(13 februari 1998)

Ämne: Biologisk mångfald

Europeiska kommissionen håller på att utarbeta strategin för biologisk mångfald. Har man i förväg utfört några av följande studier för att utarbeta denna strategi?

- Diagnos på den nuvarande situationen för den biologiska mångfalden.
- Vilken är utbredningen av växt- och djurarter och deras biotyper?
- Var finns den största koncentrationen av de fridlysta arterna?
- Vilka är hoten?
- Vilka skyddsåtgärder krävs?
- Vilka verksamheter skulle kunna bedrivas i närheten av skyddszonerna?

Om kommissionen har genomfört de studier, inventarier och projekt som är nödvändiga för att kunna besvara ovanstående frågor, finns då dessa studier tillgängliga? Skulle vi kunna få ta del av dem?

Om de inte finns, skulle kommissionen kunna redogöra för hur den har utarbetat strategin för biologisk mångfald?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0237/98, E-0238/98, E-0239/98, E-0240/98, E-0241/98 och E-0242/98
ingivna av Ritt Bjerregaard för kommissionen

(31 mars 1998)

Den fjärde februari 1998 antog kommissionen ett meddelande till rådet och parlamentet om Europeiska gemenskapens strategi för biologisk mångfald⁽¹⁾. I denna strategi utformas en ram för åtgärder i syfte att integrera frågor om mångfald i lämpliga områden inom gemenskapspolitiken.

Under utarbetandet av denna strategi har man från gemenskapens sida beaktat bakgrundsinformationen i den första rapporten om genomförandet av konventionen om biologisk mångfald av Europeiska gemenskapen⁽²⁾. I denna rapport finns en sammanfattande bedömning av vikten av biologisk mångfald och dess nuvarande situation i gemenskapen grundat på information från Europeiska miljöbyrån och andra organisationer och institutioner. Detta innefattar bland annat information från Europeiska miljöbyråns "Dobris Assessment" och Corine-biotop databasen, från nyligen utgivna och kommande publikationer om hoten mot den biologiska mångfalden i Europa, samt information från rättsprocesser som inletts av kommissionen under de senaste åren. Genom alla dessa källor får vi avsevärda mängder information om artfördelningen när det gäller vilda djur och växter, skyddade arters livsmiljö, hot mot dessa och nödvändiga skyddsåtgärder, inbegripet dem som skall vidtas runt skyddade områden.

Sålunda grundar sig de åtgärder som beskrivs i gemenskapens strategi för biologisk mångfald på den mest uttömmande information som finns tillgänglig.

I konventionen om biologisk mångfald fastställs att bevarandeåtgärder ex situ i första hand skall vidtas i syfte att fullfölja åtgärder in situ. En av dessa in situ-åtgärder, som definieras i artikel 8 f i konventionen, är att återställa skadade ekosystem och främja återväxten av hotade arter. Det tycks därför som om parlamentsledamoten i sin skriftliga fråga 238/98 felaktigt likställer bevarande ex-situ med återställande av livsmiljöer.

I gemenskapens strategi för biologisk mångfald fastställs dels att "genbanker, anläggningar för avel i fångenskap, djurparker och botaniska trädgårdar kan spela en mycket värdefull roll om deras verksamhet integreras inom ramen för program för samordnat återinförande eller integrerat bevarande" och dels specifika mål i detta sammanhang. Djurparkernas roll inom gemenskapens bevarandepolitik behandlas särskilt i förslaget till en rådsrekommendation om vilda djur i djurpark ⁽³⁾, som lades fram för rådet av kommissionen.

Gemenskapens strategi för biologisk mångfald syftar till att vid källan föregripa, förhindra och bekämpa orsakerna till betydande minskningar och förlust av biologisk mångfald. Detta kommer att bidra både till att vända nuvarande tendenser till minskning eller förlust av den biologiska mångfalden och till att lägga arter och ekosystem, inbegripet ekosystem inom jordbruket, på en tillfredsställande nivå. Därför riktar gemenskapens strategi för biologisk mångfald in sig på integreringen av frågor avseende biologisk mångfald i definitioner och genomförande på andra politiska områden. På detta sätt kommer gemenskapen eftersträva att "populationsstorlek, struktur, fördelning och trender i fråga om vilda arter, som förekommer naturligt, befinner sig i en tillfredsställande situation i fråga om bevarandet, samt i fråga om de mest hotade arterna stödja planer på återställande". Dessutom innefattar strategin ett särskilt mål "att ta fram förvaltningsplaner för utvalda hotade arter...".

Genomförandet av en del av gemenskapspolitiken av både kommissionen och medlemsstaterna kan ha en negativ inverkan på mångfalden. Av denna anledning förordar man i gemenskapens strategi för biologisk mångfald att handlingsplaner och andra åtgärder skall utvecklas och genomföras av kommissionen. Dessa handlingsplaner kommer att i konkret handling omsätta de politiska inriktningar som definieras i strategin för biologisk mångfald för att uppnå integration.

Genomförandet av strategin för biologisk mångfald kommer att innebära fördelar för den biologiska mångfalden i hela gemenskapen. Ett framgångsrikt genomförande av konventionen om biologisk mångfald kräver samarbete både i medlemsstaterna och på gemenskapsnivå. Det är av största vikt att man utvecklar och genomför nationella strategier i alla medlemsstater, men ett antal av gemenskapens politiska medel har också en viktig politisk inverkan på den biologiska mångfalden. Gemenskapen bör därför vidta åtgärder på dessa områden för att komplettera men inte störa verksamheten på det nationella planet. Gemenskapens strategi inriktar sig på en vidare utveckling och ett vidare genomförande av gemenskapspolitiken.

Gemenskapens strategi för biologisk mångfald har som specifikt mål att genomföra rådets förordning (EEG) 3626/82 av den 3 december 1982 om genomförande i gemenskapen av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter ⁽⁴⁾ och att anpassa den så att den återspeglar ytterligare beslut som fattas av CITES partskonferens.

Kommissionen har aktivt deltagit i utarbetandet av gemenskapens strategi för biologisk mångfald.

I sinom tid kommer parlamentet att få möjlighet att beakta de tekniska detaljerna i detta förslag samt de specifika mål som har fastställts för varje politiskt område.

⁽¹⁾ KOM(98) 42 slutlig.

⁽²⁾ SEK(98) 348.

⁽³⁾ KOM(95) 619 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT L 384, 31.12.1982.

(98/C 386/012)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0323/98**från Riitta Myller (PSE) till kommissionen***(17 februari 1998)*

Ämne: Anmälningsplikt om byte av sedlar

Inom Europeiska unionen fungerar en inre marknad samt fri rörlighet för tjänster, personer, arbetskraft och kapital. Ett byte av sedlar behöver emellertid inte meddelas ens till staterna inom Europeiska unionen. Det informerades till exempel inte om bytet av Belgiens tusen och tiotusen francs sedlar till något av de övriga europeiska länderna, något som har gett upphov till oerhörda besvär för resenärerna.

Eftersom sedlarna kan ändras ännu innan den gemensamma valutan tas i bruk frågar jag den ansvariga ledamoten i kommissionen om de åtgärder kommissionen tänker vidta så att Europeiska unionen tar i bruk ett anmälnings-tvång då sedlarna byts?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar*(1 april 1998)*

Enligt artikel 105a i EG-fördraget och artikel 16 i Protokoll om stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB) skall ECB-rådet från och med inledningen av den tredje etappen av ekonomiska och monetära unionen (EMU) ha ensamrätt att tillåta sedelutgivning inom euroområdet. Denna ensamrätt är oberoende av det faktum att endast sedlar denominerade i de nationella valutorna kommer att vara i omlopp under övergångsperioden, som sträcker sig från den 1 januari 1999 till den 31 december 2001. Det är därför säkerställt att nationella sedlar inte kommer att införas i någon medlemsstat utan att ECB medverkar.

Enligt uppgifter från Europeiska monetära institutet, som leder de tekniska förberedelserna av eurosedlarna, avser dessutom de nationella centralbankerna inte att ge ut nya eller omdesignade sedlar under övergångsperioden. Därför ser kommissionen ingen anledning att vidta åtgärder på detta område.

(98/C 386/013)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0341/98**från Nel van Dijk (V) till kommissionen***(17 februari 1998)*

Ämne: Lika möjligheter på den inre marknaden för elektricitet och gas

Ministerrådet har antagit direktiven för den inre marknaden för elektricitet och gas. Det finns en oro för att den inre marknaden kommer att uppstå på bekostnad av arbetstillfällen i de berörda sektorerna.

En lägre sysselsättningsgrad drabbar i första hand kvinnor. Enligt uppgifter från Eurostat var andelen kvinnor 19,6 % i denna sektor 1993. År 1994 minskade andelen kvinnor till 18,9 % för att 1995 minska till 18,6 %.

Har Europeiska kommissionen undersökt den inre marknaden för elektricitet och gas med avseende på de eventuella konsekvenserna för sysselsättningen bland kvinnor i sektorn?

Har kommissionen undersökt verkningarna av den inre marknaden för elektricitet och gas med avseende på de politiska föresatserna i "Att införliva jämställdhet mellan kvinnor och män i gemenskapens hela politik och i samtliga insatser" KOM(96) 67 av den 21 februari 1996?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar*(5 maj 1998)*

I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG ⁽¹⁾ av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el måste medlemsstaterna under ett första skede liberalisera en fjärdedel av sin nationella elmarknad. Denna siffra kommer gradvis att öka under en sexårsperiod. Den 12 februari 1998 antog rådet en gemensam ståndpunkt om ett utkast till ett direktiv för liberaliseringen av naturgassektorn. I denna gemensamma ståndpunkt föreskrivs en gradvis liberalisering av denna sektor under en tioårsperiod. Under det inledande skedet kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att liberalisera åtminstone 20% av sin nationella marknad. Den gemensamma ståndpunkten har överlämnats till parlamentet för en andra behandling och den kommer sedan att överlämnas till rådet för ett slutligt antagande, förmodligen under första hälften av 1998.

Det är tydligt att liberaliseringen av el- och gassektorerna kommer att ge upphov till strukturella förändringar inom dessa industrier. Dessa förändringar kan få konsekvenser för de tidigare monopol som bedriver verksamhet i dessa sektorer, särskilt vad gäller sysselsättningen.

Kommissionen är oroad över de följder som liberaliseringen kan få på sysselsättningen och funderar för närvarande över vilka åtgärder som kan vidtas i denna fråga. I detta hänseende anser kommissionen att det är viktigt att studera de sociala effekter som liberaliseringen har på el- och gassektorerna och, om möjligt att vidta nödvändiga stödåtgärder för att mildra dessa effekter. För att få en klar uppfattning om omfattningen av effekterna av denna process på sysselsättningen måste man även beakta liberaliseringens följder för en förbättrad sysselsättning – genom att nya arbetstillfällen skapas i energiintensiva industrier och nya företag i elsektorn – och kommissionen är fast besluten att övervaka de sociala följder som liberaliseringen av elindustrin får.

Kommissionen planerar att påbörja en studie om följderna av el- och gasliberaliseringen på sysselsättningen i gemenskapen. Syftet med studien kommer att vara att i kvalitativa och kvantitativa termer presentera direktivens sysselsättningseffekter, inbegripet konsekvenserna för kvinnor som arbetar inom sektorn. Kommissionen kommer dessutom att undersöka möjligheten att främja antagandet av stödåtgärder och -program för att bidra till återanställning, inbegripet omskolning av de anställda samt främja gränsöverskridande informationsutbyte om sysselsättningsmöjligheter. I denna åtgärd kommer kvinnliga anställdas särskilda behov att tas hänsyn till.

⁽¹⁾ EGT L 27, 30.1.1997.

(98/C 386/014)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0349/98**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen***(17 februari 1998)*

Ämne: Miljöskatter

Denna fråga ställs mot bakgrund av kommissionens meddelande om miljöskatter och miljöavgifter på den inre marknaden (KOM(97) 0009).

Kan miljöskatteuttaget läggas på en sådan nivå att det inte ökar det totala skattetrycket i någon av medlemsstaterna och kan man ta hänsyn till de eventuella följderna för konkurrensen inom gemenskapsökonomi och dess förmåga att skapa sysselsättning?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(8 april 1998)*

Syftet med meddelandet är i huvudsak att inom ramarna för den gemensamma marknaden klargöra gemenskapslagstiftningens förhållande till medlemsstaters bruk av miljöskatter eller miljöavgifter. Följaktligen innehåller meddelandet inga förslag till nya miljöskatter, varken på gemenskaps- eller medlemsstatsnivå.

Medlemsstaterna har rätt att fritt använda och bestämma nivån på miljöskatter eller miljöavgifter, förutsatt att de respekterar gemenskapslagstiftningen. Normalt tar medlemsstaterna hänsyn till konkurrenskraften, när de inför sådana nya miljöskatter eller miljöavgifter.

Det står medlemsstaterna fritt att använda inkomster från miljöskatter för att sänka andra skatter, som skatter på arbete. En sådan lösning, så kallad grön skatteväxling, har rekommenderats av kommissionen i andra dokument som vitboken om tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning⁽¹⁾ samt förslaget till beskattning av energi-produkter⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(93) 700 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 139, 6.4.1997, s. 14.

(98/C 386/015)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0354/98

från Georg Jarzembowski (PPE) till kommissionen

(6 februari 1998)

Ämne: Underrättelseverksamhet inom Europeiska unionen

Enligt pressuppgifter som måste tas på allvar är såväl kommissionen som Europaparlamentet föremål för underrättelseverksamhet som bedrivs av Förenta staternas nationella säkerhetsbyrå (National Security Agency, NSA) vilken driver officiella inrättningar för avlyssning i flera av EU:s medlemsstater, i Tyskland till exempel i Bad Aibling. Målet för denna utforskning lär exempelvis vara att få kännedom om unionens förhandlingsposition inför samtal om världshandeln.

Mot denna bakgrund frågar jag kommissionen:

1. Instämmer kommissionen i bedömningen att sådan verksamhet under inga omständigheter skulle kunna tolereras, även om den bedrevs av stater vilkas förbindelser med EU kännetecknas av partnerskap?
2. Känner kommissionen till någon sådan spaningsverksamhet? Om så är fallet, vilka åtgärder har den vidtagit mot denna? Om så inte är fallet, anser kommissionen att man bör agera i detta sammanhang?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(12 mars 1998)

1. Kommissionen är medveten om att den amerikanska säkerhetsbyrå som det hänvisas till existerar, men känner inte till dess verksamhet. Fördraget om Europeiska unionen ger inte kommissionen någon behörighet i frågan.
2. Nej. Kommissionen är vaksam och vidtar vederbörliga säkerhetsåtgärder för att skydda gemenskapens intressen mot obefogade risker, oavsett ursprung.

(98/C 386/016)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0367/98

från Stefano De Luca (ELDR) till kommissionen

(24 februari 1998)

Ämne: Fri konkurrens och marknadsbestämmelser för civilflygsektorn i Italien

Alitalia åtnjuter rätt speciella villkor inom den italienska luftfartsektorn. Det italienska nationella flygbolaget förfogar över omfattande ekonomiska tillgångar på över 3 biljoner ITL. Medlen härrör från statsstöd, från att bolaget har avstått eller skall avstå från sin status som nationellt flygbolag samt från vinster av omstruktureringen av förvaltningen, där man har kapitaliserat arbetskostnaderna genom att dela ut ca 20 % av aktiekapitalet till de anställda.

De ekonomiska tillgångarna har gjort det möjligt för Alitalia att ingå flera avtal med små transportbolag som verkar enligt principen om "code-sharing". Andra transportbolag som Air One och Air Europe, som däremot inte har så omfattande tillgångar, kan inte driva sin verksamhet.

Kan kommissionen besvara följande frågor:

1. Känner den till denna snedvridna situation?
2. Anser den att Alitalias kapitalisering av arbetskostnaderna har genomförts med respekt för de konkurrensbestämmelser som fastställs i fördraget?
3. Anser den att de små italienska flygbolagen drar full nytta av den fria konkurrensen och den inre marknaden?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(20 april 1998)

Den 15 juli 1997 godkände kommissionen beviljandet av 2 750 miljarder italienska lire i statligt stöd till Alitalia. Kommissionen beaktade noggrant alla aspekter i frågan innan den fattade beslut. Enligt de riktlinjer som offentliggjorts av kommissionen ⁽¹⁾, och eftersom man ansåg att stödet enbart var avsett till en omstrukturering som skulle säkra ett återställande av lönsamhet, skulle åtta strikta kriterier fullföljas av Alitalia. Kommissionen insisterade speciellt på att stödet inte fick orsaka snedvriden konkurrens och därför var kravet för ett godkännande, att Alitalia respekterar tio villkor som inbegriper begränsning av antalet erbjudna platser samt prissättningsfrihet. Kommissionen kommer att försäkra sig om att dessa villkor, som är avsedda att hindra att Alitalia får en oskälig konkurrensfördel på marknaden, inbegripet den italienska, respekteras till fullo.

⁽¹⁾ EGT C 350, 10.12.1994.

(98/C 386/017)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0369/98

från Nuala Ahern (V) till kommissionen

(24 februari 1998)

Ämne: Rapport från brittiska regeringens rådgivande kommitté för hantering av radioaktivt avfall

Har kommissionens direktorat för energi, miljö och transport utvärderat förslagen i rapporten från brittiska regeringens rådgivande kommitté för hantering av radioaktivt avfall (Radioactive Waste Management Advisory Committee, RWMAC) från september 1997 om Förenade kungarikets import och export av radioaktivt avfall? Kan kommissionen uttala sig om den tolkning som görs i rapporten av direktiv 92/3/Euratom ⁽¹⁾ om övervakning och kontroll av transport av radioaktivt avfall mellan medlemsstater samt till och från gemenskapen, med avseende på genomförandet i Förenade kungariket?

⁽¹⁾ EGT L 35, 12.2.1992, s. 24.

**Kompletterande svar
från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar**

(4 maj 1998)

Som tillägg till svaret av den 16 mars 1998 ⁽¹⁾ kan kommissionen nu ge följande information.

Enligt direktiv 92/3/Euratom av den 3 februari 1992 om övervakning och kontroll av transport av radioaktivt avfall mellan medlemsstater samt till och från gemenskapen ⁽²⁾ ansvarar de nationella myndigheterna för beviljande av tillstånd och godkännande av transport av radioaktivt avfall. Artikel 6.2 i direktivet innehåller dock

bestämmelser om att man vid vägran att ge godkännande, eller då villkor ställs för godkännande, skall redovisa anledningen för detta i enlighet med artikel 3. I artikel 3 fastställs att "de förfaranden som behövs för transport skall följa gemenskapsbestämmelser, nationella bestämmelser och internationella avtal om transport av radioaktiva ämnen".

I artikel 11 fastställs dessutom att myndigheterna inte får tillåta transport till tredje land som, enligt deras åsikt inte har de tekniska, juridiska eller administrativa resurserna för att hantera radioaktivt avfall på ett säkert sätt.

Rapporten om import och export av radioaktivt avfall från den rådgivande kommittén för hantering av radioaktivt avfall (Radioactive Waste Management Advisory Committee, RWMAC) som publicerades av brittiska ministeriet för miljö, transport och regioner i september 1997 ger en detaljerad vägledning till de brittiska myndigheterna vad gäller beviljande av tillstånd och godkännande av transport av radioaktivt avfall. Denna vägledning strider inte mot bestämmelserna i direktiv 92/3/Euratom.

(¹) EGT C 354, 19.11.1998.

(²) EGT L 35, 12.2.1992.

(98/C 386/018)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0399/98

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(24 februari 1998)

Ämne: Konsekvenserna av den nya argentinska fiskelagen för EU:s fiskeintressen

Utfärdandet av en ny argentinsk fiskelag som kräver att besättningen på samägda fiskerfartyg som fiskar i argentinskt vatten måste vara argentinska medborgare kan få allvarliga konsekvenser för sysselsättningen och intressena i samägda gemenskapsföretag som fiskar i dessa vatten.

Kan kommissionen ange hur många fartyg och europeiska besättningsmän från europeiska samriskföretag som skulle beröras av denna åtgärd?

Hur många av dessa fartyg och hur många besättningsmän fiskar som en följd av nu gällande fiskeavtal mellan EU och Argentina?

Anser inte kommissionen att en lagändring som på ett så drastiskt sätt påverkar de villkor som gällde när avtalet förhandlades fram är ett tillräckligt skäl för att säga upp detta avtal?

Konsulterade de argentinska myndigheterna kommissionen i fråga om hur de nya villkor som skulle bli resultatet av den nya lag de avsåg att utfärda skulle tillämpas på fartyg som tillhör europeiska samriskföretag?

Kan kommissionen ange vilka åtgärder den redan har vidtagit och vilka den avser att vidta för att lösa det allvarliga problem som den nya argentinska lagstiftningen kan förorsaka europeiska fiskeintressen?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(2 april 1998)

Den aktuella information som kommissionen har när det gäller fartygsbesättning gäller fartyg som tillhör gemensamma företag som upprättats inom ramen för avtalet.

Vid ett möte i Buenos Aires den 9 och 10 februari 1998 inom ramen för en arbetsgrupp sammansatt av kommissionen och Argentina med uppgift att granska avtalet, inleddes en analys av de projekt som godkänts av den gemensamma kommittén. Analysen har visat att 29 projekt pågår och att tre av dem tillhör tillfälliga sammanslutningar.

Upplysningsvis, och efter den utvärdering av besättningens roll vid några fiskeresor under 1997 som redarna har översänt till den argentinska förvaltningen har det visat sig att 25 fartyg tillhörande 25 gemensamma företag har mönstrat på 931 sjömän, varav 639 från Argentina, 262 från gemenskapen och 30 av annan nationalitet.

De tillfälliga sammanslutningarna påverkas inte av den nya allmänna fiskelagen eftersom det i punkt H i bilaga II till avtalet föreskrivs att fartygsbesättningar som ingår i tillfälliga sammanslutningar bör bestå av minst 30 % argentinska medborgare. De gemensamma företagen omfattas däremot av gällande argentinsk lagstiftning, eftersom avtalet inte innehåller någon likvärdig bestämmelse och företagen upprättats enligt argentinsk lag.

Kommissionen följer dock uppmärksamt fiskepolitikens utveckling i Argentina. De argentinska myndigheterna och kommissionen har mot bakgrund av detta vid upprepade tillfällen diskuterat de eventuella följderna av den nya allmänna fiskelagen för de gemensamma företagen och de tillfälliga sammanslutningarna, samt de bevarandeåtgärder som nyligen antogs av den argentinska regeringen.

Ovan nämnda arbetsgrupp som har till uppgift att granska avtalet bör avsluta sitt arbete före den gemensamma kommitténs möte i slutet av april eller början av maj 1998. Dessa frågor kommer att diskuteras både i arbetsgruppen och i den gemensamma kommittén.

(98/C 386/019)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0408/98

från Elisabeth Schroedter (V) till kommissionen

(24 februari 1998)

Ämne: Hushållsavfall i Galicien

Med beaktande av följande:

- I artikel 7 i direktiv 75/442/EEG ⁽¹⁾ om avfall fastställs en skyldighet för medlemsstaterna att upprätta avfallsplaner. Avfallshanteringen i regionen Galicien handhas av den regionala galiciska regeringen (Xunta).
- År 1992 utarbetade Xunta en avfallsplan enligt vilken en omlastningscentral skulle byggas i Vigo som ett led i ett omfattande nät för avfall till avstjälpningsplatsen i Cerceda (i provinsen La Coruña),
- I januari 1997 beslutade Xunta att flytta den enda omlastningscentralen som fungerade enligt planen från 1992 från Vigo till den lilla kommunen Villaboa. Medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden hade utnyttjats till centralbygget.
- I juni 1997 lade Xunta inför Europeiska unionen fram en plan för hantering av hushållsavfall. Denna plan bygger inte på något normativ förfarande eller på någon lagstiftning inom regeringen eller parlamentet i Galicien. Planen skiljer sig från den av år 1992 som fastställde ett förfarande med avfallsbränning och stadgade om att två förbränningsanstalter skulle byggas. Den skiljer sig likaså från den som utarbetats av den galiciska miljönämnden i det att omlastningscentralen i Villaboa ersätter installationen i Vigo. I nämndens version ingick detta inte, eftersom ett sådant beslut inte ännu hade fattats.
- I september 1997 antog Xunta en lag (nr 10/97) om hushållsavfall som i sin andra övergångsbestämmelse fastställer att den plan för hushållsavfall i Galicien som gäller tills den nya planen (vars datum för ikraftträdande redan överskridits) läggs fram är planen från 1992.
- I september 1997 lade invånarna i Villaboa fram ett klagomål hos Europeiska kommissionen som ledde till att en undersökning, som för tillfället pågår, inleddes. I denna undersökning ingår dessa aspekter samt ett besvär mot att nämnda plan, som förvaltas av företaget Sogama, främjar en ökad avfallsproduktion och bestraffar en minskning av avfallsproduktionen.

Är kommissionen medveten om att den galiciska regeringen har utnyttjat europeiska medel för en central som nu kommer att tas ur bruk? I vilket behandlingsstadium befinner sig det klagomål som invånarna i Villaboa lagt fram? Har kommissionen för avsikt att subventionera den plan för avfallshantering som den galiciska regeringen lagt fram och som grundar sig på förbränning samt främjar avfallsproduktion och bestraffar avfallsminskning? Det existerar ingen administrativ garanti eller garanti enligt lag för planen, eftersom detta projekt borde ha godkänts av den regionala regeringen i december 1997, vilket inte skedde.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(20 april 1998)*

Det bör nämnas att byggandet av avfallsstationen för fast avfall i Vigo inte har samfinansierats av gemenskapens fonder.

Däremot framlade de spanska myndigheterna i juni 1997 ett projekt om avfallshantering i Galicien med samfinansiering av sammanhållningsfonden (och inte Europeiska fonden för regional utveckling).

Tillsammans med externa specialister gör kommissionen för närvarande en närmare studie av projektet. Ett eventuellt beslut om samfinansiering kan inte tas utan att projektet beaktar gemenskapens politik på alla områden, inbegripet miljön.

Vad gäller handläggningen av det klagomål som kommissionen mottagit, har en begäran om ytterligare informationer tillställts de spanska myndigheterna. De klagande kommer i vederbörlig ordning att informeras av kommissionen om hur detta ärende utvecklas.

(98/C 386/020)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0420/98**från Graham Watson (ELDR) till kommissionen***(24 februari 1998)*

Ämne: Tysk skattebestämmelse

För två år sedan införde tyska myndigheter en utlänningsskatt, "Ausländersteuer", för personer som arbetar inom sport- eller konstvärlden i Tyskland. Skatten är på 25 %. En britt som arbetar i Tyskland och betalar 7 % "Solidaritatzuschlag", solidaritetstillägg, på sina inkomster har rätt att i egenskap av brittisk medborgare få de 25 % återbetalade från den lokala skattemyndigheten. I verkligheten är detta en problemfylld process.

Känner kommissionen till denna skatt? Vad anser kommissionen att den har för effekter och är den ett hinder för den fria rörligheten som kan bestridas i lag?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(5 maj 1998)*

Kommissionen är medveten om ändringarna i den tyska lagstiftningen, som innebar att den särskilda källskatten på 15 % på arvoden som utbetalats till utländska artister och idrottsmän avskaffades år 1996, vilket medförde att sådana utbetalningar nu beskattas enligt den allmänna lägsta skattesatsen på 25 % som gäller för utlänningars inkomster i Tyskland. Denna skatt kan helt eller delvis återbetalas efter inlämnande av en självdeklaration, beroende på de närmare omständigheterna.

Dessutom ger den skatt som betalats i Tyskland upphov till en skattecredit för brittisk skatt, som skall betalas på denna inkomst enligt befintliga bilaterala skatteöverenskommelser.

Under dessa omständigheter och med hänsyn till det faktum att inkomstskatterna inte är harmoniserade inom gemenskapen anser kommissionen inte att detta är ett ärende där rättslig prövning bör ske enligt den relevanta lagstiftningen.

(98/C 386/021)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0438/98**från Reinhard Rack (PPE) till kommissionen***(16 februari 1998)**Ämne:* Avgränsningskriterier för det nya mål-2

De i dagens läge föreliggande förslagen till reform av strukturfonderna ger liksom kommissionsledamoten Monika Wulf-Mathies uttalanden vid ett flertal av de sammanträden som hållits av utskottet för regionalpolitik det intrycket att arbetslöshetsbekämpningen i allt högre grad kommer att bli en av de viktigaste angelägenheterna också för strukturfonderna. I det sammanhanget förblir dock ett flertal detaljer oklara.

Vid avgränsningen av det nya mål-2 som särskilt skall befatta sig med ekonomiska och sociala omläggningar i områden med strukturproblem av de mest mångskiftande slag har man inte närmare gått in på frågan om vilken roll som arbetslöshetsgraden skall tillmätas, vare sig i dess egenskap av urvalskriterium för vilka områden som skall anses berättigade till stöd eller i dess egenskap av kriterium för fastställande av en handlingsstrategi. Det framgår inte heller om frågan om huruvida ett område skall vara berättigat till stöd eller inte skall avgöras också utgående från om arbetslöshetsgraden inom området avviker från det nationella eller europeiska genomsnittet.

I beaktande av denna oklara situation uppmanas kommissionen ge besked om huruvida

1. arbetslöshetsgraden skall tillmätas högre prioritet än andra kriterier vid avgränsningen av de stödberättigade områdena,
2. kommissionen inte anser att den i grund olikartade problematik som råder inom olika sektorer också måste leda till att olika urvalskriterier tillämpas och
3. om inte inom vissa geografiska områden kriterier av typ bruttonationalprodukten liksom andra kriterier såsom låg folktäthet, utvandring, graden av utpendling och hög genomsnittsålder för befolkningen kunde utgöra en mera tillförlitlig måttstock för bedömning av om ett område har det illa ställt i socioekonomiskt hänseende?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(8 april 1998)*

Kommissionen antog den 18 mars 1998 sitt förslag till nya rambestämmelser för strukturfonderna för perioden 2000-2006, grundade på kommissionens dokument Agenda 2000 (!) som offentliggjordes i juli 1997. I de föreslagna bestämmelserna fastställs kriterier och system för tillhandahållande för det nya mål 2. Parlamentet underrättas regelbundet om kommissionens åsikter om strukturpolitiken i allmänhet och om det nya mål 2 i synnerhet.

Kommissionen anser att förteckningen över de områden som omfattas av det nya mål 2 skall fastställas enligt de enkla, objektiva och tydliga kriterier som anges i de föreslagna bestämmelserna. Kriterierna skall användas för att identifiera de områden som drabbats hårdast av tillbakagång på grund av förändringar inom industrisektorn eller inom servicenäringen, landsbygdsområden på tillbakagång, tätortsbebyggelse i kris och områden som är beroende av fiskerinäringen. Den slutliga förteckningen över områden skall fastställas tillsammans med de nationella myndigheterna med hänsyn till nationella prioriteringar.

Det finns naturligtvis inget kriterium som täcker hela skalan av strukturproblem och därför föreslog kommissionen också, för att stödja åsikten att alla medlemsstater skall bidra till fokuseringen på lika basis, att täckningen av befolkningen enligt det nya mål 2 i en medlemsstat (inklusive de mål 1 — områden under omvandling som uppfyller kriterierna för det nya mål 2) kommer att minska med högst en tredjedel jämfört med täckningen enligt de aktuella mål 2 och mål 5b.

Enligt kommissionens åsikt är arbetslösheten nyckelproblemet för de områden som drabbats av strukturomvandlingarna. Det speglar regionens misslyckande med att fullt ut använda de tillgängliga resurserna och innebär att den arbetslöse tappar yrkeskunskap och ställs utanför samhället. Arbetslöshet och social utslagning (långtidsarbetslöshet är ett mått på detta) återfinns därför bland de kriterier som kommissionen har föreslagit vid urvalet av stödberättigade områden.

Avsikten med gemenskapens regionalpolitik är att underlätta och stödja strukturomvandlingar för att gynna processen mot en större variation. Det är inte en politik som fokuserar en utvald sektor med målet att stödja sysselsättningen eller aktiviteten inom denna sektor eller inom sektorer i kris. Det är snarare en politik som försöker att skapa nya möjligheter i ett område som har potential på lång sikt. Syftet med kriterierna för valet av stödberättigade områden är därför att identifiera regionala problem.

Den inhemska bruttoprodukten är en måttstock på välstånd och utveckling i vid bemärkelse i en region och är en lämplig indikator för att fastställa de minst utvecklade mål 1-regionerna i gemenskapen. Det är särskilt relevant i de vidsträckta regioner där antalet pendlare är begränsat så att den inhemska bruttoprodukten kan tillskrivas den bofasta befolkningen.

Den inhemska bruttoprodukten är emellertid en olämplig indikator för det nya mål 2 som föreslås av kommissionen i Agenda 2000. För det första är mål 2-områden hårt drabbade av en ekonomisk restrukturering som inte är direkt knuten till deras välståndsnivå. Sådana områden har andra problem vilka kommer till uttryck i (för att citera Agenda 2000) "arbetslöshetsnivån, nivån på sysselsättningen inom industrin, nivån på och utvecklingen inom jordbruket och fiskesektorn samt omfattningen av social utslagning". För det andra skulle de typiska mål 2-områdena bli betydligt mindre än de till ytan vidsträckta men inte fullt så utvecklade områden som kan komma i fråga för mål 1. För mindre områden är siffrorna som visar den inhemska bruttoprodukten ofta en dålig mätare av välståndet på grund av pendlingens effekter. Sålunda kan i andra avseenden välmående bostadsområden ha låg inhemsk bruttoprodukt per capita eftersom de företag som skapar välstånd ligger i en angränsade region.

(¹) KOM(97) 2000 slutlig.

(98/C 386/022)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0453/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(27 februari 1998)

Ämne: Telecom Italia, Roms kommun och fiberoptiknät

För mer än ett år sedan startade Roms kommun i samarbete med Telecom Italia en reklamkampanj, som fortfarande pågår, för Roma Nexus-projektet (ingående i Sokrates-programmet) vars syfte är att installera ett fiberoptiknät för telekommunikation inom staden. Projektet har visat sig vara extremt kostsamt: det arbete som hittills utförts har inneburit att man grävt upp gatorna längs mer än 1000 kilometer, vilket ställt till stora problem för allmänheten. I maj 1997 meddelade Telecom Italia i sin industriplan att det, utifrån de erfarenheter man gjort på internationell nivå, var nödvändigt att byta ut de optiska fibrerna mot ADSL-teknik (asynkron digital abonnentlinje). Denna teknik gör det möjligt att för nätverkets kabelsystem använda det nät som redan finns för telefonlinjerna, i stället för att installera fibrer av glas som bland annat kräver långa och kostsamma grävningsarbeten och orsakar stora skador på stadens gator. I januari 1998 tillkännagav Telecom Italia därför att man för Roms del endast skulle genomföra 25 % av de grävningsarbeten som planerats för att installera fiberkablar, eftersom man för telematiktjänsterna från och med 1999 skulle använda ADSL-tekniken.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga kommissionen:

1. Vad säger europeisk erfarenhet om ADSL-tekniken? När lämnade den experimentstadiet och kunde konkurrera med eller anses bättre än fiberoptiknäten?
2. I vilka länder inom EU har ADSL-tekniken tillämpats och ersatt installation av fiberoptikkablar?
3. Har EU fastställt några gemenskapsbestämmelser för tillämpning av ADSL-tekniken?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(8 april 1998)

I informationssamhället behövs höghastighetslinjer för att leverera avancerade multimediatjänster till slutanvändarna. Nya tjänster såsom höghastighetskoppling till Internet och video on demand kräver hastigheter kring 2 megabit per sekund (Mbit/s) för att ge tillfredsställande prestanda. Ett antal tekniker har redan utvecklats eller är under utveckling för detta ändamål. Ledamoten hänvisar till två tekniker som förväntas ge ett betydande bidrag till informationssamhällets utveckling.

1. Teknologi för asynkrona digitala abonnentlinjer (ADSL) har sedan slutet av 1980 — talet varit under utveckling inom industrin i USA. Man upptäckte att det inte behövs ny fiberoptik för att förmedla medium- eller höghastighetsdata till slutanvändaren och att användningen av den existerande infrastrukturen med kopparledningar kunde optimeras. Denna teknik används typiskt över korta avstånd (upp till några kilometer). Dess prestanda över typiska telefonlinjetjänster i urbana områden är minst 16 gånger högre än i integrerade digitala nätverk (ISDN) och ger möjlighet till överföring med 2 Mbit/s (en hastighet som krävs för video on demand) utan behov till investeringar i nya ledningar. Prestanda försämras vid användning över längre avstånd.

Fiberoptiken innebär att ljus förmedlas genom fibrer av glas eller annat material. Denna teknik ger möjlighet till extremt snabba överföringar över långa avstånd. Genom fiberoptik kan höghastighetsdata mycket väl förmedlas till slutanvändaren men det kräver installation av nya linjer. Detta är både dyrt och obekvämt för allmänheten, särskilt i urbana områden. Hemmaanvändare behöver inte denna hastighet, åtminstone inte för närvarande.

2. Minst 80 % av kostnaderna för telekommunikationernas infrastruktur ligger i ledningarna. Därför försöker nätverksoperatörerna maximera användningen av existerande infrastruktur och bara installera nytt kablage när det är absolut nödvändigt. I detta hänseende följer Telecom Italias synsätt en global trend där fiberoptik används inom infrastrukturen för att täcka länkar med höghastighetsöverföring över långa avstånd, och ADSL är en spirande teknologi för den sista kilometern från infrastrukturen till slutanvändaren. Det finns inom gemenskapen flera operatörer som utför experiment med eller har bestämt sig för att investera i ADSL-teknologi.

3. ADSL är en de facto-standard om vilken det europeiska institutet för telekommunikationsstandarder har tagit fram rapporter och rekommendationer. Gemenskapen har inte fastställt några egentliga standarder för ADSL.

(98/C 386/023)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0477/98

från Richard Howitt (PSE) till kommissionen

(27 februari 1998)

Ämne: Betydelsen av gemenskapens ekonomiska utveckling i framtida strukturfondsprogram

Vilka åtgärder vidtar kommissionen för närvarande för att främja betydelsen av gemenskapens ekonomiska utveckling i strukturfondsprogram? Vilken roll spelar utarbetandet av riktlinjer i enlighet med beslutet från rådets informella möte i Irland den 14-15 november 1996 för detta, och hur bedömer kommissionen inledningsvis effekterna av dessa riktlinjer? Vilka ytterligare åtgärder överväger kommissionen för närvarande för att främja betydelsen av gemenskapens ekonomiska utveckling under nästa programplaneringsperiod 2000-2006?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(22 april 1998)*

Kommissionens förslag till "europeisk strategi för främjande av lokala utvecklings- och sysselsättningsinitiativ" ⁽¹⁾ börjar långsamt omsättas i praktiken.

För dess förverkligande har ansvariga ministrar för regionalpolitik och fysisk planering hållit ett informellt möte och i stort anslutit sig till de riktlinjer som fastslogs under Europeiska konferensen för lokal utveckling, som organiserades den 11-12 november 1996 under det irländska ordförandeskapet. Dessa fokuserade speciellt på behovet av att utveckla och fördjupa partnerskap, att utveckla samordnade och kreativa strategier för att skapa lokala arbetstillfällen och utgå från att de ska förverkligas av förmedlande samarbets- och samordningsorgan. Ett första förverkligande av dessa riktlinjer är de nya program som antagits av områdena under industriell omvandling (mål 2), huvudsakligen i Spanien, Frankrike, Italien och Förenade kungariket. De har också i hög grad införlivats i övriga program, som 1997 reviderats efter halva tiden. På förslag från medlemsstaterna och inom ramen för ett brett samarbete med den privata sektorn har kommissionen valt ut 89 lokala partnerskap för arbete, där den parallellt velat omsätta dessa riktlinjer i ett tillämpande och utnyttjande av nya metoder för skapande av lokala arbetstillfällen. För flertalet partnerskap har valts en övergripande strategi med inriktning på personlig service, lokal kulturell utveckling eller miljö.

För perioden 2000-2006 blir utvecklingen av den inhemska potentialen ett prioriterat område för insatserna från strukturfonderna och speciellt europeiska regionala utvecklingsfonden, vars insatser kan utvidgas till personlig service. Kommissionen presenterar också förslag om hur partnerskap kan förstärkas.

⁽¹⁾ KOM(95) 273 slutlig.

(98/C 386/024)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0483/98**från Richard Howitt (PSE) till kommissionen***(27 februari 1998)*

Ämne: Gemenskapsinitiativ inom ramen för strukturfonderna

Varför föreslog kommissionen att gemenskapsinitiativen skulle ökas från 6 till 15 % inom ramen för strukturfonderna 1993? Nu föreslår kommissionen en minskning från 9 till 5 %. Varför har den ändrat åsikt? Vad slog fel under 1993?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(2 april 1998)*

Medveten om den vikt som parlamentet lade vid gemenskapsinitiativen hade kommissionen i sitt förslag till översyn av 1993 års strukturfonder föreslagit att 15% av fondernas medel skulle anslås till dessa. Rådet fastslog slutligen 9 % för den aktuella programperioden.

Dessa 9 % har fördelats mellan tretton gemenskapsinitiativ vars genomförande i medlemsstaterna, med begränsade ekonomiska ramar jämfört med åtgärder som genomförs inom ramen för gemenskapsstödet eller det samlade programplanerings-dokumentet, har medfört tungrodd förvaltning och administration och ibland hindrat effektiviteten för planerad verksamhet.

Erfarenheter från tillvägagångssätt som tillämpats i ett flertal pågående gemenskapsinitiativ kommer ändå att vara till nytta, kanske till och med konsolideras, när de integreras inom ramen för gemenskapsstödet eller inom det samlade programplaneringsdokumentet för de nya mål 1, 2 och 3.

För att de framtida gemenskapsinitiativen ska bli effektivare, synas mer utåt samt vara mer nyskapande avser kommissionen i sitt förslag till den nya allmänna förordningen för strukturfondernas kommande programperiod ⁽¹⁾ att koncentrera sin verksamhet med 5 % av fondernas medel på endast tre teman av gemensamt intresse: gränsöverskridande, nationsöverskridande och interregionalt samarbete, landsbygdens utveckling samt mänskliga resurser i samband med lika möjligheter. Ökningen av budgeten till förmån för strukturfonderna borde, trots en relativ minskning av den del som tillkommer gemenskapsinitiativen, ändå göra det möjligt att bedriva verksamhet av bättre kvalitet.

Även om kommissionen minskar antalet teman är den medveten om att det är nödvändigt att bibehålla kvaliteten på gemenskapsinitiativens metoder och tillvägagångssätt för att bibehålla och kanske även öka verksamheternas nyskapande karaktär och deras mervärde för gemenskapen liksom omfattningen av de partnerskap som inlett.

⁽¹⁾ KOM(98) 131 slutlig.

(98/C 386/025)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0503/98

från Dominique Souchet (I-EDN) till kommissionen

(2 mars 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske

Förenta Nationernas resolution av den 22 december 1989 innehåller en tydlig princip om försiktighet med syfte att förbjuda stora drivgarn ute på öppna havet, oavsett i vilka regioner de kan förekomma och oavsett vad slags fiske som bedrivs med dem.

Gemenskapen har redan behandlat frågan om hur begreppet "stora drivgarn" skall definieras genom att i en förordning av den 27 januari 1992 uppställa begränsningar för dem, enligt vilka de inte får vara längre än 2,5 kilometer på Atlanten och i Medelhavet. Denna definition har sin grund i tillämpningen av den ovannämnda resolutionen.

Varför vill kommissionen förbjuda drivgarnsfiske i Atlanten, i en situation där drivgarnens längd redan begränsats till 2,5 km, allt under det att kommissionen fortfarande tillåter att drivgarn med en längd på 21 km används i Östersjön?

Tycker kommissionen att detta är rättvist och att det vittnar om lika behandling och icke-diskriminering?

(98/C 386/026)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0505/98

från Dominique Souchet (I-EDN) till kommissionen

(2 mars 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske

Enligt kommissionens senaste förslag bör drivgarnsfiske förbjudas ute på öppna havet i Atlanten men fortsätta att vara tillåtet längs med kusterna.

Detta skulle innebära att drivgarnsfiske skulle vara förbjudet för franska fiskare som fiskar tonfisk av det slag som förekommer ute på öppna havet (den azoriska varianten), men tillåtet för spanska fiskare eftersom en av de vandringsvägar som används av tonfisken (den iberiska varianten) går utmed den kantabriska kusten i Spanien.

Med andra ord skulle drivgarnen vara ett "bra fiskeredskap" (alltså ett som är selektivt och inte heller stör vare sig sjöfarten eller tonfiskens naturliga vandringar) så länge de inte används på längre avstånd från kusterna än 12 sjömil och ett "dåligt fiskeredskap" om de används vid fiske inom internationella fiskezoner som ligger längre ut från kusterna än 500 km.

Kan kommissionen förklara om det finns någon vetenskaplig, ekologisk eller teknisk motivering till ett sådant här system, utan att förklaringen får de franska fiskarna att tro att systemet favoriserar Spanien och Portugal på deras bekostnad?

(98/C 386/027)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0507/98**från Dominique Souchet (I-EDN) till kommissionen**

(2 mars 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske

Av vad som framgår av de förslag som Morley framlagt inför fiskeriutskottet den 3 februari 1998 förefaller det som om rådet tänker använda finansiella medel från gemenskapen för att få slut på det nätfiske på tonfisk som bedrivs av franska, brittiska och irländska fiskare i Atlanten.

Morley har påpekat att den omläggingspolitik som förts av Italien är ett exempel som manar till efterföljd. Men vore det inte skäl att kommissionen skulle förvissa sig om att det italienska systemet verkligen lett till resultat innan rådet ens överväger att införa detta system i Atlanten? Har kommissionen verkligen några orubbliga bevis för att fisket med drivgarn av otillåten längd verkligen upphört i Medelhavet, så att de fartyg som fått stöd för att lägga om sina fiskemetoder inte bara bytt flagg eller några bevis för att de berörda ägarna och besättningarna verkligen upphört med sin tidigare verksamhet?

(98/C 386/028)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0509/98**från Dominique Souchet (I-EDN) till kommissionen**

(2 mars 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske

Den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiske, som är ett av kommissionens expertorgan, har i både metodologiskt hänseende och med hänsyn till kvaliteten på resultaten erkänt relevansen av en studie som behandlade de ekologiska konsekvenserna av drivgarnsfiske i Atlanten och utfördes av den franska havsforskningsinstitutionen Ifremer 1993.

Kommittén har i sina slutsatser noterat endast att drivgarnsfisket behöver "uppföljas närmare".

Sedan 1993 har längden på drivgarn begränsats till 2,5 km, antalet farkoster som fiskar med sådana redskap har minskat, drivgarnen har förbättrats i tekniskt hänseende och det är obestridligt att dödlighetsnivån starkt gått tillbaka.

Anser kommissionen mot bakgrund av denna utveckling att det är rimligt att kommissionen skall vidhålla sitt förslag om att drivgarnsfiske skall förbjudas i Atlanten (utanför kustområdena)?

(98/C 386/029)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0511/98**från Dominique Souchet (I-EDN) till kommissionen**

(2 mars 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarnsfiske

Det är höjt över allt tvivel att fångster av misstag sker vid användningen av drivgarn i Östersjön. De upplysningar som samlats in av det internationella havsforskningsrådet Ciem visar att dessa fångster omfattar ett flertal fågelarter (sillgrissla och tordmule) och havslevande däggdjur (sälur och tumlare). Bland de havslevande däggdjuren förekommer arter av vilka bestånden inom dessa områden kraftigt gått ned (tumlare och knubbsäl). Dessutom är bestånden av icke odlad lax i Östersjön hotade.

Anser kommissionen utifrån dessa upplysningar att det är logiskt att förbjuda drivgarn på över 2,5 km i Atlanten (utanför kustområdena) alltmedan drivgarn på 21 km tillåts i Östersjön?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0503/98, E-0505/98, E-0507/98, E-0509/98 och E-0511/98
ingivna av Emma Bonino för kommissionen

(21 april 1998)

Kommissionens förslag från 1994 ⁽¹⁾ omfattade Östersjön. Den har inte fått parlamentets samtycke till förslaget. Allmänt har det i rådet inte varit möjligt att få en kvalificerad majoritet, bland annat på grund av att Baltikum inkluderats. Det brittiska ordförandeskapet avser dock att lansera en kompromisslösning som inte omfattar Östersjön, utan som i stället blir föremål för en speciell förordning. Mot bakgrund av hur situationen utvecklats och nya uppgifter sedan 1991 anser kommissionen att detta inte är orimligt. Faktiskt beror de bifångster, och särskilt de som parlamentsledamoten anför, egentligen på andra fiskeredskap som stora drivgarn, ett redskap som används i mittzonen, medan de anförda redskapen egentligen är kustredskap. Vad för övrigt gäller kärnfrågan, nämligen arten lax, är kommissionen verkligt bekymrad över dess utveckling. Den har dock med tillfredsställelse noterat införandet av en räddningsplan för vildlaxbestånden i Östersjön som vederbörligen beaktar alla de problem som hotar denna fiskeresurs.

Vad gäller en eventuell särbehandling av kustvattnen, och specifikt de 12 sjömilerna, vill kommissionen påminna om att dessa inte alls nämndes i dess förslag. Om för övrigt parlamentets resolution (A-0009/94) förutsåg en sådan möjlighet, så avser vad kommissionen vet den brittiske ordföranden inte längre att införa några bestämmelser, som skiljer mellan innanför och utanför de 12 sjömilerna.

Däremot anser kommissionen fortfarande, att det inte är önskvärt att fisket med stora drivgarn får fortsätta. Att ge fritt spelrum åt denna fisketeknik skulle innebära både ekologiska och socioekonomiska risker, som kommissionen har analyserat i meddelandet till rådet, utarbetat 1994 (KOM(94) 50 slutlig). Att öppna upp för denna teknik skulle alltså vara felaktigt av försiktighetsskäl och strida mot en dominerande önskan inom gemenskapen, som kommit till uttryck vid diskussionerna i både parlamentet och rådet. Att reservera denna fiskeflottsteknik för en eller vissa medlemsstater skulle å andra sidan vara orättmätigt. Kommissionen anser emellertid fortfarande att man måste organisera en omställning av berörda nätrådlare. Fisket av tonfisk är faktiskt fortfarande öppet men för annan teknik än stora drivgarn. Flyttrålen spelar här en viktig roll för de franska tonfiskartygen. Allmänt är kommissionen förvissad om att det krävs stöd för att främja en övergång till annan teknik än stora drivgarn.

Vad gäller situationen i Medelhavet har kommissionen med glädje sett att de italienska myndigheterna infört en bestämmelse, som fått rådets enhälliga stöd, och som just gäller en omställning av italienska "spadare." Kommissionen har kunnat glädja sig åt de framsteg som sedan 1997 skett på kontrollområdet, men önskar en ytterligare utveckling.

Kommissionen är ännu inte i stånd att utvärdera de faktiska resultaten av den italienska diversifieringsplanen för den fiskeflotta, som fiskar med stora drivgarn, eftersom denna plan sträcker sig över flera år med 1999 som slutår. Det är dock omöjligt att dra några slutsatser vad gäller försvinnandet av detta segment av den italienska fiskeflottan. I vilket fall som helst har genomförandet av omställningsplanen för "spadare" bromsats på grund av en osäkerhet beträffande hur omställningsbidragen förhåller sig till det italienska skattesystemet.

⁽¹⁾ KOM(94) 131 slutlig.

(98/C 386/030)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0551/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(4 mars 1998)

Ämne: Det regionala operativa programmet för Attika — delprogram 2, åtgärd 1

Åtgärd 1 i delprogram 2 som ingår i det regionala operativa programmet för Attika handlar om transporter. Enligt tidsschemat borde 129 583 miljoner ecu ha utnyttjats som offentliga medel för detta ändamål före 1997.

1. Vilka projekt har planerats och hur har de framskridit, i sin helhet med avseende på åtgärden?
2. Har förseningar förekommit, kan de i så fall lokaliseras någonstans och vad beror de på?
3. Gjordes det några ändringar i samband med revideringen av gemenskapsstödrampen? Vad motsvaras dessa av procentuellt i relation till budgeten?
4. Hur stor del av medlen hade utnyttjats fram till den 31 december 1997?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(27 april 1998)

Enligt den finansieringsöversikt som reviderades den 21 oktober 1997 uppgår de offentliga utgifterna till och med 1997 för åtgärd 2.1 i det operativa programmet Attika (transporter) till 191,32 miljoner ecu.

Vid det senaste mötet som övervakningskommittén för gemenskapens stödramar (GSR) höll den 31 oktober 1997 gjordes inga ändringar i de regionala programmen.

Beträffande de tekniska sakfrågorna i hur arbetena utförs och fortskrider samt orsakerna till eventuella förseningar ber kommissionen att få hänvisa parlamentsledamoten till de regionala myndigheterna i Attika. Det är de som ansvarar för genomförandet av GSR.

De anslag som hade utnyttjats fram till slutet av 1997 uppgick till 182,4 miljoner ecu.

(98/C 386/031)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0555/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(4 mars 1998)

Ämne: Det regionala operativa programmet för Attika – delprogram 1, åtgärd 3

I det regionala operativa programmet för Attika gäller åtgärd 3 i delprogram 1 skydd mot översvämningar. Det här omfattar bland annat konsolidering av kuststräckan, ledningsanordningar för regnvatten och kanalisering av vattenflöden och vattenströmmar. Enligt tidsschemat borde 35 222 miljoner ecu har utnyttjats som offentliga medel fram till 1997.

1. Vilka framsteg har gjorts i anslutning till dessa projekt?
2. Vilka projekt har uppvisat de största svårigheterna när det gäller utnyttjandet av medlen, var kan dessa lokaliseras och vilka är de främsta orsakerna till förseningarna?
3. I delprogrammets åtgärder ingår också trottoarbyggen för fotgängare samt parkeringsprojekt. Hur har dessa arbeten framskridit?
4. En hur stor del av medlen hade utnyttjats fram till den 31 december 1997?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(27 april 1998)

Enligt de finansiella tabellerna, justerade den 21 oktober 1997, uppgår de offentliga utgifterna till och med 1997 till 42,1 miljoner ecu för åtgärd 1.3 i det operativa programmet "Attika" (skydd mot översvämningar, återställande av kuster etc.).

Inga ändringar gjordes av de regionala programmen den 31 oktober 1997 på mötet för gemenskapsstödrampens övervakningskommitté.

Beträffande tekniska detaljer i planerade arbeten, dessas framskridande och orsakerna till eventuella förseningar, ber kommissionen ledamoten att hänvända sig till de regionala myndigheter i Attika, som ansvarar för genomförandet av gemenskapsstödrampen ifråga.

De krediter som fram till och med slutet av 1997 tagits i anspråk uppgår till 37,9 miljoner ecu.

(98/C 386/032)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0571/98

från Graham Watson (ELDR) till kommissionen

(4 mars 1998)

Ämne: Direktiv 79/923/EEG om kvalitetskrav för skaldjursvatten

Den 17 december utfärdade högre domstolen i London ett beslut som hänför sig till direktiv 79/923/EEG om kvalitetskrav för skaldjursvatten ⁽¹⁾. Tvisten gällde en musselfiskares påstående om att han varit tvungen att sluta med sin verksamhet på grund av att vattenbolaget South West Water Services inte lyckats behandla avloppsvattnet tillräckligt effektivt.

Domen innebär att unionsmedborgare som drabbas av förluster till följd av europeiska miljöstandarder enligt EU-lagstiftningen inte kan stämma statliga myndigheter, vattenbolag medräknade.

Statens skyldigheter är alltför allmänna för att allmänheten skall kunna ha rättigheter på miljöområdet som kan göras gällande på rättslig väg. Domen tycks emellertid stå i strid med EG-domstolens beslut från december 1996 som hänför sig till direktivet om kvalitetskrav för skaldjursvatten och som bekräftade att personer som berörs av ett direktiv som har följder för folkhälsan måste kunna stödja sig på obligatoriska regler för att kunna hävda sina rättigheter.

Anser kommissionen med hänsyn till EG-domstolens beslut att skaldjursfiskare har rätt till att deras fiskevatten och levebröd skyddas från nedsmutsning?

Kan kommissionen bekräfta att detta är den första från ett dylikt direktiv härrörande domen angående en stats skadeståndsskyldighet gentemot privatpersoner från någon domstol inom EU?

Kan kommissionen, med anledning av kommissionens meddelande av den 22 oktober 1996 i vilken man gav uttryck för behovet av att flera rättsanspråk som gäller miljö behandlas i de nationella domstolarna och med beaktande av den högre domstolens beslut, granska det nuvarande genomförandet av EU:s miljölagstiftning i Förenade kungariket för att fastställa om den efterlevs på ett korrekt sätt?

⁽¹⁾ EGT L 281, 10.11.1979, s. 17.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(20 april 1998)

Ledamoten uppmärksammar kommissionen på en dom som nyligen fastställts i civilmålsdomstolen i Förenade kungariket som rör direktiv 79/923/EEG om kvalitetskrav för skaldjursvatten. Kommissionen har ännu inte sett texten till denna dom och kan därför inte svara ingående på ledamotens fråga. Eftersom kommissionen inte känner till exakt vilken typ av dom det gäller kan den heller inte bekräfta om det är den första domen av denna typ i en europeisk domstol.

Ledamoten hänvisar också till en dom i EG-domstolen från december 1996. Kommissionen utgår ifrån att ledamoten menar domen i mål C-0298/95, kommissionen mot Tyskland, som rörde underlåtenhet att inom den tidsfrist som anges i direktiv 79/923/EEG vidta samtliga åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i artiklarna 3 och 5 i detta direktiv. Domstolen ansåg att ”i alla de fall då underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder medför

fara för människors hälsa, dessa människor kan åberopa tvingande regler för att göra sina rättigheter gällande." Denna dom gäller huvudsakligen bristande införlivande av gemenslagslagstiftning och den bör därför ses mot bakgrund av detta. Den princip som domstolen bekräftade i denna dom är att medlemsstaterna måste införliva vissa direktivbestämmelser så att medborgarna kan stödja sig på obligatoriska regler i nationell lagstiftning. Det är en helt annan princip än den som ledamoten nämner, vilken gäller huruvida direktiv i sig själva kan ge individer rättigheter. Därför tycks inte denna dom ha någon direkt betydelse för ledamotens första fråga.

Dessutom önskar kommissionen erinra ledamoten om att EG-domstolen enligt artikel 164 i EG-fördraget skall säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag. Följaktligen ansvarar EG-domstolen för tolkningen av gemenslagslagstiftningen och det är i sista hand domstolen som tolkar bestämmelserna i direktiv 79/923/EEG.

Som ledamoten vet åligger det kommissionen att säkerställa att bestämmelserna i EG-fördraget och de åtgärder som vidtas i enlighet med detta fördrag tillämpas i medlemsstaterna. Kommissionen utreder påståenden om att gemenslagslagstiftningen inte tillämpas korrekt i medlemsstaterna. I detta sammanhang kan kommissionen underrätta ledamoten om att den för närvarande granskar Förenade kungarikets genomförande av direktiv 79/923/EEG.

Kommissionen vill gärna ta del av civilmålsdomstolens dom och eventuell ytterligare information från ledamoten som tyder på att Förenade kungariket inte tillämpar direktiv 79/923/EEG.

(98/C 386/033)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0578/98

från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen

(4 mars 1998)

Ämne: Höghastighetståg

Mot bakgrund av svaren på de tidigare frågorna om höghastighetståg med särskilda hänvisningar till Romområdet (E-0508/97 ⁽¹⁾) och E-2351/97 ⁽²⁾) och den bristande respekten för bestämmelser om miljökonsekvensbedömningar, tänker jag i och med denna fråga informera kommissionen om att det i Italien för närvarande pågår vissa rättsliga förfaranden mot personer som är inblandade i den dåliga förvaltningen av höghastighetståg i Italien. Därför ställs följande frågor till kommissionen:

1. Har de åtgärder som omnämns i Ritt Bjerregaards kompletterande svar för kommissionen av den 5 juni 1997 och bekräftas i svar E-2351 av den 9 september 1997 inletts?
2. Anser kommissionen inte att det mot bakgrund av att direktiven inte har följts och mot de tidigare omnämnda händelser som gör införandet av höghastighetståg i Italien oklart vore lämpligt att, i enlighet med artikel 186 i EG-fördraget, anmoda domstolen om att vidta tillfälliga åtgärder, såsom nedläggning av arbetet?

⁽¹⁾ EGT C 391, 23.12.1997, s. 15.

⁽²⁾ EGT C 82, 17.3.1998, s. 62.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(24 april 1998)

Kommissionens behörighet omfattar inte klagomål som rör straffrätten. Eftersom kommissionens uppgift är att se till att gemenslagslagstiftningen följs, har den bara befogenhet att inleda undersökningar om någon bestämmelse i gemenslagsrätten berörs.

Med anledning av frågeställarens information angående projektet för höghastighetståg mellan Rom och Neapel översände kommissionen en formell förfrågan till de italienska myndigheterna för att ta reda på om man hade gjort någon miljökonsekvensbedömning i enlighet med rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾. De italienska myndigheterna svarade att en sådan bedömning hade gjorts. De meddelade att det italienska miljöministeriet redan 1993 hade ställt sig positivt till projektet på grundval av den miljökonsekvensbedömning som utfördes året innan av kommittén för miljökonsekvensbedömning inom miljöministeriet. Två mindre delar av projektbeskrivningen tycktes dock saknas i bedömningen och ny information inkrävdes därför från de italienska myndigheterna. Mot bakgrund av denna nya information kan kommissionen nu konstatera att det godkännande som gavs 1993 med stöd av den miljökonsekvensbedömning som gjorts av miljöministeriet 1992 endast gällde de allmänna projektet och inkluderade inte de två förbindelserna i Rom och Neapel. Det projekt som omfattar de två förbindelserna och de projekt som rör förvaltningen av hela arbetet bedömdes av Regione Lazio 1994 och av miljöministeriet (tjänsten för miljökonsekvensbedömning och information till medborgarna) 1995. Dessa två instanser godkände hela projektet. Offentlig information och konsultation verkar ha skett i vederbörlig ordning.

Mot bakgrund av ovanstående är det inte relevant att åberopa artikel 186 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985.

(98/C 386/034)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0585/98

från Sören Wibe (PSE) till kommissionen

(4 mars 1998)

Ämne: Tulpanreklam

Enligt uppgifter i svenska media satsar kommissionen pengar på en reklamkampanj för tulpaner för att möta den hårdare konkurrensen gentemot EU:s blomsterproducenter efter GATT-uppgörelsen 1992 om import av snittblommor.

Hur stor summa har kommissionen satsat på denna kampanj för ökad tulpanförsäljning och hur mycket pengar har satsats på kampanjen i Sverige?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 april 1998)

Reklamkampanjen för tulpaner är en del av gemenskapens reklamkampanj för snittblommor och växter och finansieras till 60 % av gemenskapen. Återstoden betalas av branschen.

Kampanjen för tulpaner har lanserats i flera länder, bland annat Sverige, av branschfolk från Nederländerna. Kampanjens totala budget uppgår till 417 157 ecu, där 250 294 ecu betalas av kommissionen. För den del av kampanjen som riktar sig till Sverige betalar kommissionen 88 200 ecu.

För övrigt har två program som har lagts fram av svenska branschorganisationer godkänts under 1997. Den totala budgeten för dessa två program uppgår till 193 808 ecu.

(98/C 386/035)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0589/98**från Mirja Rynänen (ELDR) till kommissionen***(4 mars 1998)**Ämne:* En europeisk ram för skogscertifiering

Marknadstrycket för ibruktagande av olika system för skogscertifiering ökar. Det finns risk för att EU:s medlemsstater i rådande konkurrenssituation tvingas ta i bruk ett certifieringssystem som har som mål att uppnå monopolställning och som inte lämpar sig för alla förhållanden. Härvid skulle EU:s skogssektor försättas i en sämre ställning än andra.

Europaparlamentet har i sin resolution om Europeiska unionens skogsbruksstrategi intagit en ståndpunkt, enligt vilken kommissionen borde utveckla ett internationellt erkänt certifieringssystem som är öppet, frivilligt, icke diskriminerande och tar hänsyn till varje lands särskilda ekologiska, biologiska och socioekonomiska särdrag, inklusive ägandeförhållandena avseende skogarna (betänkande av Thomas). Jag vill ställa följande frågor:

1. Vad gör kommissionen för att påskynda skapandet av en certifieringsram av det slag som parlamentet föreslagit, under det att man vid beredningen i tillräcklig utsträckning beaktar synen på skogssektorn som en helhet?
2. Vill kommissionen säkerställa skapandet av en certifieringsram som styrs av EU och i vilken de nationella certifieringssystemen ingår på jämbördig grund?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(30 april 1998)*

Kommissionen följer den utveckling som nu sker när det gäller certifiering av skogar och bland annat de inslag som hänför sig till marknaden för skogsprodukter. Samtidigt som kommissionen för en öppen dialog med alla berörda parter, studerar den för närvarande praktisk och rättslig genomförbarhet liksom önskvärdhet av ett eventuellt gemenskapsinitiativ på detta område. Beroende på vilka resultat denna utvärdering ger kommer kommissionen att lägga fram lämpliga förslag inom ramen för sitt svar på parlamentets resolution om en strategi för gemenskapens skogsresurser.

Ledamoten kan också studera kommissionens svar på Pollacks skriftliga fråga E-164/98 om system för certifiering av skogar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 310, 9.10.1998, s. 31.

(98/C 386/036)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0604/98**från Carlos Carnero González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL),
Pedro Marset Campos (GUE/NGL) och Alonso Puerta (GUE/NGL) till kommissionen***(4 mars 1998)**Ämne:* Snabbtågsprojektet Madrid — Valladolid som utarbetats och nyligen offentliggjorts av det spanska näringslivsdepartementet

Den nyligen offentliggjorda planen på att inrätta en snabbtågsförbindelse på sträckan Madrid — Valladolid har väckt stora protester bland allmänheten i den autonoma regionen Madrid, framför allt i kommunerna i Lozoyadalen och på andra orter där järnvägen kommer att dras fram, som till exempel i Tres Cantos. Protesterna (som också omfattar det projekt som utarbetats parallellt av Madridregionens regering) mot de negativa följderna för miljön i den mycket natursköna Lozoyadalen och mot den försämrade livskvalitén för dem som bor i närheten av de berörda tätorterna har skett i form av uttalanden av borgmästarna i de tio kommunerna i området, samordningsgruppen för föreningarna i Sierra Nortebergen, flera regionala parlamentsgrupper samt fackföreningar. Söndagen den 15 februari samlades tusentals personer för att demonstrera på den plats där järnvägen

skall dras fram. Många anser dessutom att de av departementet påstådda transportfördelarna kan uppnås genom alternativa mer miljövänliga och ekonomiskt lönsamma åtgärder som skulle förbättra den nuvarande järnvägslinjen mellan Madrid, Segovia, Avila, Burgos och Valladolid.

1. Känner kommissionen till de ovan beskrivna omständigheterna och de protester som snabbtågsprojektet Madrid – Valladolid väckt hos allmänheten?
2. Tycker inte kommissionen att man omedelbart borde begära in den föreskrivna miljökonsekvensanalysen?
3. Anser kommissionen att följderna av detta projekt är förenliga med de direktiv (däribland direktiv 92/43/EG) ⁽¹⁾ som handlar om bevarande av naturområden – dit Lozoya-dalen utan tvivel kan räknas?
4. Vilka åtgärder kan kommissionen vidta för att i detta fall garantera att gemenskapslagstiftningen på miljöskyddsområdet respekteras i enlighet med direktiv 85/337/EG ⁽²⁾ eller direktiv 92/43/EG?
5. Skulle kommissionen kunna offentliggöra den information som de spanska myndigheterna eventuellt kommer att ge för att garantera den fria tillgången på information om miljöfrågorna?

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(20 april 1998)

1. Kommissionen känner inte till de omständigheter som parlamentsledamoten påtalar.
2. I artikel 2 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt föreskrivs att projekt som kan komma att ha en avsevärd inverkan på miljön, på grund av sin sammansättning, storlek eller placering skall bedömas när det gäller miljöpåverkan innan de godkänns.

Denna bestämmelse är tillämplig på projekten i bilagorna I och II. I bilaga I punkt 7 nämns anläggning av järnvägslinjer för fjärtrafik. Enligt artikel 4.1 i direktivet skall projekten i bilaga I undergå en obligatorisk bedömning, enligt artiklarna 5-10.

Om det visar sig att projektet i fråga skall omfattas av begreppet "järnvägslinjer för fjärtrafik" enligt punkt 7 i bilaga I till direktiv 85/337/EEG skall det underkastas den miljökonsekvensbeskrivning som föreskrivs i artiklarna 5-10 i direktivet innan det godkänns.

3. Enligt artikel 4 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, skall medlemsstaterna ge förslag till förteckning över platser av stor betydelse i gemenskapen. Lozoya-dalen finns med på förteckningen från de spanska myndigheterna enligt artikel 4 i direktiv 92/43/EEG. Kommissionen, som för närvarande inte förfogar över tillräckliga uppgifter om projektet i fråga, kan inte uttala sig om projektets konsekvenser är förenliga med direktiv 92/43/EEG.

4. och 5. Kommissionen skall ta nödvändiga kontakter för att samla in alla uppgifter i samband med detta projekt och för att se till att alla tillämpliga direktiv efterlevs.

(98/C 386/037)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0605/98**från Angela Sierra González (GUE/NGL) till kommissionen***(4 mars 1998)*

Ämne: Biologisk återhämtningsperiod i de marockanska fiskevattnen

Den marockanska regeringen har nyligen förlängt den biologiska återhämtningsperioden för fiskevattnen utanför Sahara till att omfatta månaderna mars och april.

Enligt flera företrädare för fiskerisektorn innebär detta beslut en kränkning av fiskeavtalet mellan Europeiska unionen och Marocko. I avtalet talas om anpassningsåtgärder, inte om en förlängning av återhämtningsperioden. Vidare har Marocko ännu inte börjat genomföra "fiskeplanen" som går ut på att begränsa bläckfiskfisket inom honornas reproduktionsområde.

Det förefaller tvärtom som om Marocko har ökat sin fiskeriverksamhet och hotar fångsten genom att överutnyttja fiskezonens reserver. Härigenom går man emot forskarnas rekommendationer om att fiskebankens bestånd bör bevaras.

Vad anser kommissionen om beslutet att förlänga den biologiska återhämtningsperioden för Saharas fiskebank till två månader?

Påverkar detta fiskeuppehåll den marockanska bläckfiskflottan? Kan man säga att Marocko genom sitt handlande följer fiskeavtalet med Europeiska unionen?

Vilka åtgärder är kommissionen beredd att vidta för att undvika en diskriminering av olika fiskeflottor — främst den spanska — under den biologiska återhämtningsperioden i området?

Finns det några rapporter eller studier som rekommenderar en förlängning av den biologiska återhämtningsperioden för just denna fiskebank?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(20 april 1998)*

Gemenskapen har alltid fäst största vikt vid bevarande och rationell förvaltning av fiskeresurserna. Inom ramen för avtalet med Marocko har gemenskapen varit för ett ansvarsfullt fiske, som garanterar områdets livskraft på lång sikt, bl.a. fisket av bläckfisk, vilket som bekant båda parter fiskeflottor har intresse av.

I detta sammanhang anser kommissionen att den biologiska återhämtningen bara är en del av alla skyddsåtgärderna. Denna åtgärd måste därför ses inom ramen för de operationella skyddsåtgärder, som Marocko åtagit sig och som skall avse både industriellt och småskaligt fiske, vilket båda parter alltså har intresse av.

Denna åsikt har alltid hävdats av olika specialister och forskare på området. Men även om dessa bekräftar att perioden av biologisk återhämtning minskar fiskets tryck på ungfisken, så poängterar de behovet av kompletterande åtgärder.

Vad gäller Marockos ensidiga förlängning av tiden för biologisk återhämtning, som kommer att påverka de marockanska och europeiska fiskeflottor som fiskar bläckfisk, har kommissionen fortsatt sina uppvaktningar för att säkerställa att ingångna överenskommelser hålls samt för att undvika all eventuell diskriminering.

(98/C 386/038)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0617/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(9 mars 1998)*

Ämne: Utvidgningen av Interregprogrammet till att omfatta klippöar

Enligt uppgifter har den grekiska regeringen — helt riktigt — låtit införa sex klippöar, belägna i Egeiska havet, i Interregprogrammet.

Jag vill fråga Europeiska kommissionen vilken dess officiella ståndpunkt är i denna fråga, och om den ämnar finansiera projekt på dessa klippöar som alldeles uppenbart hör till grekiskt (och därigenom alltså europeiskt) territorium.

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(7 maj 1998)*

Sedan 1981 då Grekland anslöts till gemenskapen medfinansierar kommissionen åtgärder och projekt i hela Grekland.

Genom strukturfonderna och inom ramen för de olika sektorprogrammen och regionala programmen enligt gemenskapsstödmåttarna för 1994-1999 samt gemenskapsinitiativprogram såsom Interreg II finansierar kommissionen åtgärder och projekt som avser utvecklingen i de avlägsna belägna områdena på grekiska fastlandet och i övärlden.

(98/C 386/039)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0646/98**från Monica Baldi (PPE) till kommissionen***(9 mars 1998)*

Ämne: Jaktbara arter

I enlighet med direktiv 79/409/EEG ⁽¹⁾ av den 2 april 1979 får de arter som anges i bilaga II jagas inom ramen för den berörda medlemsstatens lagstiftning.

De arter som ingår i bilaga II/2 får dock endast jagas i den medlemsstat beträffande vilka detta uttryckligen anges.

Staren anges i bilaga II/2 för alla unionens medlemsstater i Medelhavsområdet med undantag för Italien.

I en skrivelse av den 6 augusti 1997, protokoll nr 23.035, begärde det italienska jordbruksdepartementet att jakt på stare, som utesluts ur förteckningen över jaktbara arter i enlighet med artikel 18 i lag nr 157 av den 11 februari 1997, skall tillåtas. Det nationella institutet för vilda djur har avgett ett yttrande, i vilket det konstaterar att starbestånden är tillräckligt stora, att arten är vitt utbredd och att det är fråga om flyttfåglar.

Med beaktande av uppskattningarna av beståndens storlek och av de skador som uppstår på odlingarna anmodas kommissionen att uppges:

1. vilka brådskande åtgärder den ämnar vidta för att tillmötesgå det italienska departementets begäran om att staren skall innefattas i bilaga II/2,
2. vilka åtgärder den ämnar vidta för att införa ett allmänt undantagssystem i syfte att begränsa skadorna inom jordbruket ända tills ett ändrat direktiv har antagits?

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(8 april 1998)*

Bilaga II.2 i fågeldirektivet (79/409/EEG) ändrades 1994 för att tillåta jakt på stare (*sturnus vulgaris*) i Grekland, Spanien, Frankrike och Portugal. Vid de diskussioner som utmynnade i antagandet av direktiv 94/24/EEG av den 8 juni 1994 om ändring av bilaga II till direktiv 79/409/EEG om bevarandet av vilda fåglar ⁽¹⁾ uttryckte Italien ingen begäran i detta ärende.

För att Italien skall föras upp på listan över länder som tillåter jakt på stare måste 79/409/EEG ändras i efterhand. Med tanke på att direktivet nyligen ändrades (kommissionens direktiv 97/49/EEG av den 29 juli 1997 om ändring av rådets direktiv 79/409/EEG om bevarandet av vilda fåglar ⁽²⁾) för att kunna undanta mellanskarv (*phalacrocorax carbo sinensis*) och att Italien vid dessa diskussioner inte tog upp frågan om stare, planerar kommissionen inte att föreslå några nya ändringar på kort sikt.

Det är lämpligt att påminna om att artikel 9 i direktiv 79/409/EEG undantagsvis och under rigoröst angivna omständigheter medger jakt på arter som inte nämns i bilaga II till direktivet. Tillämpningen av detta undantag faller under respektive medlemsstats befogenheter. Kommissionen tillser emellertid att undantagets tillämpningsvillkor i varje enskilt fall uppfylls och att konsekvenserna av denna tillämpning inte strider mot direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 164, 30.6.1994.

⁽²⁾ EGT L 223, 13.8.1997.

(98/C 386/040)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0649/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen***(10 mars 1998)*

Ämne: Skatt på alkoholhaltiga drycker

Den österrikiska förvaltningsdomstolen (VwGH) har konstaterat att den skatt som påläggs alla alkoholhaltiga drycker och drycker blandade med alkohol (skatt på alkoholhaltiga drycker) eventuellt inte är förenlig med gemenskapslagstiftningen.

1. I hur många och i vilka medlemsstater påläggs liknande konsumtionsskatter?
2. Är det frågan om en kränkning av EU:s direktiv om konsumtionsskatt?
3. Utgör skatt på alkoholhaltiga drycker en förbjuden omsättningsskatt?
4. Innebär den skatt som tas ut på alkoholhaltiga drycker en olaglig förmånlig behandling av försäljning som sker direkt från producenten, som inte påläggs denna skatt?
5. Om det skulle vara frågan om en överträdelse av fördraget och kommissionen skulle inleda ett överträdelseförfarande mot Österrike, när skulle man kunna räkna med detta beslut?

**Kompletterande svar
från Mario Monti på kommissionens vägnar***(18 juni 1998)*

Som komplettering av kommissionsledamotens svar av den 27 april 1998 ⁽¹⁾, är kommissionen nu i stånd att lämna följande upplysningar.

Kommissionen har haft tillfälle att inför EG-domstolen ta ställning i fråga om den österrikiska konsumtionsskatten på drycker.

Kommissionen vill inledningsvis understryka att medlemsstaternas möjlighet att tillämpa icke harmoniserade indirekta skatter, under förutsättning att detta görs med iakttagande av fördragets grundläggande principer och gemenskapens sekundärlagstiftning, ingalunda ifrågasätts i den gällande gemenskapslagstiftningen.

I samband med den ovan nämnda granskningen tvingades emellertid kommissionen att konstatera att den ifrågavarande österrikiska lagstiftningen inte följer alla de beskattningsprinciper som innefattas i direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽²⁾, i synnerhet de principer som anges i artikel 3.2 i detta direktiv, på grund av att skatten enligt kommissionens uppfattning inte har ett i denna artikels mening särskilt ändamål.

Kommissionen föranleddes för övrigt att anmärka att det förhållande att vinodlarnas direktförsäljning av vin undantas från denna skatt inte kan anses vara förenligt med artikel 95 i EG-fördraget.

Kommissionen utesluter till sist inte att liknande skatter tas ut i andra medlemsstater. Om detta skulle visa sig vara fallet och om inslag som är oförenliga med gemenskaps-lagstiftningen skulle framkomma, kommer kommissionen på samma sätt som i fallet Österrike att använda alla enligt fördraget tillgängliga rättsmedel för att se till att gemenskapslagstiftningen efterlevs.

(¹) EGT C 323, 21.10.1998, s. 60.

(²) EGT L 76, 23.3.1992.

(98/C 386/041)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0708/98

från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och kommissionens meddelande Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi be kommissionen att svara på följande:

Kan Europeiska kommissionen förenkla och rationalisera gemenskapens livsmedelslagstiftning så att den inte motverkar oundgängliga säkerhetsstandarder?

(98/C 386/042)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0709/98

från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Kan Europeiska kommissionen undersöka möjligheten att utnyttja grundläggande och icke tvingande medel innan man lagstiftar och ta hänsyn till principen om ömsesidigt godkännande även när det gäller frivilliga medel?

(98/C 386/043)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0710/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Kan kommissionen se till att det blir medlemsstaternas uppgift att i enlighet med direktiv 83/89/EEG se till att de nationella standarderna inte utgör hinder för den inre marknaden?

(98/C 386/044)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0711/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Kan Europeiska kommissionen se till att enbart rent tekniska frågor hanteras genom kommittéförfaranden, och att grundläggande frågor även i fortsättningen blir föremål för politiska beslut?

(98/C 386/045)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0712/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Kan Europeiska kommissionen se till att principerna om stumpanalysens kritiska kontrollpunkt gäller för hela livsmedelskedjan (från tillverkare till konsument), oavsett det berörda företagets typ och storlek?

(98/C 386/046)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0713/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Kan Europeiska kommissionen harmonisera kvalitetsstandarderna enbart för hygieniska frågor? Handelshinder som skapas av nationella kvalitetskrav måste bemötas med en konsekvent tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande.

(98/C 386/047)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0714/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Livsmedelslagstiftning och konsumenters hälsa

Med anledning av kommissionens grönbok Allmänna principer för livsmedelslagstiftningen i Europeiska unionen (KOM(97) 0176) och meddelande från kommissionen Konsumenters hälsa och livsmedelssäkerhet (KOM(97) 0183) vill vi ställa följande fråga:

Det är nödvändigt att understryka att märkningsstandarder för livsmedelsprodukter blir allt viktigare för konsumenters inköpsbeslut. Men samtidigt finns det gränser för vad man kan uppnå med märkningen, och man måste finna andra informationsvägar. Kan Europeiska kommissionen först och främst se till att märkningen med uppgifter om näringsinnehåll görs verklig och obligatorisk?

Gemensamt svar**på de skriftliga frågorna E-0708/98, E-0709/98, E-0710/98, E-0711/98,
E-0712/98, E-0713/98 och E-0714/98
ingivna av Martin Bangemann för kommissionen***(28 april 1998)*

Såsom framgick under debatten rörande parlamentets resolution om grönboken om de allmänna principerna för livsmedelslagstiftningen har kommissionen för avsikt att följa upp dessa frågor i ett meddelande. Såsom kommissionen har framhållit i grönboken är den fast besluten att förenkla och rationalisera gemenskapens livsmedelslagstiftning, men detta måste leda till ett förbättrat hälsoskydd och ökad öppenhet.

I grönboken efterlyste kommissionen synpunkter på huruvida det är möjligt att använda icke-bindande instrument inom livsmedelslagstiftningen. Kommissionen håller för närvarande på att analysera dessa synpunkter. Användningen av frivilliga instrument, t.ex. riktlinjer om god hygienisk praxis inom en viss sektor, kan utgöra ett värdefullt komplement till bindande regler. Principen om ömsesidigt erkännande är enligt kommissionen viktigast för att upprätthålla den inre marknadens funktion. Medlemsstaterna får ha olika regler för livsmedel inom områden som inte omfattas av gemenskapslagstiftningen, men dessa regler får inte leda till att produkter som lagenligt framställts eller släppts ut på marknaden i en annan medlemsstat förbjuds, såvida inte legitima intressen står på spel, om den andra medlemsstatens regler erbjuder en likvärdig skyddsnivå.

Det förfarande som föreskrivs i direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽¹⁾ syftar till att säkerställa att nationella tekniska standarder och föreskrifter inte ger upphov till handelshinder. Kommissionen kan inte se att det föreligger något behov av att ändra detta direktiv på det sätt parlamentsledamoten föreslår, eftersom ett allmänt förbud mot handelshinder redan föreskrivs i EG-fördraget.

I de rättsakter som ger kommissionen genomförandebefogenheter anges den huvudsakliga omfattningen av dessa befogenheter. Det är alltså gemenskapens lagstiftare som fastställer vilka befogenheter som skall tilldelas kommissionen.

Kommissionen anser att de allmänna hygieniska principerna bör gälla hela livsmedelskedjan. De befintliga direktiven om hygien är för närvarande föremål för en översyn i syfte att säkerställa en enhetlig och konsekvent uppsättning hygienregler "från producent till konsument". Tyngdpunkten i denna lagstiftning kommer att ligga på tillämpningen av systemet med kritiska kontrollpunkter för analys av faror (HACCP).

Enligt kommissionens uppfattning kommer livsmedelslagstiftning på gemenskapsnivå även i framtiden att motiveras främst av hälsoskäl. Tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande kommer att dominera när det gäller livsmedlens sammansättning. Denna policy, som har stimulerat nytänkande och givit konsumenten större valmöjligheter, står inte i strid med den utveckling av kvalitetsstandarder för jordbruksprodukter som ökar konkurrenskraften för dessa produkter. Den stödjer därför andra målsättningar med den gemensamma jordbrukspolitik.

Kommissionen har för avsikt att se över direktivet om näringsmärkning för att anpassa det till den vetenskapliga utvecklingen. Målsättningen med denna översyn är också att se till att konsumenterna får tillgång till bättre och mer lättfattlig information. För närvarande överväger man huruvida denna information om näringsmässiga egenskaper bör vara obligatorisk eller ej. Denna fråga måste behandlas inom ramen för den övergripande problemställningen om bästa metod, t.ex. ny informationsteknologi, att tillhandahålla information som är av intresse för konsumenten.

(¹) EGT L 109, 26.4.1983.

(98/C 386/048)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0716/98

från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Helhetssyn på energipolitiken och energiåtgärderna

Med anledning av kommissionens meddelande Helhetssyn på energipolitiken och energiåtgärderna (KOM(97) 0167) vill vi ställa följande fråga: Kan kommissionen ta fram en gemensam energipolitik, som är enhetlig och samordnad på EU-nivå, som bygger på energipolitiskt samarbete mellan medlemsstaterna och som gör det möjligt för parterna att behålla sin självständighet när det gäller val av primära energikällor?

Det bör understrykas att så länge Europeiska unionen inte har en avdelning om energi i fördraget är risken den att den gemensamma energipolitiken kommer att baseras på flera andra gemensamma politikområden.

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(16 april 1998)

Genom sitt meddelande från april 1997 om en helhetssyn på energipolitiken och energiåtgärderna (¹) åtar sig kommissionen att upprätta en fullständig översikt över gemenskapens åtgärder på energiområdet. Översikten skall täcka både de åtgärder som vidtas i samarbete med medlemsstaterna och de åtgärder som vidtas på gemenskapsnivå, antingen inom ramen för energipolitiken eller i samband med andra politikområden. Meddelandet utgör det första steget mot en integrerad ansats som gör det möjligt att bättre bemöta de strategiska problem som gemenskapens står inför i olika energifrågor. Det betonas att gemenskapsåtgärder skulle underlättas och ges högre effektivitet om det i fördraget fördes in en särskilt rättslig grund för sådana åtgärder, där samtliga prioriteringar inom energiområdet beaktas.

Eftersom regeringskonferensen 1997 inte antog någon sådan bestämmelse har kommissionen föreslagit en integrerad ansats genom att inrätta ett flerårigt ramprogram inom energisektorn (²). Syftet är att koncentrera gemenskapens olika åtgärder inom energisektorn och se till att de blir effektiva och konsekventa i förhållande till de tre prioriterade målsättningarna försörjningstrygghet, konkurrens och miljöskydd. Genom att inom kommissionen inrätta ett nätverk för de berörda generaldirektoraten kommer man dessutom att förbättra överensstämmelsen mellan de olika energiåtgärder som vidtas inom ramen för olika delar av gemenskapens politik, t.ex. forskning, yttre förbindelser och strukturpolitik.

(¹) KOM(97) 167 slutlig.

(²) KOM(97) 550 slutlig.

(98/C 386/049)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0718/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Mervärdesskattkommittén

Med anledning av förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (Mervärdesskattkommittén) (KOM(97) 0325-97/0186(COD)) ⁽¹⁾ vill vi ställa följande fråga: Kan kommissionen i förväg offentliggöra de förslag som kommissionen skall lägga fram för Mervärdesskattkommittén? För närvarande krävs det ett direktiv eller en förordning för att ändra gemenskapens lagstiftning om mervärdesskatt. Om de offentliggörs på förslagsstadiet får alla berörda parter möjlighet att lämna synpunkter på förslaget. Ett sådant offentlig skydd borde tillämpas också på förslag som läggs fram för Mervärdesskattkommittén.

⁽¹⁾ EGT C 278, 13.9.1997, s. 6.

(98/C 386/050)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0719/98**från Amedeo Amadeo (NI) och Salvatore Tatarella (NI) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Mervärdesskattkommittén

Med anledning av förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt (Mervärdesskattkommittén) (KOM(97) 0325-97/0186(COD)) ⁽¹⁾ vill vi ställa följande fråga: Kan Europeiska kommissionen se till att Mervärdesskattkommitténs yttranden offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning, oavsett om kommittén fungerar som en rådgivningskommitté eller som en rådgivande kommitté?

⁽¹⁾ EGT C 278, 13.9.1997, s. 6.

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0718/98 och E-0719/98
ingivna av Mario Monti för kommissionen**

(6 maj 1998)

I de fall då kommissionen har ålagts att genomföra något sker detta i enlighet med de förfaranden som fastställs i rådets beslut 87/373/EEG av den 13 juli 1987 ⁽¹⁾. Kommissionen lämnar då förslag till åtgärder till en rådgivande kommitté bestående av företrädare från medlemsstaterna.

Kommissionen offentliggör inte förslag till åtgärder, men kan rådfråga berörda tredje parter.

Det framgår av kommissionens förslag till mervärdesskattkommittén ⁽²⁾ att varje beslut som kommissionen fattar med hjälp av den rådgivande mervärdesskattkommittén kommer att ha rättslig status och därför offentliggöras.

Kommissionen kan emellertid inte ta det juridiska ansvaret för att offentliggöra yttranden som saknar juridiskt värde då de tillkommit genom diskussioner i en rådgivande kommitté som saknar befogenhet att tolka gemenskapslagstiftning eller att godkänna specifika regler om tillämpning.

⁽¹⁾ EGT L 197, 18.7.1987.

⁽²⁾ EGT C 278, 13.9.1997.

(98/C 386/051)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0730/98**från Maartje van Putten (PSE) till kommissionen***(18 mars 1998)*

Ämne: Inhemska språk som talas i Europeiska unionens utomeuropeiska områden, särskilt i Franska Guyana

Kan kommissionen med anledning av den så kallade Euromosaic-undersökningen, som gjorts under överinseende av DG-XXII, besvara följande frågor:

1. Kommissionen har hittills i sin Euromosaic-rapport om minoritetsspråk och regionala språk inom EU ägnat ringa uppmärksamhet eller ingen uppmärksamhet alls åt de språk som talas i Europeiska unionens utomeuropeiska områden, även om Euromosaic-programmet ger en möjlighet att forska i sådana språk. Tänker kommissionen i framtiden i den forskning som bedrivs inom ramen för Euromosaic ägna mer uppmärksamhet åt minoritetsspråken i de utomeuropeiska områdena?

Om detta är kommissionens avsikt: kan kommissionen ange vilka initiativ kommissionen utvecklat eller kommer att utveckla?

Om kommissionen inte har för avsikt att göra detta: varför inte?

2. Vilka konkreta initiativ har kommissionen utvecklat eller kommer kommissionen att utveckla för att i framtiden understödja och erkänna de inhemska språken i Europeiska unionens utomeuropeiska områden? Denna fråga skall särskilt ses i relation till de inhemska folkens kulturella identitet som utsätts för kränkningar då de inhemska språken, som ju utgör en av huvudbeståndsdelarna i ett folks kulturella identitet, trängs ut i samhällslivets marginal.
3. Känner kommissionen till hur eftersatt de inhemska folkens ställning i Franska Guyana är till följd av att Frankrikes grundlag ensidigt erkänner franskan som landets språk? Har kommissionen utvecklat några initiativ för att motverka dessa kränkningar av den inhemska befolkningens rättigheter och kulturella identitet i Franska Guyana?

Om så är fallet, kan kommissionen ange vilka dessa initiativ är?

Om så inte är fallet, kan kommissionen ange orsakerna till detta?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar*(27 april 1998)*

1. Kommissionen har satt i gång Euromosaic-undersökningen för att få en överblick över situationen för regionala språk och minoritetsspråk i gemenskapen. Eftersom Euromosaic-undersökningen endast tilldelats begränsade medel och begränsad tid, har arbetet inskränkt sig till en undersökning av minoritetsspråken inom medlemsstaternas europeiska områden. Ett antal intressanta regionala språk och minoritetsspråk måste därför uteslutas från den första undersökningen. Detta innebär inte att kommissionen inte avser att komplettera Euromosaic-undersökningen till att också omfatta den nuvarande situationen för de regionala språk och minoritetsspråk som nu saknas i undersökningen.

2. När det gäller frågan om kommissionen har för avsikt att i framtiden ta initiativ till förmån för de inhemska språken i Franska Guyana bör erinras om att Franska Guyana, såsom ett franskt utomeuropeiskt område, är en del av gemenskapen och därför deltar i kommissionens olika program. På området regionala språk och minoritetsspråk genomför kommissionen aktionen "Främjande och bevarande av regionala språk och kulturer samt minoritetsspråk och -kulturer" som finansieras via budgetpost B-1006. Projekt som gäller inhemska språk i Franska Guyana är därför stödberättigade enligt denna aktion, under förutsättning av att de uppfyller de mål och villkor som anges i anmodan till förslag.

3. Beträffande huruvida kommissionen känner till hur eftersatt de inhemska folkens ställning i Franska Guyana är till följd av att Frankrikes grundlag ensidigt erkänner franskan som landets språk och beträffande eventuella initiativ från kommissionens sida för att avhjälpa denna situation, skall understrykas att båda dessa frågor gäller områden som ligger utanför kommissionens behörighet.

(98/C 386/052)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0746/98
från Bill Miller (PSE) till kommissionen
(18 mars 1998)

Ämne: Mervärdesskatt

Om man antar att gällande skatte- och momssatser tillämpas, vilken skatte- och momssats kommer att tas ut för en flaska starksprit som säljs ombord på ett fartyg efter det att den skattefria försäljningen ombord på fartyg i trafik avskaffats

1. från Dover till Calais tur och retur:
 - a) när fartyget befinner sig på Förenade kungarikets territorialvatten?
 - b) när fartyget befinner sig på franskt territorialvatten?
2. från Portsmouth till Santander tur och retur:
 - a) när fartyget befinner sig på Förenade kungarikets territorialvatten?
 - b) när fartyget befinner sig på internationellt vatten?
 - c) när fartyget befinner sig på franskt territorialvatten?
 - d) när fartyget befinner sig på spanskt territorialvatten?

Vilket belopp i reda pengar kommer att tas ut för skatt och moms på dessa platser för en flaska starksprit, vars pris utan skatt och moms är 10 ecu?

Om den moms som tas ut i reda pengar kommer att variera beroende på den gällande skattesatsen, till vilken medlemsstat eller vilka medlemsstater skall skatten och momsen betalas? Vilka planer har kommissionen på att förenkla systemet?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(12 juni 1998)

Kommissionen bekräftar att de nuvarande gemenskapsbestämmelserna inom skatteområdet säkerställer den tillämpliga beskattning av försäljning på flygplatser, flygplan och färjor som kommer att gälla från den 1 juli 1999 då den övergångsperiod som rådet har godkänt för skattefri försäljning löper ut.

De problem som läggs fram i frågan och som kan förefalla specifika omfattar en omfattande mängd situationer och produkter och kräver detaljerade förklaringar som inte kan ges i detta sammanhang.

Därför uppmanar kommissionen parlamentsledamoten att ta kontakt med tjänstemännen vid direktorat C i GD XXI som kan ge honom ett lämpligt och fullständigt svar.

(98/C 386/053)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0748/98
från Allan Macartney (ARE) till kommissionen
(18 mars 1998)

Ämne: Vatten- och avloppsbestämmelser

Kan kommissionen redogöra för vilken maktnivå eller vilket organ som är ansvarigt för vatten- och avloppsbestämmelser i varje medlemsstat och hur sådana bestämmelser finansieras?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(30 april 1998)

Kommissionen vill först påpeka att strukturen på vatten- och vattenreningstjänsterna, enligt subsidiaritetsprincipen, faller under varje medlemsstats behörighet och att det inte finns någon gemenskapslagstiftning vad gäller denna struktur.

Enligt den information som kommissionen har tillgänglig är den allmänna regeln att ansvaret i medlemsstaterna för produktion och distribution av dricksvatten samt uppsamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ligger på de berörda kommunerna, på kommunsammanslutningar eller på offentliga kommunala eller regionala organ.

Förvaltningen av denna tjänst kan ombesörjas av de offentliga myndigheterna själva eller delegeras till ett annat offentligt organ, ett privat företag eller ett blandat offentligt och privat företag. Det finns några undantag från denna regeln, nämligen städerna Athen och Thessaloniki i Grekland där denna tjänst ombesörjs av statliga företag och England och Wales där privata företag ansvarar för den.

Investeringskostnaderna täcks av en kombination av ett särskilt bidrag som betalas av användaren och finansiellt stöd som beviljas i den lokala, regionala, nationella planen eller gemenskapsplanen, med undantag för Irland där det inte finns någon sådant särskilt bidrag. Driftskostnaderna täcks i allmänhet av det särskilda bidrag som användaren betalar, igen med undantag för Irland.

I detta sammanhang bör det nämnas att det i förslaget till rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder på området för vattenpolitik ⁽¹⁾ förutsätts att användarna täcker kostnaden för tjänsten, i överensstämmelse med principen om rationellt användande av vattenresurserna, samtidigt som kvaliteten på den givna tjänsten säkerställs.

⁽¹⁾ KOM(97) 49 slutlig, ändrat genom KOM(98) 76 slutlig.

(98/C 386/054)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0756/98

från Outi Ojala (GUE/NGL) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Avskaffande av diskriminering på grund av sexuell läggning

Europeiska gemenskapernas domstol har i mål C-249/96 (Lisa Grant mot South West Train) meddelat ett beslut där domstolen konstaterar att rådet på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet enligt Amsterdamfördraget har möjlighet att vidta vissa åtgärder för att avskaffa diskriminering i olika former, bland annat diskriminering på grund av sexuell läggning.

Trots att Amsterdamfördraget ännu inte har ratificerats är det möjligt och till och med nödvändigt att inleda förberedelserna inför ändringarna. Vilka konkreta åtgärder ämnar kommissionen vidta för att avskaffa diskriminering på grund av sexuell läggning i Europeiska unionen och på vilket sätt ämnar man involvera parlamentet i beredningen av ärendet?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(19 maj 1998)

Kommissionen undersöker för närvarande vilka möjligheter som artikel 13 i utkastet till Amsterdamfördraget erbjuder och dess konsekvenser för gemenskapspolitiken. Under 1998 kommer en bred diskussion om hur man skall gå vidare i fråga om artikel 13 att påbörjas för att ge alla huvudaktörer möjlighet att delta i samråd om diskrimineringsfrågor. I detta samrådsförfarande kommer även parlamentsledamöter att delta.

I dagsläget kan kommissionen inte ge ett detaljerat svar på parlamentsledamotens fråga om prioriteringar vad gäller olika slag av diskriminering och särskilda åtgärder. Svaret blir till stora delar avhängigt av resultatet i samrådsförfarandet.

(98/C 386/055)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0758/98**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Ersättning vid skador orsakade av vilda djur

Såväl EU som medlemsstaterna har regler för att skydda vilda djur, däribland rovdjur. Med betydande stammar av rovdjur uppstår då och då situationer där människor skadas då de blir angripna av djuren. I mitt hemlän blev en man för något år sedan mycket allvarligt skadad av en björn. Anser kommissionen att EU:s och medlemsstaternas krav på att bevara rovdjursstammarna också innebär en förpliktelse att ersätta dem som drabbas av angrepp från rovdjur? Vems är ansvaret för att den som skadas ersätts på ett fullgott sätt?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(23 april 1998)*

Enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁾, det så kallade "art- och habitatdirektivet", skall vissa stora rovdjur som förekommer i gemenskapen, t.ex. brunbjörn, varg (med undantag av vissa populationer) och lodjur — tillsammans med en rad andra vilda djur — omfattas av ett strikt skyddssystem.

Det har varit nödvändigt att inrätta ett sådant skyddssystem för dessa arter, som på många ställen i gemenskapen sedan länge är utrotade. Kommissionen är emellertid medveten om att dessa arter ibland kan utgöra ett hot mot människors säkerhet. Med stöd av art- och habitatdirektivet är det möjligt att minska detta hot genom att göra undantag från skyddsbestämmelserna. Detta gäller när det saknas tillfredsställande alternativ och när särskilda skäl föreligger, t.ex. av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet (artikel 16 c).

Bestämmelserna i art- och habitatdirektivet ger, när de överförs till nationell lagstiftning, tillräckliga möjligheter till en övergripande reglering av populationerna av stora rovdjur. Ersättning för skador som orsakats av rovdjur är en del av det övergripande nationella ansvaret när det gäller regleringen av dessa populationer. Beslut i sådana frågor, samt när det gäller villkoren för ersättning, måste fattas på nationell nivå.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

(98/C 386/056)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0764/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(18 mars 1998)**Ämne:* Problem för kyltransportörer

Kyltransportbranschen i Grekland har enorma problem på grund av den illegala konkurrensen från olaglig trafik med kylbilar som har falska tillstånd och från utländska lastbilar som inte uppfyller de mest grundläggande säkerhetsföreskrifterna.

30 % av de kylbilar som är i trafik har falska skyltar och tillstånd och saknar officiella dokument. Utländska kylbilar från Bulgarien, Rumänien och Albanien har trasiga skyltar och bristfälliga körriktningsvisare, dimljus och stoppljus.

Det grekiska förbundet för chaufförer av kylbilar för internationella transporter har upprepade gånger tagit upp ovanstående frågor och även det faktum att polisingripandena och kontrollen av dessa bilar är ineffektiva, något som leder till problem med säkerheten på de grekiska vägarna och illegal konkurrens gentemot de grekiska chaufförerna.

Kan Europeiska kommissionen redogöra för hur den avser att agera för att skydda de grekiska kylbilschaufförernas intressen och för att få slut på konkurrensen på ojämlika villkor, som leder till att en hel bransch är på väg att försvinna.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(12 maj 1998)

De frågor som frågeställaren hänvisar till ligger helt inom de grekiska myndigheternas behörighetsområde. Att kontrollera att utländska fordon (från Bulgarien, Rumänien och Albanien) har giltiga registreringsskyltar, officiella dokument och tillstånd samt att säkerhetsutrustningen fungerar som den skall är myndigheternas uppgift i den stat där dessa fordon är i trafik.

(98/C 386/057)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0794/98

från Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Kalvtransporter i EU — Herodespremie

I Europeiska unionen betalas en så kallad Herodespremie för slakt av kalvar. Även om enstaka medlemsstater varit emot denna avlivningspremie har det inte ändrat mycket på djurens lidande. Kalvarna lider än större kval eftersom de köps upp av kreaturshandlare i länder som fattat beslut mot denna subvention. Därefter transporteras de långa sträckor till sådana EU-stater där premien betalas ut. Eftersom djuren är avsedda för destruktionsanläggningar klassificeras de av handlare och transportörer som avfall och behandlas därför illa. Förbud mot transporterna bryter enligt kommissionen mot konkurrensrätten. Att döda ett djur utan rationell anledning är dock straffbart enligt den tyska djurskyddslagen.

1. Anser kommissionen att "Herodespremien" är försvarbar om man tar hänsyn till etiska aspekter?
2. Hur många djur transporteras årligen enbart från Tyskland till Frankrike, för att erhålla utbetalning av "Herodespremien" där?
3. Vilken inställning har kommissionen vad gäller utbetalning av "Herodespremien" för slakt av kalvar av kötttraser?
4. Hur bedömer kommissionen möjligheten att skapa bestämmelser som gäller över hela EU efter förebild av den tyska "premien för tidigt saluförande"?
5. Vilka konkreta åtgärder har kommissionen hittills vidtagit för att bemöta kritiken mot "Herodespremien", och för att införa förbättringar eller förändringar?
6. Hur bedömer kommissionen den tyska djurskyddslagens kompatibilitet med bestämmelserna om gemenskapens "Herodespremie"?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 maj 1998)

1. Kommissionen har förståelse för den tveksamhet som vissa kretsar för fram när det gäller bearbetningsbidraget.
2. Bearbetningsbidraget började tillämpas först i oktober 1996 i Frankrike. Även om det inte finns någon officiell statistik tillgänglig, uppskattar kommissionen att bearbetningsbidrag har utbetalats för omkring 40 000 tyska kalvar i Frankrike.

3. Bearbetningsbidraget är inte någon idealisk lösning, men enligt slutsatserna i den andra rapporten om tillämpningen av de två bidragssystemen för kalvar ⁽¹⁾, måste erkännas att detta bidrag har varit en mycket effektiv åtgärd i krisen med bovin spongiform encefalopati (BSE) för att minska den kommande produktionen och när det gäller avkastning. Kommissionen har dock redan inom ramen för meddelandet "Agenda 2000" ⁽²⁾ påpekat att det inte är tänkbart att varaktigt lösa problemet med överproduktion genom att slakta kalvar några dagar efter födseln.

4. Alla medlemsstater med undantag för Förenade kungariket och Irland tillämpar redan bidrag för tidig saluföring av kalv. Att utvidga denna åtgärd till hela gemenskapen efter november 1998 tycks i nuvarande situation med positiv utveckling av marknaden för nötkött och gradvis minskat behov av offentligt stöd inte vara en ekonomiskt försvarbar åtgärd.

5. Genom förordning (EG) 2502/97 av den 15 december 1997 om ändring av förordning (EEG) 3886/92 om tillämpningsföreskrifter för de bidragssystem som fastställs för nötkött ⁽³⁾ har kommissionen redan ändrat villkoren för berättigande till bearbetningsbidrag för kalvar genom att införa en bestämmelse om att gemenskapsnormerna för kalvars välfärd under transport skall vara uppfyllda. I det förslag till reform av den gemensamma jordbrukspolitiken som kommissionen nyligen lagt fram till rådet återfinns dessutom inte längre detta bidrag.

6. Föreskrifterna om slakt och beviljande av bearbetningsbidrag för unga kalvar är normer som har harmoniserats på gemenskapsnivå. Dessa normer har sålunda företräde framför dem som finns på nationell nivå.

⁽¹⁾ KOM(97) 461 slutlig.

⁽²⁾ KOM(97) 2000.

⁽³⁾ EGT L 345, 16.12.1997.

(98/C 386/058)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0795/98

från Reimer Böge (PPE) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Personalbrist i GD VI

Som ett resultat av erfarenheterna av BSE-frågan har kommissionen vidtagit omfattande omorganisering av sina enheter.

Kan kommissionen meddela

- vilka förändringar gällande personalen som ägt rum inom GD VI och GD XXIV?
- hur många tjänster som överförts från GD VI till GD XXIV?

I kommissionens särskilda rapport till Europaparlamentet om rekommendationer gällande BSE av den 30 januari 1998 hänvisades till att vissa ärenden i GD VI inte kunde behandlas tillfredsställande på grund av personalbrist (sidan 7, punkt C: "På grund av personalbrist har förslaget ännu inte kunnat slutföras, men det förblir prioriterat på BSE-området").

Kan kommissionen meddela när det nödvändiga uttagningsförfarandet i syfte att öka antalet anställda på veterinärtjänster äntligen kommer att påbörjas? Problemet kan inte få en tillfredsställande lösning genom tillfälligt anställda tjänstemän.

Är kommissionen därutöver beredd att i större omfattning beakta dessa uppenbara problem vid utarbetandet av tjänsteförteckningen i samband med det preliminära budgetförslaget 1999 eller att lösa problemen genom överföring av lediga tjänster?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(8 maj 1998)*

Mot bakgrund av den erfarenhet som har vunnits under BSE-krisen har kommissionen överfört hela personalen inom Kontoret för besiktning och kontroll på veterinär- och växtskyddsområdet till GD XXIV, dvs. 42 A, 7 B och 13 C, plus 3 nationella experter som är knutna till kontoret liksom ytterligare personal som uppgår till 5 A och 14 C. Som kompensation anslogs 8 A-tjänster till GD VI.

För närvarande granskas vilka åtgärder som skall vidtas för att säkerställa att tillräckligt antal veterinärer finns tillgängliga för rekrytering till fasta tjänster. För att undvika kortsiktiga problem har en begäran riktats till medlemsstaterna om att lämna listor över veterinäreexperter som skulle kunna komma ifråga för tillfälliga anställningar.

Enligt budgetförslaget för 1999 skall 10 fasta tjänster ställas till GD VI:s förfogande. GD VI planerar att avdela 4 av dessa tjänster till enheten för granskning och godkännande av räkenskaper (ökning av personalstyrkan på detta område betraktas som en prioritet också av parlamentet). De flesta av de återstående 6 tjänsterna kommer att användas för att förstärka de enheter som handlägger folkhälsa, djurhälsa och växtskydd, frågor som alla har hög prioritet.

(98/C 386/059)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0800/98**från Nuala Ahern (V) till kommissionen***(26 mars 1998)*

Ämne: Ett andra schakt/silo för förvaring av radioaktivt avfall vid Dounreay-anläggningen i Caithness i Skottland

Förenade kungarikets atomenergikommission (Atomic Energy Authority) erkände den 2 februari 1998 att det finns ett andra avfallsschakt vid Dounreay-anläggningen i Caithness i Skottland, i vilket man dumpat okontrollerat radioaktivt avfall sedan 1971. Kommer kommissionen nu att uppdatera de uppgifter den lämnade till parlamentet i sitt svar till den skriftliga frågan P-3167/96 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EGT C 87, 14.3.1997, s. 124.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(22 april 1998)*

Silon i Dounreay är en godkänd anläggning för lagring som övervakas av den brittiska tillsynsmyndigheten, Nuclear installations inspectorate (NII). En beskrivning av silon och dess innehåll finns i det offentligt tillgängliga dokument ⁽¹⁾ som det hänvisades till i svaret till den skriftliga frågan P-3167/96 från Undine-Uta Bloch von Blotnitz ⁽²⁾. Den brittiska regeringen har också tillkännagivit att avfallet skall hämtas för behandling både från det mellaliggande schaktet och från silon i Dounreay.

Kommissionen vill också göra parlamentsledamoten uppmärksam på svaret på Undine-Uta Bloch von Blotnitz skriftliga fråga P-661/98 om samma ämne ⁽³⁾. Sedan Förenade kungariket blev medlem av gemenskapen omfattas silon och dess innehåll av Euratoms säkerhetskontroller och kommissionen har fått och får all den information som behövs för att utföra de säkerhetsåtgärder som föreskrivs i Euratomfördraget.

⁽¹⁾ DOE/RAS/96.001 (UK Nirex Ltd Report 695 of May 1996).

⁽²⁾ EGT C 83, 14.3.1997.

⁽³⁾ EGT C 310, 9.10.1998, s. 113.

(98/C 386/060)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0810/98**från Jens-Peter Bonde (I-EDN) till kommissionen**

(26 mars 1998)

Ämne: Publicering av tullregler i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

Kan kommissionen bekräfta att samtliga tullregler kommer att publiceras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning innan de träder i kraft?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(7 maj 1998)

Enligt artikel 191 i EG-fördraget skall förordningar offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning och de skall träda i kraft den dag som anges i rättsakterna eller, i annat fall, den tjugonde dagen efter offentliggörandet. Kommissionen vinnlägger sig alltid om att offentliggöra en förordning i så god tid att de som berörs av den hinner anpassa sig till det nya rättsläget. Denna princip gäller även tullar. De fastställs i bilaga I till rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾. Bilagan ersätts varje år av en helt ny version genom en förordning från kommissionen. Det skedde senast genom kommissionens förordning (EG) 2086/97 av den 4 november 1997⁽²⁾, som trädde i kraft den 1 januari 1998. I mellantiden antog kommissionen två ändringar till bilaga I till förordning 2658/87, nämligen kommissionens förordning 2472/97 av den 11 december 1997⁽³⁾, som trädde i kraft den sextionde dagen efter offentliggörandet, och kommissionens förordning 2509/97 av den 15 december 1997⁽⁴⁾, som trädde i kraft den tjugoförsta dagen efter offentliggörandet.

När det gäller den särskilda kategori förordningar som ändrar rättsläget p.g.a. återkommande förändringar på marknaden är det uppenbart att de måste antas vid en tidpunkt som ligger så nära ikraftträdandet som möjligt, så att de kan grunda sig på de allra senaste marknadspriserna. I sådana förordningar föreskrivs ofta att de träder i kraft med kort varsel, t.ex. dagen för offentliggörandet eller första arbetsdagen därefter. Detta är särskilt fallet med förordningar som rör den löpande förvaltningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och som ofta har begränsad giltighetstid. Enligt kommissionens bedömning är de ekonomiska aktörerna inom sektorn medvetna om att regelverket ändras och de är beredda på att förordningarna träder i kraft mycket snabbt, t.o.m. samma dag som de offentliggörs.

Det strider i allmänhet mot principen om förutsebarhet, dvs. att medborgarna skall kunna förutse de rättsliga konsekvenserna av sitt handlande, att låta en rättsakt träda i kraft innan den har publicerats. Emellertid har EG-domstolen godkänt att så undantagsvis kan ske när det krävs för att uppfylla rättsaktens syfte och så länge de berörda medborgarnas legitima intressen respekteras⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, svensk specialutgåva område 11, volym 13, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 312, 14.11.1997.

⁽³⁾ EGT L 341, 12.12.1997.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 16.12.1997.

⁽⁵⁾ Dom av den 25 januari 1979 i mål 98/78, Racke, REG 1979, s. 69, punkt 20.

(98/C 386/061)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0818/98**från José Apolinário (PSE) till kommissionen**

(26 mars 1998)

Ämne: Gemenskapsinitiativet Pesca och turismen

Jag skulle vilja be kommissionen att informera mig om det totala beloppet per medlemsstat för alla åtgärder inom gemenskapsinitiativet Pesca under programplaneringsperioden 1994-1999 som särskilt är inriktade på turism.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(28 april 1998)*

När det gäller gemenskapsinitiativet PESCA, som bland annat syftar till att bidra till en diversifiering av verksamheterna i de kustområden som är beroende av fisket, finns flera program som uttryckligen innefattar projekt med anknytning till turism. Härvid kan följande exempel lämnas:

- Projektet "Seafront" — havskulturcentret i fiskehamnen Zeebrugge (Belgien), total kostnad omkring 2,2 miljoner ecu, PESCA:s deltagande omkring 550 000 ecu.
- Omvandling av fiskefartyg så att de kan användas för turiständamål i Danmark, i Loekken (total kostnad 125 300 ecu, PESCA:s deltagande 31 3000 ecu) och i Bønnerup (projekt "Refitour") (total kostnad 285 400 ecu, PESCA:s deltagande 50 000 ecu).
- Havskulturcentret i Bremerhaven (Tyskland), total kostnad 611 000 ecu, PESCA:s deltagande 305 500 ecu.
- En småbåtshamn i Bere Island, Irland (total kostnad omkring 158 000 ecu, PESCA:s deltagande omkring 88 000 ecu), utveckling av sportfisket i Clare Islands (total kostnad omkring 38 000 ecu, PESCA:s deltagande omkring 19 000 ecu) och i Dingle, inköp av nya båtar för turiständamål (total kostnad omkring 398 000 ecu, PESCA:s deltagande omkring 200 000 ecu).
- Det europeiska nätverket av hus vid havet för att bland annat främja turismen i kustområden i flera medlemsstater (total kostnad omkring 283 000 ecu, PESCA:s deltagande 110 000 ecu).

När det gäller Portugal, förutses i gemenskapsinitiativet PESCA inga särskilda åtgärder inriktade på turistsektorn. Inom ramen för åtgärd 2 "Rörlighet mellan olika yrken" kan dock projekt inriktade på omskolning av yrkesverksamma inom fisket eller omvandling av deras fartyg till andra verksamheter, bland annat inom turistsektorn erhålla bidrag. Det belopp som anslagits för medfinansiering av denna åtgärd för hela medlemsstaten (fastlandet, Azorerna och Madeira) och för hela perioden (1994-1999) är 5,76 miljoner ecu inom Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF).

(98/C 386/062)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0819/98**från José Apolinário (PSE) till kommissionen***(26 mars 1998)*

Ämne: Forskning och turism

Jag skulle vilja be kommissionen att tillhandahålla detaljerad information om alla åtgärder rörande turism inom ramen för forskningsbudgeten, och klargöra vilka stöd och belopp som omfattas och hur de fördelas sig mellan medlemsstaterna.

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar*(13 maj 1998)*

Det fjärde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1994-1998) som antogs gemensamt av Europaparlamentet och rådet 26 april 1994 ⁽¹⁾, innehåller i sig inga särskilda åtgärder inom turistsektorn.

Ändå finns det många forskningsaktiviteter inom andra områden, till exempel "telematikillämpningar", som är av betydelse för turismen.

Med hänsyn till att forskningsaktiviteternas påverkan av turistsektorn varierar högst väsentligt, är det inte möjligt att klargöra de ekonomiska effekterna av dessa.

Femte ramprogrammet kommer att utgöra en möjlighet för kommissionen att utvärdera forskningsprogrammets effekter.

⁽¹⁾ EGT L 126, 18.5.1994, s. 1.

(98/C 386/063)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0822/98**från Carmen Fraga Estévez (PPE) till kommissionen**

(9 mars 1998)

Ämne: Ny argentinsk lag om fiske och fiskeriavtal mellan Argentina och EU

Den 12 januari 1998 antog Argentina en ny lag om fiske som skall träda i kraft tre månader efter antagandet. Den nya lagen innehåller ett antal artiklar som fastställer antalet infödda medlemmar i en besättning, upprättar regler och fastställer nya omräkningskoefficienter för kummel utan att föra fram någon motivering, vilket innebär en radikal förändring av villkoren för samriskföretagen. De nya bestämmelserna motsvarar inte alls de förutsättningar som gällde när avtalet mellan Argentina och EU undertecknades, vilket kommissionen själv har medgivit och de kommer att leda till att gemenskapsföretagens avkastning och antalet arbetstillfällen minskar.

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit och kommer att vidta gentemot de argentinska myndigheterna i syfte att se till att de respekterar avtalet, och vilket resultat har detta arbete hittills lett till?

Bör man inte i detta fall anse att respekten för internationella skyldigheter går före en stats nationella lagstiftning?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(21 april 1998)

Kommissionen följer uppmärksamt de förändringar som skett i den argentinska rättsramen. Det eventuella inflytande som dessa förändringar kan få på de sammansatta och tillfälliga företag som upprättats i Argentina inom ramen för fiskeriavtalet har vid upprepade tillfällen tagits upp med de argentinska myndigheterna. Mot bakgrund av detta har en gemensam arbetsgrupp tillsatts, med uppgift att granska avtalet och den nya argentinska lagstiftningen. Gruppen har redan sammanträtt två gånger, den 9 och 10 februari Buenos Aires och den 9 och 10 mars i Bryssel, och arbetet kommer att fortsätta inom ramen för den gemensamma kommittén som skall sammanträda i början av maj.

Vad beträffar de internationella skyldigheternas företräde framför den nationella lagstiftningen skall det noteras att det i artikel 67 i den nya argentinska lagen föreskrivs att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas utan att det påverkar de rättigheter och skyldigheter som den argentinska nationen har med hänsyn till de internationella avtal som den är part i.

(98/C 386/064)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0823/98**från Jan Sonneveld (PPE) till kommissionen**

(9 mars 1998)

Ämne: En europeisk modell för hygienintyg vid export av torr naturgödsel från fjäderfän

Den gemenskapsinterna handeln med torr obearbetad naturgödsel från fjäderfän stöter i praktiken på hinder i och med att det saknas intyg med beskrivning av gödseln ur djurhälsosynvinkel. I bilagan till kommissionens beslut 96/103/EG av den 25 januari 1996⁽¹⁾ anges det att kommissionen skall utarbeta en modell för sådana hygienintyg. Nu har två år förflutit sedan dess och likväl finns det inget utkast till en europeisk modell. Medlemsstaten Tyskland har nu på eget initiativ tagit fram ett hygienintyg avsett att användas vid handel med torr obearbetad naturgödsel från fjäderfän.

1. Känner kommissionen till det tyska hygienintyget för export av torr naturgödsel från fjäderfän?
2. Är det tyska hygienintyget juridiskt giltigt?
3. Kommer kommissionen att sätta värde på att också andra medlemsstater utarbetar egna hygienintyg?

4. Kommer kommissionen att ta det tyska hygienintyget som utgångspunkt för sin egen modell?
5. Inom vilken tidsrymd kommer kommissionen utgående från det tyska hygienintyget att kunna presentera en egen modell för hygienintyg för export av torr naturgödsel från fjäderfän?

(¹) EGT L 24, 31.1.1996, s. 28.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(23 april 1998)

Mot bakgrund av erfarenheterna med handel med och import av naturgödsel antog kommissionen beslut 96/103/EG av den 25 januari 1996 om ändring av kapitel 14 i bilaga I till rådets direktiv 92/118/EEG om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i kapitel i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (¹). I det beslutet föreskrivs att det skall införas ett hygienintyg, som kommissionen skall utforma en mall till, sedan Ständiga veterinärkommittén yttrat sig i frågan.

Kommissionen känner inte till att medlemsstaterna skall ha utarbetat några intyg. Den har för avsikt att undersöka om det finns ett sådant intyg för att kunna kontrollera om detta i så fall är förenligt med gemenskapslagstiftningen.

Kommissionen kan inte ange någon exakt tidpunkt när det gäller framläggandet av ett förslag till hygienintyg för handeln med bearbetad naturgödsel från fjäderfä på grund av att andra områden av den avelstekniska och veterinärlagstiftningen för närvarande har större prioritet.

(¹) EGT L 24, 31.1.1996.

(98/C 386/065)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0827/98

från Ursula Schleicher (PPE) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Särskild kurortsavgift i Badgastein och dess förenlighet med gemenskapsrätten

Är den "särskilda kuravgiften" i kommunen Badgastein och de bestämmelser i lagen om kuravgifter från 1993 (delstaten Salzburgs officiella tidning 1993, s. 79 ff), som ligger till grund för denna avgift, och kurortsnämndens genomförandeförordning avseende detta (§ 18 i Salzburglagen om hälsovård och kurorter) förenlig med Europeiska unionens lagstiftning? Det förekommer i synnerhet tvivel vad gäller avsaknaden av särskilda bestämmelser för svårt funktionshindrade, liksom storleken på de avgifter som skall betalas.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(2 juni 1998)

Frågan gäller om en avgift som tas ut i kommunen Badgastein i Österrike är förenlig med gemenskapslagstiftningen. Denna avgift ("Kurtaxe") tas tydligen ut av delstaten Salzburg på övernattningar i lägenheter och husvagnar i distriktet Badgastein till förmån för kurortsförvaltningen ("Kurbezirk"). Intäkterna av avgiften betalas till en fond ("Kurfonds") och används därefter för att främja allmänintresset i området i fråga om kurortsverksamheten.

Eftersom det slag av avgift som frågeställaren tar upp inte är harmoniserat på gemenskapsnivå kan medlemsstaterna i princip fritt använda sina lagstiftningsbefogenheter inom detta område av beskattningen. Denna självständighet omfattar även friheten att lagstifta om undantag från beskattningen. De relevanta bestämmelserna i EG-fördraget och gemenskapens sekundärlagstiftning måste dock iakttas.

Utifrån den information som lämnats till kommissionen strider inte den avgift frågeställaren tar upp mot artikel 95 i EG-fördraget som gäller beskattning av varor.

Vad gäller gemenskapens sekundärlagstiftning förefaller vidare avgiften vara förenlig med gemenskapslagstiftningen om punktskatter. Då det gäller det gemensamma systemet för mervärdesskatt är kommissionens slutsats att artikel 33 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾ inte utesluter att man tar ut en avgift av det slag som frågeställaren nämner.

Utifrån den information kommissionen har tillgång till finns det därför ingen uppenbar konflikt mellan avgiften och gemenskapens skattelagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977.

(98/C 386/066)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0833/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Demokratiklausul och Lomékonventionen

Den gällande Lomékonventionen innehåller klausuler som gör det möjligt att upphäva alla eller några av de gemenskapsstöd som är en följd av Lomékonventionen till länder som inte respekterar mänskliga fri- och rättigheter och demokratiregler.

För vilka länder tillämpas Lomékonventionens så kallade demokratiklausul för närvarande?

Vilka stöd och förmåner har dragits in för dessa länder?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(30 april 1998)

Kommissionen vill inledningsvis framhålla att en lista alltid har endast begränsad relevans eftersom situationen i ett givet land ofta utvecklas mycket snabbt.

Kommissionen vill vidare erinra om att demokratiklausulen i artikel 5 i Lomékonventionen, enligt vilken respekten för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstaten utgör ett grundläggande inslag i konventionen, i första hand främjar positiva insatser på detta område och innebär en bekräftelse av att dessa frågor är av gemensamt intresse och omfattas av dialogen. Denna ansats skall alltså först och främst uppfattas som uttryck för ett gemensamt åtagande för att respektera och befordra universella värderingar, och i denna anda tillämpas klausulen i ett stort antal länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet. På detta område har 1994-1997 finansierats åtgärder för cirka 200 miljoner ecu. Dessa åtgärder har gällt bland annat stöd till de demokratiska processerna, förstärkning av rättsväsendet, stöd till parlamenten och den oberoende pressen samt utbildning om mänskliga rättigheter och om en på fredens princip grundad kultur, uppdrag för observatörer för mänskliga rättigheter samt skydd för svaga grupper.

Som motstycke till denna positiva ansats finns möjligheten att vidta lämpliga åtgärder om de mänskliga rättigheterna kränks på ett allvarligt och ihållande vis eller om den demokratiska processen avbryts.

Med undantag för humanitär hjälp eller hjälp till de fattigaste befolkningsgrupperna är det finansiella och tekniska samarbetet tills vidare avbrutet med Sudan, förutvarande Zaire och Nigeria (sedan 1990, 1992 respektive 1995). Från senare tid kan nämnas att villkor rörande respekten för mänskliga rättigheter har uppställts för myndigheterna i Demokratiska Republiken Kongo som en förutsättning för att i full utsträckning återuppta samarbetet.

I vissa länder stöter samarbetet på svårigheter som måste bemötas på ett lämpligt sätt. Det är fråga om Ekvatorialguinea, där ett gradvis återupptagande av det finansiella och tekniska samarbetet är beroende av framstegen rörande respekten för mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstaten. Samma sak gäller för länder som Somalia, Sierra Leone och Burundi, för vilka en särbehandling är påkallad på grund av det kris- eller konfliktläge som råder i dessa länder.

(98/C 386/067)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0839/98
från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Syditalienska motorvägsbyggföretag använder sig systematiskt av säsongskontrakt

I mer än tio års tid har syditalienska motorvägsbyggföretag rekryterat personal på säsongsbasis. Trots att det fortfarande finns vakanser i några sektorer, har antalet personer med tillfälliga och osäkra anställningar stigit till mer än 400. Sedan 1992 har dessa personer fortsatt att arbeta endast tre månader om året utan tillgång till sociala bidrag, förmåner eller avtal efter avslutad tremånadersperiod, samtidigt som de har väntat på ett fast kontrakt. Dessutom har många av dem, på grund av att de har väntat alltför länge på ett riktigt kontrakt, uppnått en sådan ålder som definitivt ställer dem utanför den vanliga arbetsmarknaden.

Trots detta har dessa företag fått, och fortsätter att få, gemenskapsanslag genom Europeiska regionala utvecklingsfundsprogram för att bygga ut, dra om och modernisera motorvägsnätet. Denna finansiering borde således göra det möjligt för företagen att anställa personal på tillsvidarekontrakt och åtminstone minska antalet säsongsanställningar.

Kan kommissionen kontrollera om dessa företag har rätt att anställa personal på säsongsbasis samtidigt som de erhåller anslag och stöd avsedda att bekämpa arbetslösheten i de syditalienska regionerna?

Svar från M. Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(24 april 1998)

Detta är inte kommissionens angelägenhet. Strukturfondsförordningarna innehåller inga särskilda krav beträffande anställningskontrakt för byggnads- eller ledningspersonal vid infrastrukturprojekt som medfinansieras genom fonderna.

(98/C 386/068)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0868/98
från Ursula Stenzel (PPE) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Transit genom Alperna

Kommissionen har för avsikt att lägga fram ett förslag till förordning om harmonisering av körförbudet för lastbilar under veckoslut/helgdagar. Endast åtta medlemsstater har begränsningar för lastbilar, som inte stämmer överens, och Österrike har de strängaste bestämmelserna. Därför kommer denna förordning att få omfattande konsekvenser.

Anser kommissionen att det är möjligt för Österrike att behålla sitt viktiga körförbud på lördagar och om så inte är fallet, under vilka omständigheter kan undantag beviljas?

Österrike har flest helgdagar i EU och en högsta gräns skulle få långtgående följder för landet. Kan kommissionen meddela om den har för avsikt att ta hänsyn till det stora antalet helgdagar i Österrike och hur detta kan göras konkret?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(23 april 1998)

Parlamentsledamoten hänvisar till kommissionens förslag till direktiv om harmoniserade regler för trafikbegränsningar för tunga lastfordon ⁽¹⁾.

Om förslaget antas kommer det att innebära att medlemsstaterna kan införa trafikbegränsningar på lördagar om de så önskar. Trafikbegränsningar i olika långa tidsperioder är idag tillåtna och kommer i framtiden att tillåtas på alla vägar utom på det transeuropeiska vägnätet.

Den föreslagna lagstiftningen skulle endast tillåta begränsningar under andra tider än kl.07.00-22.00 (24.00 på sommaren) på söndagar och helgdagar på det transeuropeiska nätet om de kan motiveras på objektiva grunder och efter att kommissionen har godkänt dem. I förslaget fastställs kriterier för begränsningarna, t.ex. trafik-säkerhet, miljöskydd eller socialt betingade skäl.

Förslaget påverkar inte på något sätt antalet officiella helgdagar i medlemsstaterna. Det innehåller endast krav om att den medlemsstat som vill införa trafikbegränsningar på det transeuropeiska vägnätet på officiella helgdagar på förhand informerar kommissionen om vilka dagar och vägsträckor det är frågan om.

(¹) KOM(98) 115.

(98/C 386/069)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0879/98
från David Hallam (PSE) till kommissionen
(11 mars 1998)

Ämne: Förslag från Förenta staternas jordbruksdepartement om normer för biodynamiska produkter

Är kommissionen medveten om att Förenta staternas jordbruksdepartement har publicerat ett 600 sidor tjockt dokument om sina normer för biodynamisk odling?

Kan kommissionen bekräfta att förslaget från Förenta staternas jordbruksdepartement klassificerar följande som biodynamiskt:

- genetiskt framodlade spannmål
- intensiv djuruppfödning
- rutinmässig användning av antibiotika
- bestrålning av mat
- användning av kemikalier som är oacceptabla enligt europeiska normer för biodynamisk odling
- stor användning av icke biodynamiska ingredienser i bearbetad biodynamisk mat?

Kommer kommissionen att ta kontakt med Förenta staternas jordbruksdepartement för att förklara att dessa normer inte på långa vägar motsvarar den europeiska definitionen av vad som är biodynamiskt och att införandet av sådana normer skulle orsaka konsumenten mycket stor förvirring och kunna få motsatt effekt på biodynamiska produkters rykte samt skada de flesta av Europas små jordbrukare som är specialiserade på biodynamisk odling?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(24 april 1998)

Kommissionen vill först hänvisa till sitt svar på Per Gahrtons skriftliga fråga E-0325/98 (¹).

Kommissionen studerar just nu detaljerna i den föreslagna amerikanska lagstiftningen mot bakgrund av landets kommentarer i samband med Världshandelsorganisationens avtal om tekniska handelshinder. Inom ramen för denna undersökning har kommissionen redan konstaterat att den föreslagna amerikanska lagstiftningen på vissa punkter, däribland användning av genmodifierade organismer, bestrålning, användning av konstgödsel och

bekämpningsmedel och användning av ingredienser från icke biodynamiskt jordbruk i sammansatta livsmedel, tycks vara mindre sträng än bestämmelserna i förordning (EEG) 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾ och förslaget ⁽³⁾ om ändring av förordningen till att även inbegripa animalieproduktion.

⁽¹⁾ EGT C 310, 9.10.1998, s. 50.

⁽²⁾ EGT L 198, 22.7.1991.

⁽³⁾ KOM(97) 747 slutlig.

(98/C 386/070)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0889/98

från Mark Watts (PSE) till kommissionen

(11 mars 1998)

Ämne: Olaglig slakt av får i Frankrike på Eid-El-Kabir-festivalen

I min fråga nr 90 (H-0013/98) ⁽¹⁾ fäste jag kommissionsledamotens uppmärksamhet vid att han redan givit mig rätt i att de franska myndigheterna hade överträtt gemenskapsrätten genom att tillåta att tusentals får brutalt slaktades på fälten utanför Paris under Eid-El-Kabir-festivalen i april 1997. Jag uppmanade vidare kommissionen att ange vilka garantier den hade fått från de franska myndigheterna om att de kommer att iakttä europeisk rätt och säkerställa att denna barbariska och olagliga slakt inte kommer att tillåtas ske i år.

I sitt svar sade kommissionen att det är fullt möjligt att fira Eid-El-Kabir på ett sätt som respekterar bestämmelserna för det berörda djurets välfärd — vilka förbjuder att sådan slakt sker utomhus eller på andra ställen utanför slakterier. Även om kommissionen säger att den har vidtagit vidare åtgärder mot de franska myndigheterna så har den inte lyckats svara på min specifika fråga om de garantier som dessa myndigheter har givit.

Kan kommissionen nu snarast ange vilka garantier den har fått från de franska myndigheterna om att de kommer att säkerställa att gemenskapsrätten inte överträds. Vilka åtgärder kommer de franska myndigheterna att vidta mot personer som överträder lagen?

Kan kommissionen noggrant ange vilka åtgärder den kommer att vidta mot de franska myndigheterna enligt artikel 100 i EG-fördraget, och med vilka följder, om den får reda på att lagen överträds under årets festival?

⁽¹⁾ Europaparlamentets debatter (februari 1998).

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(6 april 1998)

Kommissionen fortsätter att övervaka situationen med avseende på olaglig slakt av får utanför slakterier i samband med den muslimska högtid som parlamentsledamoten nämner. I slutet av 1997 vände sig kommissionen till de franska myndigheterna och angav att den förväntar sig att Frankrike ser till att gemenskapens relevanta regler iakttas med avseende på slakt av får under firandet av högtiden 1998. Ett uppföljningsbrev sändes den 13 mars 1998 i vilket svar krävdes inom två veckor. Kommissionen har ännu inte mottagit den begärda informationen.

Frankrike varnades också för att förfarandet enligt artikel 169 i EG-fördraget inleds om man inte ser till reglerna följs. Kommissionen har ännu inte mottagit några klagomål angående firandet av Eid-el-Kabir under detta år.

(98/C 386/071)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0897/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen***(26 mars 1998)**Ämne:* Telefonavgifter

Österrike har de högsta telefonavgifterna av alla EU:s medlemsstater. Det österrikiska post- och televerket, Post und Telekom AG, har hittills varit ensam tillhandahållare av fasta nättjänster. Kommissionen kommer under de närmaste dagarna att avsluta sin undersökning om telefonavgifter i medlemsstaterna med tonvikt på avgifterna för förbindelser mellan det fasta och det mobila nätet (samtrafik).

1. Granskar man i undersökningen också andra tariffstrukturer än vad beträffar samtrafik?
2. Vilka åtgärder kan och ämnar kommissionen vidta om det kommer fram att det förekommer en förvrängning av konkurrensen?
3. Vilka effekter bedömer kommissionen att det kommer att få för den ekonomiska utvecklingen och konkurrensen om telefonavgifterna för samtal inom gemenskapen är högre än för samtal i USA?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(5 maj 1998)*

1. Kommissionen har inom ramen för den tredje rapporten om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet ⁽¹⁾ inte bara granskat situationen för genomförandet av kommissionens direktiv om avreglering och harmonisering, utan också ett visst antal så kallade ekonomiska indikatorer. I bilaga III till denna rapport finns detaljerade tabeller för varje medlemsstat som bland annat visar den tidigare monopoloperatörens priser, inklusive nivån på samtrafikavgifter för telefonsamtal mellan två fasta nät eller mellan fasta och mobila nät.

Kommissionen har i sin rekommendation av den 8 januari 1998 om samtrafik på en avreglerad telekommunikationsmarknad ⁽²⁾ fastställt följande samtrafikavgifter enligt "bästa kända metod": mellan 0,6 och 1,0 ECU/100 per minut på lokal nivå, mellan 0,9 och 1,8 ECU/100 per minut för enkel transittrafik på storstadnivå, mellan 1,5 och 2,6 ECU/100 per minut för samtrafik genom dubbel transittrafik på nationell nivå. Dessa siffror avser samtals-terminering på fasta nät i högtrafik. Avgifter för framkoppling av samtal inkluderas i förekommande fall, men andra trafikrelaterade avgifter räknas inte med.

2. Om samtrafikavgifterna inte skulle motsvara de underliggande kostnadsfaktorerna kan detta tyda på överprissättning i strid med artikel 86 i EG-fördraget. Kommissionen granskar därför samtrafikavgifterna mot bakgrund av ovannämnda princip om bästa kända metod för att utvärdera möjligheterna till förfaranden på eget initiativ mot tidigare monopoloperatörer.

Prisregleringar omfattas emellertid av den nationella lagstiftningens behörighetsområde så som det föreskrivs i punkt 3, första strecksatsen i bilagan till rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för teletjänster genom att tillhandahålla öppna nät ⁽³⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG av den 6 oktober 1997 ⁽⁴⁾. Kommissionen kommer därför inte att ingripa om samtrafikavgifterna endast är lite högre än "bästa kända metod" eller om den nationella tillsynsmyndigheten håller på att utreda ärendet.

Bedömningen att överprissättning enligt gemenskapens konkurrensregler förekommer, förutsätter oaktat det krav om kostnadsorientering som genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation ⁽⁵⁾ åläggs operatörer med en betydande marknadsandel att det föreligger en avsevärd obalans mellan pris och kostnad eller mellan konkurrerande marknader.

Beträffande samtrafikavgifterna mellan fasta och mobila nät inledde kommissionen den 20 januari 1998 förfaranden på eget initiativ mot tidigare monopoloperatörer i samtliga medlemsstater. Begäran om information skickades ut och resultaten håller för närvarande på att granskas. Vad gäller samtrafikavgifterna mellan fasta nät inledde kommissionen den 20 mars 1998 förfaranden på eget initiativ mot de tidigare monopoloperatörerna på Irland och i Portugal och man har även skickat ut begäran om information.

3. Avregleringsprocessen inom telesektorn syftar till att öka konkurrensen till förmån för både företagen och konsumenterna på den allt mera globaliserade marknaden. Kostnaden för informationstjänster är en viktig del i detta. Den tidigare nämnda tredje rapporten visar tydligt att avregleringen redan har medfört lägre priser för teletjänster och denna process förväntas fortsätta under de närmaste åren.

(¹) KOM(98) 80 slutlig.

(²) EGT L 73, 12.3.1998.

(³) EGT L 192, 24.7.1990.

(⁴) EGT L 295, 29.10.1997.

(⁵) EGT L 199, 26.7.1997.

(98/C 386/072)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0899/98

från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Jordbruksstöd: gröna växelkurser

I och med att euron införs kommer de gröna växlingskurser som för närvarande används för att betala ut jordbruksstöd i österrikisk schilling att försvinna. Detta kommer att leda till ett reallt stödbortfall för de österrikiska jordbrukarna:

1. Kommer man att vidta några kompensationsåtgärder för att täcka detta bortfall?
2. Om ja, vilken form kommer dessa åtgärder som skall kompensera stödbortfallet att få i praktiken?
3. Kommer kompensationsåtgärderna att helt och hållet ersätta stödbortfallet? Om inte, varför inte?
4. Hur fastställs de gröna växlingskurserna?
5. Vilka mekanismer påverkas de av?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(21 april 1998)

Kommissionen meddelade den 5 november 1997 konsekvenserna av övergången till euron för gemenskapens politik, institutioner och lagstiftning (¹), något som för de medlemsstater som deltar i den gemensamma valutan bl.a. innebär att skillnaden mellan de gröna och de oåterkalleliga låsta omräkningskurserna försvinner. I detta meddelande sades att "kommissionens förslag i alla händelser bör grundas på förhållandevis tillförlitliga uppskattningar av de totala avvikelser som skall avskaffas och således särskilt ta hänsyn till förteckningen över de deltagande medlemsstaterna samt till marknadens utveckling fram till genomförandet av den monetära unionen. Specifika förslag kommer att läggas fram under första halvåret 1998."

Vad specifikt gäller Österrike konverteras direktstödet till jordbrukarna via en "fryst" grön omräkningskurs 1 ecu = 13,7190 schilling. Den låsta omräkningskursen för schilling, som används för annat stöd och för jordbrukspriserna, var i mars 1998 1 ecu = 13,9485 schilling. Den låsta omräkningskursen mellan euro och schilling har naturligtvis ännu inte fastställts, men om man som hypotetiskt exempel tar den officiella marknadskurs för ecu gentemot schilling som gällde den 20 mars och som var 13,9312, är det uppenbart att ett byte från de gröna

omräkningskurserna till den officiella marknadskursen skulle öka direktstödet med 1,5% och minska övriga stöd med 0,1%. Dessa siffror gör inte att man a priori kan sluta sig till inkomstminskningar. Kalkylen förekommer här bara som ett rent exempel, men understryker det nämnda behovet av att ha förhållandevis tillförlitliga uppskattningar av de avvikelser som skall avskaffas.

Med detta i åtanke ger parlamentsledamotens fem anförda punkter upphov till följande svar.

1. Eftersom införandet av euron riskerar att leda till minskningar av de stöd som uttrycks i nationella valutor, något som bara kan beräknas av varje medlemsstat i förhållande till andra medlemsstater beroende på hur pariteten för respektive valuta utvecklas, kommer kommissionen i slutet av första halvåret 1998 att föreslå lämpliga övergångsåtgärder.
2. Dessa övergångsåtgärder kommer att utformas med beaktande av marknadsutvecklingen under perioden före den monetära unionen.
3. Frågan om totala eller partiella kompensationer är i själva verket avhängig den större problematiken hur inkomstminskningarna skall kalkyleras. Denna kalkyl måste vara så verklighetsnära som möjligt och inte ge upphov till överkompensationer.
4. Vad gäller de deltagande medlemsstaterna skall de nationella valutorna den 1 januari 1999 underordnas euron med kursen 1 mot 1, vilket utesluter skapandet av speciella omräkningskurser. Vad gäller de icke deltagande medlemsstaterna blir det möjligt att bevara ett system med speciella kurser.
5. För deltagande medlemsstater kommer det från och med den 1 januari 1999 inte att finnas några variationsmekanismer för de gröna omräkningskurserna. För övriga medlemsstater kommer mekanismerna att anpassas, i riktning mot en förenkling.

(¹) KOM(97) 560 slutlig.

(98/C 386/073)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0927/98

från **María Sornosa Martínez (GUE/NGL)** till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Tillåten jakt på flyttfåglar i Navarra

Den spanska nationalförsamlingen ändrade i fjol lag 4/89 om bevarande av livsmiljöer samt vilda växter och djur genom att tillåta jakt på vissa vilda arter i liten skala, i traditionella områden och på ett kontrollerat och selektivt sätt, förutsatt att de autonoma regionerna tillåter detta.

Genom ändringen av lag 4/89 har det även blivit möjligt att godkänna förslaget till lag om ändring av skogslag 2/1993 av den 5 mars om skydd och förvaltning av vilda djur och deras livsmiljöer i Navarra. Denna lag skulle om den träder i kraft tillåta jakt på flyttfåglar.

Nämnda förslag till ändring av skogslag 2/1993 har lagts fram i Navarra. Antas lagen skulle det redan nu existerande jakttrycket på flyttfåglar allvarligt öka. Vad gäller jakt på flyttfåglar som återvänder till häckningsplatsen är detta speciellt allvarligt, eftersom man med denna jakt äventyrar framtiden för de exemplar som har lyckats övervintra och som förfogar över en hög fortplantningskapacitet och över reserver av födoämnen som är nödvändiga för återfärden och för senare fortplantning.

Den 21 oktober 1997 talade den ansvarige kommissionsledamoten mot denna ändring av lag 4/89 och meddelade att en undersökning om överträdelse bör inledas mot Spanien ifall lagen antas.

Bägge ändringar står i strid med den gemenskapslagstiftning om flyttfåglar som innefattas i direktiv 79/409/EEG (¹).

1. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta med hänsyn till denna dubbla överträdelse av direktivet?
2. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att hindra att överföringar av befogenheter på miljöområdet, som i detta fall, innebär att europeiska direktiv inte uppfylls?

(¹) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(23 april 1998)

1. Ledamoten hänvisar till bestämmelserna i den spanska lagen 4/1989 om bevarande av livsmiljöer samt vilda växter och djur ändrad genom lag 40/1997 av den 6 november 1997, som offentliggjordes i Spaniens officiella tidning nr 266 av den 6 november 1997.

I rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar fastställs ett allmänt skyddssystem för fåglar, vilket omfattar skydd, förvaltning och kontroll av dessa arter, och regler för exploateringen av dem. Dessa skyddsregler är stränga när det gäller flyttfåglar. I artikel 7.4 i direktivet anges följande: "Beträffande flyttfåglar skall medlemsstaterna särskilt se till att de arter som berörs av jaktbestämmelser inte jagas under häckningen eller under återvändandet till häckningsplatserna. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna all relevant information om den praktiska tillämpningen av sina gällande jaktbestämmelser." Det finns dock utrymme för undantag från artikel 7.4, under förutsättning att villkoren i artikel 9 i direktivet uppfylls.

Kommissionen har granskat den spanska lagen 4/1989 ändrad genom lag 40/1997 och anser den vara förenlig med bestämmelserna i rådets direktiv 79/409/EEG eftersom det allmänna förbud rörande jakt på flyttfåglar som fastställs i artikel 7.4 i direktivet finns kvar i artikel 34 i den spanska lagen. Undantag kan tillåtas i enlighet med en tilläggsbestämmelse, men dessa måste vara förenliga med de villkor som anges i dess artikel 28, vilken är helt i överensstämmelse med artikel 9 i direktivet.

2. Ledamoten nämner också förslaget till ändring av skogslag 2/1993 om jakt i Navarra. Kommissionen har inte mottagit detta förslag och kan därför inte kommentera det. Det är dock självklart så att om lagförslaget i sin slutliga, formellt antagna form inte är förenligt med bestämmelserna i direktiv 79/409/EEG kommer kommissionen inte att tveka att inleda det förfarande som anges i artikel 169 i EG-fördraget om detta skulle visa sig vara nödvändigt.

(98/C 386/074)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0933/98

från Giuseppe Rauti (NI) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Försäljning av historiska fynd med anknytning till det syditalienska kungadömet

Skulle kommissionen kunna ingripa för att få den italienska regeringen att tänka om vad gäller det förbryllande beslut den fattat om att till den privata sektorn sälja ut egendom, eventuellt i mindre delar, som finns i Gaeta (Latina) och som utgör en historisk vittnesbörd om det förtvivlade motståndet från de sista kämparna för det syditalienska kungadömet?

En omfattande folkopinion håller på att bildas mot detta vettlösa beslut, mot vilket även Gaetas kommunstyrelse står enig. Det verkar fullständigt vansinnigt — och rent katastrofalt för det italienska, och i synnerhet det syditalienska, kulturarvet — att byggnader och konstruktioner som Philistal-batteriet med sina magasin, kruthuset i Trinità och bunkrarna på fältvallen i Serapo skall säljas för några hundra miljoner lire till de högst bjudande och "privatiseras" utan minsta tanke på att detta är statsegendom som är av historiskt intresse och utgör en viktig källa för turismen i Gaeta, och en referenspunkt av stort intresse och med stor dragningskraft för kulturella utställningar, samlingar och kongresser.

Europa består inte endast av marknader och banker, och dessa har dessutom inte något värde om Europeiska unionen inte ingriper för att värna om sina "rötter" och sitt historiska ursprung.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(12 maj 1998)*

Kommissionen noterar parlamentsledamotens begäran om ett ingripande mot försäljningen av det "syditalienska kungarikets" [kungariket De Bägge Sicilierna] historiska platser och önskar framhålla att den fäster stor vikt vid att platser som av historiska eller konstnärliga skäl är av symbolisk betydelse för Europa bevaras och värdesätts. Kommissionen stödjer bl.a. genom Rafael-programmet att så sker. Enligt subsidiaritetsprincipen ligger dock den aktuella frågan inte inom kommissionens kompetensområde, utan den är en fråga för de italienska myndigheterna.

(98/C 386/075)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0934/98**från Elena Marinucci (PSE) till kommissionen***(26 mars 1998)**Ämne:* Det finansiella instrumentet Life

I december 1997 överlämnade kommissionen, cirka tre månader för sent, en rapport till rådet i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EG) 1404/96 om Life ⁽¹⁾. Denna rapport skulle utgöra underlag för diskussionen med den budgetansvariga myndigheten vad gäller referensbeloppet för att eventuellt ändra det med beaktande av mottagna ansökningar. Diskussionen i fråga tycks inte ha hållits i tid, och kommissionen har till och med föreslagit en minskning av referensbeloppet i förhållande till den första finansöversikten.

Kan kommissionen ange

1. den procentuella genomförandegraden av de olika delarna av Life, antingen vad gäller åtagandebemyndiganden eller betalningsbemyndiganden?
2. den procentuella ökningen av antalet projekt som mottagits via medlemsstaterna för budgetåret 1998?

Om genomförandegraden skulle vara tillfredsställande och om det visar sig att antalet Life-projekt ökat, i synnerhet i de länder som satsat på att informera om och sprida resultatet av detta instrument, hur tänker kommissionen då motivera sina avslag till i övrigt godkända projekt som dock inte kan erhålla stöd på grund av bristande anslag?

Riskerar inte kommissionen att med all rätt utsättas för kritik för sin halvhjärtade miljöpolitik, när den inte ens klarar att säkerställa ett fullgott stöd till förmån för Life, som visat sig vara ett mycket effektivt finansiellt instrument? Om det är så att man inte hyser tillit till detta finansiella instrument, vilka är då orsakerna till det?

⁽¹⁾ EGT L 181, 20.7.1996, s. 1.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(25 maj 1998)*

Rapporten enligt artikel 7 i förordning (EG) 1404/96 om ändring av förordning (EEG) 1973/92 om inrättande av ett finansiellt instrument för miljön (LIFE) ⁽¹⁾ var försenad även om den viktigaste slutsatsen meddelades rådet muntligt i tid. Slutsatsen var att LIFE skulle kunna använda större resurser upp till och överstigande nuvarande referensbelopp på 450 miljoner ecu. Under Europas nuvarande allmänna finansiella situation ansåg kommissionen det nödvändigt att lägga fram ett preliminärt budgetförslag i vilket nästan inga totalt sett ökade anslag begärdes jämfört med föregående år. Som en direkt konsekvens av detta politiska val skulle det vad gäller LIFE vara omöjligt att uppnå hela det för perioden planerade referensbeloppet.

1998 års budget som antogs av budgetmyndigheten bekräftade främst det politiska val som kommissionen föreslagit. Förordningens referensbelopp reviderades inte eftersom det endast var ett indikativt belopp.

Genomförandenivån för 1997 års budget uppgick för LIFE-natur till 100 % av åtagandebemyndiganden och 86 % av betalningsbemyndiganden. För LIFE-miljö uppgick den till 100 % av åtagandebemyndiganden och 100 % av betalningsbemyndiganden. För LIFE-tredje land uppgick den till 96 % av åtagandebemyndiganden och 79 % av betalningsbemyndiganden.

Andelsökningen av förslag till projekt under 1998 jämfört med 1997 uppgick till 10 % för LIFE-natur, 23 % för LIFE-miljö och 50 % för LIFE-tredje land.

LIFE:s främsta mål är att bidra till utvecklingen och genomförandet av gemenskapens miljöpolitik och -lagstiftning. Det är naturligtvis olyckligt att LIFE:s begränsade finansiella anslag inte tillåter finansiering av samtliga utvecklingsbara projekt. Ännu mer så när man tar hänsyn till den förbättrade kvaliteten på erhållna förslag, delvis beroende på de informationskampanjer som kommissionen genomfört tillsammans med medlemsstaterna.

Kommissionen betraktar LIFE som ett mycket viktigt och framgångsrikt instrument. För att förbereda det i artikel 14 i LIFE-förordningen förutsedda ändringsförslaget äger för närvarande en extern bedömning av resultaten rum. Den externa bedömarens rapport skall vara klar i juni i år.

Mot bakgrund av ovanstående förklaringar kan kommissionen slutligen endast betona att den har fullt förtroende för instrumentet som är och kommer att vara väsentligt för att genomföra miljöpolitiken i nuvarande valbara länder såväl som i länder som ansöker om medlemskap.

(¹) EGT L 181, 20.7.1996.

(98/C 386/076)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0936/98

från **Florus Wijsenbeek (ELDR)** till kommissionen

(30 mars 1998)

Ämne: Rättegångar i utlandet

Anser inte kommissionen att överträdelse av EU:s bestämmelser beträffande förordning 3820/85 (¹) och förordning 3821/85 (²) i princip skall kunna beivras i alla EU:s medlemsstater?

Anser kommissionen att medlemsstater bör förpliktigas att bestraffa överträdelse begångna av deras medborgare i utlandet så att dylika överträdelse även kan medföra straff i hemlandet, samt att de i direktiv 88/599 (³) föreskrivna företagskontrollerna skulle kunna omfatta även överträdelse begångna i utlandet?

Kan kommissionen ange vilka medlemsstater som har låtit sin nationella lagstiftning om körtider och tid för vila erhålla extraterritoriell giltighet, respektive vilka medlemsstater som inte har en dylik lagstiftning?

Skulle kommissionen i samband med ändringar av förordning 3820/85 och förordning 3821/85 genom lagstiftningsåtgärder kunna främja att medlemsstater ger denna lagstiftning extraterritoriell giltighet?

Är kommissionen beredd att utveckla initiativ som syftar till att erläggandet av depositionsavgifter och åtgärder för bortforslande inte skall tillämpas i medlemsstaterna när det gäller medborgare från annan medlemsstat i vilken man har givit denna lagstiftning extraterritoriell giltighet?

Om svaret på denna fråga är jakande, hur då? Om inte, varför inte det?

(¹) EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

(²) EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

(³) EGT L 325, 29.11.1988, s. 55.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar*(29 maj 1998)*

Enligt förordningarna 3820/85 ⁽¹⁾ och 3821/85 ⁽²⁾ om social lagstiftning och färdskrivare vid vägtransporter kan överträdelser av EU:s bestämmelser om körtider och tid för vila beivras i samtliga medlemsstater.

Kommissionen instämmer med att tillämpningen av bestämmelserna skulle kunna förbättras om en medborgare i en medlemsstat kunde bestraffas i sitt hemland för överträdelser begångna i en annan medlemsstat. Enligt nuvarande gemenskapslagstiftning är dock endast medlemsstaterna rättsligt behöriga att fatta ett sådant beslut.

Kommissionen har uppgifter om de flesta men inte samtliga medlemsstaters avtal om extraterritoriell inverkan av ovannämnda nationella tillämpningsåtgärder och avser inhämta ytterligare uppgifter inom den närmaste framtiden. Tillgängliga uppgifter visar att Belgien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Österrike och Finland i viss mån har vidtagit åtgärder för sanktioner mot sina medborgare för överträdelser som begåtts utomlands. Enligt nuvarande gemenskapslagstiftning kan inte kommissionen tvinga medlemsstater som inte antar extraterritoriell lagstiftning för sina medborgare att göra det. Så snart en förare av en vägtransport kör in i en annan medlemsstat lyder han i sådana fall under denna medlemsstats lagstiftning.

I samband med en eventuell ändring av gemenskapsreglerna skall kommissionen undersöka förslaget om att tvinga samtliga medlemsstater att ge sin lagstiftning en extraterritoriell giltighet. Det står dock klart att bestraffning både utomlands och i hemlandet för samma förseelse skall undvikas.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985.

⁽²⁾ EGT L 370, 31.12.1985.

(98/C 386/077)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0940/98**från Antonios Trakatellis (PPE) till kommissionen***(30 mars 1998)*

Ämne: Driften vid kärnkraftverket Kozloduj — minskning av Bulgariens beroende av kärnenergi samt säkerhets- och skyddsåtgärder

Mot bakgrund av att produktionen av kärnkraftsenergi i Bulgarien uppgick till 46 % av den totala producerade mängden elenergi under 1997, och med tanke på att avtalet mellan EU och Bulgarien om ett bidrag om 24 miljoner ecu för förbättring av säkerheten vid enheterna 3 och 4 vid kärnkraftverket Kozloduj stadgar att den bulgariska regeringen förbinder sig att avbryta driften vid enhet 1 till 4 vid samma kärnkraftverk när vissa villkor i avtalet som avser säkrandet av tillräckligt med energi från andra energikällor har uppfyllts,

vill jag ställa följande frågor:

1. När kan driften upphöra vid Kozloduj's enhet 1 till 4, som är de mest föråldrade och de som riskerar säkerheten för de europeiska medborgarna och särskilt grekerna, som befinner sig endast 22,5 mil från den plats där en eventuell kärnkraftolycka kan äga rum?
2. Hur långt har man hunnit med moderniseringen av enheterna 5 och 6 och med de andra planerna för att säkra energi från andra energikällor, och hur mycket har EU bidragit till finansieringen av detta?
3. Hur lång livslängd kan enheterna 5 och 6 ha efter moderniseringen av dem, mot bakgrund av att dessa reaktorerna är av en gammal sovjetisk typ?
4. På vilket sätt sker en säker transport av det radioaktiva avfallet från kärnkraftverket, vilka konkreta åtgärder har vidtagits eller bör vidtagas för ett säkert hanterande av det flytande avfallet för miljöns del, med tanke på att kärnkraftverkets reaktorer kyls av vatten och att det finns risk för förorening både av ytvatten och grundvatten, och i hur hög grad är den bulgariska lagstiftningen tillnärmad gemenskapslagstiftningen vad gäller miljöskyddsfrågor?

5. Vilken politik driver kommissionen och vilka åtgärder har den vidtagit eller avser den att vidta i samarbete med de bulgariska myndigheterna för att minska Bulgariens beroende av kärnkraftsenergi, vilket ständigt ökar på grund av landets ekonomiska utveckling?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(14 maj 1998)

Avtalet om ett bidrag på 24 miljoner ecu för att förbättra säkerheten vid kärnkraftsanläggningen Kozloduys enheter 3 och 4 har undertecknats av den bulgariska regeringen och företrädare för kärnsäkerhetskontot vid Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) till vilket gemenskapen är bidragsgivare.

1. Enligt detta avtal skall enheterna 1 och 2 stängas så fort som pumpstationen Chaira tagits i bruk och en av de två enheterna 5 eller 6 vid kärnkraftsanläggningen Kozloduy moderniserats. Enheterna 3 och 4 kommer att stängas när energisituationen så tillåter och i vilket fall så fort som de två Kozloduyenheterna 5 och 6 moderniserats och värmeanläggningarna för städerna Sofia, Kostov och Republika byggts om till kombinerade värme- och elkraftverk.

2. Den bulgariska regeringen har undertecknat ett kontrakt för inledningsfasen av moderniseringsprojektet för enheterna 5 och 6. Arbetet förbereds och planeras för närvarande och skall påbörjas sommaren 1998 under stängningen av enhet 5. Den bulgariska regeringen har ansökt om ett lån på 100 miljoner ecu från Euratom. Kommissionen håller för närvarande på att utarbeta den dokumentation som är nödvändig för att behandla ärendet.

3. Kozloduyreaktorerna 5 och 6 är av typ VVER 1000 som anses vara den mest avancerade typen av sovjettillverkad reaktor. Enligt experterna kan dessa reaktorer uppnå samma säkerhetsnivå som de reaktorer som är tillverkade i väst. Den normala livslängden för denna typ av reaktor är 30 år.

4. Till det stora antal faktorer som beaktas i kommissionens behandling av Bulgariens ansökan om ett Euratomlån hör särskilt strålningens inverkan på miljön.

5. Kommissionen anser i enlighet med gemenskapens energipolitik att det är Bulgariens sak att besluta hur stor del av landets sammanlagda energibalans som skall utgöras av kärnkraften, under förutsättning att internationella miljö- och säkerhetsnormer och -skyldigheter respekteras. Dessa strategier och prioriteringar återspeglas i det partnerskap för Bulgariens anslutning som antogs av kommissionen den 25 mars och i vilket anges att man på kort sikt skall prioritera inrättandet av en omfattande långsiktig energistrategi, respekten för kärnsäkerhetsnormer och realistiska åtaganden om stängning av vissa av enheterna i enlighet med vad som anges i avtalet om kärnsäkerhetskontot. Till de särskilda mål som omfattas av detta hör att omorganisera regeringens och statens funktioner och strukturer för att uppnå en klarare uppdelning mellan politiska och lagstiftande funktioner å ena sidan och kommersiell överföring, produktion och leverans av energi å andra sidan, skapa effektiv konkurrens, prissättning av värme och energi som garanterar full täckning för kostnaderna, förhindra korssubventioner mellan olika sektorer och att räkningar inte betalas, främja effektiv energianvändning, överensstämmelse med gemenskapens miljönormer och säkerhetskrav samt förbättra Bulgariens sammankopplingar med regionala energiöverföringsnätverk för elektricitet, gas och olja.

Mellan 1991 och 1996 bidrog gemenskapen med över 70 miljoner ecu för att uppnå relevanta mål och för kortsiktiga nödatgärder inom den konventionella energisektorn. Dessutom har nästan 50 miljoner ecu avsatts för att förbättra kärnsäkerheten. Beslut om ytterligare omfattande tekniskt och finansiellt stöd från gemenskapen kan i framtiden komma att fattas i samarbete med andra större bidragsgivare under förutsättning att en heltäckande energipolitik på nationell nivå som omfattar samtliga de aspekter som identifieras ovan kan fastställas och effektivt genomföras och att målen i avtalet avseende kärnsäkerhetskontot uppnås.

(98/C 386/078)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0941/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(30 mars 1998)**Ämne:* Tung beskattning av begagnade lastbilar i Grekland

De grekiska myndigheterna avser att införa en tung beskattning på import av begagnade lastbilar, till och med när det gäller nya modeller med Euro II-motor. Genom dessa bestämmelser ökar kostnaden för begagnade bilar enormt på grund av införandet av en ny betungande skatt ("särskild klassificeringsskatt"), något som leder till att priset på lastbilar över 3,5 ton drabbas tungt.

Den grekiska staten fastställer dessutom värdet på den importerade bilen utan att ta hänsyn till importpriset, utan i stället till detaljhandelspriset för en ny lastbil, med en årlig minskning som under det åttonde året kommer att uppnå 52 %.

Kan kommissionen ange sin officiella ståndpunkt i denna fråga om en ny betungande skatt för begagnade bilar och om det faktum att de grekiska myndigheterna verkar ovilliga att acceptera importpriset för lastbilar (som helt klart är offentliga gemenskapsskatteuppgifter), och i stället avser att använda detaljhandelspriset för nya lastbilar som grund för skatten?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti*(29 maj 1998)*

Kommissionen har uppmanat den berörda medlemsstaten att inkomma med uppgifter om de förhållanden som påtalas av ledamoten. Den avser att meddela honom resultatet av efterfrågningarna.

(98/C 386/079)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0942/98**från Allan Macartney (ARE) till kommissionen***(30 mars 1998)**Ämne:* Produktionsfaciliteter i form av fartyg för oljeprospektering

Omfattas produktionsfaciliteter i form av fartyg för oljeprospektering av rådets direktiv av den 17 september 1990 om upphandlingsförfarandena inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna?

Är sådana flytande farkoster berättigade till EU-subventioner, mot bakgrund av den reviderade OECD-överenskommelsen om exportkrediter för fartyg som trädde i kraft 1996?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti*(5 juni 1998)*

Kommissionen har inlett en detaljerad undersökning av det problem som påtalas av ledamoten, och avser att meddela honom resultatet så snart som möjligt.

(98/C 386/080)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0947/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen***(30 mars 1998)**Ämne:* Gemenskapsdirektiv om avfall

Införlivandet i den nationella lagstiftningen av gemenskapsdirektiven borde begränsa sig till ett troget införlivande av definitionerna och innehållet i dessa texter. I och med lagstiftningsdekret nr 22 av den 5 februari 1997, vilket innebär ett införlivande av direktiven 91/156/EEG ⁽¹⁾ 91/689/EEG ⁽²⁾ och 94/62/EG ⁽³⁾ införs tolkningar av definitioner i EU:s direktiv i den italienska lagstiftningen.

Kan kommissionen svara på följande frågor?

1. Känner den till detaljerna rörande dekret nr 22?
2. Om så är fallet, anser den att en medlemsstat skall tillåtas tolka definitionerna på ett entydigt sätt och därmed ändra tillämpningens enhetlighet?
3. Anser kommissionen inte att en fullständig omorganisation av de nationella lagstiftningarna även kräver ett införlivande av direktiven 89/429 ⁽⁴⁾ och 89/369 ⁽⁵⁾ om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar och direktiv 94/67 om förbränning av farligt avfall?
4. Hur bedömer den olämpligheten i artikel 17 i ovannämnda dekret rörande jordförbättring och återställande av miljön på förorenade platser, i vilken de direktiv som varit föremål för införlivande inte alls omnämns?
5. Anser kommissionen inte att förorenade platser — på grund av sin specifika natur — skall regleras genom tillfälliga bestämmelser med hänsyn till alla aspekter på problemet: inbegripande av alla miljöfaktorer (vatten, luft, jord, flora och fauna) samt folkhälsan?

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 203, 15.7.1989, s. 50.

⁽⁵⁾ EGT L 163, 14.6.1989, s. 32.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(30 april 1998)*

Kommissionen känner till dekret 22/1997 som är föremål för ett överträdelseförfarande.

Tolkningen av gemenskapslagstiftningen skall vara densamma i samtliga medlemsstater. Direktiv får inte tolkas olika i de olika medlemsstaterna. EG-domstolen ser till att gemenskapslagstiftningen tolkas på ett entydigt och enhetligt sätt.

Inom de gränser som anges av EG-fördraget väljer de enskilda medlemsstaterna själva vilka instrument som är lämpliga för att införliva gemenskapens direktiv i den nationella lagstiftningen. Rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar och rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar tycks ha införlivats i Italien genom dekret nr 503 av den 19 november 1997. Vad gäller rådets direktiv 94/67/EG om förbränning av farligt avfall har ett överträdelseförfarande inletts mot Italien, eftersom landet inte har meddelat vilka åtgärder som vidtagits för att införliva direktivet i landets lagstiftning.

Vad gäller artikel 17 i dekret 22/1997 finns det för närvarande ingen gemenskapslagstiftning om "återställande av miljön på förorenade platser". Medlemsstaterna kan anta den lagstiftning de finner lämplig under förutsättning att EG-fördraget respekteras. Detta tycks vara en lämplig åtgärd med tanke på att förorenade platser får enorma konsekvenser för miljön. De enskilda medlemsstaterna avgör även vilken form av lagstiftning som är lämplig (fristående lag eller del av avfallslagstiftningen). Det skall slutligen nämnas att artikel 17 i dekret 22/1997 inte behandlar något ämne som är relevant för gemenskapslagstiftningen, eftersom det faller inom medlemsstaternas befogenhetsområde.

(98/C 386/081)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0958/98
från Lucio Manisco (GUE/NGL) till kommissionen
(30 mars 1998)

Ämne: Jordbruksstöd

Kan kommissionen ange hur mycket som betalas ut i direkt och indirekt stöd till de italienska yrkesorganisationerna för jordbrukare; Confederazione Agricoltori Italiani (sammanslutningen för italienska jordbrukare), Confederazione Coltivatori Diretti (jordbrukarsammanslutningen) och Confederazione Italiana Coltivatori (italienska jordbrukarsammanslutningen)?

Kan kommissionen ange vilken budgetpost som belastats för ovannämnda stöd och vilka verksamheter som erhållit stöd under innevarande år och under de senaste tre åren?

Kan kommissionen ange om de tre ovannämnda yrkesorganisationerna för jordbrukare har deltagit i några särskilda projekt, i synnerhet projekt som avser yrkesutbildning?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar
(21 april 1998)

Direktfinansiering av italienska branschorganisationer inom jordbruket:

Confederazione Agricoltori Italiani

1997 — Regione Veneto "Programma SOS Mondo rural": 102 500 ecu

1996 — Studieresa: 8 000 ecu

Confederazione Coltivatori Diretti

1997 — Seminarium — Corso per futuri dirigenti "Sviluppo delle capacità festrionali": 15 000 ecu

1996 — Progetto formativo per Operatrici di pari opportunità in ambiente agricolo rurale: 36 711 ecu

1996 — Studieresa: 8 000 ecu

1995 — Studieresa: 10 000 ecu

Confederazione Italiana Coltivatori: ingen ansökan

Dessa stöd betalades ut år 1995 och 1996 inom ramen för budgetpost B2/514 och inom ramen för den ändrade budgetposten B2/5122 år 1997. Denna post avser utbildning och information om den gemensamma jordbrukspolitiken samt åtgärder för att väcka allmänhetens intresse för denna politik.

(98/C 386/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0959/98
från Lucio Manisco (GUE/NGL) till kommissionen
(30 mars 1998)

Ämne: Kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Colombia

I Colombia är både det politiska och icke-politiska våldet mycket omfattande. 30 000 mord utförs varje år med icke-politiska motiv, 4 000 betecknas som politiska mord, minst en person blir varje dag förklarad "försvunnen" och mer än en miljon människor är på flykt i landet sedan de tvingats lämna sina hem på grund av mordhot.

Polisen i Cartagena mördade den 3 september 1995 unionsmedborgaren Giacomo Turra, efter att ha torterat honom länge. Under den pågående processen mot de polismän som utförde detta avskyvärda brott har bevis mot de anklagade undanhållits och manipulerats:

1. Vilka åtgärder har kommissionen och rådet vidtagit sedan de fått kännedom om denna händelse? Om de ännu inte vidtagit några åtgärder, varför har de struntat i en händelse som så tydligt visar på behovet av rättvisa i landet och varför har man inte skickat en observatör för att kontrollera att processen går rätt till?

2. Anser inte kommissionen att unionen snabbt måste vidta åtgärder för att säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna, som även kränks av de så kallade säkerhetsstyrkorna, och för att omedelbart upplösa de militaristiska grupper som utfört tiotusentals mord i Colombia?
3. Anser inte kommissionen att de bilaterala förbindelserna mellan EU och Colombia bör göras avhängiga av att det civila samhällets principer tillämpas, och att de initiativ till samarbete som inte har rent humanitära syften bör begränsas?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(7 maj 1998)

1. Kommissionen har redan vid upprepade tillfällen bekräftat att den helt och hållet delar Europaparlamentets oro över det inrikespolitiska läget i Colombia som har fortsatt att förvärras under de senaste månaderna. Kommissionen kommer att göra allt för att få ett slut på de talrika övergrepp som begås mot civilbefolkningen och se till att den nästan totala straffrihet som de ansvariga för dessa brott för närvarande åtnjuter inte får fortsätta.

I samordning med medlemsstaternas diplomatiska beskickningar i Colombia följer kommissionen således utvecklingen av rättegången mot de misstänkta förövarna av mordet på den italienska medborgaren Giacomo Turra, som mördades i Cartagena av den colombianska polisen den 3 september 1995. Beträffande detta ombuds parlamentsledamoten ta del av det svar kommissionen lämnade på den skriftliga frågan E-4108/97 från Gianfranco Dell'Alba ⁽¹⁾.

2. Kommissionen är dessutom övertygad om att det internationella samfundet måst spela en mera framträdande roll i bevakningen av det inrikespolitiska läget i Colombia, särskilt beträffande kontinuerliga bevakningen av de mänskliga rättigheterna. I motsatt fall skulle varje åtgärd i syfte att isolera Colombia enbart få till följd att våldet trappades upp.

Kommissionen anser därför att lokalkontoret för Förenta nationernas höge kommissarie för de mänskliga rättigheterna spelar en utomordentligt viktig roll och följer med intresse resultatet av kommissariens första årsrapport som lades fram vid FN:s kommissions för de mänskliga rättigheterna 54:e session i Genève den 16 mars – 24 april 1998. Kommissionen har redan vidtagit nödvändiga åtgärder för att garantera att verksamheten vid kontoret kan fortsätta under ytterligare ett år. Det bör erinras om att kommissionen finansierar närvaron av fem internationella observatörer, vilka under hela det första verksamhetsåret utgjort den huvudsakliga personalstyrkan vid kontoret i Bogota.

3. Beträffande det biståndsprogram till förmån för Colombia som parlamentsledamoten hänvisar till är det viktigt att erinra om att det humanitära biståndet, enligt bestämmelserna och med hänsyn till dess syften, inte skall styras av eller underkastas politiska överväganden. Det stöd i andra former som Colombia mottar från gemenskapen är till helt övervägande del avsett för de mest eftersatta grupperna i landet. Vid genomförandet av stödet samarbetar kommissionen med ett stort antal lokala och internationella icke-statliga organisationer.

Kommissionens medel utgör således inget direktstöd till den colombianska regeringen. Därför skulle ett minskat bistånd i första hand drabba de mest behövande.

⁽¹⁾ EGT C 196, 22.6.1998.

(98/C 386/083)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0970/98

från Robin Teverson (ELDR) till kommissionen

(30 mars 1998)

Ämne: Försenade betalningar från ESF 1996

Kan kommissionen bekräfta att den vidtar åtgärder för att påskynda de slutliga betalningarna av ännu inte reglerade anspråk på ESF för 1996? Vissa projektansvariga i min valkrets har ännu inte fått de slutliga betalningarna från ESF för 1996. Dessa betalningar skulle varit gjorda i december 1996, och är alltså 15 månader försenade.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(8 maj 1998)*

Kommissionen kan till sin glädje bekräfta att alla nödvändiga åtgärder har vidtagits för att påskynda de slutliga betalningarna av ännu inte reglerade fordringar på ESF för 1996. Vidare välkomnar kommissionen de nyligen gjorda uttalandena från ministern för sysselsättning, "welfare to work" och lika möjligheter om att man beslutat att i förskott betala ut pengarna från kommissionen. De nya arrangemangen kommer att gälla alla berättigade fordringar för 1997 års program och till och med andra utbetalningen för 1999 års program.

(98/C 386/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0974/98**från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen***(30 mars 1998)*

Ämne: Gemenskapsåtgärder för de hemlösa inom ramen för budgetpost B-4103

På min skriftliga fråga E-1169/97 ⁽¹⁾ svarade kommissionen utförligt att på grund av det klagomål vari Förenade kungariket ifrågasätter lagligheten i finansieringen av projekt under 1995 och 1996 under budgetpost B-4103, beviljades inget stöd från denna budgetpost.

Av det domstolsbeslut som ordföranden för domstolen utfärdade i september 1996 framgår det inte att denna budgetpost kommer att bibehållas, varför de hemlösa befinner sig i en kritisk situation och är helt beroende av domstolens dom rörande ovannämnda klagomål.

För övrigt vore det önskvärt att få veta vilka upplysningar kommissionen kan ge rörande de problem som uppstår i samband med ovannämnda klagomål, om det redan har fattats ett beslut i denna fråga, vilka andra möjligheter det finns till finansiering inom ramen för gemenskapsinitiativen, såsom sysselsättningsinitiativet och dess nya program Integra, Urban och Leonardo, och på vilket sätt kommissionen fortsätter att stödja Feantsa (paraplyorganisationen för organisationer som arbetar för hemlösa) och det därtill knutna övervakningscentrumet.

⁽¹⁾ EGT C 319, 18.10.1997, s. 241.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(4 juni 1998)*

Vad gäller användningen av budgetrubrik B-4103 måste kommissionen avvakta domstolens domar i frågan, för att sedan kunna vidta nödvändiga åtgärder.

Den slutgiltiga domen i mål C-106/96 om användningen av denna budgetrubrik år 1995 fälldes den 12 maj 1998. Domstolen ogiltigförklarade det beslut som hade fattats av kommissionen i dess informationsmeddelande av den 23 januari 1996 om bidrag till europeiska projekt för kamp mot social utslagning, utan att ifrågasätta de utbetalningar som genomförts och de åtagande som gjorts i de 86 kontrakt som hade undertecknats. I mål C-240/96 har domstolen ännu inte fastställt något datum för förhandlingar.

De samfinansierade insatserna inom Integra-delen av gemenskapsinitiativet Employment inriktades på de mest utsatta personerna, bland vilka de hemlösa ingick. Insatserna gällde särskilt deras långsiktiga återintegrering på arbetsmarknaden.

Främjandet av social integration och lika möjligheter för alla att komma ut på arbetsmarknaden är dessutom ett av de prioriterade handlingsområdena inom ramen för det förslag till förordning om Europeiska socialfonden ⁽¹⁾ som nyligen lades fram för rådet och parlamentet.

Verksamheten inom det europeiska nätverket Feantsa samfinansieras för närvarande inom ramen för budgetrubrik B-4116 "samarbete med icke-statliga organisationer och föreningar bildade av socialt utslagna och äldre personer".

Behandlingen av de hemlösa ingår inte uttryckligen i kriterierna för gemenskapsinitiativet Urban, men det hindrar inte att insatser kan genomföras till deras förmån inom ramen för det integrerade arbetssätt som skall föreslås av ansvariga myndigheter i berörda stadsdelar.

(¹) KOM(98) 131 slutlig.

(98/C 386/085)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0978/98

från Nel van Dijk (V) och Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V) till kommissionen

(30 mars 1998)

Ämne: Röjningspremier för fruktträd med hög stam

Riskerar den europeiska röjningspremier för äppel- och päronträd att inte enbart användas för klippning av träd med låga utan också höga stammar, bland annat i den nederländska provinsen Limburg? Känner kommissionen till att provinsen Limburg delar ut stöd just för att främja plantering och underhåll av fruktträd med höga stammar?

Kan kommissionen bekräfta att det även kan beviljas EU-stöd till plantering och underhåll av fruktträd med höga stammar, på grundval av förordning 2078/92? Delar kommissionen min uppfattning att det är mycket olyckligt att bestämmelser på Europa- och på provinsnivå samt två förordningar om EU-stöd står i strid med varandra och att detta medför att allmänna medel förlösas? Delar kommissionen min uppfattning att just stöd till, främst ekologisk, odling av fruktträd med höga stammar på bekostnad av den intensiva odlingen av fruktträd med låga stammar skulle kunna bidra till att minska överproduktionen i denna sektor?

Delar kommissionen min uppfattning att beviljande av röjningspremier för fruktträd med höga stammar bör föregås av en prövning av de ekologiska följderna och följderna för landskapet och turismen? Är kommissionen beredd att förändra kriterierna för beviljande av röjningspremier, till exempel genom att höja minimiantalet träd per hektar från 300 eller genom att säkerställa att regionala och lokala myndigheter ges besvärsmöjlighet vid beviljande av röjningsstöd?

Vilka (andra) åtgärder avser kommissionen att vidta för att fruktträd med höga stammar som är värdefulla ur ekologisk synpunkt, eller för landskapet eller turismen, faller med EU-stöd? Ser kommissionen möjligheter att även stödja underhållet av dessa träd även i Limburg?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(5 maj 1998)

Röjningspremier för äppel-, päron-, persiko- och nektarinträd enligt rådets förordning (EG) 2200/97 (¹) om sanering av gemenskapsproduktionen av dessa frukter syftar till att minska gemenskapens produktionskapacitet för att få en bättre anpassning av tillgång och efterfrågan och en minskning av den nuvarande nivån på återtagna mängder. Denna åtgärd är begränsad till odlingar som har planterats med en täthet som motsvarar eller överstiger 300 träd per hektar (150 träd per hektar för skiften som har planterats med äppelträd av sorten Annurca). Enligt förordningen skall medlemsstaterna utse de regioner där röjningsbidrag skall beviljas, på grundval av ekonomiska och ekologiska kriterier och bestämma villkor för att särskilt säkerställa de berörda regionernas ekonomiska och ekologiska jämvikt.

Ett program inom ramen för förordning (EEG) 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (²) skulle i princip kunna inbegripa åtgärder för att bevara standardfruktträd (hoogstam fruitbomen). Förordning (EEG) 2078/92 syftar, bland annat, till att förändra eller bibehålla extensiva produktionsmetoder och att införa produktionsmetoder som är förenliga med krav på skydd av miljön (t.ex. ekologiskt lantbruk) och bevarande av landskapet. Nederländerna har antagit ett

program för ekologiskt lantbruk och inom ramen för detta kan ekologiska odlingar erhålla stöd. De lantbrukare som ansöker om att delta i sådana program är förpliktade att bevara träden under en period av fem år. Under denna period får inga träd röjas.

Dessa bestämmelser antogs för att undanröja de risker som parlamentsledamoten nämner.

(¹) EGT L 303, 6.11.1997.

(²) EGT L 215, 30.7.1992.

(98/C 386/086)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0980/98

från Anna Karamanou (PSE) till kommissionen

(18 mars 1998)

Ämne: Skydd av barns hälsa från farliga leksaker

Enligt en Greenpeace-undersökning är en stor del av de leksaker inom Europeiska unionen som är avsedda för små barn tillverkade av PVC, som kan avge giftiga ftalsyresammansättningar och tungmetaller (bly, kadmium etc.) vilka kommer in i barnens känsliga kroppssystem. De långsiktiga följderna ackumuleras och framkallar onormala tillstånd, även i fortplantningssystemet. Man har funnit halter av kadmium på ytan av barnleksaker, beroende på nedbrytning av PVC, som är 460 gånger högre än vad som är tillåtet i USA.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att skydda de små barnens hälsa från de farliga, giftiga ämnena i leksakerna och när kommer den att fastställa gränser för tungmetallhalterna i PVC?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(23 april 1998)

Utförliga gränser avseende den högsta dagliga biotillgängligheten av vissa ämnen, inklusive bly och kadmium, fastställs i rådets direktiv 88/378/EEG av den 3 maj 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om leksakers säkerhet (¹).

Närmare bestämt fastställs dessa (dagliga) gränser i bilaga 2, punkt 2.3.2 och de är 0,6 mg (mikrogram) för kadmium och 0,7 mg för bly.

Dessutom skall leksaker ”i vart fall uppfylla bestämmelserna i gällande gemenskapsrätt om vissa produktkategorier eller om förbud, begränsad användning eller märkning av vissa farliga ämnen och preparat.” (Bilaga 2, punkt 2.3.1.) Enligt direktivet skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att leksaker endast kan släppas ut på marknaden om de uppfyller de väsentliga säkerhetskraven i bilaga 2 och att återkalla från marknaden, förbjuda eller begränsa på marknaden, leksaker som kan utgöra en risk för konsumenters eller andra personers säkerhet och hälsa. Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen när sådana åtgärder vidtas.

Avseende de ftalater som nämns i parlamentsledamotens fråga hänvisar kommissionen till de svar som givits på Tom Spencers fråga H-114/97 under frågestunden vid parlamentets möte i mars 1997 (²), Carlos Pimentas fråga H-423/97 under frågestunden vid parlamentets möte i juni 1997 (³), Hiltrud Breyers skriftliga frågor 2474/97 och 2475/97 (⁴) samt James Fitzimons fråga H-921/97 vid parlamentets möte i december 1997 (⁵).

Dessutom undersöker vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö frågan om ftalater och kommissionen utvärderar för närvarande denna kommittés första utlåtande för att eventuellt vidta åtgärder på kort, medellång eller lång sikt inom detta område.

(¹) EGT L 187, 16.7.1988.

(²) Parlamentsdebatt (mars 1997).

(³) Parlamentsdebatt (juni 1997).

(⁴) EGT C 158, 25.5.1998.

(⁵) Parlamentsdebatt (december 1997).

(98/C 386/087)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0983/98**från Eryl McNally (PSE) till kommissionen***(2 april 1998)*

Ämne: 2000 — årsjubileet: en skuldfri start för en miljard människor

En väljare har frågat efter Europas ståndpunkt vad gäller att stödja kampanjen om att år 2000 en gång för alla skriva av de obetalbara skulder som världens fattigaste länder släpar efter med. Denna kampanj går under namnet Jubileum 2000 (Jubilee 2000).

Vilka åtaganden, om några, känner kommissionen att Europa mot bakgrund av detta borde göra för att följa sådana humanitära initiativ?

Svar från Joao de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar*(25 maj 1998)*

Kommissionen delar den oro beträffande skuldproblemen i de fattigaste länderna som ligger till grund för Jubileum 2000 — kampanjen. I ökande utsträckning erkänns nu att många fattiga länder, trots de framsteg som gjorts under senare år när det gäller att ge länderna mera generösa skuldlättnader och trots deras egna ansträngningar att genomföra ekonomiska reformer, fortfarande hämmas av orimligt stora utlandsskulder.

Det bör observeras att gemenskapen i detta sammanhang i första hand är en (gåvo)biståndsgivare, men en mycket liten långivare. För att lösningarna av de fattigaste ländernas skuldproblem skall få avsedd verkan krävs samordnade åtgärder som innefattar alla långivare. Det initiativ för skuldlättnad för djupt skuldsatta fattiga länder som lanserades 1996 (HIPC-initiativet) är en ram för sådana samordnade åtgärder. Syftet med initiativet är att sänka skuldbördan för de djupt skuldsatta fattiga länderna till en rimlig nivå och därigenom stödja deras ansträngningar att genomföra ekonomiska reformer och minska fattigdomen. Kommissionen hälsar med stor tillfredsställelse detta initiativ och har politiskt förbundit sig att delta och att spela sin roll i det.

Rådet bekräftade den 12 februari 1998 principiellt sitt deltagande såvitt gäller gemenskapens fordringar på de djupt skuldsatta fattiga länderna och kommer inom kort att anta den rättsliga grunden för detta. Ett formellt förslag till beslut av rådet har överlämnats av kommissionen till rådet. Beslutet kommer, när det antagits, att möjliggöra en faktisk förtida betalning av en del av gemenskapens fordringar på dessa länder.

Gemenskapen har beslutat att delta både som långivare och som givare i försöken att komma till rätta med de fattiga ländernas skuldproblematik. Beslut har fattats om att göra omDispositioner när det gäller fördelningen av stödet för strukturanpassning och att med mellan 10 och 15 % öka det belopp som avsatts för länder som har rätt att omfattas av HIPC-initiativet. På så sätt har kommissionen åstadkommit en koppling mellan kvalificeringen som djupt skuldsatt fattigt land och ökat stöd till sociala program som genomförs i det stödmottagande landet (motpartsmedel som skapas genom gemenskapens strukturanpassningsprogram används i regel för utgifter inom den sociala sektorn).

Initiativet för skuldlättnad för djupt skuldsatta fattiga länder och omDispositioneringen av stödet för strukturanpassning ligger helt i linje med Jubileum 2000 — kampanjen. Initiativet är måhända mindre långtgående, men också realistiskt, eftersom det grundar sig på en överenskommelse mellan regeringar och multilaterala långivare att på ett samordnat sätt hjälpa länder med en seriös utvecklingssträvan.

(98/C 386/088)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0994/98
från Phillip Whitehead (PSE) till kommissionen

(2 april 1998)

Ämne: Läkemedel

Kan kommissionen ange en lista över vilka som deltar i rundabordssamtalen om fullbordandet av den inre marknaden för läkemedel, förda för att utröna vilka åtgärder som krävs för att harmonisera priserna på läkemedel?

Kan kommissionen dessutom ange om några riktlinjer eller förfaranden fastlagts för att underlätta parallellhandeln med läkemedelsprodukter?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(8 maj 1998)

Den andra omgången av rundabordssamtalen om fullbordandet av den inre marknaden för läkemedel genomfördes i Frankfurt den 8 december 1997. Där gick man igenom möjliga åtgärder för att fullborda den inre marknaden för denna sektor. En deltagarförteckning kommer att skickas direkt till frågeställaren och till parlamentets sekretariat.

Det finns en rad utslag från domstolen som rör tillståndsgivningen för och hanteringen av parallellhandeln med läkemedel. Vidare har kommissionen utfärdat ett meddelande om parallellimport av sådana farmaceutiska specialiteter för vilka godkännande för försäljning redan lämnats ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(81) 803 slutlig.

(98/C 386/089)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0997/98
från Laura De Esteban Martin (PPE) till kommissionen

(2 april 1998)

Ämne: Gemenskapens uttagningsprov

Spanjoren Vicente Alonso Morales innehar titeln Ingeniero Técnico, och anmälde sig som sökande till det allmänna uttagningsprovet KOM/A/1047 (EGT C 145 A, 13.5.1997). Hur kommer det sig att kommissionen på honom ställde ett krav som inte nämnts i meddelandet om anordnande av uttagningsprovet, nämligen en examen från en längre utbildning (licentiatexamen eller motsvarande)?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(30 april 1998)

Kommissionen vill uppmärksamma parlamentsledamoten på att nämnde sökande till uttagningsprov KOM/A/1047 överklagade till förstainstansrätten den 1 december 1997. Ärendets nummer är T-299/97.

Kommissionen vill inte yttra sig i ett ärende som är under behandling.

Kommissionen vill för övrigt påpeka att den redan besvarat de identiska skriftliga frågorna E-644/98 från Jorge Hernandez Mollar, E-728/98 från Iñigo Méndez de Vigo och E-678/98 från Antoni Gutiérrez Díaz ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 354, 19.11.1998.

(98/C 386/090)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0999/98**från Laura De Esteban Martin (PPE) till kommissionen***(2 april 1998)**Ämne:* Gemenskapens uttagningsprov

Är det sant att kommissionen vid de allmänna uttagningsproven till tjänster inom EU:s tjänstekategori A/LA antar eller har antagit ansökningar från personer som har ett Fachhochschuldiplom?

Anser kommissionen att titeln Fachhochschuldiplom är den högsta examenstiteln i Tyskland, eller att det istället är universitetsexamen Hochschuldiplom som är den högsta titeln i denna medlemsstat?

Anser kommissionen att examenstiteln Fachhochschuldiplom ger högre kompetens än titeln Ingeniero Técnico? Varför?

Varför hävdar kommissionen att den spanska examen Ingeniero Técnico har samma status som en examen som tagits vid en Fachhochschule, trots att den sistnämnda examen godkänns vid de flesta allmänna uttagningsproven till tjänster inom kategorin A/LA?

(98/C 386/091)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1000/98**från Laura De Esteban Martin (PPE) till kommissionen***(2 april 1998)**Ämne:* Gemenskapens uttagningsprov

Är det sant att kommissionen har uttryckt sin oro hos de spanska myndigheterna angående spanska tekniska ingenjörer med treårig universitetsutbildning? Problemet är att om dessa blir behöriga att söka tjänster i kategorin A/LA, kan det leda till att andra personer med treårig universitetsutbildning får motsvarande behörighet. Är detta ett relevant skäl till att avslå ansökningarna från spanska personer med titeln Ingeniero Técnico?

Varför antas ansökningarna från personer med de brittiska titlarna Bachelor of Arts, Bachelor of Science och Bachelor of Engineering, som alla uppnås efter tre års studier, medan de personer som har den spanska titeln Ingeniero Técnico inte godkänns som sökande?

Anser kommissionen att de brittiska titlarna Bachelor of Arts, Bachelor of Science och Bachelor of Engineering ger högre kompetens än titeln Ingeniero Técnico? Varför?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0999/98 och E-1000/98
från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar**

(30 april 1998)

Kommissionen hänvisar till sina svar på skriftliga frågorna E-635/98 från Jorge Salvador Hernandez Mollar, E-724/98 från Iñigo Méndez de Vigo och E-669/98 från Antoni Gutiérrez Díaz ⁽¹⁾, som är identiska med parlamentsledamotens fråga.

Kommissionen hänvisar också till svaren på skriftliga frågan E-2749/97 från Ludivina García Arias ⁽²⁾ om spanska tekniska ingenjörers tillträde till gemenskapsinstitutionernas tjänstekategori A och muntliga frågan E-4186/97 från Bárbara Dührkop Dührkop ⁽³⁾ om de examina som ger tillträde till tjänstekategorierna A och LA. I sina svar på dessa frågor har kommissionen uttömmande förklarat vilka examina som kommissionen godkänner för tillträde till tjänstekategori A.

⁽¹⁾ EGT C 354, 19.11.1998.

⁽²⁾ EGT C 82, 17.3.1998.

⁽³⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 15.

(98/C 386/092)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1002/98
från Gianni Tamino (V) till kommissionen
(2 april 1998)

Ämne: Bristande respekt för gemenskapslagstiftningen i samband med offentlig upphandling avseende byggandet av "Cispadana-vägen"

Efter att kommissionär Bjerregaard besvarat min fråga E-3972/97 ⁽¹⁾ om byggandet av "Cispadana-vägen" vill jag informera kommissionen om att den 27 februari 1998 var fristen för att lämna in dokumentation för dem som deltar i det berörda upphandlingsförfarandet. De behöriga italienska myndigheterna (departementet för offentliga arbeten och det statliga vägverket ANAS) har dock inte anpassat förfarandet till bestämmelserna i direktiv 93/37/EEG ⁽²⁾.

Har kommissionen fått den information som den begärt av de italienska myndigheterna och vilka slutsatser drar den därav?

Anser kommissionen efter den senaste utvecklingen i denna fråga att det är motiverat att inleda ett överträdelseförfarande mot Italien på grund av att landet underlåtit att uppfylla sin skyldighet i enlighet med artikel 169 i fördraget?

⁽¹⁾ EGT C 196, 22.6.1998, s. 44.

⁽²⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

Svar avgivet av Mario Monti på kommissionens vägnar

(5 juni 1998)

Kommissionen har inlett en detaljerad undersökning av det problem som påtalas av ledamoten, och avser att meddela honom resultatet så snart som möjligt.

(98/C 386/093)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1018/98
från Rolf Berend (PPE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Bidrag till europeiska kulturstaden Weimar 1999

Staden Weimar i fristaten Thüringen kommer att vara "europeisk kulturstad" 1999. Hittills har de europeiska kulturstäderna finansierats genom Kalejdoskop-programmet. Weimar kommer att bli ett undantag eftersom Kalejdoskop-programmet löper ut i december 1998. Det råder därför osäkerhet om i vilken form den europeiska kulturstaden Weimar kommer att erhålla stöd 1999. Staden Weimar och delstaten Thüringen är beroende av att erhålla klarhet i denna finansieringsfråga snarast.

Hur och med hur mycket skall den europeiska kulturstaden Weimar finansieras inom ramen för ett pilotprojekt eller planeras i detta fall en engångsförlängning av Kalejdoskop-programmet?

När kan man räkna med ett definitivt besked?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(14 maj 1998)

Utan att föregripa gemenskapsinstitutionernas och framför allt den budgetansvariga myndighetens beslut kan kommissionen bekräfta att den har för avsikt att under 1999 ekonomiskt stödja evenemanget "Europas kulturhuvudstad" på samma sätt som tidigare.

Stödet kommer att ges som ett led i förberedelserna för det nya ramprogram för kultur som kommissionen håller på att utarbeta och som kommer att läggas fram för parlamentet och rådet i maj 1998.

Den exakta storleken på gemenskapens ekonomiska bidrag till "Europas kulturhuvudstad" kommer som vanligt att fastställas i början av det budgetår det är frågan om. Mot bakgrund av hur budgetplanen inom kulturområdet ser ut bör man komma ihåg att gemenskapens bidrag till evenemanget måste bli av endast symbolisk karaktär.

(98/C 386/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1019/98

från Freddy Blak (PSE) till kommissionen

(6 april 1998)

Ämne: Danska ungdomars alkoholkonsumtion

Är kommissionen medveten om att danska ungdomar nästan slår världsrekord i alkoholkonsumtion?

Vilka initiativ har kommissionen tagit för att bekämpa ungdomars missbruk av alkohol i medlemsstaterna?

Kommer kommissionen att göra en särskild insats för att få rätsida på situationen i Danmark, där problemet förefaller vara större än i de övriga medlemsstaterna?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(11 maj 1998)

Kommissionen är medveten om statistiken över alkoholkonsumtion i medlemsstaterna och detta gäller även situationen i Danmark.

Kommissionen har väckts till insikt om det växande missbruket av alkohol bland barn och ungdomar i många medlemsstater, särskilt av alkoholhaltiga läskedrycker, och har diskuterat reglerna för försäljning och marknadsföring av och reklam om alkohol med medlemsstaterna i syfte att lösa problemet med alkoholkonsumtion bland minderåriga. Detta anses vara det bästa sättet att hantera problemet i detta stadium.

Kommissionen är inte behörig att vidta direkta åtgärder i enskilda medlemsstater.

(98/C 386/095)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1022/98

från José Apolinário (PSE) till kommissionen

(26 mars 1998)

Ämne: Strukturfonderna och de yttersta randområdena

I det nya unionsfördraget, Amsterdamfördraget, införs begreppet de yttersta randområdena. Då man går igenom Agenda 2000 och de uppgifter som finns tillgängliga om strukturfondernas nya bestämmelser kan man konstatera att denna bestämmelse i fördraget inte beaktas i de texter som kommissionen lagt fram.

Vilka särskilda åtgärder ämnar kommissionen vidta för de yttre randområdena och Azorerna i synnerhet? Anser inte kommissionen att de yttersta randområdena tillägnats alltför liten uppmärksamhet i förslagen till rättsakter med tanke på att Regis-initiativet snart upphör?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(23 april 1998)

I såväl de kommande bestämmelserna i Amsterdamfördragets nya artikel 227.2 som Agenda 2000 ⁽¹⁾ och kommissionens förslag till nya strukturfondsförordningar fästs särskild vikt vid områdena i gemenskapens yttersta periferi genom att dessa kommer att omfattas av det nya mål 1.

När det gäller den verksamhet som hittills har företagits inom REGIS I och II planerar kommissionen att integrera denna i mål 1 — programmen för att samla frågor inom samma ämnesområde, förenkla förvaltningen och göra verksamheten mer effektiv.

För att se till att sammanhållningsansträngningarna fortsätter och att de framtida gemenskapsinitiativens synlighet och innovativa karaktär förstärks avser kommissionen att enligt förslaget i den nya allmänna förordningen om strukturfonder ⁽²⁾, artikel 19, koncentrera sin verksamhet till endast tre ämnen av gemensamt intresse: gränsöverskridande, nationsöverskridande och interregionalt samarbete, landsbygdens utveckling samt mänskliga resurser i samband med lika möjligheter.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

⁽²⁾ KOM(98) 131 slutlig.

(98/C 386/096)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1032/98

från Mark Watts (PSE) till kommissionen

(6 april 1998)

Ämne: Färjetragedin i Ramsgate: de svenska företagens underlåtenhet att betala böter

I september 1994 kollapsade en gångbro plötsligt i hamnen mellan Ramsgates färjeterminal och en färja på väg att avgå varvid 6 passagerare avled och ytterligare 7 skadades. Skulden lades sedermera i brittisk domstol på de svenska företag som hade tillverkat gångbron, FEAB och FKAB, och de dömdes att betala en miljon pund i böter för vårdslöshet.

De svenska företagen har inte betalat böterna. Företagen har nyligen sagt i brittisk TV att de inte har någon som helst avsikt att betala dem. De hävdar att eftersom olyckan inträffade innan Sverige gick med i EU omfattas de inte av gemenskapslagstiftningen.

Kan kommissionsledamoten instämma i mitt fördömande av dessa svenska företag, FEAB och FKAB, för att de inte visar någon respekt för brittisk lag eller för denna tragedis offer eller deras familjer? Kan kommissionsledamoten dessutom instämma i min uppfordran till företagen att betala böterna och be om ursäkt för sitt uppträdande hittills?

Svar avgivet av Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(17 april 1998)

Kommissionen har uppmanat den berörda medlemsstaten att inkomma med uppgifter om de förhållanden som påtalas av ledamoten. Den avser att meddela honom resultatet av efterfrågningarna.

(98/C 386/097)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1048/98
från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Hjälp till malmgruvnäringen

Tänker kommissionen i den nära förestående revisionen av de förordningar som reglerar Europeiska unionens hjälpinsatser överväga möjligheten att ge särskilda bidrag till de områden som kommer att drabbas av de sociala och ekonomiska följderna från nedläggningen av malmgruvindustrin? Dessa bidrag skulle ges i syfte att främja omstruktureringen av dessa traditionella industriområden.

Känner kommissionen till att malmgruvnäringen i områdena Reicín i Spanien, Kiruna i Sverige, Tara i Irland och Pyhäsalmi i Finland, vilka samtliga är krisdrabbade på grund av utarmningen av mineralresurserna, befinner sig i denna situation?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(28 maj 1998)

I de förslag till en ny förordning om fastställande av allmänna bestämmelser för strukturfonderna som kommissionen överlämnade till rådet och parlamentet den 18 mars 1998 ⁽¹⁾ föreslår kommissionen ett nytt mål 2 för områden ”som drabbas av strukturella problem i samband med ekonomisk och social omställning”. Förslagen innebär att kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna skulle sammanställa en förteckning över områden som på grundval av kriterierna i förordningen skulle vara berättigade till stöd från strukturfonderna för att skapa nya arbetstillfällen och främja ekonomisk diversifiering.

Kriterierna innehåller särskilda bestämmelser som innebär att områden med problem knutna till deras beroende av en viss industriell sektor på tillbakagång kan tas med i den nya förteckningen för det nya mål 2. Bland dessa områden skulle ingå områden vars problem har att göra med utvinningsindustrins tillbakagång. Slutliga beslut om stödberättigande kan dock fattas först när förordningarna formellt har antagits och på grundval av de senaste uppgifter som finns tillgängliga vid tidpunkten för beslutet. Det är därför för tidigt att spekulera om huruvida de enskilda områden parlamentsledamotens fråga gäller kommer att vara berättigade till stöd.

⁽¹⁾ KOM(98) 131 slutlig.

(98/C 386/098)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1054/98
från Josu Imaz San Miguel (PPE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Sammanhållningsfonden

Den spanska regeringen har nyligen grundat det statliga företaget ACESA (Aguas de la cuenca del Ebro SA) med ett kapital på 43 000 miljoner pesetas. Detta företag har som uppgift att utföra de planerade vattenregleringarna i Ebroflodens dalgång. Många gånger handlar det om projekt som är planerade sedan årtionden tillbaka.

Genom ACESA försöker den spanska regeringen få den privata finansiering som behövs för att kunna sätta igång dessa arbeten inom relativt kort tid.

Den regionala regeringen i Aragonien kommer å sin sida att ansvara för att återställa de elkablar, motorvägar etc. som påverkas av fördämningarna.

Skulle ACESA i sin roll av koncessionshavare kunna få bidrag från Sammanhållningsfonden utan att den spanska regeringen fungerar som mellanhand?

Skulle Sammanhållningsfonden kunna finansiera återställandet av de motorvägar, elkablar, bostadsområden etc. som fördämningarna skulle kunna inverka på?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(7 maj 1998)*

Enligt bestämmelserna i rådets förordning (EG) 1164/94 av den 16 maj 1994 om inrättandet av en sammanhållningsfond ⁽¹⁾, skall alla ansökningar om bidrag från Sammanhållningsfonden lämnas in till kommissionen av den berörda medlemsstaten (artikel 10.3 i den förordningen). Beträffande Spanien är det "Ministerio de Economía y Hacienda" som har ansvaret för att lämna in dessa ansökningar.

De typer av arbeten som parlamentsledamoten tar upp ingår normalt i byggarbetena för stora infrastrukturprojekt och uppfyller i princip kraven för samfinansiering inom ramen för det berörda projektet. Om ansökningen om samfinansiering däremot begränsas till denna del av arbetena måste varje ansökning granskas för sig med hänsyn till projektet som helhet.

⁽¹⁾ EGT L 130, 25.5.1994.

*(98/C 386/099)***SKRIFTLIG FRÅGA P-1057/98****från Paul Lannoye (V) till kommissionen***(30 mars 1998)*

Ämne: Multilateralt investeringsavtal

Inom OECD pågår förhandlingar om ett förslag till multilateralt investeringsavtal, i vilka kommissionen deltar aktivt. Detta förslag innehåller en rad grundläggande bestämmelser som kan äventyra genomförandet av EU:s miljöpolitik, av olika internationella miljökonventioner och av olika genomförandeprotokoll som EU anslutit sig till.

Detta gäller i synnerhet bestämmelserna om

- förbud mot resultatkrav (performance requirement),
- ersättning vid "smygande" tvångsinlösen, en rättslig eller skattemässig åtgärd som syftar till att skydda miljön och som kan anses motsvara tvångsinlösen,
- principen om att nationella förfaranden tillämpas generellt på samtliga typer av investeringar,
- principen om status quo (standstill) och om avveckling av handelshinder (roll-back).

Har kommissionen tillgång till en utvärdering av hur dessa olika bestämmelser kan komma att inverka inte bara på den gällande gemenskapslagstiftningen på miljöområdet, utan även på de olika gemenskapspolitiska områden som har direkt eller indirekt inverkan på miljön?

Anser kommissionen för övrigt att alla multilaterala investeringsavtal måste vara rättsligt underordnade de befintliga eller framtida internationella miljökonventionerna?

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar*(6 maj 1998)*

Den frågeställning som parlamentsledamoten tar upp diskuteras i detta skede av förhandlingarna om ett multilateralt avtal om investeringar (MAI). Det är fråga om att uppnå en balans mellan MAI:s system (ingen expropriation utan ersättning, nationell behandling/mest gynnad nation, status quo (standstill), avveckling av handelshinder (roll-back) och begränsning av resultatkrav) och andra betydelsefulla politikområden som är av vikt för parterna i MAI, samt att undvika att normala regleringar får oavsedda följder. Sett på detta vis är frågan om MAI:s följder inte begränsad till miljöpolitiken och miljölagstiftningen.

Eftersom förhandlingarna ännu pågår är det svårt att uppskatta MAI:s följder i miljöhänseende. Kommissionen har som målsättning att se till att MAI inte blir ett hinder för gemenskapens existerande miljöpolitik och miljölagstiftning eller den vidare utvecklingen av dessa.

Hittills har förhandlingsgruppen för MAI diskuterat ett ännu icke fullständigt "paket" med förslag till ett dokument som är avsett att utgöra en heltäckande behandling av dessa frågor. Det material som gruppen hittills haft att ta ställning till innehåller bland annat följande inslag:

- I ingressen ges uttryck för parternas föresats att genomföra MAI på ett sätt som är förenligt med en hållbar utveckling och skydd för miljön.
- I avtalstexten ges uttryck för avtalsslutande parternas rätt att meddela icke-diskriminerande föreskrifter för att tillse att hälso-, säkerhets- och miljöhänsyn tas vid investeringar.
- En bestämmelse som hindrar att ett land mildrar sina miljöbestämmelser för att locka till sig investeringar.
- Undantag från bestämmelsen om att förhindra resultatkrav. Undantaget skulle omfatta sådana krav som skulle kunna påverka efterlevnaden av lagar och förordningar eller som skulle kunna påverka hälsa, säkerhet eller miljö.

För sin del har kommissionen föreslagit att i avtalet ta in ett generellt undantag liknande det i artikel XX i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) som skulle avse åtgärder som är nödvändiga för att skydda människors, djurs eller växters liv eller hälsa samt för att skydda begränsade naturtillgångar.

På grundval av allt detta kan uppställandet av internationella regler på miljöområdet fortsätta utan hinder av MAI. Det förefaller av denna anledning inte nödvändigt med en särskild artikel om att MAI skall underordnas internationella miljöavtal.

(98/C 386/100)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1063/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Viltfångare på fordon

Kommer kommissionen att överväga att införa ny europeisk lagstiftning för att så snart som möjligt förbjuda att nya fordon utrustas med viltfångare?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Martin Bangemann

(14 maj 1998)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-2965/97 från Niels Sindal ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 134, 30.4.1998, s. 45.

(98/C 386/101)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1064/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Jordbruksbidrag för uppfödning av vinthund

Kan kommissionen bekräfta att det inte får delas ut några jordbruksbidrag för uppfödning av vinthund på Irland?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(29 april 1998)*

Som en del av gemenskapens politik för att främja landsbygdens utveckling har kommissionen uppmuntrat medlemsstaterna att bevilja stöd för en diversifiering av jordbruksproduktionen till att omfatta även icke-livsmedelsprodukter.

När det gäller Irland var det möjligt för jordbrukare och annan landsbygdsbefolkning att få gemenskapsstöd för uppfödning av vint hundar genom det operativa programmet för jordbruk, landsbygdsutveckling och skogsbruk 1994-99. Man avsatte allmänna medel på 870 000 irländska pund till olika projekt för att förbättra avelskvaliteten samt till försäljning och marknadsföring.

Inga ansökningar om gemenskapsstöd har gjorts, och det har beslutats att åtgärderna skall utgå ur det operativa programmet.

(98/C 386/102)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1070/98**från Allan Macartney (ARE) till kommissionen***(6 april 1998)*

Ämne: Världshandelsorganisationens ministerkonferens och djurskyddets utveckling inom ramen för GATT/Världshandelsorganisationen

Har kommissionen utrett vad bestämmelserna inom GATT och Världshandelsorganisationen kommer att innebära för djurskyddet? Har Europeiska gemenskapens möjligheter att förhindra djurs lidande och införa förbud mot import om det finns tydliga tecken på oegentligheter eller export av levande djur förknippad med djurplågeri?

Kommer kommissionen att ta upp frågan vid Världshandelsorganisationens ministermöte i maj? Kommer kommissionen att slå vakt om att djurens rätt försvaras effektivt inom EU?

Svar avgivet av Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar*(8 maj 1998)*

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-949/98 från Watts ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 354, 19.11.1998.

(98/C 386/103)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1074/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen***(30 mars 1998)*

Ämne: Oegentligheter i samband med anbudsproceduren avseende datorisering

I tre frågor (P-1972/97 ⁽¹⁾, P-2841/97 ⁽²⁾ och E-3869/97 ⁽³⁾) har jag anmodat kommissionen att yttra sig om de förmodade oegentligheterna i den italienska regeringens förfarande i samband med tilldelning av kontrakt för att utrusta det italienska utbildningsdepartementet med datorer. Kommissionen har mottagit en bekräftelse från den italienska regeringen avseende det jag hävdade, dvs. att FS (Ferrovie dello Stato — italienska statens järnvägar) hade sålt företaget TeleSistemi Ferroviari efter att man hade ingett ett anbud då anbudsfordran publicerades, men innan kontraktet slutligen tilldelades. FS tillhör således fortfarande det tillfälliga konsortium som vann anbudsproceduren tillsammans med EDS (Electronic Data Systems Italia) utan att äga det enda företag som var specialiserat inom denna sektor. Om allt detta bekräftades, skulle följden vara, att FS då kontraktet tilldelades inte

hade någon rätt att delta i konsortiet, och att anbudet från konsortiet formellt var ogiltigt, eftersom ett av de företag som deltog i anbudsförbandet inte uppfyllde kraven i anbudsinförbandet. FS var således inte behörigt på detta område och uppfyllde inte kraven. Man bör undersöka om det var korrekt att ignorera detta faktum och ändå tilldela EDS kontraktet.

Anser kommissionen

1. att man mot bakgrund av det som nämnts ovan kunde tänka sig att exempelvis British Railways från och med imorgon fritt kan bilda ett tillfälligt konsortium med IBM i syfte att delta i anbudsförbanden avseende datorisering i medlemsstaterna,
2. att detta förfarande även kan tillämpas vid anbudsförbanden som innefattar särskilda krav på dokumenterad erfarenhet från informationssektorn,
3. att de medlemsstater som ämnar tillämpa samma förfarande som den italienska regeringen överhuvudtaget inte är skyldiga att — redan då man skisserar anbudsinförbandet — specificera att kraven lätt kan förfalla mellan det att anbudsinförbandet offentliggörs och det att kontraktet tilldelas, och att de således är helt tillfälliga och relevanta enbart när det gäller att få tillgång till anbudsförbandet?

(¹) EGT C 45, 10.2.1998, s. 132.

(²) EGT C 117, 16.4.1998, s. 76.

(³) EGT C 196, 22.6.1998, s. 24.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(8 juni 1998)

De uppgifter som de italienska myndigheterna lämnat på kommissionens uppmaningar visar inte att Ferrovie dello Stato överlåtelse av TSF har diskvalificerat det från anbudsförbandet för datoriseringen av det italienska utbildningsministeriet i egenskap av medlem i den koncern som leds av EDS UK.

Det är tvärtom tydligt att Ferrovie dello Stato trots överlåtelser av detta företag behöll sin betydande ställning och roll inom den koncern som inrättats för att utföra uppgifterna i detta kontrakt.

(98/C 386/104)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1075/98

från Kirsten Jensen (PSE) till kommissionen

(6 april 1998)

Ämne: Samarbete med maffian i Uzbekistan

1. Av en rad artiklar i dagstidningen Politiken den 18 och 19 mars 1998 (bifogas) framgår det att den stora danska bryggerikoncernen Carlsberg samarbetar med uzbeken Gafur Rakhimov, som är inblandad i narkotikahandel och som har nära förbindelser med maffian i Uzbekistan. Rakhimov är svartlistad i samtliga Schengenländer och kan därför inte beviljas visum i EU. Ser kommissionen det som ett problem att europeiska företag samarbetar på detta sätt med personer som är svartlistade inom ramen för Schengen-samarbetet?
2. Det påstås att Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling deltar som investerare i det berörda projektet och därmed också deltar i samarbetet med Rakhimov. Kan kommissionen bekräfta detta påstående?
3. Finns det några möjligheter att vidta åtgärder på gemenskapsnivå i detta och liknande fall?
4. Överväger kommissionen att ta initiativ till att man ingriper, antingen i detta konkreta fall eller i liknande fall?
5. Kommer Amsterdamfördragets ikraftträdande att ändra på svaren till ovanstående frågor?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar*(7 juli 1998)*

Schengen-konventionen och Schengens informationssystem är helt och hållet en mellanstatlig angelägenhet som faller utanför fördraget. På grund av de stränga bestämmelser om dataskydd som gäller för Schengens informationssystem, har kommissionen ingen tillgång till uppgifter om personer som är "svartlistade inom ramen för Schengensamarbetet".

Kommissionen skulle naturligtvis alltid föredra att arbeta med laglydiga medborgare och företag, men har ingen särskild uppfattning om privata företags val av affärspartner så länge de följer gemenskapslagstiftningen.

Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) har meddelat kommissionen att den ser som sin uppgift att främja en hög förvaltningsmoral i länder där den har verksamhet, särskilt vad gäller att se till att en sådan moral råder i företag som den investerar i. Banken har full frihet att vägra finansiering om den efter bedömning är missnöjd med hur ett företag sköts eller om omständigheterna kring ett föreslaget projekt visar saklig grund för oro. EBRD ser allvarligt på dessa frågor och använder externa experter vid lämplighetsbedömningen.

EBRD har uppgivit för kommissionen att finansieringen av detta projekt har varit föremål för diskussioner, men att det ännu inte har framkommit något som stöder anklagelserna vid den vederbörliga prövningen. Om EBRD fortfarande skulle intressera sig för projektet kommer den (såsom är fallet med alla projekt av denna typ) att fortsätta med den vederbörliga prövningen enligt försiktighetsprincipen så att all relevant bevisning i denna fråga kommer till dess kännedom. Till dess att EBRD har gjort ett åtagande i samband med en transaktion som denna, har den full frihet att avstå från att finansiera projektet om det efter prövning skulle visa sig att verksamheten inte lever upp till de krav som ställs.

Kommissionen avser att kontrollera ledamotens information för att utröna om några kontrakt som finansieras med gemenskapsmedel är inblandade. Om oegentligheter upptäcks kommer eventuellt stöd självklart att dras in och medel som betalats ut återkrävas. Vidare har kommissionen inrättat ett varningssystem med hänsyn till tvivelaktiga aktörer inom och utanför gemenskapen. Kommissionens tjänstegrenar uppmanas att visa största försiktighet i samröret med sådana aktörer för att säkerställa att kontrakt kan genomföras på ett bedrägerisäkert sätt och undvika att medel missbrukas i brottsligt syfte.

Kampen mot organiserad brottslighet i länder som Uzbekistan eller andra av de nya oberoende staterna kräver en bred internationell insats och samarbete. Vid Europeiska rådets möte i Amsterdam kom stats- och regeringscheferna överens om en handlingsplan om organiserad brottslighet. Där anges 35 olika initiativ för att fördjupa samarbetet. I rekommendation nr 4 uppmanas till närmare internationellt samarbete på området.

Amsterdamfördragets ikraftträdande kommer att avsevärt förbättra möjligheterna bekämpa bedrägerier som inkräktar på gemenskapens finansiella intressen. Beslutsförfarandet kommer att bli effektivare och mer demokratiskt. Även samarbetet i rättsliga och inrikes frågor kommer att stärkas.

(98/C 386/105)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1092/98**från Thomas Megahy (PSE) till kommissionen***(7 april 1998)**Ämne: Gåstolars säkerhet*

I en färsk rapport från BEUC (Europeiska byrån för konsumentorganisationer) konstaterades det att alla gåstolar som för tillfället säljs på den europeiska marknaden utgör en fara för små barns hälsa. Ämnar kommissionen vidta, eller föreslå för medlemsstaterna, några omedelbara åtgärder, antingen för att begränsa försäljningen av gåstolar eller offentligt redogöra för farorna med dem?

Svar avgivet av Emma Bonino på kommissionens vägnar*(3 juni 1998)*

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-229/98 från Hiltrud Breyer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 57.

(98/C 386/106)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1093/98**från Susan Waddington (PSE) till kommissionen***(7 april 1998)*

Ämne: Integrering av jämställdhetsaspekter och den inre marknaden för el och gas

Rådet har antagit ett direktiv om den inre marknaden för el och en gemensam ståndpunkt om förslaget till direktiv om den inre marknaden för gas. Man är allmänt orolig över att den inre marknaden kommer att ha negativa konsekvenser för sysselsättningen inom dessa sektorer.

Uppgifter från Eurostat, kommissionens rapport om sysselsättningen i Europa 1997, Public Services Privatization Research Unit i Förenade kungariket och European Federation of Public Services Unions visar alla att sysselsättningen inom dessa sektorer minskade i medeltal 3-4 procent per år mellan 1990 och 1996. Enligt Cambridge Econometrics kommer arbetstillfällena att minska med 250 000 på medellång till lång sikt. Det är kvinnorna som drabbas hårdast av den minskade sysselsättningen. Enligt Eurostat minskade antalet kvinnor som är sysselsatta inom sektorn från 19,6 procent 1993 till 18,6 procent 1995.

Har kommissionen undersökt på vilket sätt den inre marknaden för el och gas kommer att påverka sysselsättningen, och i synnerhet kvinnornas sysselsättning, inom dessa sektorer? Har kommissionen bedömt följderna av den inre marknaden på grundval av de egna politiska riktlinjerna som fastställdes i "Att införliva jämställdheten mellan kvinnor och män i gemenskapens hela politik och i samtliga insatser" (KOM(97) 0067 av den 21 februari 1996)? På vilket sätt ämnar kommissionen motarbeta de negativa följderna för kvinnorna och kommer kommissionen att rådgöra med arbetsmarknadens parter om detta?

Svar avgivet av Chistos Papoutsis på kommissionens vägnar*(5 juni 1998)*

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-341/98 från Nel van Dijk ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 157 slutlig.

(98/C 386/107)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1094/98**från Claudio Azzolini (PPE) och Antonio Tajani (PPE) till kommissionen***(7 april 1998)*

Ämne: Överträdande av inledningen i artikel F i Fördraget om Europeiska unionen (inledning och artikel 6 i Amsterdamfördraget)

För några månader sedan vidtog Rai S.p.A., som har koncession på allmänna radio- och tevetjänster i Italien, en disciplinåtgärd i form av en "skriftlig varning" till Ermanno Corsi, chefredaktör på Rai:s kontor i Neapel och ordförande för Journalistförbundet i Kampanien. Åtgärden, som både till form och innehåll är mycket klumpig, syftade till att bestraffa Corsi för att han emellanåt skriver obetalda inlägg på första sidan i dagstidningen "Roma", där hans "åsikter" publiceras i en spalt som är särskilt avsedd för utbyte av idéer och fritt uttryckande av åsikter. Rai har uppenbarligen blandat ihop begreppen utförande av yrkesrelaterad verksamhet, för vilken det på förhand krävs särskilt tillstånd från företaget, och åsiktsfrihet som uttryckligen och till fullo skyddas av artikel 21

i den italienska grundlagen och som därmed inte är föremål för vare sig censur, tillstånd eller kontroll. Det tjänade heller ingenting till att påpeka att "åsikterna" som alltid behandlade frågan om södra Italien inte faller inom ramen för utförande av yrkesrelaterad verksamhet, eller att lägga fram en skrivelse från chefredaktören och ansvarig utgivare för "Roma", i vilken denne bekräftar att Corsi inte fått någon ersättning för sina inlägg.

1. Kan kommissionen ange om Rai, som tillhandahåller allmänna radio- och tevetjänster i Italien, genom att begränsa åsikts- och yttrandefriheten kränker de rättsprinciper som är allmänt erkända i Europeiska unionen och som ligger till grund för medlemsstaternas rättsordningar och Fördraget om Europeiska unionen?

2. Kan kommissionen dessutom uppmana den italienska regeringen och det italienska parlamentariska utskott som ansvarar för kontrollen av Rai att vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra kränkningen av en rättighet, som erkänns av den italienska grundlagen, och av de grundläggande rättigheter som ligger till grund för Europeiska unionen, samt begära att den orättvist vidtagna disciplinåtgärden dras tillbaka?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(20 juli 1998)

Artikel F.2 i Fördraget om Europeiska unionen gäller EU-institutionernas rättsakter och politik, men innebär inte att gemenskapen ges någon allmän direkt behörighet på området (yttrande nr. 2/94 från EG-domstolen). Kommissionen anser därför att den saknar rättslig grund för att vidta någon åtgärd i enlighet med parlamentsledamotens begäran.

(98/C 386/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1103/98

från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Kriterier för val av plats för uppförande av den fjärde Europaskolan i Bryssel-Berkendael

Den belgiska regeringen har valt att placera den fjärde Europaskolan — ett annex till Uccle — på ett område intill Berkendaels kvinnofängelser, som enligt samma regerings beslut skall omvandlas till ett fängvårdscentrum för personer dömda för sexualbrott.

Att de byggnader man föreslår är otillräckliga och att nödvändig infrastruktur saknas helt, vilket kommer att skapa kaos då barnens skolbussar och föräldrarnas personbilar skall ta sig fram till skolan, är ett faktum — men utöver det vill jag fråga kommissionen vilka åtgärder den tänker vidta för att:

1. hörsamma den gemensamma protest som föräldrarna vid Europaskolan gav uttryck för genom en demonstration utanför Borchettebyggnaden (den 27 januari 1998) och se till att planerna på att förverkliga Berkendael omintetgörs?
2. utarbeta en rekommendation för medlemsstaternas regeringar om vilka områden som inte bör angränsa till skolanläggningar, däribland fängelser samt rehabiliterings- och avgiftningscentrum för narkomaner, eftersom sådana instanser utan tvekan innebär en fara för elevernas psykiska utveckling, och till och med för deras fysiska integritet?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(25 maj 1998)

De båda Europaskolor som redan finns i Bryssel är överbefolkade och i behov av omfattande renoveringsarbeten.

För att lösa dessa problem kommer en ny skola att öppnas i staden inom en nära framtid och planerna för renoveringen av de gamla skolorna har redan antagits.

De belgiska myndigheterna har erbjudit Europaskolornas styrelse, som är ett mellanstatligt organ med ansvar för dessa skolor, att använda den före detta gymnasieskolan i Berkendael som tillfällig skola, för att underlätta den delutflyttning av skolan i Uccle som måste till under renoveringsarbetena. Detta erbjudande har nyligen avböjts av styrelsens representant, då det verkar som att en del av eleverna från skolan i Uccle kan börja använda den nya skolan tidigare än väntat.

Kommissionen, som är medlem av styrelsen, är mycket uppmärksam på utvecklingen i frågan och vinnlägger sig om att Europaskolorna skall fungera på ett tillfredsställande sätt.

(98/C 386/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1104/98

från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Standardisering på området för elektronisk handel

Frågan om att säkerställa kompatibiliteten i den internationella elektroniska handeln är just nu högaktuell inom affärsvärlden i Europeiska unionen. Jag vill fråga kommissionen vilka åtgärder den ämnar vidta för att påskynda standardiseringen av den europeiska elektroniska handeln, som en vidareutveckling av de konstateranden och ståndpunkter som kommissionen ger uttryck för i meddelandet "Ett europeiskt initiativ inom elektronisk handel"?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(20 maj 1998)

Vid konferensen om global standardisering (Building the global information society for the 21st century) som organiserades av kommissionen under 1997 kom man fram till att det viktigaste världsomfattande målet är att garantera driftskompatibilitet i syfte att skapa öppna ramar för elektronisk handel. Driftskompatibla lösningar som ökar den europeiska industrins konkurrenskraft uppnås främst genom frivillig standardisering på industrins initiativ.

Som uppföljning till meddelandet Ett europeiskt initiativ inom elektronisk handel (april 1997) ⁽¹⁾ håller kommissionen på att starta en rad standardiseringsåtgärder inom ramen för ett särskilt arbetsprogram för elektronisk handel. Bland dessa åtgärder märks följande:

1. Förstärkning av det europeiska standardiseringssystemet

Ett antal initiativ har startats för att göra det europeiska standardiseringssystemet mer flexibelt och anpassningsbart till de snabba förändringar som äger rum. Detta skall främst uppnås genom öppna, flexibla workshops där industrin och användarna deltar under tillsyn av Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) (CEN/ISSS).

2. Främjande av driftskompatibla lösningar

En särskild åtgärd, som är skild från åtgärderna för spridning av resultaten från projekten för forskning och teknisk utveckling (FoTU), har inletts i syfte att öka driftskompatibiliteten mellan sektorer och främja tillämpningen av befintliga standarder och tekniska specifikationer så att elektronisk handel snabbt kan tas upp av de olika industrisektorerna. Denna verksamhet genomförs i samarbete med europeiska standardiseringsorganisationer.

3. Skydd av allmänhetens intressen

Standardisering bör ses som en särskild form av självreglering till förmån för allmänheten. En särskild undersökning om standardisering, elektronisk handel och allmänhetens intressen har inletts i samarbete med konsumentorganisationer för att fastställa nyckelområden där standardisering skulle kunna utgöra ett stöd för rättsliga, reglerande eller frivilliga avtal. Dessutom skall ett observationsorgan utvecklas för att garantera öppenhet och insyn i samband med konsumentrelaterade frågor och standardiserade lösningar.

4. Internationell standardisering

Flera initiativ har inletts för att främja europeiska intressen i fråga om standardisering av internationell informations- och kommunikationsteknik, och i synnerhet standardisering inom området elektronisk handel.

5. Skydd av konkurrenskraften

En särskild undersökning om klassificering av krav beträffande elektronisk handel håller på att inledas i syfte att främja rättvis konkurrens och undanröja hindren för utvecklingen av elektronisk handel i Europa.

6. Standardiseringssystemet för informationssamhället – ISIS

ISIS är ett pilotinitiativ som startats av kommissionen för att med hjälp av industristyrda projekt med kostnadsdelning sätta in skräddarsydda resurser för att komplettera och skynda på standardiseringen av informations- och kommunikationstekniken, och inte minst den elektroniska handeln. ISIS utgör en reaktionssnabb mekanism för validering och demonstration av standarder för ny teknik. Därigenom kan provade standarder införas snabbare och samstämmighet uppnås inom områden som hotas av splittring. ISIS leder till ökad medvetenhet för standardiseringslösningar inom industrin. En ny ansökningsomgång för ISIS, som även omfattar en viktig del för projekt inom elektronisk handel, kommer att publiceras den 15 juni 1998.

7. Internationella standarder och Världshandelsorganisationen (WTO)

I meddelandet från gemenskapen och dess medlemsstater till WTO (23 april 1998) fastställs det att internationellt avtalade standarder spelar en viktig roll när det gäller främjandet av konkurrenskraften inom elektronisk handel.

(¹) KOM(97) 157 slutlig.

(98/C 386/110)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1105/98

från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Elektronisk handel och medlemsstaternas skattesystem

Mot bakgrund av den allt viktigare roll som den elektroniska handeln spelar för ekonomin i Europeiska unionen, och med tanke på den snabba utvecklingen inom detta område, vill jag fråga kommissionen om vilka omedelbara åtgärder den ämnar vidta för en effektiv harmonisering av medlemsstaternas skattesystem, och för att operativa problem skall kunna undvikas i framtiden, i syfte att utveckla och bygga vidare på de ståndpunkter som kommissionen lade fram i sitt meddelande "Ett europeiskt initiativ inom elektronisk handel".

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(12 juni 1998)

Bland annat i sitt meddelande "Globalisering och informationssamhället" (¹) har kommissionen inför den internationella gemenskapen pekat på den globala dimensionen av en rad frågor som hänger ihop med elektronisk handel, bland annat skatteväsendet, och på behovet av en förbättrad internationell samordning.

Kommissionen har sedan mars 1997 arbetat med att undersöka växelverkan mellan det nya fenomenet elektronisk handel och indirekta skatter, en uppgift åt vilken generaldirektörerna i medlemsstaternas förvaltningar har utlovat sitt stöd.

I gemenskapens och Förenata staternas uttalande om elektronisk handel från december 1997 åtar sig parterna att se till att inga nya tullslag införs när det gäller import av tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg. Detta framgår också av det meddelande om elektronisk handel (²) som gemenskapen och dess medlemsstater framlade inför Världshandelsorganisationen den 23 april 1998. Det råder dock allmän enighet om att de grundläggande principerna för mervärdesskatt även bör tillämpas på elektronisk handel, för skattepliktig konsumtion inom

gemenskapen, varvid man bör använda så klara och enkla förfaranden som möjligt så att inte det nya handelsmediets tillväxt hindras. Kommissionen är därför i färd med att se över tullväsendet samt lagstiftning och förfaranden avseende mervärdesskatt mot bakgrund av den elektroniska handelns framskridande. Kommissionen följer och skärskådar utvecklingen när det gäller nätprotokoll och affärspraxis för att i detalj kunna utarbeta och vid behov genomföra lämpliga skattelösningar.

Kommissionen deltar aktivt i andra internationella forum, bland annat inom OECD, för att sörja för nödvändiga internationella ramar för skatteväsendet. Just nu utarbetas "ramvillkor" för skatteväsendet som eventuellt kan läggas fram vid OECD:s ministermöte i Ottawa.

(¹) KOM(98) 50 slutlig.

(²) KOM(97) 157 slutlig.

(98/C 386/111)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1119/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Slopadet av professuren i arkeologi vid Mannheims universitet

Vid Mannheims universitet i Baden-Württemberg i Tyskland, har man planer på att, "av finansiella skäl", slopa de professurer som kan relateras till klassiska studier. Mot bakgrund av det värdefulla arbete som de institutioner som nu hotas med nedläggning bidragit med på området för klassiska studier och antikforskning, och med tanke på den betydelse som Europeiska unionen tillmäter "det gemensamma kulturarvet", vill jag fråga Europeiska kommissionen om det, i fall ovannämnda universitet skulle vända sig till kommissionen, finns program för stöd till dessa institutioner, så att de kan fortsätta med sin verksamhet?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(25 maj 1998)

Inom ramen för Sokrates-programmet har gemenskapen reserverat medel för att stärka samarbetet mellan utbildningssystemen i medlemsstaterna och för att stödja en europeisk dimension på alla utbildningsnivåer.

Universitet kan inte ansöka om finansiering för professurer från Sokrates-programmet.

(98/C 386/112)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1122/98

från Peter Crampton (PSE) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Samordning mellan GD 1B och GD VIII

För att inrätta en ny enhet för allmänna tjänster vid kommissionen i syfte att förbättra samordningen mellan GD1B och GDVIII behövs det ytterligare klargöranden beträffande konsekvenserna för ledningen av och effektiviteten för hälsovård på området för reproduktiv hälsa.

1. När skall den nya enheten börja sin verksamhet?
2. Hur kommer personalens sammansättning att se ut (vem kommer att vara ansvarig och hur många personer kommer personalen att bestå av)?

3. Vilken kommer att vara enhetens roll beträffande samordning av stöd till politik och program på området reproduktiv hälsa?
4. Hur kommer inrättandet av en sådan enhet att passa in i kommissionens Scoop-program?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(5 maj 1998)

1. Bildandet av den gemensamma avdelningen tjänar det övergripande syftet att uppnå ökad enhetlighet och effektivitet vid förvaltningen av de program för utvecklingssamarbete som för närvarande förvaltas av de olika generaldirektörer som har ansvar för yttre förbindelser (GD I, GD IA, GD IB och GD VIII). Vad gäller ECHO (humanitärt bistånd) kommer den gemensamma avdelningen att sörja för administrativa och finansiella frågor rörande den personal som arbetar med tekniskt bistånd på fältet.
2. Den gemensamma avdelningen kommer att ha en personalstyrka på cirka 650 tjänstemän och denna personal kommer att överföras till avdelningen från de andra generaldirektorat som har ansvar för yttre förbindelser. Generaldirektör för den gemensamma avdelningen blir Philippe Soubestre.
3. Den gemensamma avdelningen kommer att ansvara för de tekniska, administrativa och finansiella aspekterna av genomförandet av programmen på olika områden i alla tredje länder, inbegripet program på hälsoområdet.
4. Den gemensamma avdelningen och det så kallade "SCOOP" är en och samma organisation.

(98/C 386/113)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1126/98

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen

(8 april 1998)

Ämne: Spridningen av tuberkulos

Enligt de senaste utredningarna som WHO gjort finns det sexton länder i världen som inte har förebyggt och vårdat tuberkulos bland sina medborgare. Enligt WHO hotar dessa försummelser hela världen. Också i närheten av unionens yttre gränser finns det länder som försummar vården.

Vad ämnar kommissionen göra för att det skall vara möjligt att också i fortsättningen skydda unionens medborgare för tuberkulos och på vilket sätt ämnar kommissionen hjälpa länder som inte hör till unionen så att tuberkulosen kunde kuvas en gång för alla?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(3 juni 1998)

Kommissionen är medveten om att förekomsten av tuberkulos ökar och om de faktorer som har samband med detta fenomen, t.ex. nedrustningen av sjukvårdssystemen, försämrade socioekonomiska förhållanden och olämplig praxis som leder till att mikroorganismerna utvecklar resistens mot antibiotika.

Genom gemenskapsprogrammet för aids och andra överförbara sjukdomar stöder kommissionen projekt för övervakning och åtgärder mot tuberkulos i alla medlemsstater. Projekten syftar till att stärka de nationella myndigheternas förmåga att bekämpa sjukdomen. Som en del i gemenskapens verksamhet inför utvidgningen har ansökarländerna uppmuntrats att delta i detta program.

Kommissionen samarbetar också med USA i samband med gemenskapens aktionsgrupp samt med internationella organisationer, särskilt WHO och Världsbanken, och ger i vissa fall ekonomiskt stöd till utvecklingsländer för genomförande av vaccineringskampanjer.

(98/C 386/114)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1127/98**från Nuala Ahern (V) till kommissionen***(30 mars 1998)*

Ämne: Förhandlingarna om OECD:s multilaterala avtal om investeringar (MAI) och detta avtals konsekvenser för den inre marknaden och gemenskapens regelverk

Så snart förslaget till OECD:s multilaterala avtal om investeringar (MAI) blev känt för allmänheten — tack vare icke-statliga organisationer och ett initiativ från Europaparlamentets utskott för externa ekonomiska förbindelser, snarare än information från kommissionen — uppstod en rad frågor, till exempel oro för sämre standarder och hinder för utvecklingen på följande områden inom gemenskapens lagstiftning och politik: hälso- och miljöskydd, social- och arbetslagstiftning, skydd och främjande av kulturell och biologisk mångfald samt negativa effekter på regional- och utvecklingspolitik, inklusive främjandet av mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.

På grundval av denna — uppenbarligen ganska välgrundade — oro skulle jag vilja ställa följande frågor till kommissionen:

Vad har kommissionen vidtagit för åtgärder för att säkerställa att MAI-förhandlingarna inte avslutas den 28 april, och når fram till en överenskommelse på grundval av ett dokument som inte fullständigt beaktar dessa frågor?

Har kommissionen gjort någon bedömning av om förslagen till bestämmelser om tvistlösning i MAI är rättvisa och skäligen, och av det föreslagna förfarandets potentiella effekt på hållbarheten hos undantagen, särskilt mot bakgrund av erfarenheterna från WTO:s ramverk och andra multilaterala avtal med liknande innehåll, till exempel NAFTA?

Har kommissionens rättstjänst granskat MAI-förslagets omedelbara eller långsiktiga effekter på gemenskapens regelverk, inklusive eventuella avtalsenliga skyldigheter att ändra lagstiftning på områden inom vilka Europaparlamentet nu, och enligt Amsterdamfördraget, medverkar som lagstiftare, samt följderna av detta för bestämmelserna om förfaranden (artikel 228.3 andra stycket)?

Har kommissionen beaktat Europaparlamentets begäran i resolution A-0073/98 om att alla MAI-utkast skall överlämnas till EG-domstolen för fullständig granskning, vilket naturligtvis skulle ske innan avtalet skrivs under på gemenskapernas vägnar? Har kommissionen redan vidtagit några åtgärder i denna fråga?

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar*(6 maj 1998)*

Kommissionen beklagar att vissa av dess förhandlingspartner inte är redo att, i enlighet med det mandat som ministrarna i OECD (Internationella samarbetsorganisationen för ekonomisk utveckling) gav i maj 1997, slutföra förhandlingarna till slutet av april. Kommissionen anser att ingåendet av det multilaterala avtalet om investeringar (MAI) ligger i gemenskapens intresse. För att det skall vara meningsfullt att fortsätta förhandlingarna krävs dock ett trovärdigt åtagande att slutföra förhandlingarna från våra förhandlingspartners sida. Kommissionen anser att nästa ministermöte i OECD utgör det lämpligaste tillfället för dess förhandlingspartner att visa att de har för avsikt att slutföra förhandlingarna i tid. Under tiden fram till mötet kommer kommissionen att fortsätta dialogen om bästa möjliga resultat av förhandlingarna med näringslivet, fackförbunden och företrädare för det civila samhället, liksom med Europaparlamentet.

Systemet i utkastet till MAI för lösning av tvister mellan stater och mellan investerare och stater är av stor betydelse när det gäller att skapa överskådliga, icke-diskriminerande och praktiskt genomförbara regler för utländska direktinvesteringar. Bestämmelserna om tvistlösning, liksom andra punkter i MAI, såsom undantagen för olika länder, är ännu föremål för förhandlingar. Kommissionen är övertygad om att ett rättvist system slutligen kommer att frambringas. Dessutom kommer omsorg att ägnas åt att formulera undantag så att de principer och åtgärder som dessa undantag är avsedda att skydda blir möjliga att genomföra.

Gemenskapen kommer att ta initiativ till de undantag som behövs för att skydda alla existerande gemenskapsregler. Dessutom kommer den klausul om organisationer för regional ekonomisk integration som gemenskapen har föreslagit att garantera den fortsatta utvecklingen av integrationen i gemenskapen. MAI kommer därför inte att ha någon effekt på gemenskapens regelverk, varken omedelbart eller på längre sikt.

I nuvarande läge i förhandlingarna om MAI ser inte kommissionen någon motsättning mellan avtalet, å ena sidan, och EG-fördraget och gemenskapens regelverk å andra sidan. Kommissionen avser att undvika en sådan motsättning i MAI i dess slutliga lydelse. Det finns därför ingen anledning att överväga att inhämta ett yttrande från Europeiska gemenskapernas domstol i detta skede.

(98/C 386/115)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1147/98

från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Miljövård — Impelnätet

Vilka förslag har kommissionen lagt fram för en omorganisering och förbättring av Impel, nätet för genomförande och stärkande av EU:s miljölagstiftning, och i vilket skede befinner sig organiserandet av näten för nationell samordning och sammankoppling av dessa med Impel, vilket sköts av nationella samordningsorgan?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(15 maj 1998)

I sitt meddelande om genomförande av gemenskapens miljölag⁽¹⁾, som antogs den 22 oktober 1996, erkände kommissionen att det krävs samordning av åtgärderna för genomförande av gemenskapens miljölagstiftning inte bara mellan gemenskapen och medlemsstaterna, utan också inom medlemsstaterna själva. Det fastställdes att man skulle kunna bidra till att minska de problem som uppstår genom decentraliserat genomförande och kontroll av efterlevnad av gemenskapens miljölagstiftning genom att främja befintliga nät som IMPEL (gemenskapens informella nät för genomförande och kontroll av efterlevnad av miljölagstiftningen) och bidra till upprättandet av nationella nätverk. Därför fastställdes följande:

”Kommissionen kommer att överväga det informella Impelnätets nuvarande ställning som ett användbart instrument för samarbete och uppbyggnad av kapaciteten och kommer att lägga fram förslag till förbättringar, utveckling och omorganisering av dess arbetsuppgifter. Den kommer att uppmuntra skapandet av nationella samordningsnät som ansluts till Impel via de nationella samordnarna.”

Sedan meddelandet och de tillhörande resolutionerna från rådet och Europaparlamentet i juni resp. maj 1997 har Impelnätets betydelse ökat starkt. Sedan maj 1997 består nätet av plenummöten, två ständiga kommittéer samt tillfälliga arbetsgrupper för särskilda frågor. Under 1997 antogs bland annat ett dokument om minimikriterier för miljöinspektion som inom kort skall ligga till grunden för ett kommissionsinitiativ. I sin årliga översikt över miljön, som skall publiceras under sommaren, kommer kommissionen att redogöra närmare för Impels genomförda verksamheter och dess arbetsprogram för 1998.

Inrättandet av nationella nät är en fråga som främst berör medlemsstaterna själva, eftersom de själva måste avgöra hur de vill organisera sina nationella inspektionssystem och -metoder. Så vitt kommissionen känner till har Impelnätet ännu inte utfört något särskilt arbete inom detta område, men det är bekant att sådana nät redan finns i vissa medlemsstater där inspektionsuppgifterna är uppdelade mellan de nationella, regionala och lokala myndigheterna, som t.ex. i Nederländerna, och i medlemsstater med federal struktur, som Österrike. Kommissionen känner också till att Italien för närvarande håller på att inrätta ett sådant nationellt nät. Företrädare för regionala och lokala inspektionsmyndigheter deltar faktiskt redan i Impelnätets möten. Kommissionen kommer att ta upp frågan om utvecklingen av sådana nationella nät vid Impels nästa plenum i december.

⁽¹⁾ KOM(96) 500 slutlig.

(98/C 386/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1160/98**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen***(24 april 1998)***Ämne:** Brottsorganisationers inblandning i olaglig avfallshantering i södra Latium i Italien

Sedan en tid tillbaka har det dykt upp alltfler notiser i italiensk press om att det påträffats olagliga avstjälpningsplatser för giftigt eller farligt avfall i Latium, som för närvarande är Italiens tredje största region i fråga om olaglig verksamhet kopplad till avfallshantering. Verksamheten är som störst i provinserna Rom, Latina och Frosinone.

Ordföranden för den parlamentariska undersökningskommittén om avfallshantering, Massimo Scalia, medger att det är oklart vart omkring 60 procent av det giftiga eller farliga avfallet tar vägen. Under perioden 1994-1997 bekräftades 36 633 straff- eller förvaltningsrättsliga överträdelse samtidigt som hot registrerades mot företag som legalt sysslar med avfallshantering i enlighet med europeiska lagar och direktiv. Man har således konstaterat att brottsliga organisationer har varit inblandade i denna illegala verksamhet. Flera pågående undersökningar rör olaglig avfallshantering av omkring 500 000 ton avfall i ovan nämnda områden.

Kan kommissionen mot bakgrund av detta besvara följande frågor:

1. Bör den inte uppmana de italienska myndigheterna, i synnerhet miljöministeriet och den lokala förvaltningen i Latium, att stärka kontrollen, bl.a. i ljuset av de europeiska direktiven 91/156/EEG ⁽¹⁾, 91/689/EEG ⁽²⁾ och 94/62/EG ⁽³⁾?
2. Vad anser kommissionen om fenomenet organiserad brottslighet kopplad till olaglig avfallshantering, i synnerhet av giftigt eller farligt avfall, i ett större europeiskt sammanhang?
3. Har kommissionen dokument om detta fenomen?
4. Har de områden som nämnts ovan redan undersökts eller beaktats med utgångspunkt i detta fenomen? I så fall när?

⁽¹⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(16 juni 1998)*

Det finns ingen lagstiftning på gemenskapsnivå som uttryckligen avser organiserad brottslighet när det gäller olagligt eller otillbörligt utsläpp av avfall, eftersom detta är medlemsstaternas ansvar. Icke desto mindre är olagligt utsläpp och återvinning av avfall klart förbjudet enligt direktiven 91/156/EEG om avfall, 91/689/EEG om farligt avfall och 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall. Kommissionen har i enlighet med sin uppgift att se till att gemenskapslagstiftningen följs, inklusive ovannämnda direktiv och inom ramen för EG-fördraget, inlett överträdelseförfaranden mot Italien i fråga om gemenskapens avfallslagstiftning. För närmare information hänvisas parlamentsledamoten till det svar som kommissionen lämnat på hennes skriftliga fråga E-3412/97 ⁽¹⁾.

På grundval av den begränsade information som parlamentsledamoten lämnat har kommissionen inte möjlighet att dra några klara slutsatser om hennes fråga. I allmänhet skall förekomst av övergivet (och i den meningen olagligt) farligt avfall, förutom att detta bryter mot nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning, anses som någonting som kan inverka på miljön i betydande grad. Kommissionen håller med om att det är nödvändigt att förhindra att sådana situationer uppstår och anser att i dessa fall skall en effektiv insats omedelbart genomföras för att undvika negativa miljökonsekvenser, som ibland kan vara oåterkalleliga.

Dessutom behöver kommissionen detaljerad och exakt information om situationen i fråga (klart angivna fakta och platser) för att kunna motivera en särskild åtgärd mot en medlemsstat för bristande tillämpning av gemenskapslagstiftningen. Parlamentsledamoten anmodas att tillhandahålla sådan specifik och konkret information som kan göra det möjligt för kommissionen att inleda en undersökning.

Medlemsstaterna har upprättat ett informellt nätverk för genomförande och tillämpning av EU:s miljölagstiftning (IMPEL), som syftar till att övervaka olagliga gränsöverskridande avfallstransporter. Däri ingår även en arbetsgrupp som arbetar med miljöbrottsåtal och den överväger om det är möjligt att hantera miljöbrott i ett större sammanhang. Kommissionen deltar i detta nätverks aktiviteter. IMPEL har sammanställt en rapport om gränsöverskridande avfallstransporter kallad "TFS-2 projekt om avfallstransporter över gränser, slutrapport om det europeiska samarbetet om genomförande av gemenskapens förordning (EEG) 259/93 om gränsöverskridande avfallstransporter — maj 1996". Kommissionen kommer att överlämna denna rapport direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets sekretariat.

Kommissionen har inte gjort några studier eller undersökningar med avseende på de frågor som parlamentsledamoten fört fram gällande de områden hon nämner.

(¹) EGT C 158, 25.5.1998.

(98/C 386/117)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1178/98

från Luisa Todini (PPE) till kommissionen

(6 april 1998)

Ämne: Ersättning för tobakssorten "Bright" i regionerna Umbrien och Venetien (regleringsåret 1997)

I Italien produceras mer än 75 procent av tobakssorten "Bright" i Umbrien och Venetien. 1997 var skörden i Venetien ca 4 000 ton lägre än genomsnittet på grund av allvarliga virusjukdomar. I Umbrien däremot kännetecknades skörden av en kvantitativ ökning av en produkt av mycket god kvalitet.

Jordbruksministeriet har mot bakgrund av 1995 års prejudicerande fall, godkänt i artikel 14 i förordning (EG) 1066/95 (¹), begärt att ersättning alltid skall utgå till samtliga tobakssorter i slutet av regleringsåret i enlighet med denna förordning, inom ramen för högsta tillåtna nationella garanti.

Anser kommissionen att tillstånd kan ges för denna typ ersättning, med tanke på att den skulle förhindra att det tobaksöverskott som producerats i Umbrien slumpas bort eller förstörs?

(¹) EGT L 108, 13.5.1995, s. 5.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(4 maj 1998)

Kommissionen är inte positiv till den kompensationsåtgärd som ledamoten begär. Kommissionen anser i själva verket att beviljande av en sådan kompensation skulle strida mot principen om individuell kvot vilket är en av grundvalarna för den gemensamma organisationen av marknaden för tobak. Dessutom skulle en sådan kompensation inte på något sätt lösa det problem med underproduktion som producenterna i Veneto brottas med.

Genomförandet av en sådan kompensation skulle riskera att stimulera producenterna att systematiskt producera mer än sina kvoter genom att ge dem intryck av att deras överskottsproduktion efter kompensation alltid skulle kunna berättiga till stöd. När skörden för 1997 är avslutad är det mycket svårt att kontrollera ursprung för den tobak som är föremål för kompensation.

(98/C 386/118)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1179/98
från Odile Leperre-Verrier (ARE) till kommissionen
(6 april 1998)

Ämne: Konsekvenser av avbrytandet av Med-Media-programmet

På grund av att Med-Media-programmet avbrutits har ett antal organ som skulle ha fått bidrag genom detta inte fått det utlovade stödet och därför varit tvungna att avstå ifrån sina projekt.

Vissa företag har lidit så stor skada att de för närvarande befinner sig i en prekär situation.

Kan Europeiska kommissionen ange vad den har för avsikt att göra för att gottgöra de företag som lidit skada och återuppta Med-Media-programmet?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(5 maj 1998)

Efter fördjupade överläggningar med Europaparlamentet har kommissionen konstaterat att de villkor som parlamentet uppställt för återupptagandet av det decentraliserade samarbetet i Medelhavsområdet nu är uppfyllda.

Kommissionen har därför beslutat att återuppta det decentraliserade samarbetet i Medelhavsområdet. Det återupptagna samarbetet kommer att omfatta tre program, nämligen Med Campus, som syftar till att främja samarbetet mellan universitet, Med Media, som rör samarbetet mellan medierna (utbildning), samt Med Urbs som är riktat mot de lokala förvaltningarna.

Kommissionen vill för övrigt, i linje med Barcelonaförklaringen, erinra om vikten av direkt samarbete mellan aktörerna i det civila samhället. Sådant samarbete är av väsentlig betydelse för närmande och större förståelse mellan folken i Europa och i Medelhavsområdet.

Även om inga åtaganden gjorts i förhållande till de deltagare i Med Media som valdes ut 1995 är det möjligt att vissa av dessa kan komma att erhålla finansiellt stöd vid återupptagandet av programmen.

(98/C 386/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1183/98
från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen
(29 april 1998)

Ämne: Kommissionens avslag på ett projektförslag

Kommissionen meddelade den 18 februari 1998 det Europeiska konstnärscentret (EUARCE) att det förslag som det inkommit med inom ramen för Rafaelprogrammet och som bar titeln "Musik och poesi under den ortodoxa perioden — den patriarkaliska stilen i bysantinsk sång samt lexikografi i bysantinsk musik" hade fått avslag från GD X/C.4.

Det är värt att notera att förslaget ingick i det utomordentligt ansträngande och i hela världen erkända och lovvärda arbetet med att söka efter och utforska autentiska kodex för den bysantinska sången som utförs under den ekumeniske patriarken Bartholomeus beskydd. Dessutom är centret som lämnade in förslaget ett av de mest seriösa i Grekland och det har aldrig tidigare utnyttjat gemenskapsbudgeten. Beslutet att ge avslag till detta projekt är högst besynnerligt och bristen på dokumentation om detta är häpnadsväckande.

1. Vilka är de exakta anledningarna till att förslaget fått avslag och hur motiveras detta?
2. Vilka institutioner eller centrum har utvalts till att få bidrag från Rafaelprogrammet, från vilka EU-länder kommer de, vilka syften har deras projekt haft och vilka summor har utbetalats till dem?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(28 maj 1998)

Kommissionen kan upplysa ledamoten om att 511 ansökningar inkom till den särskilda insats inom programmet Rafael som ledamoten nämner. Bland dessa ansökningar fanns förslaget från European Art Centre. Endast 43 projekt valdes ut, främst på grund av de mycket begränsade budgetmedel som programmet Rafael erhållit. Detta framgick klart av det brev som sändes den 18 februari 1998 till de sökande som inte valts ut. Valet av projekt gjordes på grundval av rekommendationer från oberoende experter och godkändes av Rafael-kommittén, som består av företrädare för myndigheter i alla medlemsstater.

Kommissionen förklarade i ett svar den 25 mars 1998 på ett klagomål från ansökarorganisationen att detta projekt och många andra inte kunde ges ekonomiskt stöd, trots de oberoende experternas positiva omdöme, på grund av de mycket begränsade resurserna.

Angående frågan om vilka projekt som valts ut och bidragen till dem, kommer information om detta att sändas direkt till parlamentsledamoten och parlamentets sekretariat.

(98/C 386/120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1184/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Mänskliga rättigheter i Dominikanska republiken

Vilka åtgärder vidtar Europeiska unionen för att förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna i Dominikanska republiken? Kommer dessa åtgärder att vara till nytta för haitiska plantagearbetare?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

Historiskt sett har förbindelserna mellan Dominikanska republiken och Haiti varit spända. Orsaken har varit de haitiska arbetarna i Dominikanska republikens sockerproduktion.

Kommissionen följer uppmärksamt situationen och har under årens lopp uppmuntrat till dialog mellan de båda länderna, vilket långsamt håller på att ge resultat. Sedan 1995 kan faktiskt en förbättring noteras i förbindelserna mellan Haiti och Dominikanska republiken, vilket de demokratiskt valda presidenterna för de respektive länderna till stor del har bidragit till. President Préval besökte Santo Domingo under mars 1996 och president Fernandez Reyna förväntas besöka Port-au-Prince under juni 1998.

Med stöd från medlemsstaterna finansierar kommissionen genom budgetpost B-7020 (mänskliga rättigheter och demokratisering) en kampanj för medborgarutbildning, vilken var till stor nytta under valen till den lagstiftande församlingen och kommunalvalen i maj 1998 i Dominikanska republiken.

Man har nyligen hållit tekniska möten, ledda av de respektive ländernas nationella tjänstemän med ansvar för beviljande och under överinseende av kommissionens delegationer i Santo Domingo och Port-au-Prince ansvar, för att utarbeta gemensamma åtgärder och program som gagnar båda länderna på områdena för miljö, transport och infrastruktur (vilka alla kommer att finansieras genom Europeiska utvecklingsfonden). Ett av de viktigaste och känsligaste projekt som den dominikanska regeringen har föreslagit till finansiering från kommissionen är inriktat på just stöd till säsongsarbetare (främst haitiska arbetare) i sockerproduktionsdistrikten ("Bateyes") i Dominikanska republiken.

(98/C 386/121)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1197/98
från Concepción Ferrer (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Mänskliga rättigheter i Kina

Den 16 mars 1998 hade kommissionsledamot Brittan ett samtal med den kinesiske dissidenten Wei Jingsheng för att diskutera de mänskliga rättigheterna i Kina. Vid detta tillfälle förklarade Brittan att EU inte skulle lägga fram eller stödja någon resolution som kritiserade Kina inför FN:s kommission för mänskliga rättigheter.

Kan ledamoten förklara vad som ligger bakom kommissionens beslut att inte stödja eller lägga fram någon resolution till försvar för de mänskliga rättigheterna i Kina?

Anser inte kommissionen att Europeiska unionens politik för mänskliga rättigheter kräver en resolution i detta avseende?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Sir Leon Brittan

(8 maj 1998)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-1131/98 från José Salafranca Sánchez-Neyra ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 354, 19.11.1998.

(98/C 386/122)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1207/98
från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463 – C-0622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) slås fast att priserna för tjänster på nyckelområden är högre i Europa än i USA och Japan och att det, trots framstegen efter införandet av den gemensamma marknaden, fortfarande finns sektorer som till exempel kommunikationssektorn där det existerar begränsningar för marknadstillträde.

Vad tänker kommissionen göra för att övervinna dessa begränsningar för marknadstillträde?

(98/C 386/123)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1208/98
från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463 – C-0622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) slås fast att priserna för tjänster på nyckelområden är högre i Europa än i USA och Japan och att det, trots framstegen efter införandet av den gemensamma marknaden, fortfarande finns sektorer som till exempel transportnät där det existerar begränsningar för marknadstillträde.

Vad tänker kommissionen göra för att övervinna dessa begränsningar för marknadstillträde?

(98/C 386/124)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1209/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463 – C-0622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) slås fast att priserna för tjänster på nyckelområden är högre i Europa än i USA och Japan och att det, trots framstegen efter införandet av den gemensamma marknaden, fortfarande finns sektorer som till exempel distribution där det existerar begränsningar för marknadstillträde.

Vad tänker kommissionen göra för att övervinna dessa begränsningar för marknadstillträde?

(98/C 386/125)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1210/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463 – C-0622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) slås fast att priserna för tjänster på nyckelområden är högre i Europa än i USA och Japan och att det, trots framstegen efter införandet av den gemensamma marknaden, fortfarande finns sektorer som till exempel energisektorn där det existerar begränsningar för marknadstillträde.

Vad tänker kommissionen göra för att övervinna dessa begränsningar för marknadstillträde?

(98/C 386/126)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1211/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463 – C-0622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) slås fast att priserna för tjänster på nyckelområden är högre i Europa än i USA och Japan och att det, trots framstegen efter införandet av den gemensamma marknaden, fortfarande finns sektorer som till exempel offentlig upphandling där det existerar begränsningar för marknadstillträde.

Vad tänker kommissionen göra för att övervinna dessa begränsningar för marknadstillträde?

(98/C 386/127)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1212/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463-C-622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) ombuds kommissionen lägga fram slutsatser om varför vissa bestämda europeiska sektorer som till exempel livsmedels-, dryckes-, tobaks- och möbelindustrin fungerar bättre än sina motsvarigheter i USA och Japan vad gäller industriellt mervärde.

Hur fungerar dessa sektorer i förhållande till motsvarande sektorer i USA?

(98/C 386/128)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1213/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463-C-622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) ombuds kommissionen lägga fram slutsatser om varför vissa bestämda europeiska sektorer som till exempel livsmedelssektorn fungerar bättre än sina motsvarigheter i USA och Japan vad gäller industriellt mervärde.

När tänker kommissionen presentera sina slutsatser?

(98/C 386/129)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1214/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463-C-622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) ombuds kommissionen lägga fram slutsatser om varför vissa bestämda europeiska sektorer som till exempel industrin för dryckesframställning fungerar bättre än sina motsvarigheter i USA och Japan vad gäller industriellt mervärde.

När tänker kommissionen presentera sina slutsatser?

(98/C 386/130)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1215/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463-C-622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska

konkurrenskraften (SEK(96)2000) ombuds kommissionen lägga fram slutsatser om varför vissa bestämda europeiska sektorer som till exempel tobaksindustrin fungerar bättre än sina motsvarigheter i USA och Japan vad gäller industriellt mervärde.

När tänker kommissionen presentera sina slutsatser?

(98/C 386/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1216/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Konkurrenskraft

I parlamentets betänkande A-0113/97 om kommissionens meddelande till rådet om genomförande av benchmarking av den europeiska industrins konkurrenskraft (KOM(96) 0463-C-622/96) och om arbetsdokumentet om kommissionens tjänster om en europeisk kvalitetsfrämjande politik för att stärka den europeiska konkurrenskraften (SEK(96)2000) ombuds kommissionen lägga fram slutsatser om varför vissa bestämda europeiska sektorer som till exempel möbelindustrin fungerar bättre än sina motsvarigheter i USA och Japan vad gäller industriellt mervärde.

När tänker kommissionen presentera sina slutsatser?

Gemensamt svar

på de skriftliga frågorna E-1207/98, E-1208/98, E-1209/98, E-1210/98, E-1211/98, E-1212/98, E-1213/98, E-1214/98, E-1215/98 och E-1216/98 ingivna av Martin Bangemann för kommissionen

(14 maj 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/132)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1217/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: ECB

I enlighet med artikel 109a andra stycket a i Fördraget om Europeiska unionen skall ECB:s direktion bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter. I punkt b sägs att samtliga dessa skall utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå på rekommendation av rådet som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet.

Skall andra typer av direktionsbefattningar skapas så att alla länder som ingår i Ekonomiska och monetära unionen blir företrädare i ECB:s verkställande utskott?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

I EG-fördraget fastställs klart och tydligt att Europeiska centralbankens (ECB) direktion skall bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter (artikel 109a.2 i EG-fördraget). Om det finns medlemsstater med undantag får antalet ledamöter i direktionen vara lägre, men det skall under inga omständigheter vara lägre än fyra (artikel 109l.1 i EG-fördraget).

Det bör uppmärksammas att ECB-rådet, som är bankens högsta beslutande organ, består av cheferna för alla deltagande medlemsstaters nationella centralbanker samt av ECB:s direktionsledamöter.

I ECB:s beslutande organ ingår även ECB:s allmänna råd, vars behörighet fastställs i artikel 47 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS). I det allmänna rådet ingår cheferna för samtliga medlemsstaters centralbanker.

(98/C 386/133)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1218/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: ECB

I enlighet med artikel 109a andra stycket a i Fördraget om Europeiska unionen skall ECB:s direktion bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter. I punkt b sägs att samtliga dessa skall utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå på rekommendation av rådet som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet.

Skall företrädare för de länder som inte ingår i Ekonomiska och monetära unionen få delta i ECB:s direktion?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

Europeiska centralbankens (ECB:s) direktion består av ECB:s ordförande och vice ordförande samt fyra andra ledamöter. Endast medborgare i de deltagande medlemsstaterna får vara direktionsledamöter.

ECB-rådet består av ECB:s direktionsledamöter samt cheferna för de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker. ECB-rådet och -direktionen är ECB:s beslutande organ som styr Europeiska centralbankssystemet (ECBS).

Det allmänna rådet är ECB:s tredje beslutande organ. Det består av ECB:s ordförande och vice ordförande samt cheferna för de nationella centralbankerna i samtliga medlemsstater. Det allmänna rådets ansvarsområden omfattar främst rådgivande uppgifter och utgör en länk mellan centralbankerna i de deltagande och i de icke deltagande medlemsstaterna.

Det finns inget i EG-fördraget eller ECBS-stadgan som hindrar ECB från att anställa personal från medlemsstater som ännu inte ingår i euroområdet.

(98/C 386/134)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1219/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: ECB

I enlighet med artikel 109a andra stycket a i Fördraget om Europeiska unionen skall ECB:s direktion bestå av ordföranden, vice ordföranden och fyra andra ledamöter. I punkt b sägs att samtliga dessa skall utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå på rekommendation av rådet som skall ha hört Europaparlamentet och ECB-rådet.

Hur skall det i praktiken gå till att välja lämpliga kandidater och se till att den nationella jämvikten respekteras?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

Enligt EG-fördraget skall Europeiska centralbankens (ECB) direktionsledamöter utses genom överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar på stats- eller regeringschefsnivå bland personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är erkända.

Det förfarande som leder fram till utnämmandet börjar med en rekommendation från rådet. I sin rekommendation tar rådet hänsyn till att kandidaterna skall vara personer vars auktoritet och yrkeserfarenhet inom den finansiella sektorn är erkända. Europaparlamentet och ECB-rådet skall höras om rådets rekommendation. När ECB upprättas, dvs. vid det första valet av direktionsledamöter, skall Europeiska monetära institutets (EMI) råd fylla ECB-rådets funktion (artikel 109a.2 i EG-fördraget och artikel 50 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet [ECBS]). Både Europaparlamentet och EMI:s råd respektive ECB-rådet skall höras om huruvida kandidaterna uppfyller de ovan nämnda kraven.

Kommissionen har ingen formell roll i detta förfarande.

Det bör uppmärksammas att stats- eller regeringscheferna vid sitt möte den 2 maj 1998 uttalade att de vid sina framtida beslut enligt artikel 109a.2 i EG-fördraget kommer att lägga adekvat vikt, enligt en lämpligt avvägd princip om rotation, vid de rekommendationer som avser personer från medlemsstater som inte tillhandahåller ledamöter för den direktion som utses enligt artikel 50 i ECBS-stadgan.

(98/C 386/135)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1234/98

från Ilona Graenitz (PSE) till kommissionen

(9 april 1998)

Ämne: Uppfödning av höns

Vilka förslag till förbättringar av djurskyddet vid uppfödning av djur på landsbygden, framför allt burhöns, har kommissionen lagt fram vid utarbetandet av nya riktlinjer för jordbrukspolitiken i Agenda 2000?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(4 maj 1998)

I Agenda 2000 ⁽¹⁾ behandlas inte särskilt djurhälsa, men däremot behandlas ett antal allmänna jordbrukspolitiska frågor, bland annat förbättring av miljöskyddet, vilket omfattar djurskydd.

Kommissionen hänvisar till protokollet till Amsterdamfördraget, där det krävs att kommissionen och medlemsstaterna tar full hänsyn till djurhälsokrav på områdena jordbruk, transport, inre marknaden och forskning.

Den 11 mars 1998 överlämnade kommissionen ett meddelande till rådet och ett förslag till ett nytt rådsdirektiv om minimistandarder för skydd av värphöns i olika uppfödningssystem. ⁽²⁾

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

⁽²⁾ KOM(97) 135 slutlig.

(98/C 386/136)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1237/98**från Allan Macartney (ARE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: Skatt på försäkringspremier i Förenade kungariket

Har kommissionen undersökt effekterna av högre skatt på försäkringspremier på elektronikbranschen (uthyrning och detaljhandel), resebranschen och motorfordonssektorn i Förenade kungariket?

Skatt på försäkringspremier infördes för att undvika så kallad värdeförskjutning ("value shifting"). Har kommissionen undersökt vilka effekter införandet av en högre skatt på försäkringspremier har på reseförsäkringsmarknaden, där det inte förefaller finnas några möjligheter till värdeförskjutning? Känner kommissionen till att antalet personer som tecknar reseförsäkringar har minskat sedan denna högre skatt infördes?

Känner kommissionen dessutom till att den högre skatten på försäkringspremier har lett till en ökning av antalet icke-försäkringsbaserade garantier för motorfordon och därmed till ett minskat skydd för bilägare i Förenade kungariket?

Är den högre skatten på försäkringspremier inom dessa sektorer förenlig med principen om fritt tillhandahållande av tjänster och med EG:s konkurrenslagstiftning?

Har kommissionen reagerat på klagomål från de drabbade sektorerna beträffande skatten på försäkringspremier, och om detta är fallet, hur har kommissionen reagerat?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(15 juni 1998)*

Kommissionen tog under 1997 emot ett flertal klagomål om skatteökningen på försäkringspremierna inom resebranschen och detaljhandeln med elektrisk utrustning. Behandlingen av dessa klagomål pågår, och den görs särskilt mot bakgrund av artikel 92 i EG-fördraget. De brittiska myndigheterna höjde dessa skatter den 1 april 1997 som ett led i åtgärderna för att bekämpa skatteundandragande avseende mervärdesskatt.

Efter diskussioner mellan de brittiska myndigheterna och kommissionen i slutet av 1997 underrättade de brittiska myndigheterna kommissionen i en skrivelse av den 6 maj 1998 att de höjda skatterna hade utsträckts till att omfatta försäkringspremier för samtliga yrkesgrupper som säljer reseförsäkringar. Denna åtgärd träder i kraft den 1 augusti 1998. Genom detta beslut undanröjs enligt kommissionen den diskriminerande karaktären hos den skatteökning på reseförsäkringar som infördes 1997 och dess eventuella effekter av stöd till de yrkesgrupper som inte var föremål för ökningen.

Kommissionen fortsätter att undersöka höjningen av försäkringsskatten avseende elektrisk utrustning.

Klagandena kommer att få svar så snart kommissionen är i stånd att komma till en slutsats om effekterna av de aktuella åtgärderna.

(98/C 386/137)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1247/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: Pass utfärdas inte till kroatiska flyktingar

Under kriget i f.d. Jugoslavien kom flyktingar från alla delrepubliker till Grekland. Många av dem är fortfarande kvar. På grund av en ny lag i Grekland måste de för att kunna söka arbete och bo kvar skaffa sig ett "grönt kort". En grundförutsättning för att detta kort skall utfärdas är att de kan styrka sin identitet genom ett pass.

Enligt uppgifter i grekisk press vägrar Kroatians ambassad i Grekland att utfärda nya pass när de gamla går ut, vilket gör att de kroatiska medborgare som bor i Grekland och vill arbeta där inte kan skaffa sig ett "grönt kort".

Känner den till att den kroatiska ambassaden i Grekland agerar på detta sätt?

Med tanke på att EU:s politik är att uppmuntra flyktingar att återvända till sina hem samt mot bakgrund av att ovannämnda åtgärder är ett brott mot de mänskliga rättigheterna och att Kroatien är ett land som får finansiering från gemenskapsprogrammet Phare skulle jag vilja veta vad kommissionen avser att göra för att Kroatien skall anpassa sig till de krav som ställs i detta gemenskapsprogram.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(18 maj 1998)

Kommissionen känner inte till några närmare detaljer om det fall som frågeställaren anger, men känner samma oro inför det faktum att någon stat skulle vägra att bevilja pass till sina medborgare.

Kroatien har sedan augusti 1995 inte varit stödberättigat enligt Phare-programmet. Villkoren för att komma i fråga för detta program liksom villkoren för andra förbindelser med gemenskapen angavs av rådet i dess slutsatser av den 29 april 1997. Dessa villkor innehåller förutom bestämmelser om demokratiska reformer och respekt för de allmänt erkända normerna om mänskliga rättigheter och rättigheter för minoriteterna också bestämmelser om att de åtaganden som anges i fredsavtalen skall vara uppfyllda, dvs. "att verkliga möjligheter ges till tvångsflyttade och flyktingar att återvända till sina ursprungsorter". Kommissionen har nyligen förklarat att Kroatien inte uppfyller dessa villkor och att det generella ekonomiska och finansiella bistånd som förmedlas genom Phare inte kommer att förlängas och att förhandlingar om ett samarbetsavtal inte kommer att inledas förrän Kroatien uppfyller dessa villkor.

Som kommissionen nyligen förklarade i sina slutsatser om uppfyllandet av dessa villkor kan det överhuvudtaget ifrågasättas om de autonoma handelsförmåner som Kroatien för närvarande åtnjuter är berättigade om inte landet gör framsteg på dessa viktiga punkter.

(98/C 386/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1248/98

från Glenys Kinnock (PSE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Djurpass

Kan kommissionen ange om djurpass används i andra medlemsstater, och, där detta är fallet, vem som står för kostnaderna och ungefär hur stora dessa är?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(27 maj 1998)

Enligt artikel 3.c i rådets förordning (EG) 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter (¹) skall djurpass utgöra en del av identifierings- och registreringssystemet för nötkreatur.

Enligt gemenskapslagstiftningen är djurpassen endast avsedda för nötkreatur och är en tvingande del av identifierings- och registreringssystemet i alla medlemsstater.

Vad gäller vem som skall bära kostnaderna hänvisas till artikel 9 i samma förordning, där det anges att "Medlemsstaterna kan låta djurhållarna... bära de utgifter som är förenade med de system som avses i artikel 3..." samt till kapitel I i bilaga C till rådets direktiv 85/73/EEG av den 29 januari 1985 om finansieringen av de veterinära besiktningar och kontroller som anges i direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG, 90/675/EEG och 91/496/EEG ⁽²⁾ (ändrat och kodifierat). Vad gäller finansieringen av veterinära besiktningar anges som allmän regel att kontrollerna skall betalas på ursprungsorten genom att en avgift tas ut. Avgiftens omfattning och nivå, närmare bestämmelser för dess tillämpning, främst vem som skall erlägga den, och eventuella undantag har dock ännu inte fastställts. Inom denna ram står det medlemsstaterna fritt att själva definiera sådana bestämmelser med hjälp av sina nationella regler.

Kommissionen har inga relevanta uppgifter om kostnaden för detta.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997.

⁽²⁾ EGT L 32, 5.2.1985.

(98/C 386/139)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1253/98
från Odile Leperre-Verrier (ARE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Europeiskt handlingsprogram för ungdomen

Kan kommissionen säga vilka framsteg som gjorts beträffande det handlingsprogram för ungdomen som planerades vid ett av sammanträdena Europa-Medelhavsområdet?

Vilka riktlinjer har dragits upp och enligt vilken tidsplan kan dessa åtgärder genomföras?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(25 maj 1998)

Ungdomsfrågor ingår i Barcelonaförklaringen som ett prioriterat åtgärdsområde mellan gemenskapen och dess tolv Medelhavspartner. Det anges således i arbetsprogrammet att "ett utbytesprogram för ungdom i Europa och Medelhavsområdet bör upprättas på grundval av erfarenheter från Europa och med beaktande av partnerländernas behov".

I slutsatserna från utrikesministrarnas andra Europa-Medelhavskonferens erinras det om denna målsättning. Det anges att "särskilda åtgärder för ungdomar kommer att läggas fram inom kort". Kommissionen fäster särskild vikt vid detta område och har upprättat de kontakter som behövs i detta syfte. Kommissionen arbetar på att genomföra en verksamhet av det slaget, vilken skulle kunna komma till stånd under 1998.

(98/C 386/140)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1262/98
från Edith Müller (V) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Förbindelser och utbildningsprogram med kandidatländerna

Vilket stöd av administrativt slag och vilka program (utbildningsprogram, praktik) erbjuder kommissionen kandidatländerna i Central- och Östeuropa just för att utveckla förbindelserna under ansökningstiden?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar*(25 maj 1998)*

Enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Köpenhamn, vilka sedan bekräftades vid dess möte i Essen, skall de länder i Central- och Östeuropa som har Europaavtal med gemenskapen erbjudas möjlighet att delta i gemenskapens program, särskilt de program som gäller utbildning och ungdomar, och de skall kunna utnyttja Phare-medel för att täcka en del av kostnaderna för sitt deltagande. Arbetet med att formellt fastställa den rättsliga grunden för genomförandet av detta beslut var för Ungern och Rumänien slutfört den 1 september 1997, för Tjeckien den 1 oktober 1997, för Polen den 1 mars 1998 och för Slovakien den 1 april 1998.

Från och med de angivna tidpunkterna är länderna helt och hållet integrerade i programmen Leonardo da Vinci, Sokrates och Ungdom för Europa. De länder som anslöt sig till programmen i slutet av 1997 har redan tilldelats medel för projekt som de har lagt fram.

Bulgarien har bitt att få delta delvis i programmen. Arbetet med att förbereda de baltiska ländernas integration i programmen pågår. För Sloveniens vidkommande kommer det att inledas så snart Europaavtalet trätt i kraft.

Tempus-programmet, som fortfarande — om än i avtagande takt — finansieras med Phare-medel, fortsätter under tiden att löpa. Det kommer att gradvis avvecklas, parallellt med kandidatländernas ökade deltagande i gemenskapsprogrammen. Finansieringen kommer för dessa länders vidkommande att helt upphöra i och med 1999 års utgång.

Den viktigaste åtgärden när det gäller att understödja institutionell uppbyggnad i kandidatländerna, den ena av de två prioriteringarna enligt de nya riktlinjerna för Phare-programmet, blir att sätta i gång projekt som knyter myndigheterna i kandidatländerna och i medlemsstaterna närmare varandra. Syftet är att genom praktisk medverkan stödja kandidatländerna i deras strävan att skapa den institutionella och administrativa kapacitet som krävs för att genomföra och genomdriva gemenskapens regelverk. Det bärande inslaget i dessa projekt för att stärka banden mellan myndigheterna kommer att bli att långsiktigt ställa experter från medlemsstaterna till förfogande för tjänstgöring i kandidatländerna och att i medlemsstaterna ta emot praktikanter från kandidatländerna. Detta kommer att kompletteras med andra lämpliga åtgärder. Ett viktigt exempel är målinriktade utbildningsåtgärder. Tjänstemän i offentlig förvaltning kommer att erbjudas möjlighet att delta i utbildningsprogram som rör integration i gemenskapen och den närmare tillämpningen av regelverket. Särskilda utbildningsprogram håller på att utarbetas för domare och diplomater.

(98/C 386/141)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1269/98**från Nikolaos Papakyrizis (PSE) till kommissionen***(21 april 1998)*

Ämne: Ekonomisk ersättning vid svår sjukdom

Jag vore tacksam om kommissionen på grundval av den praxis som hittills varit gällande kunde informera mig om hur sjukförsäkringssystemet fungerar vid svåra sjukdomar, som till exempel skelettcancer (täckning till 100 procent), när behandlingen äger rum i ett land som inte tillhör EU, till exempel Schweiz eller USA på grund av fallets specifika karaktär?

Finns det exempel på att behandling av cancer tidigare skulle ha beviljats ersättning till 100 procent i ett icke-medlemsland? Om så är fallet, kan kommissionen ange:

- vilka länder detta gällde,
- vilken ersättning som beviljades och om det fanns det ett tak/övre gräns för ersättningen, på vilket grundbelopp denna ersättning baserades och vid vilket skede av behandlingen,
- om det förekom att sjukkassan gav ersättning,
- i vilken mån medföljande person till minderårigt barn eller svårt sjuk fick ersättning för sin utgifter,

- om det förekom särskilda tak för ersättningen vid:
 1. akut intagning på sjukhus
 2. blodtransfusion
 3. intensivbehandling i enskilt rum
 4. sjukhusvård på grund av bristande immunförsvar
- om det fanns referensnivåer för beräkningen av ersättningen utifrån ett jämförelseland och i så fall vilket land och på vilka grunder.

Om det saknas uppgifter om vissa av de fall som räknats upp ovan, beroende på att några sådana fall ännu inte inträffat, skulle jag vilja veta vilken grundersättning som vanligtvis tillämpas utifrån gällande regler.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(14 maj 1998)

Nedan beskrivs den praxis som tillämpas av avräkningskontoren inom det gemensamma sjukförsäkrings-systemet.

Sjukvårdskostnader för en försäkringstagare eller medförsäkrad som lider av en sjukdom som av tillsättningsmyndigheten anses som allvarlig ersätts till 100 %, om kostnaderna har direkt samband med denna allvarliga sjukdom. Den sjuke får fritt välja läkare och sjukvårdsinrättning, även sådana som finns i länder som inte är medlemmar i gemenskapen. Sjukhusvistelsen kan på begäran betalas direkt av sjukförsäkringssystemet, som i så fall tar emot och betalar räkningarna.

Kostnader för läkarbesök, undersökningar, röntgen, analyser, läkemedel, kirurgiska ingrepp och andra sjukvårdskostnader, inklusive kostnader för akut sjukhusvistelse, blodtransfusioner, intensivvård på isoleringssal och behandlingar p.g.a. brister i immunsystemet ersätts fullt ut om de är en direkt följd av den allvarliga sjukdomen och inte omfattas av bilaga I punkt XV.3 till reglerna om sjukförsäkring för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, där det sägs att den del av kostnaderna som avräkningskontoret, efter inhämtande av förtroendeläkarens utlåtande, anser som orimlig skall inte berättiga till ersättning.

En ersättning med upp till 85 % med ett maximibelopp av 1 535 belgiska franc per dygn kan beviljas i undantagsfall efter utlåtande från avräkningskontorets förtroendeläkare, för vistelsekostnader (på sjukhuset) för en familjemedlem som på behandlande läkares ordination åtföljer en förmånstagare intagen på sjukhus som med hänsyn till sin ålder eller sjukdomens art är i behov av särskilt stöd från familjen (bilaga I punkt III.3 till reglerna).

Detta belopp, liksom alla maximibelopp som anges i reglerna, är angivet i belgiska franc och tjänar som utgångspunkt för Belgien och länderna utanför gemenskapen. Omräkningskoefficienter som grundas på statistiska uppgifter gör det möjligt att årligen anpassa dessa maximibelopp till kostnadsutvecklingen i de olika medlemsstaterna, vilket gör att beloppen kan förbli rättvisa. Någon motsvarande anpassning sker dock inte för länder utanför gemenskapen.

Kostnader för transport tur och retur av den sjuke och eventuell medföljande mellan bosättningslandet och sjukhusvistelandet ersätts inte och det gör inte heller kostnader för tjänster eller varor som hygienartiklar, extra dryck, hyra av telefon eller kylskåp, telefonräkningar, frisörbesök, tidningsprenumerationer eller inköp av tidskrifter, etc.

Under 1997 har sammantaget vid avräkningskontoren förekommit fem fall av allvarligt sjuka försäkrade som har haft kostnader utanför gemenskapen, tre i Schweiz och två i USA. Reglerna har i dessa fall tillämpats på det sätt som beskrivits ovan. I ett fall ansåg avräkningskontoret, efter inhämtande av förtroendeläkarens utlåtande, vissa kostnader som orimliga och begränsade ersättningen med tillämpning av bilaga I punkt XV.3 till reglerna.

Det bör påpekas att de medicinska diagnoserna omfattas av läkarsekretess. Därför kan avräkningskontoren, som saknar uppgift om dem, inte tala om vilka sjukdomar det rör sig om i de ovannämnda fallen.

(98/C 386/142)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1274/98**från Freddy Blak (PSE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: EU-länder hindrar indrivning av underhållsbidrag

Den danska staten har fordringar på 323 miljoner (1993) från inestående underhållsbidrag tillgodo hos fäder som flyttat utomlands från fru och barn i Danmark.

Det är mycket dyrt och besvärligt att inkassera pengarna. Bland annat är det Tyskland som hindrar en effektiv indrivning av pengarna. Till exempel måste varje papper till den tyska underhållsbidragsmyndigheten vara översatt av en auktoriserad translator, vilket gör arbetsgången mycket kostsam och besvärlig.

Anser kommissionen inte att man bör finna en lösning på detta, så att indrivning av offentliga skulder från personer som flyttat mellan medlemsstaterna, inte hindras av betungande arbetsätt i medlemsländerna?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar*(24 juli 1998)*

Underhållsskyldighet faller inom tillämpningsområdet för 1968 års Brysselkonvention om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. I artikel 5 punkt 2 i konventionen fastställs vilken domstol som är behörig i frågor om underhållsskyldighet. Konventionen innehåller vidare föreskrifter om fullständigt erkännande av avgöranden av de domstolar eller myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att träffa avgöranden om underhåll samt om exekvaturförfarandet för avgöranden för att kunna framtvinga deras verkställighet i andra medlemsstater. Denna konvention, som ratificerats av alla medlemsstater, är således tillämplig i förhållandet mellan Danmark och Tyskland. Konventionen reglerar emellertid inte alla aspekter på förfarandet i den medlemsstat där avgörandet skall verkställas och gör de bl.a. möjligt för medlemsstaterna att kräva att handlingar skall översättas.

En översyn av konventionen pågår inom rådet. Kommissionen har lagt fram ett förslag till ändring av konventionen ⁽¹⁾. Förslaget främsta syfte är att förenkla och snabba på systemet för erkännande och verkställighet av avgöranden, främst genom införandet av ett intyg som skall medföra ursprungsbeslutet och innehålla de uppgifter som är nödvändiga för exekvaturförfarandet. Lämpligheten i att bibehålla en möjlighet att begära översättning av avgörandet och andra handlingar har diskuterats i rådet utan att något beslut ännu kunnat fattas.

Det kan nämnas att medlemsstaterna som ett led i det politiska samarbetet utarbetat en konvention om förenklat förfarande för indrivning av underhållsbidrag (1990). Konventionen innehåller främst bestämmelser om att upprätta en central myndighet i varje medlemsstat med uppgift att hitta den underhållsskyldige, att inleda exekvaturförfarandet och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att underlätta att domen verkställs. Denna konvention har inte ratificerats av alla medlemsstater och har inte trätt i kraft.

Ett antal medlemsstater, bland dem Danmark och Tyskland, har däremot ratificerat 1973 års Haagkonvention om erkännande och verkställighet av avgöranden angående underhållsskyldighet och 1956 års New York-konvention om indrivning av underhållsbidrag i utlandet. Den sistnämnda konventionen, som också föreskriver ett system med centrala myndigheter och som trätt i kraft, innehåller olyckligtvis föreskrifter om att alla handlingar måste översättas, vilket understundom hindrar att konventionen tillämpas som det var tänkt.

⁽¹⁾ KOM(97) 609.

(98/C 386/143)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1275/98
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen*(29 april 1998)**Ämne:* Skillnader i narkotikapolitiken

De enskilda medlemsstaternas narkotikapolitik skiljer sig mycket åt. Men det finns ständigt tendenser till att finna ett gemensamt tillvägagångssätt på det här området på europeisk nivå.

1. Har kommissionen tillgång till undersökningar och detaljerad statistik vad gäller narkotikakonsumtionen, narkotikaberoendet och brott i samband med narkotika i de enskilda medlemsstaterna?
2. Har kommissionen tillgång till uppgifter som kan styrka att ändringar i de enskilda medlemsstaternas narkotikapolitik har lett till framgång eller misslyckande?
3. Har kommissionen tillgång till uppgifter som kan styrka att de så kallade narkotikarutterna har ändrats i samband med öppningen mot länderna i Östeuropa?
4. Vilken information och vilka statistiska uppgifter om narkotikakonsumtion, handel med narkotika och brott i samband med narkotika i kandidatländerna förfogar kommissionen över?
5. Har kommissionen tillgång till något material om straffpraxis när det gäller narkotikabrott i de enskilda medlemsstaterna och i kandidatländerna, som den kan ställa till förfogande?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(19 juni 1998)*

1. och 2. Kommissionen vill fästa parlamentledamotens uppmärksamhet på uppdraget för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (rådets förordning (EEG) 302/93 av den 8 februari 1993 (1)) och det arbete som utförts där. Syftet med detta centrum är att ge gemenskapen och dess medlemsstater objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om narkotika, narkotikamissbruk och dess konsekvenser. Sammanfattningar av detta arbete presenteras i centrumets årliga rapporter om narkotikaproblemet.

Dessa rapporter innehåller bland annat en analys av nationella strategier för narkotikabekämpning som visar de nya tendenserna och den politiska inställningen. I rapporten om 1997 införs även en analys av offentliga utgifter i samband med narkotikabekämpning och sociala kostnader som kan hänföras till narkotikaproblemet. Även frågan om utvärdering av förebyggande metoder, vilken hänger samman med den politiska inställningen, tas upp både ur metodisk och praktisk synvinkel i centrumets arbetsprogram och i gemenskapens åtgärdsprogram för förebyggande av narkotikamissbruk inom ramen för verksamheten på folkhälsoområdet (Europaparlamentets och rådets beslut 102/97/EG av den 16 december 1996 (2)).

3. Vad gäller uppgifter om narkotikarutter finns det användbar information i Europols rapporter. Förutom den årliga rapporten har Europols narkotikaenhet utarbetat en strategisk rapport om narkotikasmuggling i Sydöst- och Centraleuropa och om turkiska kriminella organisationers struktur och verksamhet i unionen. Denna rapport kommer att utgöra grunden för ett effektivare operationellt samarbete mellan polisens narkotikaenheter i medlemsstaterna.

4. Inom ramen för Phares narkotikaprogram samlar man in information om situationen i kandidatländerna. Det finns nyligen utarbetade expertrapporter från Phare om situationen vad gäller narkotikamissbruket, åtgärder och strukturer för att minska efterfrågan på narkotika i de central- och östeuropeiska länderna samt om situationen på området syntetiska droger. Ytterligare information samlas in inom ramen för varje Phare-projekt och listor upprättas för varje land med uppgifter som lämnas av länderna själva. De profiler för länderna som används inom Förenta nationernas internationella program för kontroll av narkotika (UNDCP) är också bra.

Dessutom ägnar man inom detta program speciell uppmärksamhet åt ytterligare utveckling av samarbetet mellan de central- och östeuropeiska länderna, särskilt kandidatländerna, och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk, bland annat genom aktivt deltagande i centrumets europeiska nätverk för information om verksamheten inom narkotika och narkotikamissbruk (REITOX). I centrumets årsrapport för 1998 kommer ett särskilt kapitel att ägnas åt situationen i de central- och östeuropeiska länderna.

Kommissionen delar parlamentsledamotens intresse för att förbättra den ömsesidiga insikten i tillämpningen av strafflagarna i medlemsstaterna vad gäller narkotikabekämpning. I detta syfte organiserade kommissionen år 1995 och 1996 i samarbete med parlamentet och rådets ordförandeskap, konferenser och seminarier för att studera medlemsstaternas gällande strafflagar och tillämpningen av dem i praktiken. Detta arbete grundade sig bland annat på en studie som finansierades av kommissionen om skillnaderna i strafflagstiftningen för narkotikabekämpning i medlemsstaterna. Både slutsatserna av dessa arbeten och rapporten om den jämförande studien fick stor spridning och har skickats direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat. Dessutom pågår en studie som gör en jämförande analys av de rättsliga och institutionella ramarna för kandidatländerna inom ramen för Phares narkotikaprogram.

(¹) EGT L 36, 12.2.1993.

(²) EGT L 19, 22.1.1997.

(98/C 386/144)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1277/98

från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Överenskommelse om skydd av de ekonomiska intressena

Europeiska gemenskapernas finanser är allt oftare måltavla för framför allt den organiserade brottsligheten. För att förbättra medlemsstaternas samarbete i samband med utredningarna undertecknades överenskommelsen om skydd av gemenskapens ekonomiska intressen i juli 1995.

1. Vilka medlemsstater har hittills ratificerat överenskommelsen?
2. Vilka åtgärder har hittills vidtagits i medlemsstaterna för att följa upp den här överenskommelsen?
3. När förväntar sig kommissionen att alla medlemsstater har ratificerat överenskommelsen i full utsträckning?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(15 juni 1998)

Kommissionen hänvisar parlamentsledamoten till svaren på de skriftliga frågorna E-3349/97 och P-3615/97 från respektive Helena Torres Marques (¹) och Eva Kjer Hansen (²). Situationen har inte nämnvärt förändrats sedan dessa svar avgavs. Hittills har ingen av medlemsstaterna ratificerat konventionen om skydd av gemenskapens finansiella intressen. Medlemsstaterna bör ratificera konventionen senast i mitten av 1998 (mål som fastställdes av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 28 april 1997 i handlingplanen för bekämpande av den organiserade brottsligheten (³)).

Vissa medlemsstater har inlett arbetet med att anpassa den nationella lagstiftningen. När det gäller Österrike vet kommissionen att justitieministeriet utarbetat ett förslag till ändringar i den österrikiska brottsbalken. I Tyskland har Förbundsdagens justitieutskott rekommenderat ratifikation. Vissa andra medlemsstater har hållit kommissionen informerad om de interna förfaranden som inletts för att förbereda ratifikationen.

Kommissionen vill dessutom påpeka att den hittills inte mottagit några meddelanden i enlighet med artikel 10 i konventionen. Så snart kommissionen har fått dessa meddelanden kommer den att utvärdera de bestämmelser genom vilka medlemsstaternas förpliktelser i konventionen överförs till nationell lagstiftning.

(¹) EGT C 117, 16.4.1998.

(²) EGT C 134, 30.4.1998.

(³) EGT C 251, 15.8.1997.

(98/C 386/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1280/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: De konsekvenser som Agenda 2000 får för gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater

Tack så mycket för svaret på den skriftliga frågan E-0395/98 ⁽¹⁾ av den 19 mars 1998. Eftersom frågan som jag ställde inte besvarades i tillräcklig utsträckning är jag tvungen att på nytt ställa följande frågor till kommissionen:

Har man undersökt utvidgningens konsekvenser för arbetsmarknadsläget i gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater, och i Österrike i synnerhet när det gäller områdena nära gränsen? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Har man undersökt utvidgningens konsekvenser för löneutvecklingen i gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater, och i Österrike i synnerhet när det gäller områdena nära gränsen? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Har man undersökt utvidgningens konsekvenser när det gäller migrationen till gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Har man undersökt hur många av kandidatländernas medborgare som kommer att söka arbete i gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater, i Österrike i synnerhet när det gäller områdena nära gränsen, och hur många av dessa som har för avsikt att bli bofasta? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Har man undersökt utvidgningens konsekvenser för de enskilda sektorerna inom näringslivet i gemenskapens nuvarande 15 medlemsstater, i Österrike i synnerhet när det gäller områdena nära gränsen? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Har man undersökt utvidgningens konsekvenser för den inre säkerheten i gemenskapen och i Österrike? Om detta är fallet hur kan man då få tillgång till undersökningens resultat?

Om de ovannämnda enskilda punkterna inte har undersökts, vad är anledningen till detta?

⁽¹⁾ EGT C 304, 2.10.1998, s. 91.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar*(9 juni 1998)*

I sitt svar på frågeställarens skriftliga fråga E-395/98 nämnde kommissionen utvidgningens inverkan på den ekonomiska utvecklingen i gemenskapen som helhet, vilken har dokumenterats utförligt i "konsekvensanalysen" i Agenda 2000 ⁽¹⁾ som överlämnades till parlamentet direkt efter att den hade antagits av kommissionen.

Beträffande utvidgningens effekter i regionerna nära gemenskapens nuvarande östliga gräns — det vill säga gränsområdet mellan Szczecin och Trieste samt nordöstra Grekland när Bulgarien en gång ansluter sig — har kommissionen inte genomfört någon analys av de enskildheter som nämns i frågan. Det skulle vara mycket svårt att göra seriösa prognoser beträffande lönenivåerna i de nya medlemsstaterna (bland annat därför att man inte med säkerhet kan säga när anslutningen kommer att ske) eller migrationen i gränsområdena (det är svårt att göra prognoser beträffande arbetsmarknaden på grund av den osäkra tidtabellen, och i anslutningsavtalen kan det komma att fastställas långa övergångsperioder under vilka den fria rörligheten för arbetstagare begränsas). På samma sätt är det svårt att med någon rimlig säkerhet göra prognoser beträffande den kriminella verksamheten.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

(98/C 386/146)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1287/98**från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: Främjande av åtgärder som gynnar egenföretagande bland ungdomar

En del finansinstitut har skapat olika stödstrukturer för egenföretagande bland ungdomar, som ett sätt att främja att det höga antalet arbetslösa bland ungdomar kan komma in på arbetsmarknaden.

Resultaten är verkligen hoppningivande, varför finansinstituten har fortsatt att avsätta delar av sin vinst för att främja verksamheten och utvecklingen av nämnda stödstrukturer, som ett sätt att skapa nya sätt att främja sysselsättningen bland ungdomar, framförallt genom ungdomsföretagandet.

Anser kommissionen att man borde utnyttja de positiva erfarenheterna på detta område för att upprätta metoder genom vilka finansinstituten avsätter delar av sin vinst för att främja egenföretagandet bland ungdomar, för att på så sätt bidra med sina vinster, i form av social återbäring, till staten.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(25 maj 1998)*

Den nya europeiska strategin för sysselsättningen som initierades vid rådets extraordinära möte i Luxemburg i november 1997 och de riktlinjer för sysselsättningen som antogs som en följd därav visar tydligt att problemen med ungdomsarbetslösheten prioriteras. Den europeiska strategin, särskilt vad gäller en förbättring av integreringen av ungdomar, lägger bl.a. tonvikten på utvecklingen av nya partnerskap, framför allt arbetsmarknadens parter och företagen. Det exempel som parlamentsledamoten tar upp utgör en mycket intressant illustration till hur näringslivet kan bidra till att ungdomar integreras på arbetsmarknaden genom att de får hjälp med att skapa sina egna arbetstillfällen.

Utbyte av information, erfarenheter och god praxis har alltid varit en central del av gemenskapens verksamhet. Denna verksamhet kommer att få nya impulser till följd av rådets beslut 98/171/EG av den 23 februari 1998 ⁽¹⁾ om gemenskapsverksamhet för analys, forskning och samarbete på sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet. Framtida genomförande av artikel 129 i Amsterdambfördraget skall också stimulera innovativa projekt som kan stödja den europeiska strategin för sysselsättningen. Frågan om entreprenörskap och egenföretagande bland ungdomar är ett exempel på god praxis som beskrivs i 1997 års gemensamma sysselsättningsrapport ⁽²⁾. Detta kan vara ett av de områden på vilket utbyte bör uppmuntras, så att alla medlemsstater kan ha nytta av dem som redan har viktiga praktiska erfarenheter på området.

Förutom det ovannämnda utbytet av erfarenheter stöder gemenskapens handlingsprogram "Europeisk volontärtjänst för ungdomar", som förväntas bli antaget snart ⁽³⁾, direkt initiativ från ungdomar som efter en period av europeisk volontärtjänst önskar påbörja en verksamhet och framför allt skapa sitt eget arbete. Mot bakgrund av de positiva erfarenheterna från programmet "Ungdom för Europa" — en interimsvärdering har visat att en tredjedel av de initiativ som ungdomar har inlett med stöd av gemenskapen har lett till skapande av arbetstillfällen — kan gemenskapsstöd till ungdomar som har innehaft europeisk volontärtjänst utgöra en viktig stimulans för finansiella aktörers ansträngningar att främja sysselsättning för ungdomar liksom ett adekvat komplement till det finansiella stöd som dessa aktörer tillhandahåller.

⁽¹⁾ EGT L 63, 4.3.1998.

⁽²⁾ SEK(97) 1769 slutlig.

⁽³⁾ KOM(98) 201 slutlig.

(98/C 386/147)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1289/98**från Undine-Uta Bloch von Blotnitz (V) till kommissionen***(24 april 1998)**Ämne:* Bedrägerier i samband med bistånd till Tjernobyl

Sedan reaktorkatastrofen i Tjernobyl har enorma summor pengar strömmat till Ukraina från olika källor, däribland Europeiska unionen, för att stödja eller möjliggöra röjningsarbete och förbättringar av säkerheten på platsen. Enligt de senaste uppgifterna från "EnviroNews Service" har emellertid huvudelen av allt internationellt finansiellt bistånd inte använts för att förbättra säkerheten, utan hamnat i fickorna på olika tjänstemän som varit delaktiga i de finansiella transaktionerna. En sammanlagd summa på 740 miljoner USD nämns.

1. Känner kommissionen till att en stor del av det bistånd, EU-biståndet inbegripet, som var avsett att förbättra säkerheten i Tjernobyl i själva verket inte har använts för detta syfte, utan i stället har försvunnit i maffialiknande strukturer?
2. Hur stor uppskattar kommissionen att denna andel är (i procent av allt bistånd som hittills givits och även uttryckt, så exakt som möjligt, som belopp)?
3. Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att förhindra att europeiskt bistånd förskingras på detta sätt, vilka framsteg har gjorts därvidlag och vilka metoder i samband med olaglig användning av EU-bistånd har hittills kunnat fastställas?
4. Stämmer det att kommissionen förfogar över avräkningar för och rapporter om endast cirka en tredjedel av alla projekt som hittills erhållit EU-stöd i detta sammanhang, och att EBRD har tillhandahållit medel utan nödvändiga uppgifter om projekt och avräkningar?
5. Hur avser kommissionen att förhindra att en stor del av de framtida medel som anslås till att förbättra sarkofagens säkerhet hamnar i privatpersoners fickor i stället för att finansiera projektet i fråga?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar*(15 maj 1998)*

Det gemenskapsbistånd till Ukraina som är avsett för stängningen av Tjernobyl kanaliseras i allmänhet genom de tekniska biståndsprogrammen och betalningarna baseras på det arbete som utförts och på originalfakturor. Insyn i förvaltningen av gemenskapsmedlen är garanterad på alla nivåer och kommissionen känner inte till att någon förskingring av medlen skulle ha ägt rum. Revisionsrättens nyligen framlagda rapport visade inte heller att något bedrägeri av det slaget skulle ha ägt rum.

Det nuvarande kontrollsystemet anses vara tillräckligt för att förhindra förskingring av de medel för tekniskt bistånd till Ukraina som är avsedda för stängningen av Tjernobyl.

Kommissionen har till sitt förfogande alla relevanta rapporter som rör gemenskapens projekt och verksamheter. Som aktieägare i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och givare av medel till kärnsäkerhetskontot och fonden för skyddshöljet i Tjernobyl anser kommissionen inte att EBRD:s finanskontroller på något sätt skulle vara mindre stränga än sina egna och känner inte till att EBRD skulle ha gjort några betalningar baserade på otillräcklig information.

Fonden för skyddshöljet i Tjernobyl bedöms ha regler som är stränga nog för att förhindra förskingring av medlen i fråga. Eftersom fonden dessutom inrättats först på senare tid har nästan inga utbetalningar ännu ägt rum. En eventuell förskingring är därför utesluten.

(98/C 386/148)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1296/98**från Caroline Jackson (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: Lägre momssats för reparationsarbeten på kyrkor och religiösa byggnader

Kan kommissionen bekräfta att det skulle vara möjligt för Förenade kungarikets regering att, om den så önskar, tillämpa den lägre momssatsen för reparationsarbeten på kyrkor och religiösa byggnader?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(3 juni 1998)*

Enligt gemenskapens gällande moms­lagstiftning är det inte tillåtet för medlemsstaterna att tillämpa en lägre momssats för reparation, renovering och underhåll av kyrkor och andra religiösa byggnader.

(98/C 386/149)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1297/98**från Iñigo Méndez de Vigo (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)*

Ämne: Tullregler

Varje år lämnar ca. 35 000 lastbilar lastade med varor från gemenskapen tullen i Algeciras med riktning mot Marocko. Till dags dato har största delen av tullklareringen för dessa lastbilar ägt rum på måndagmorgnarna vid nämnda tull, då tullen i ursprungslandet stänger fredag kväll, samma dag lastbilarna lastas.

Anser kommissionen att nämnda förfaringssätt överensstämmer med tullkodexen? Överensstämmer påståendet vi återgivit med prognoserna i artikel 790 i genomförandebestämmelsen?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(2 juni 1998)*

I artikel 161.5 i rådets förordning (EEG) 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ fastställs de allmänna bestämmelserna för den plats där exportformaliteterna kan uppfyllas. I princip bör denna plats vara densamma som den där exportören är etablerad eller den där varorna packas eller lastas för att sändas på export.

I kommissionens förordning (EEG) 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (CEE) 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾ fastställs två undantag från denna allmänna bestämmelse.

I artikel 790 fastställs undantag för det fall när den allmänna bestämmelsen i tullkodexen av administrativa skäl inte kan tillämpas. Detta fall bör begränsas till situationer när det endast finns ett begränsat antal behöriga tullkontor för genomförande av formaliteterna i fråga.

Vidare tillåts enligt artikel 791 undantag om det finns välgrundade och styrkta skäl. För att sörja för en enhetlig tillämpning av tullagstiftningen har tullkodexkommittén vid flera tillfällen undersökt situationer som kan motivera att denna bestämmelse tillämpas.

Det har bland annat beslutats att det faktum att det i enlighet med artikel 161.5 i tullkodexen behöriga tullkontorets öppettider inte överensstämmer med tiderna för exportföretagets verksamhet inte utgör ett välgrundat och styrkt skäl för att undantag från den allmänna regeln skall få göras. Under normala omständigheter är det nämligen exportören som bör ta hänsyn till dessa öppettider när denne planerar sina transporter.

För de företag som ofta behöver kunna klara av tullformaliteter utanför de vanliga öppettiderna förefaller tillstånd att använda förenklade förfaranden vara en passande lösning, under förutsättning att dessa företag uppfyller samtliga villkor, givetvis.

(¹) EGT L 302, 19.10.1992.

(²) EGT L 253, 11.10.1993.

(98/C 386/150)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1300/98

från Franco Malerba (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Skadliga ämnen (asbest) i Europaskolan i Bryssel I – Uccle

Det har flera gånger tidigare påpekats att asbest förekommer i Europaskolan i Bryssel I – Uccle, bland annat i den skriftliga frågan 2203/92 (¹) från Gröner. Vid det tillfället underskattade kommissionen problemets allvar och medgav endast att "i en enda byggnad hade det varit nödvändigt att ersätta material som hade kunnat vålla problem på sikt".

Det visar sig emellertid, enligt den ännu inte kompletta preliminära inventering av asbest som redovisats den 24 oktober 1997, att minst 9 av Europaskolans byggnader innehåller asbest, och att saneringsarbeten måste inledas med det snaraste.

I detta läge frågar jag: Är kommissionen är beredd att reagera positivt på den oro som framförts av föräldraföreningen vid Europaskolorna – Bryssel I, och specifikt beträffande följande punkter:

- det är absolut nödvändigt att påbörja arbetet (asbestsanering, rivning, bortfraktande av avfall) när eleverna är frånvarande från skolan;
- det är nödvändigt att, innan arbetet påbörjas, göra en detaljerad och komplett förteckning av de material som innehåller asbest, samt en detaljerad plan över arbetets genomförande;
- de företag som utför arbetet skall få specifikationer som anger vilka metoder som skall användas och vilka kontroller (antal och typ) som skall genomföras (i närvaro av fristående experter);
- de gränsvärden som tillämpas skall svara mot de senaste rönen inom den medicinska forskningen, och mot de mest aktuella europeiska lagarna, samt avspegla det växande medvetandet om faran av att exponeras för fibrer (här kan nämnas ett par gränsvärden: i Tyskland 0,5 fibrer per liter; i Belgien 10 fibrer per liter);
- en överenskommelse skall undertecknas mellan byggnadsstyrelsen, skolstyrelsen och föräldrarepresentanterna om genomförande av punkterna ovan, vari ingår möjligheten att avbryta arbetet och att bötfälla vid brister i utförandet?

Det väsentliga innehållet i dessa punkter återfinns för övrigt i ett brev daterat 16 mars 1998 från kommissionens representant i skolstyrelsen till den ansvarige ministern André Flahaut.

Om Belgien inte uppfyller ovanstående krav, är kommissionen då beredd att deklarerat att Belgien har brutit mot sina förpliktelser enligt statuten i konventionen om skapandet av Europaskolorna av den 12 april 1957?

(¹) EGT C 86, 26.3.1993, s. 15.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(4 juni 1998)

Konventionen angående stadgan för Europaskolorna, undertecknad den 12 april 1957 av de ursprungliga medlemsstaterna, liksom de protokoll som upprättats med hänvisning till denna stadga tillämpas av styrelsen för Europaskolorna.

Detta mellanstatliga organ fattar de beslut som är nödvändiga för skolans drift. För de Europaskolor som finns i Belgien, finns en överenskommelse mellan styrelsen och den belgiska staten, undertecknad den 12 oktober 1962, i enlighet med artikel 28 i stadgan. Denna överenskommelse skall garantera bästa möjliga materiella och etiska standard i dessa skolor.

Genom överenskommelsen har belgiska staten åtagit sig att ställa de lokaler till skolornas förfogande som är nödvändiga för verksamheten, att underhålla dessa lokaler och försäkra dem enligt de regler som gäller för fastigheter i Belgien.

Kommissionen, som är medlem i styrelsen, har redan svarat på en skriftlig fråga om förekomsten av asbest i Europaskola I i Bryssel (Uccle) (ledamoten hänvisas till kommissionens svar på skriftlig fråga E-2203/92 från Lissy Gröner (1)).

Eftersom vissa av frågorna faller inom Belgiens behörighet, redogör kommissionen i sitt svar endast för den information den förfogar över.

Denna information skall inte ses som att kommissionen har tagit ställning i ledamotens frågor.

Kommissionen är mycket angelägen om säkerheten i Europaskolorna och kommer att övervaka att en komplett inventering över asbesten görs och förvaltningsplaner tillämpas samt att befintliga bestämmelser följs helt när arbetet (avlägsnande av asbest, rivning, bortskaffande av avfall) utförs. Man planerar att utföra arbetet under de långa loven.

Kravspecifikation nr 98/30.2234/034/01 som upprättats av Régie des Bâtiments för uppförande av nya lektionssalar och gymnastiksalor för primärsektionen omfattar först avlägsnandet av asbest innan rivningsarbetet inleds. Denna kravspecifikation följer alla försiktighetsåtgärder som krävs i den belgiska lagstiftningen för denna typ av arbeten.

Av ovannämnda kravspecifikation framgår också att de parametrar som skall tillämpas (arbetsplan som skall upprättas före alla rivningsarbeten eller avlägsnande av asbest, uppmärkning av och begränsning av tillträde till aktuell byggnadsarbetsplats samt gränsvärdena för koncentrationen av asbestfibrer i luften på arbetsplatsen) är de som föreskrivs i Règlement général pour la protection du travail (förordning om arbetarskydd). Denna förordning överensstämmer med bestämmelserna i rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 september 1983, ändrat genom rådets direktiv 91/382/EEG av den 25 juni 1991.

Eftersom de tillämpliga rättsliga bestämmelserna är tvingande yttrar sig kommissionen inte om nödvändigheten av att göra en överenskommelse mellan Régie des Bâtiments, styrelsen för Europaskolorna och föräldrarepresentanterna vad gäller tillämpningen av ovannämnda punkter.

Kommissionen anser det inte vara dess uppgift att bedöma någon annans avsikter. Ett försummande av skyldigheter kan inte påtalas förrän försummandet har konstaterats.

(1) EGT C 86, 26.3.1993.

(98/C 386/151)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1308/98

från Freddy Blak (PSE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Krav på make-up för kvinnliga anställda

Det danskägda flygbolaget Maersk Air har utfärdat ett uniformsreglemente, enligt vilket kvinnliga anställda alltid skall bära make-up.

I uniformsreglementet nämns i synnerhet läppstift, mascara och ögonskugga. Av en varning från arbetsgivaren framgår det dock också att försummelse att använda underlagskräm, puder och rouge påtalas. För de kvinnliga anställda innebär detta alltså både utgifter för make-up, en stor risk för allergier och dagliga olägenheter bland annat för att luften i en flygkabin är mycket torr.

Danska FTF (Funktionärernas och tjänstemännens gemensamma råd), en yrkesorganisation för Maersk Airs manliga och kvinnliga kabinpersonal, har dragit ärendet inför rätta i Danmark. Domstolsförhandlingar förväntas äga rum den 12 juni 1998.

1. Vad anser kommissionen om krav på make-up såsom en del av arbetsvillkoren för kvinnor?
2. Anser kommissionen inte att detta är motstridigt med EU:s direktiv om likabehandling?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

Kommissionen noterar först att den fackförening som företräder Maersk Airs besättningsmedlemmar har hänskjutit frågan om huruvida flygbolagets kvinnliga anställda skall tvingas bära make-up till behöriga domstolar.

Som regel kommenterar kommissionen inte tvister som behandlas i nationella domstolar. Kommissionen anser därför inte att det är lämpligt att besvara den första delfrågan. I övrigt anser kommissionen att det är den berörda domstolens sak att avgöra om kravet att bära make-up faller inom ramen för rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ⁽¹⁾och, om så är fallet, om detta krav innebär direkt eller indirekt diskriminering mot kvinnliga anställda. I tvivelsmål kan denna domstol skjuta upp förhandlingarna och lämna in begäran om förhandsavgörande till EG-domstolen.

⁽¹⁾ EGT L 39, 14.2.1976.

(98/C 386/152)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1323/98

från Jean-Antoine Giansily (UPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: EU:s turismpolitik

Om några år kommer turismen att vara den ekonomiskt mest expansiva sektorn inom EU. Om det nu är så att denna dynamiska sektor närmar människor från hela världen till varandra, så skapar den också en mängd arbetstillfällen inom små och medelstora företag och utgör en på lång sikt varaktig verksamhet.

Som en följd av detta, bedömer inte kommissionen det som både väsentligt och brådskande att inrätta en verklig turismpolitik inom EU och kan den säga oss vilket slags initiativ som kan vara önskvärt här om man betänker att det för tillfället inte verkar existera en rättslig grund för ämnet i fråga?

Inom ramen för inrättandet av en kraftfull europeisk turismpolitik, anser inte kommissionen att det vore absolut nödvändigt att skapa en europeisk turismmyndighet, som det vore befogat att förlägga till ett ledande turistland?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(12 juni 1998)

Kommissionen är medveten om turismens ekonomiska, sociala och kulturella vikt, särskilt med tanke på att den bidrar till att skapa sysselsättning i Europa.

Kommissionen delar parlamentsledamotens åsikt i så måtto att en verklig gemensam turismpolitik bör genomföras snarast, förutsatt att den grundar sig på subsidiaritetsprincipen och tar hänsyn till medlemsstaternas behörighet på området. För att få en lämplig rättslig grund för att säkerställa att gemenskapens åtgärder på området blir

kontinuerliga och verkningsfulla, kommer kommissionen inte att spara några ansträngningar för att få rådet att fatta ett beslut om ett flerårigt program för stöd till europeisk turism, som redan 1996 föreslogs i förslaget till rådets beslut om ett första flerårigt program för stöd till europeisk turism — Philoxenia-programmet (1997-2000) ⁽¹⁾ och det ändrade förslaget till rådets beslut om ett första flerårigt program för stöd till europeisk turism — "Philoxenia" (1997-2000) ⁽²⁾.

För övrigt anser inte kommissionen, särskilt med beaktande av sin behörighet, att det vore lämpligt att inrätta en europeisk turistmyndighet.

⁽¹⁾ EGT C 222, 31.7.1996.

⁽²⁾ EGT C 13, 14.1.1997.

(98/C 386/153)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1324/98

från Jean-Antoine Giansily (UPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Skapande av en europeisk klimatbyrå

Som en följd av Europaparlamentets miljöutskotts ställningstagande till kommissionens meddelande om metoderna för att minska utsläppen av metan ställs följande fråga: Kan kommissionen säga vad den anser om miljöutskottets begäran om inrättande av en europeisk klimatbyrå och kan den också säga oss inom vilken tidsrymd den uppskattar att denna byrå skulle kunna bli verklighet?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(19 juni 1998)

Frågan om att inrätta en europeiska klimatbyrå togs upp i parlamentets resolution om kommissionens meddelande om en strategi för att minska utsläppen av metan ⁽¹⁾.

Som svar på denna fråga under debatten om meddelandet, sade kommissionen att en europeisk miljöbyrå är en intressant idé och förtjänar att övervägas. Innan kommissionen kan ta ställning måste en sådan åtgärd dock utredas ytterligare eftersom det skulle innebära en mängd olika praktiska och institutionella frågor vad gäller den nya byråns roll. Kommissionen följer för närvarande inte upp frågan eftersom den koncentrerar sina ansträngningar på uppföljningen av Kyoto-konferensen vilket har högsta prioritet.

⁽¹⁾ KOM(96) 557 slutlig.

(98/C 386/154)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1328/98

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Obligatorisk konkurrensutsatt anbudsgivning: Oldham Metropolitan District Council i Förenade kungariket

Känner kommissionen till det ärende som gäller ett kontrakt för fastighetsunderhåll som Oldham Metropolitan District Council i Förenade kungariket har tilldelat till sin egna serviceenhet utan att konkurrensutsatt anbudsgivning skett i vederbörlig ordning? Ärendet blev föremål för en anmärkning i augusti 1995 enligt avsnitt 14 i lagen om lokal förvaltning, Local Government Act, avseende obligatorisk konkurrensutsatt anbudsgivning, men denna anmärkning blev dock åsidosatt (tidigt 1998) av Förenade kungarikets nyttillträdda regering?

Den brittiska sammanslutningen för leverantörer, Public Contractors Association, hävdar i detta fall att det är fråga om en överträdelse av tjänste- och arbetsdirektivet. Har kommissionen några kommentarer till detta ärende?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(2 juni 1998)

Kommissionen känner inte till det ärende angående ett avtal om fastighetsunderhåll i Oldham i Förenade kungariket som frågeställaren hänvisar till. Frågeställaren uppmanas därför vänligen att överlämna alla närmare uppgifter om ärendet som han har tillgång till till kommissionen, så att den kan vidta lämpliga åtgärder.

(98/C 386/155)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1332/98

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(24 april 1998)

Ämne: Eventuell indragning av 1997 års stöd till får- och getuppfödare i Rethymnons län

I samband med stickkontroller som Europeiska kommissionens generaldirektorat för jordbruk lät utföra i Rethymnons län i maj 1997, kunde man konstatera en del oegentligheter i anslutning till de förordningar och förfaranden som reglerar uppfödningen av får och getter. Detta föranledde en skriftväxling mellan de ansvariga enheterna inom kommissionen å ena sidan, och det grekiska jordbruksministeriet å andra sidan, av vilken det framgick att Grekland kan komma att dömas till böter på grund av de oegentligheter och försumligheter som förekommit. Det råder naturligtvis inget som helst tvivel om att en stor del av ansvaret för dessa oegentligheter vilar på det grekiska jordbruksministeriets egna tjänster, som inte har genomfört de nödvändiga kontrollerna och inte avfattet de rapporter som krävs. På det här sättet har man nu nått en punkt där det grekiska jordbruksministeriet, inför den risk att fällas till böter som Grekland löper, låter förstå att det överväger att inte betala ut stöden för 1997 till får- och getuppfödarna i Rethymnons län, med argumentet att det är Europeiska kommissionen som kräver att en så här hård åtgärd skall vidtas. Det är alldeles klart att en del åtgärder av grundläggande karaktär nu måste vidtas för att göra systemet öppnare och mera tillgängligt för insyn, men jag vill fråga kommissionen om den kan bekräfta att det faktiskt sist och slutligen är det grekiska jordbruksministeriet som fattar beslut om huruvida stöden för 1997 till får- och getuppfödarna i Rethymnons län skall utbetalas eller inte, och att det, om man beslutar att inte betala ut stöden, rör sig om ett renodlat politiskt beslut som fattats av jordbruksministeriet, och inte om en straffåtgärd från kommissionens sida?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(20 maj 1998)

Resultaten av de kontroller som utfördes i maj 1997 i samband med granskningen och godkännandet av räkenskaperna för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) undersöks ännu och är föremål för bilateralt utbyte mellan kommissionen och de grekiska myndigheterna.

Under gransknings- och godkännandeförfarandet ådömer kommissionen inte böter men kan vägra att finansiera de utgifter som inte överensstämmer med gemenskapens bestämmelser. Det är de grekiska myndigheterna som beslutar om utbetalning av bidrag i nomos Rethymnon för 1997 på grundval av resultatet av sina kontroller.

(98/C 386/156)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1334/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen
(29 april 1998)

Ämne: Slutrapporten om den internationella bedömningen av MOX-bränsle

Kan kommissionen mot bakgrund av slutsatserna i slutrapporten från den internationella bedömningen av MOX-bränsle "Comprehensive Social Impact Assessment of MOX in Light Water Reactors" (bedömning av samhällskonsekvenserna av användning av MOX-bränsle i lättvattensreaktorer) redogöra för vilka åtgärder den kommer att vidta för att ta hänsyn till dessa slutsatser?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(24 juni 1998)

Kommissionen känner till den rapport som publicerades i november 1997 av en icke-statlig organisation (NGO), och som frågeställaren förmodligen menar. Utvärderingarna i den rapporten skiljer sig från G8-experternas bedömningar. Vad kommissionen än skulle kunna säga i frågan är det viktigt att påpeka att det är de enskilda medlemsstaterna som skall besluta om huruvida blandoxidbränslen (MOX) skall användas, i den utsträckning som de använder kärnkraft för sin energiframställning. Dessa medlemsstaterna måste därför själva bedöma konsekvenserna av ett sådant val.

(98/C 386/157)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1343/98
från José Salafranca Sánchez-Neyra (PPE) till kommissionen
(29 april 1998)

Ämne: Helms-Burtonlagen

Den 13 mars 1998 svarade kommissionsledamot Brittan å kommissionens vägnar på fråga E-0236/98 ⁽¹⁾ om de förhandlingar som hållits mellan gemenskapen och Förenta staterna om bl.a. Helms-Burtonlagen. Kan kommissionen precisera sig lite mer och ange när och på vilken nivå de förberedande mötena inför mötet på ministernivå den 15 januari hölls?

Kan kommissionen ange den planerade tidsplanen för kommande förhandlingar och möten om denna fråga mellan gemenskapen och Förenta staterna?

Kommissionsledamot Brittan sade nyligen att dessa förhandlingar hade kommit halvvägs samt att det inte finns någon begränsad tidsram för en lösning av denna fråga. Kan kommissionen ange på vilka punkter man har nått en överenskommelse samt på vilka punkter det fortfarande råder oenighet?

Även om det inte har fastställts något sista datum för när förhandlingarna skall vara avslutade, hur länge tror kommissionen att nuvarande situation kan fortsätta?

⁽¹⁾ EGT C 323, 21.10.1998, s. 29.

(98/C 386/158)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1344/98
från José Salafranca Sánchez-Neyra (PPE) till kommissionen
(29 april 1998)

Ämne: Helms-Burtonlagen och förbindelserna med Förenta staterna

Förenta staternas regering har nyligen fattat ett beslut om att delvis upphäva restriktionerna med avseende på möjligheten att resa samt sända humanitär hjälp och pengar till Kuba. Anser kommissionen att detta beslut kan ha påverkats av Europeiska unionens ståndpunkter i förhandlingarna om Helms-Burtonlagen? Behandlades denna fråga vid ministermötet den 15 januari 1998?

Kommissionsledamot Brittan har lagt fram ett förslag om att liberalisera den transatlantiska handeln. Anser kommissionen att detta förslag är förenligt med de extraterritoriella effekterna av Helms-Burtonlagen? Anser den att det är genomförbart så länge konflikterna mellan gemenskapen och Förenta staterna med avseende på denna fråga förblir olösta?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1343/98 och E-1344/98
ingivna av sir Leon Brittan för kommissionen**

(12 juni 1998)

Det har hänt mycket sedan frågeställaren lämnade in sina frågor beträffande Helms-Burton-lagen.

Efter mer än ett års intensiva förhandlingar i enlighet med överenskommelsen av den 11 april 1997 om Helms-Burton-lagen och lagen om sanktioner mot Iran-Libyen (ILSA), enades man på toppmötet mellan gemenskapen och USA den 18 maj 1998 om en paketslösning som ger verkliga utsikter till en varaktig lösning på menings-skiljaktigheterna kring dessa lagar som har så negativ inverkan på de politiska och ekonomiska relationerna.

I denna paketslösning ingår en överenskommelse om regler för nya investeringar i illegalt exproprierad egendom och om principer beträffande användningen av sekundära bojkotter som inbegriper ett åtagande från USA:s sida om extraterritoriell lagstiftning i framtiden. Som framgår av gemenskapens unilaterala uttalande som gjordes parallellt, kommer dessa regleringar att behöva kompletteras med att gemenskapen och gemenskapsföretagen får dispens från dessa lagar. I detta avseende har den amerikanska regeringen åtagit sig att omedelbart försöka få fullmakt för en dispens på obegränsad tid från avdelning IV i Helms-Burton-lagen. Gemenskapen kommer inte att genomföra de överenskomna reglerna beträffande investeringar förrän denna fullmakt är ett faktum.

Beträffande avdelning III i Helms-Burton-lagen finns det nu dessutom inte bara ett åtagande från USA:s sida att fortsätta att avstå från rätten att väcka talan tills utgången av presidentens ämbetsperiod, utan även för första gången ett klart åtagande från den amerikanska regeringens sida att i kongressen ta upp frågan om dispens på obegränsad tid.

I enlighet med avsnitt 9 c i ILSA har USA beslutat att avstå från sanktioner mot företaget Total och uttryckt sin förhoppning om att liknande fall skall leda till liknande beslut när det gäller gemenskapsföretag. Beträffande Libyen lyckades gemenskapen under toppmötet få ett amerikanskt åtagande att "med EU inleda en fortlöpande process för att överväga dispens i enlighet med avsnitt 9 c i ILSA för företag från EU".

Vad gäller Världshandelsorganisationen (WTO) har gemenskapen gjort klart att den förbehåller sig rätten att återupprätta en WTO-panel mot USA beträffande Helms-Burton-lagen om dispensen inte beviljas eller dras tillbaka eller om åtgärder i enlighet med ILSA vidtas mot företag eller individer i gemenskapen eller om dispens på obegränsad tid beträffande avdelning III inte har beviljats vid utgången av presidentens ämbetsperiod.

(98/C 386/159)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1347/98

från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen

(29 april 1998)

Ämne: Åtgärder för att bekämpa galna kosjukan

En boskapshandlare i Alveringem, Belgien, har åtalats av åklagarmyndigheten i Furnes för att tillsammans med en tryckeriarbetare har ändrat uppgifter om födelsedatum för 300 nötkreatur för att kunna sälja dem till ett nederländskt företag. Avsikten med detta bedrägeri vara att kringgå förbudet inom unionen av handel med nötkreatur födda före 1991, inom ramen för bekämpandet av galna kosjukan.

Har kommissionen tillräckliga resurser för att förhindra detta slag av bedrägerier, något som kommissionen har förbundit sig att göra inför parlamentet? Vilka är dessa resurser?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(8 juni 1998)

Medlemsstaterna ansvarar för att se till att EU-lagstiftningen tillämpas på ett riktigt sätt inom det egna landet. Genom Byrån för livsmedel och veterinära frågor (FVO) övervakar kommissionen hur medlemsstaterna fullgör denna uppgift. FVO gör därför kontroller och inspektioner i alla medlemsstater och i ett stort antal länder utanför gemenskapen.

FVO har hittills varit underbemannat. Som anges i meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om kontroll och besiktning på livsmedels-, veterinär- och växtskyddsområdet ⁽¹⁾ vidtar kommissionen åtgärder för att tillsätta de angivna tjänsterna ⁽²⁾, som är nödvändiga för att kontrolltjänsten skall kunna fullgöra sina åtaganden.

Medlemsstaternas system för identifiering av nötkreatur inspekteras av FVO. FVO:s tillvägagångssätt vid dessa inspektioner är att granska de kontroller som medlemsstaterna utför. FVO bidrar därigenom till målet att förhindra bedrägeri i samband med identifiering av nötkreatur.

Gemenskapslagstiftningen om identifiering av nötkreatur har nyligen stärkts genom rådets förordning (EG) 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽³⁾. Kommissionen har utarbetat detaljerade bestämmelser, särskilt när det gäller örönmärken, register på anläggningarna samt pass (förordning (EG) 2629/97 ⁽⁴⁾) miniminivån för kontroller (förordning (EG) 2630/97) samt administrativa påföljder (förordning (EG) 494/98 ⁽⁵⁾). Dessa rättsakter kommer att leda till bättre system för identifiering av nötkreatur i medlemsstaterna. Det kommer att bli svårare att fuska med identifieringen av nötkreatur.

⁽¹⁾ KOM(98) 32 slutlig.

⁽²⁾ SEK(97) 482.

⁽³⁾ EGT L 117, 7. 5.1997.

⁽⁴⁾ EGT L 354, 30.12.1997.

⁽⁵⁾ EGT L 60, 28. 2.1998.

(98/C 386/160)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1350/98

från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen

(27 april 1998)

Ämne: Diskriminering vid allmänt uttagningsprov KOM/A/8/98 och KOM/A/11/98

I Europeiska gemenskapernas officiella tidning av den 31 mars 1998 offentliggjordes ett meddelande om allmänt uttagningsprov för handläggare (A6/A7) och biträdande handläggare (A8) vid Europeiska kommissionen. Det första av de två proven, som är på högre nivå, riktar sig till personer som förutom akademisk examen dessutom redan har yrkeserfarenhet från detta område. Det andra provet förutsätter däremot endast att man har en högskoleexamen. Vad gäller det senare provet anges dock ytterligare ett tillträdeskrav, nämligen att man skall ha tagit examen efter den 4 maj 1995. Förra gången offentliggjordes ett meddelande om motsvarande uttagningsprov 1993.

Detta innebär paradoxalt nog att en person som söker sitt första jobb eller som är arbetslös och har tagit sin examen före den 4 maj 1995 inte kan ansöka om anställning i lönegrad A8 vid kommissionen, och ännu mindre i lönegrad A6/A7. De personer som tagit sin examen efter 1993 hade inte heller möjlighet att delta i det förra uttagningsprovet.

Kan kommissionen

1. uppge vilka åtgärder den ämnar vidta för att få denna uppenbara diskriminering att upphöra,
2. i annat fall utförligt och i klara ordalag uppge orsakerna till att unga arbetslösa personer som tagit en högskoleexamen efter 1993 och före den 4 maj 1995 inte längre kan dra nytta av de lika möjligheter som kommissionen så intensivt gör reklam för i informationskampanjer med hjälp av medel från de europeiska medborgarna,
3. slutligen uppge vem som skall stå för alla de administrativa och rättsliga kostnaderna för den uppsjö av klagomål som mycket sannolikt kommer att inges mot de bestämmelser som utesluter ansökningar från personer med högskoleexamen som för närvarande inte uppfyller tillträdeskraven till uttagningsprovet?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(19 maj 1998)

Den 31 mars 1998 offentliggjorde kommissionen de meddelanden om allmänna uttagningsprov som parlamentsledamoten nämner och som gäller ekonomi och statistik, yttre förbindelser och förvaltning av bistånd till tredje land samt juridik och europeisk offentlig förvaltning. Inom områdena ekonomi och statistik samt juridik och europeisk offentlig förvaltning omfattar uttagningsproven tjänster i lönegraderna A8 och A7/A6, medan området yttre förbindelser och förvaltning av bistånd till tredje land endast omfattar tjänster i lönegraderna A7/A6.

Uttagningsproven är utformade för att locka till sig sökande med största möjliga kompetens både när det gäller universitetsutbildning och yrkeserfarenhet inom de aktuella områdena. De sökande till A7/A6 — provet skall t.ex. efter avslutad högskoleutbildning ha skaffat sig minst tre års yrkeserfarenhet, varav minst två år skall ha samband med det valda området. För sökande till A8 — provet krävs ingen yrkeserfarenhet, men det utbildningsbevis som ger tillträde till provet måste ha erhållits efter den 4 maj 1995. Syftet med denna bestämmelse är att se till att de sökande har så "färska" högskoleutbildningar som möjligt, så att kommissionen kan dra nytta av de senaste rönen inom ämnena i fråga. Det gäller för kommissionen att med hjälp av uttagningsproven skapa en god balans mellan tjänstemän med bestyrkt yrkeserfarenhet och nytutexaminerade tjänstemän.

Det är förvisso sant att det kan finnas personer som antingen saknar den yrkeserfarenhet som krävs eller som har erhållit sitt utbildningsbevis före det datum som anges. Det bör påpekas att det i meddelandet om uttagningsprov sägs att vid bedömningen av yrkeserfarenhet tas också hänsyn till all praktik som givit specialiserade eller fördjupade yrkeskunskaper och all kompletterande vidareutbildning, studier eller forskning som innebär en förberedelse för arbetsuppgifterna som beskrivs i meddelandet om uttagningsprov. Syftet med bestämmelsen är att göra det möjligt för sökande att delta i provet även om de saknar yrkeserfarenhet i egentlig mening, men i stället har fortsatt sina studier eller sin fortbildning, särskilt inom uttagningsprovets områden.

För övrigt bör man notera att kommissionens rekrytering sker utifrån behovet och inte på årlig basis. Uttagningsproven är inte avsedda för alla personer som tagit en examen efter det senaste uttagningsprovet. Man skall komma ihåg att ett mycket stort antal personer brukar söka till uttagningsprov av detta slag. De senaste uttagningsproven av samma typ lockade 55 000 sökande.

Kommissionen anser sammanfattningsvis att dessa meddelanden om uttagningsprov är utformade så att de skall locka den typ av sökande som bäst motsvarar kommissionens behov och såy att de sökande som uppfyller tillträdeskraven garanteras likabehandling.

(98/C 386/161)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1373/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(7 maj 1998)*

Ämne: Försäkringsskydd för värnpliktiga som är medborgare i en annan medlemsstat

EG-domstolen har nyligen avkunnat ett beslut om att värnplikt är en av medborgarnas grundläggande plikter gentemot staten, men att den även leder till skyldigheter från statens sida. I EG-domstolens beslut anges att staten bör kompensera för värnpliktens ogynnsamma följder och att den genom gemenskapslagstiftningen är förbunden att ålägga arbetsgivarna att tillse att anställda som gör värnplikten omfattas av försäkringsskyddet, under förutsättning att anställningsförhållandet inte har brutits innan värnpliktstjänstgöringen inleddes.

Med anledning av detta uppstår en fråga om denna förmån kan även kan beviljas personer som är anställda i en annan medlemsstat än sitt ursprungsland, men som är tvungna att göra sin värnplikt i det land där de är medborgare.

Kan Europeiska kommissionen säga om en utländsk medborgare i en EU-medlemsstat kan begära att omfattas av försäkringsskyddet i det land där personen är anställd under tiden den gör sin värnplikt i den andra medlemsstat där den har sitt ursprung och i så fall under vilka förutsättningar?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(8 juni 1998)*

Enligt gemenskapsrätten är gemenskapsmedborgare föremål för samma villkor i socialförsäkringssystemen i den medlemsstat där de arbetar som medborgare i den staten (rådets förordning (EG) 118/97 av den 2 december 1996 om ändring och uppdatering av förordning (EEG) 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EG) 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) 1408/71)⁽¹⁾.

När det särskilt gäller militärtjänst har domstolen utvecklat en rättspraxis som ger precisa svar på de frågor som parlamentsledamoten ställer. Enligt denna rättspraxis, om och i den utsträckning som militärtjänst erkänns som en försäkringsperiod i lagstiftningen i den stat där militärtjänsten utförs, måste de andra medlemsstaterna erkänna den som en sådan period vid beräkning av förmåner, även om en sådan period inte behöver beaktas enligt deras egen lagstiftning (se dom av den 15 december 1993, *Fabrizzi e.a.*, C-113/92, C-114/92 och C-56/92, REG s. I-6707). Omvänt gäller att om de erkänner perioden som sådan för sina medborgare, måste militärtjänst som utförs i en annan medlemsstat erkännas under samma villkor (se dom av den 25 juni 1997, *Romero*, C-131/96, REG s. I-3659).

Likaså gäller att en "social förmån" i den mening som avses i rådets förordning (EEG) 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen⁽²⁾, som gäller för landets medborgare (militärtjänstens längd beaktas vid fastställande av tjänstgöringstid i företaget) måste också gälla för migrerande arbetstagare som har utfört sin militärtjänst i sitt ursprungsland (dom av den 15 oktober 1969, *Ugliola*, REG s. 363).

Däremot är rättspraxis restriktiv när det gäller kompletterande socialt skydd. Enligt dom av den 14 mars 1996, (*De Vos*, C-315/94, REG s. I-1417), kan en arbetstagare, som är medborgare i en medlemsstat men är anställd inom en annan medlemsstats territorium, inte göra anspråk på att avgifter (varav viss del härrör från arbetsgivaren och viss del från arbetstagaren) till en kompletterande pensionsförsäkringskassa med efterlevandeskydd för offentligt anställda skall fortsätta att inbetalas med samma belopp som skulle ha inbetalats om dennes anställningsavtal inte hade suspenderats på grund av att denne inkallats till militärtjänst, även om en sådan rätt föreskrivs för medborgare i nämnda stat som är offentligt anställda och gör militärtjänst i den staten. (För en komplett översikt över rättspraxis på detta område, se generaladvokat Cosmas detaljerade analys i mål C-248/96, *Grahame*, REG 1997, s.I-6407).

⁽¹⁾ EGT L 28, 30.1.1997.

⁽²⁾ EGT L 257, 19.10.1968.

(98/C 386/162)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1374/98**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen**

(7 maj 1998)

Ämne: Det integrerade systemet för kontroll av anslag från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket

Genomförandet av det integrerade systemet för kontroll av anslag från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket i Grekland (rådets förordning (EEG) 3508/92) ⁽¹⁾ har enligt upplysning problem som leder till förseningar vid utbetalningarna av anslag till berättigade producenter.

1. Vilka konkreta problem finns det vid administrationen av det integrerade systemet för kontroll av anslag i Grekland?
2. Hur mycket finansiering har Grekland hittills fått för att utveckla och genomföra det integrerade systemet för kontroll av anslag?
3. Känner kommissionen till om detta system kommer att lyda under det nya organ för utbetalningar och kontroll av gemenskapsrådgivning och garantistöd som den grekiska regeringen håller på att skapa för att ersätta existerande utbetalningsorganisation (GEDIDAGEP)?
4. Finns det någon risk för att producenter går miste om gemenskapsstöd på grund av problemen inom hanteringen av det integrerade systemet för kontroll av anslag?

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(10 juni 1998)

Inledningsvis vill kommissionen klargöra, att den inte anser att de problem som man i Grekland haft med att införa det integrerade systemet för administration och kontroll bör ge upphov till försenade stödutbetalningar till jordbrukarna.

Vad gäller de konkreta frågor som ledamoten ställt, kan följande noteras:

1. Man kan framför allt konstatera betydande förseningar i införandet av jordregistret. Målet är att införa ett alfanumeriskt registersystem för jordlotter, vilket skulle varit driftsatt senast den 1 januari 1997. Man kan sedan även konstatera brister vad gäller viss kontroll och administration, vilket kan förorsaka utgifter som strider mot gemenskapslagstiftningen.
2. För 1993-96 fick Grekland ett finansiellt stöd på 2,5 miljoner ecu.
3. Hittills har kommissionen inte fått något officiellt meddelande om att nämnda organ skulle ha upphört och att dess uppgifter skulle överförts på andra myndigheter.
4. Konstaterade problem bör inte leda till att producenter går miste om stöd.

(98/C 386/163)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1387/98**från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) och Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen**

(7 maj 1998)

Ämne: Torvtillgångar i Polesjeregionen i Vitryssland

Känner kommissionen till den betydelse torvtillgångarna i Polesjeregionen i Vitryssland har som kolsänka samt deras mycket stora betydelse för den biologiska mångfalden?

Vilka åtgärder kan kommissionen vidta för att bidra till att bevara detta område inom ramen för sina strategier för klimatförändring och bevarande av den biologiska mångfalden, och, i synnerhet, finns EU-medel tillgängliga för sådant stöd?

Har kommissionen kontaktats av de vitryska myndigheterna angående sådant stöd, eller, omvänt, angående stöd till genomförande av destruktiv verksamhet som reglering och torrläggning av floder, och, om detta är fallet, med vilket resultat?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar

(5 juni 1998)

Kommissionen är medveten om torvtillgångarna i Polesjeregionen i Vitryssland och deras betydelse för miljön.

Mot bakgrund av de nuvarande bilaterala förbindelserna med Vitryssland planerar kommissionen för närvarande inga särskilda åtgärder avseende dessa torvtillgångar.

(98/C 386/164)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1388/98

från Richard Howitt (PSE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Europeiskt förslag om rasism och främlingsfientlighet på grundval av Amsterdamfördraget

De förslag om europeiska åtgärder för att bekämpa rasism och främlingsfientlighet som kommissionen lagt fram på grundval av det ännu inte ratificerade Amsterdamfördraget välkomnas. Samtidigt ombeds kommissionen meddela när den avser att lägga fram liknande förslag för att bekämpa diskriminering av handikappade.

Anser inte också kommissionen att det inte skall förekomma någon rangordning i kampen mot diskriminering, och att det därför också bör läggas fram andra förslag för att bekämpa diskriminering av de grupper som anges i Amsterdamfördraget?

(98/C 386/165)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1389/98

från Richard Howitt (PSE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Utvärdering av Helios II: förberedelse för ett nytt program till förmån för funktionshindrade

När räknar kommissionen med att höra Europaparlamentet om utvärderingen av gemenskapsprogrammet Helios II till förmån för funktionshindrade?

När avser kommissionen, med hänsyn till det faktum att den 1997 angav att förslag till ett nytt program till förmån för funktionshindrade skulle läggas fram först efter det att denna utvärdering genomförts, att lägga fram ett sådant förslag?

Kan kommissionen, med hänsyn till att Europaparlamentet stöder ett sådant program och till att åtgärderna inom ramen för Europeiska socialfonden och initiativet till förmån för lika möjligheter begränsas till sysselsättningsinitiativ, bekräfta att den stödjer ett nytt program som främjar lika möjligheter för funktionshindrade på alla områden där de utsätts för diskriminering?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1388/98 och E-1389/98
ingivna av Pádraig Flynn för kommissionen**

(22 juni 1998)

Kommissionen fortsätter att undersöka olika alternativ angående den kommande strategin till förmån för funktionshindrade personer. Denna undersökning sammanfaller tidsmässigt med de nya förslagen för strukturfonderna ⁽¹⁾, planerna på ett nytt gemenskapsinitiativ samt genomförandet av Agenda 2000 ⁽²⁾.

Utvärderingen av det tredje gemenskapsprogrammet för funktionshindrade personer (Helios II) behandlades nyligen i en rapport från kommissionen ⁽¹⁾.

De frågor som blir aktuella till följd av den nya artikel 13 i Amsterdamfördraget om bekämpning av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning undersöks av kommissionen på lika grunder för alla som utsätts för diskriminering.

Kommissionen är fortsättningsvis starkt engagerad i främjandet av lika möjligheter för funktionshindrade personer.

(1) KOM(98) 131 slutlig.

(2) KOM(97) 2000 slutlig.

(3) KOM(98) 15 slutlig.

(98/C 386/166)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1392/98

från Richard Howitt (PSE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Åtgärder till förmån för funktionshindrade (pilotprojekt)

Kan kommissionen bekräfta den tidsplan som planerats för genomförandet av denna budgetpost under 1998, inklusive fastställande av riktlinjer, tidsfrister för inlämnande av ansökningar, sannolikt datum för tillkännagivande av besluten och datum för de första utbetalningarna?

Hur ser denna tidsplan ut jämfört med motsvarande tidsplan för 1997?

Kan kommissionen bekräfta att den avser att genomföra pilotprojekt till förmån för funktionshindrade ytterligare ett år under 1999? Om detta inte är fallet, varför inte?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(5 juni 1998)

Kommissionen vill uppmärksamma parlamentsledamoten på att två inbjudningar att lämna förslag, kallade "stöd till utbytes- och informationsåtgärder som främjar lika möjligheter för människor med funktionsnedsättning) och "stöd till representativa europeiska samarbetsorganisationer som verkar inom området lika möjligheter för människor med funktionsnedsättning" ⁽¹⁾, har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

I korthet är sista ansökningsdag för den förstnämnda inbjudan den 12 juni 1998. Det slutgiltiga urvalet av sökande kommer att ske den 24 juli 1998. Endast insatser som påbörjats tidigast den 1 oktober 1998 och senast den 31 december 1998 kan delfinansieras av gemenskapen. Vad gäller den andra inbjudan skall de ansökningar som gäller den årliga driftsbudgeten för en icke-statlig organisation från den 1 april 1998 ha inkommit senast den 29 maj 1998. I detta fall kommer kommissionen att fatta sitt slutgiltiga beslut den 26 juni 1998. Dessa datum överensstämmer ungefärligen med de som gällde för inbjudan att lämna förslag 1997.

De första utbetalningarna kommer att göras först när kontrakten undertecknats.

I sitt preliminära budgetförslag för 1999 har kommissionen föreslagit att medel skall avsättas för stöd till samordning av icke-statliga organisationer som företräder människor med funktionshinder och av nyskapande insatser för att göra allmänheten medveten om funktionshindrades rättigheter.

(1) EGT C 103, 4.4.1998.

(98/C 386/167)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1394/98**från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen**

(7 maj 1998)

Ämne: Våldtäkter som begåtts av den turkiska armén i kurdiska områden

Enligt rapporter från olika människorättsorganisationer utgör gruppvåldtäkter en central del av de turkiska styrkornas taktik i hetsjakten på landets kurdiska minoritet.

Vilka påtryckningar ämnar kommissionen utöva på den turkiska regeringen för att få en uttömmande redogörelse över arméns framfart bland den kurdiska befolkningen i syfte att utreda påståendena om dessa horribla brott?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(11 juni 1998)

Enligt den information som kommissionen erhållit, bland annat hos Turkiska stiftelsen för mänskliga rättigheter samt hos Föreningen för de mänskliga rättigheterna i Turkiet, har ett antal våldtäkter anmälts i sydöstra Turkiet. Turkiska stiftelsen för mänskliga rättigheter har meddelat att två kvinnor vunnit mål vid Europadomstolen för mänskliga rättigheter.

I sin rapport om "utvecklingen av relationerna med Turkiet efter tullunionens ikraftträdande" ⁽¹⁾ som antogs den 4 mars 1998, konstaterar kommissionen en brist på framsteg i Turkiet vad gäller mänskliga rättigheter och demokratisering. I samma rapport hänvisar kommissionen även till läget i sydöstra Turkiet och framhåller att det är nödvändigt att där säkerställa att rättsstaten respekteras, samt att det är viktigt att lösa problemet med civila och inte med militära medel.

Vad gäller relationerna mellan gemenskapen och Turkiet mer allmänt har Europeiska rådet som sammanträdde i december 1997 i Luxemburg upprepat att närmare förbindelser mellan Turkiet och gemenskapen även är beroende av att de politiska reformer som Turkiet inlett fullföljs, bland annat vad gäller anpassningen av normer och praxis beträffande mänskliga rättigheter till det som gäller i gemenskapen, samt respekt och skydd för minoriteter.

Kommissionen avser att även i fortsättningen meddela sina turkiska samtalspartner sin oro kring dessa frågor.

⁽¹⁾ KOM(98) 147 slutlig.

(98/C 386/168)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1404/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen**

(11 maj 1998)

Ämne: Valutaväxlare och euron

I samband med att den gemensamma valutan träder i kraft kommer antalet växlingstransaktioner förmodligen att minska i förhållande till dagens antal med avseende på de valutor som kommer att försvinna från marknaden när de ersätts av euron. De professionella valutaväxlarna, som har tillstånd från den nationella centralbanken att driva sin verksamhet, kommer följaktligen att bli tvungna att dra ner på sin verksamhet och i vissa fall även att slå igen.

Kan kommissionen, i analogi med vad som planerades för tulltjänstemännen inför införandet av den inre marknaden, besvara följande frågor:

1. Har den planerat att vidta åtgärder i syfte att bemöta detta fenomen?
2. Anser den inte att det är lämpligt att överväga någon form av ersättning för dem som till följd av situationen skulle kunna tänka sig att gå i förtidspension?

3. Skulle den inte kunna vidta åtgärder för att få medlemsstaterna att se till att eventuella tillstånd som inte längre används på grund av att verksamheten har lagts ned inte bjuds ut till försäljning på marknaden, utan i stället ställs till förfogande för de personer som fortsätter att driva sin verksamhet för att på så sätt garantera dem förköpsrätt?
4. Anser den inte att det vore lämpligt att använda Europeiska socialfonden för projekt som syftar till att omskola personalen inom denna specifika yrkeskår, organiserad av Italienska valutaväxlarorganisationen, som eventuellt skulle kunna delta i utarbetandet av detta projekt?

Svar från Yves-Thibault de Silguy På kommissionens vägnar

(22 juni 1998)

1. Kommissionen lade i maj 1995 fram en grönbok om praktiska åtgärder vid införandet av den gemensamma valutan. I detta dokument samt i ett antal senare rekommendationer anges kommissionens förslag om hur övergången till euron skall organiseras. I synnerhet har det åtminstone sedan december 1995 stått klart att sedlar och mynt i euro kommer att införas från och med början av 2002.

Hela kommissionens förberedande arbete har utgått från principen att ansvaret för de nödvändiga förändringarna bör ligga hos den enskilda branschen i fråga. Samtidigt som införandet av den gemensamma valutan totalt sett kommer att medföra väsentliga fördelar för den europeiska ekonomin kommer förändringarna i samband med övergången uppenbart att vara större i vissa branscher än i andra.

2. Kommissionen är fullt medveten om att det kommer att innebära större utmaningar för valutaväxlingskontoren att anpassa sig till eurons införande än för många andra verksamheter. För närvarande finns det dock ingen rättslig eller regleringsmässig grund som kommissionen kan använda för att föreslå specifika åtgärder för att bistå denna sektor. De åtgärder som 1992 vidtogs till förmån för tulltjänstemän grundade sig på ett särskilt rådsbeslut.

3. Medlemsstaterna har ensamma ansvaret för auktorisation av valutaväxlingskontor.

4. Kommissionen anser att projekt för att omskola personal som arbetar på valutaväxlingskontor kan vara berättigade till stöd från Europeiska socialfonden. Urvalet av vilka projekt som skall få stöd från fonden är dock en fråga för de nationella myndigheterna i medlemsstaterna.

(98/C 386/169)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1414/98

från Joan Colom i Naval (PSE) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Språk för information om euron på Internet

Om man går till den spanska versionen av kommissionens webbsida om euron och väljer rubrikerna "Medborgare och konsument" och "Företag och finans" finner man att nästan all information under dessa rubriker — med undantag av själva beskrivningen av informationskampanjen, dess målsättningar och interna organisation — finns endast på engelska, franska och tyska, och i ett fall på nederländska.

Anser inte kommissionen att det är viktigt att informationen om euron, och särskilt inom ovan nämnda områden, finns tillgänglig på åtminstone EU-språken? Vilken är tidsplanen för att genomföra detta, om det finns en sådan?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(15 juli 1998)*

Alla refererande texter finns tillgängliga på samtliga elva språk.

De mest fackinriktade och specifika texterna finns alltid på engelska, mycket ofta på franska och tyska och på övriga språk i mån av möjlighet och tillgänglighet. Detta gäller främst för de s.k. euro-papers. Förteckningen över tillgängliga euro-papers och deras olika språkversioner har sänds direkt till parlamentsledamoten och till Europaparlamentets generalsekretariat.

Det är uppenbart att det bästa sättet att nå ut till den breda allmänheten dels är att skriva på människors modersmål och dels att använda en stil och terminologi som förstås av de flesta. Kommissionen är medveten om detta mål men eftersom texterna är svårbegripliga och många blir det svårt att till 100 % uppnå detta legitima mål med tanke på de tillgängliga personal- och finansresurserna.

Kommissionen skall på ett bättre sätt försöka ringa in vilka handlingar som bör översättas till alla språken — och i synnerhet de handlingar som nämns av parlamentsledamoten.

(98/C 386/170)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1419/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen***(11 maj 1998)*

Ämne: Inspektioner och kontroller i samband med direktiv 93/43/EEG och direktiv 96/3/EEG

De italienska bestämmelserna i lagdekret nr 155 av den 26 maj 1997 för genomförande av direktiv 93/43/EEG ⁽¹⁾ och direktiv 96/3/EEG ⁽²⁾ innefattar betungande krav på företagen, i synnerhet jordbruksföretag och företag inom området för agroturism. Det är fråga om bestämmelser om livsmedelshygien samt "hälsomässiga" bestämmelser om jordbruksprodukter som är avsedda för mänsklig konsumtion, vilka tillsammans med bestämmelserna om säkerhet på arbetsplatsen och skydd av miljön utgör ett rätt omfattande och betungande åtgärds paket för företagen. I många regioner har producenterna således blivit föremål för en uppsjö av inspektioner på grund av att alltför många organ fått övervakningsuppgifter utan någon samordning (NAS, NOE, USL, stadspolisen, tullpolisen, provinspolisen, regionala inspektörer etc.). Inspektionerna antar ofta drag av trakasserier på grund av att de sker så ofta och ständigt upprepas av inspektörer från olika övervakningsorgan. Detta medför även olika bedömningar, olika slutsatser och olika åsikter i en och samma fråga. Kontrollerna utmynnar i de flesta fall i böter, krav på ersättning och till och med anmälning av "brott" (eller förmodade brott). Dessa sanktioner står överhuvudtaget inte i proportion till behoven och särdragen hos produktionssystemet och den sociala situationen.

1. Anser kommissionen inte att en lämplig metod för information i förebyggande syfte skulle kunna bidra till att förhindra sådana negativa effekter?

2. Anser den inte att dessa åtgärder är katastrofala, eftersom de — bortsett från de betydande utgifter som redan uppstått i samband med anpassning av lagstiftningen — även kommer att äventyra den ömtåliga ekonomiska balansen inom de små företagen, som kännetecknas av blygsamma medel som med nöd och näppe får dem att överleva ekonomiskt?

3. Anser den inte att utbildningsprogram för att höja bildningsnivån och åtgärda inspektionspersonalens bristfälliga kvalifikationer skulle kunna förhindra negativa effekter på produktionssystemet?

⁽¹⁾ EGT L 175, 19.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 27.1.1996, s. 42.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(12 juni 1998)*

I maj 1995 överlämnade kommissionen sin rapport om utvärdering av systemen för officiell kontroll av livsmedel i Italien i enlighet med direktiv 93/99/EEG om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel ⁽¹⁾ till behöriga myndigheter. Vid detta tillfälle uttryckte kommissionen en önskan om att se en ökad samordning av de olika organen för kontroll och inspektion. Man måste dock notera att det åligger medlemsstaterna att organisera dessa organ. Kommissionen anser dock att när man har konstaterat överträdelser skall åtgärder vidtas för att skydda konsumenten och mer allmänt för att säkerställa att bestämmelserna efterlevs.

⁽¹⁾ EGT L 290, 24.11.1993.

(98/C 386/171)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1425/98**från Karin Jöns (PSE) till kommissionen***(11 maj 1998)*

Ämne: Förslag om reglering vid vissa anställningsförhållanden

Kommissionen har i EGT C 40 av den 7 februari 1998 meddelat att man drar tillbaka sitt förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv angående snedvridning av konkurrensen vid vissa anställningsförhållanden, fastän inte alla de aspekter som förslaget innehöll införlivats i gemenskapslagstiftningen.

1. Kan kommissionen ange skälen till att man dragit tillbaka sitt ovannämnda förslag?
2. Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att se till att de aspekter i förslaget som under tiden inte blivit föremål för en reglering kommer att regleras?
3. Instämmer kommissionen i att det särskilt när det gäller den sociala tryggheten finns ett trängande behov av en gemenskapslagstiftning angående deltidsarbete, tidsbegränsade anställningar, inhyrd/timanställd arbetskraft för att säkerställa att en diskriminering gentemot heltidsanställda med fast anställning kan undvikas?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(6 juli 1998)*

1. Förslaget angående snedvridning av konkurrensen låg på rådets bord i mer än sju år. Det har tydligt framgått av diskussionen på rådsnivå att det inte finns någon chans för att detta förslag någonsin kommer att antas av rådet.
2. På rådets bord ligger fortfarande ett förslag till direktiv om vissa anställningsförhållanden vad gäller arbetsvillkoren på grundval av artikel 100 i EG-fördraget ⁽¹⁾. Arbetsmarknadens parter har inlett förhandlingar om visstidsanställningar som en uppföljning av det avtal som de redan har ingått om deltidsarbete.
3. Kommissionen avvaktar resultatet av diskussionen om kontrakt för atypiska anställningsformer innan ytterligare åtgärder eventuellt vidtas.

⁽¹⁾ EGT C 224, 8.9.1990.

(98/C 386/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1430/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(11 maj 1998)**Ämne:* EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen informera om hur stor andel av anslagen för samarbete som Europeiska kommissionens generaldirektorat VIII använt för utveckling av fiskerieringen i tredje land under de senaste fem åren?

(98/C 386/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1431/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(11 maj 1998)**Ämne:* EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen informera om hur stor andel av anslagen för samarbete som Europeiska kommissionens generaldirektorat VIII använt för utveckling av fiskerieringen i länderna i Västafrika under de senaste fem åren?

(98/C 386/174)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1432/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(11 maj 1998)**Ämne:* EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen informera om hur stor andel av alla projekt som genomförts med hjälp av anslag avsedda för samarbete, och som GD VIII avsatt för de västafrikanska länderna, som har använts för utveckling av fiskerieringen?

(98/C 386/175)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1433/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(11 maj 1998)**Ämne:* EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen meddela vilka samarbetsprojekt avseende fiske som GD VIII har genomfört och finansierat — och med vilka belopp — i följande länder: Sydafrika, Namibia, Gabon, Senegal, Guinea, Ekvatorialguinea, Guinea-Bissau, Elfenbenskusten, Gambia, Sierra Leone, Mauretaniens, Angola, Ghana och Kamerun under de senaste fem åren?

(98/C 386/176)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1434/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(11 maj 1998)**Ämne:* EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen meddela vilka 15 utvecklingsprojekt inom fiskerieringen i Västafrika som GD VIII har bidragit mest till och även specificera summan man bidragit med i varje enskilt fall?

(98/C 386/177)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1435/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen**

(11 maj 1998)

Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen informera om något västafrikanskt land prioriterats när det gäller utvecklingen av fiskerieringen? Om så är fallet, vilka länder, vilka projekt och vilka belopp rör det sig om?

(98/C 386/178)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1436/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen**

(11 maj 1998)

Ämne: EU:s utvecklingssamarbete inom fiskerieringen i tredje land

Kan kommissionen ange vilka samarbetsprojekt GD VIII har genomfört i Västafrika, samt i vilka länder och till vilket belopp när det gäller:

1. utveckling av småskaligt fiske?
2. bedömning av resurser?
3. finansiering av forskningskampanjer?
4. bekämpning av illegalt fiske?
5. utbildning av fiskare?

Gemensamt svar**på de skriftliga frågorna E-1430/98, E-1431/98, E-1432/98, E-1433/98,
E-1434/98, E-1435/98 och E-1436/98****ingivna av João de Deus Pinheiro för kommissionen**

(24 juni 1998)

Kommissionen skulle vilja göra parlamentsledamöten uppmärksam på det faktum att synen på samarbete har utvecklats betydligt, särskilt vad gäller stödet till fiskesektorn. Synen på "staten som motor i utvecklingen" har fått ge plats för en mer dynamisk uppfattning, enligt vilken statens roll är att dels tillse att det finns ett ramverk av regler, dels garantera grundläggande villkor för privata aktörer och aktörer från det civila samhället, så att dessa kan utföra sina roller utan hinder.

Handelns utveckling och insikten att de olika ekonomiska sektorerna är beroende av varandra har nyligen lett till att länderna i Afrika, Västindien och Stilla havet (AVS-länderna) och gemenskapens instanser börjat vara mer uppmärksamma på hur den analytiska förmågan utvecklas och på hur man kan främja partnerskap mellan europeiska institutioner och aktörer och AVS-länderna. Detta syns t.ex. i resolutionerna från den gemensamma församlingen för AVS och gemenskapen angående gemenskapens och AVS-ländernas framtida samarbete i fiskefrågor och det initiativ till forskning i fiskefrågor som är ett resultat av dessa resolutioner.

För att uppnå en större följdriktighet försöker man arbeta med prioriterade områden, för vilket man disponerar över flera instrument utöver själva förvaltningsstrukturen. Ett större samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn skulle säkerställa en komplementaritet.

Dessa principer tar sig inte bara uttryck i samarbetets "omsättning" utan kan också utläsas av hur valet av prioriterade områden har utvecklats genom åren. För att ändå ge en uppfattning om vilka summor som anslås till projekt inom fiskesektorn från de olika europeiska utvecklingsfonderna (EUF), kan följande belopp nämnas:

- 185 miljoner ecu för avslutade EUF-projekt,
- 127 miljoner ecu för pågående projekt, och
- 39 miljoner ecu för projekt som håller på att förberedas och för vilka man redan gjort uppskattningar över hur stora beloppen kommer att bli.

Kommissionen överlämnar direkt till parlamentsledamoten och generalsekretariatet en lista som land för land tar upp samtliga de fiskesamarbetsprojekt i Västafrika som erhåller stöd, samt en lista över fiskesektorn och ekonomiska indikatorer för samtliga AVS-länder.

(98/C 386/179)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1441/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Euro 1999

I kommissionens rapport om konvergenssituationen samt rekommendation inför övergången till den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, KOM(98) 1999, av den 25 mars 1998, (sidan 78), står det att:

”Under den andra etappen av EMU har alla medlemsstater, med undantag av Grekland, lyckats uppnå eller bibehålla låga och konvergerande inflationstakter. Även om konjunkturberoende faktorer såsom den långa perioden med låg ekonomisk aktivitet säkerligen bidrog till att minska pris- och kostnadstryck spelade ett antal strukturförändringar nyckelroll för det imponerande resultatet på inflationssidan.”

Kan kommissionen förtydliga vilka de övriga konjunkturberoende faktorerna är?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(3 juli 1998)

Parlamentsledamotens citat från konvergensrapporten är hämtat från avsnittet ”Prisresultatets hållbarhet underbyggs av EMU” (avsnitt 3.5). Kommissionen underströk i detta avsnitt att uppnåendet av en hög grad av prisstabilitet och en hållbar prisutveckling främst berodde på strukturella faktorer.

Konvergensrapporten visade också på att vissa konjunkturmässiga faktorer har spelat en roll i processen mot en minskad inflationstakt i gemenskapen under etapp II av den ekonomiska och monetära unionen (EMU). I rapporten talades om en period med låg ekonomisk aktivitet som på olika sätt utövade ett nedåtgående tryck på prisinflationen. För det första skärpte den svaga efterfrågan konkurrensen mellan leverantörerna. För det andra hade den ökade arbetslösheten och den höga arbetslöshetsnivån till följd av den låga aktiviteten en bromsande effekt på löneutvecklingen, vilken är en av de viktigaste faktorerna som påverkar prisinflationen.

Två andra konjunkturmässiga faktorer kan nämnas. För det första var ökningen av de internationella råvarupriserna mycket liten under större delen av etapp II av EMU. För det andra var dollarn ganska svag under samma period. Dessa båda faktorer bidrog till den måttliga ökningen av importpriserna i de flesta medlemsstater.

(98/C 386/180)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1447/98

från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Gemenskapsfinansiering av vattenprojekt i Spanien

I svaret på min fråga E-0457/98 ⁽¹⁾ sade kommissionsledamot Wulf-Mathies följande:

1. Beträffande Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) finns det inget projekt i Spanien som till storlek och art motsvarar eller kan jämföras med Alqueva-projektet. Inte heller med avseende på Sammanhållningsfonden har det finansierats något projekt av sådan omfattning på detta område.

2. De villkor som tillämpades på medfinansieringen av Alqueva-projektet var ett resultat av dess storlek (mer än 300 miljoner ecu i gemenskapsfinansiering), som orsakade specifika problem med avseende på miljöskydd, vattenförsörjning, ekonomisk utveckling och samordning av övervakningsåtgärder.

Det är emellertid nödvändigt att precisera siffror och uppgifter. För Alqueva-projektet kommer ERUF endast att bidra med 96,6 miljoner ecu i 1997 års priser. Resten av finansieringen täcks av Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden och Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket – garantisektionen. För att göra en jämförelse med siffror för Spanien, där det också sker finansiering av vattenområden genom Sammanhållningsfonden, är det nödvändigt att hänvisa till ERUF. ERUF kommer under samma period att bidra med 260 miljarder escudos till den spanska vattenplanen, dvs. tretton gånger mer än det belopp som anslås för Alqueva.

Kommissionen är säkert medveten om att det faktum att ett program eller projekt (såsom den spanska vattenplanen som uppenbarligen omfattar ett stort antal dammar och "vattendelningspunkter" som finansieras via ERUF och som ligger i internationella floder, såsom Guadiana) delas upp inte innebär att det inte skall behandlas som en helhet, i synnerhet med beaktande av att finansieringen till projektet betraktas som en helhet.

Hur kan kommissionen således garantera att inget spanskt projekt i samma storleksordning som Alqueva har finansierats? Hur kan kommissionen vara opartisk när den vidhåller att det endast för Alqueva krävdes att särskilda kontrollvillkor var uppfyllda för att erhålla medfinansiering?

(¹) EGT C 354, 19.11.1998.

(98/C 386/181)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1452/98

från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Gemenskapsfinansiering av vattenprojekt i Spanien

1. Kan kommissionen göra en jämförande uppställning mellan de medel ur Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som fram till slutet av 1997, inom ramen för Spaniens gemenskapsstödrum, anslagits till åtgärd 6.1 (vattenplan) och de medel ur ERUF som anslagits till stora portugisiska vattenprojekt?
2. Kan kommissionen även ange vilka villkor ERUF ställde upp för var och en av de två medlemsstaterna för att få tillgång till dessa anslag?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1447/98 och P-1452/98
ingivna av Monika Wulf-Mathies för kommissionen

(20 maj 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/182)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1448/98

från José Barros Moura (PSE) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Konsumentpolitiska projekt för 1998

Trovärdiga konsumentskyddsorganisationer i Portugal har ställt sig tveksamma till villkoren för godkännande av projekt som med gemenskapsmedel skall genomföras i Portugal under 1998, i enlighet med meddelandet i EGT C 277 av den 12 september 1997. Kan kommissionen, mot bakgrund av detta, besvara följande frågor:

1. Hur många projekt har kommissionen godkänt för 1998 för Portugal och vilka rör det sig om?
2. Vilka portugisiska organisationer har fått sina projekt godkända?
3. Vilka kriterier har varit avgörande för godkännandet av projekten?
4. Hur fördelar sig tillgängliga budgetmedel mellan unionens olika medlemsstater?

(98/C 386/183)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1463/98

från Quinídio Correia (PSE) till kommissionen

(13 maj 1998)

Ämne: Projekt som UGC lagt fram för Europeiska kommissionen

Kan kommissionen, med hänsyn till att finansiellt stöd för 1998 inte beviljats för de projekt inom ramen för konsumentpolitiken som det portugisiska konsumentförbundet UGC lagt fram, svara på följande:

1. Vilka kriterier tillämpades och var utslagsgivande då projekten godkändes?
2. Hur fördelade sig tilldelningen av disponibla budgetanslag mellan de olika medlemsstaterna?
3. Hur många och vilka av de projekt som Europeiska kommissionen godkände för 1998 skall genomföras i Portugal?

(98/C 386/184)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1466/98

från Helena Torres Marques (PSE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Portugisiska konsumentpolitiska projekt

Portugisiska União Geral de Consumidores (UGC) förelade i enlighet med meddelandet i EGT C 277 av den 12 september 1997 kommissionen tre konsumentpolitiska projekt som avslogs, trots att de motsvarar de prioriteringar som kommissionen har ställt upp för 1998.

För att lättare kunna förklara för UGC varför de fick avslag på sin ansökan om finansiering vore det bra om kommissionen kunde besvara följande frågor:

1. Hur många projekt har kommissionen godkänt för 1998 för Portugal på konsumentpolitikområdet och vilka rör det sig om?
2. Vilka portugisiska organisationer fick sina projekt godkända?
3. Vilka kriterier var avgörande för godkännandet av projekten?
4. Hur fördelar sig tillgängliga budgetanslag mellan unionens olika medlemsstater?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1448/98, E-1463/98 och P-1466/98
ingivna av Emma Bonino för kommissionen**

(19 juni 1998)

1. och 2. Som svar på den inbjudan att lämna förslag till projekt som har offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning (¹) har kommissionen fått in 378 ansökningar om stöd. 60 projekt har valts ut till att få stöd, varav 3 kommer från Portugal: Edideco-Editores para Defesa do Consumidor, Lda (projekt för en gemensam åtgärd som syftar till att avskaffa tre typer av oegentliga paragrafer i resekontrakt, stöd på 35 610 ecu), Associação de arbitragem de conflitos de consumo do distrito de Coimbra (förenkling av metoder för att lösa

konsumentkonflikter, stöd på 26 788 ecu), Deco-Associação portuguesa para a defesa do consumidor (utarbetande av modeller för kontrakt, stöd på 17 077 ecu). Dessutom har ett förslag till projekt som gäller Instituto do Consumidor, ett centrum för lösning av tvister inom sektorn för bildistribution, och som skulle innebära ett stöd på 116 960 ecu, placerats på reservlistan. Ett beslut kommer att fattas i juni nästa år på grundval av tillgängliga budgetmedel.

3. Kriterierna i den inbjudan att lämna förslag till projekt som offentliggjordes i EGT har tillämpats i urvalsprocessen (prioriterade teman inom konsumentpolitiken och skyddet av konsumenternas hälsa, gemenskapens intresse, förhållandet mellan kostnader och fördelar, multiplikatoreffektens omfattning på gemenskapsnivå, möjligheten att utveckla ett effektivt samarbete mellan de olika partner som ingår i projekten, medel som behövs för att utveckla ett varaktigt gränsöverskridande samarbete, särskilt genom utbyte och gemensamt utnyttjande av erfarenheter från upplysningsverksamhet riktad till konsumenter och ekonomiska aktörer, samt medel som används för att ge största möjliga spridning åt resultaten av de insatser och projekt som genomförts).

4. De olika stödmottagarna, indelade efter medlemsstat, representerar följande belopp:

(ecu)

Belgien	602 408
Tyskland	524 204
Grekland	65 534
Spanien	595 694
Frankrike	245 985
Irland	140 941
Italien	773 199
Nederländerna	89 582
Österrike	435 254
Portugal	79 475
Finland	229 346
Sverige	196 295
Förenade kungariket	1 178 564

Dessa siffror skall tolkas med försiktighet. Ofta berör de här projekten konsumenter i fler än en medlemsstat, så som anges i urvalskriterierna (se punkt 3). En konsumentorganisations geografiska placering behöver inte heller medföra att konsumenterna i den medlemsstaten gynnas av ett visst projekt. Som exempel kan nämnas att 4 av 9 projekt som rör konsumentorganisationer i Förenade kungariket gäller "Consumers International" eller "International Testing" och målet för dessa projekt är inte begränsat till konsumenter i Förenade kungariket.

Förutom stöden kan medlemsstaternas konsumentorganisationer även dra nytta av andra åtgärder som kommissionen vidtagit och som finansieras genom budgeten för konsumentpolitiken.

(1) EGT C 277, 12.9.1997.

(98/C 386/185)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1450/98

från Eva Kjer Hansen (ELDR) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Kommissionens genomförande av rådets beslut om finansiellt stöd till de östeuropeiska ansökarländerna 2000-2006

Kan kommissionen redogöra för hur beslutet från Europeiska rådet i Luxemburg, enligt vilket "finansiellt stöd till de länder som omfattas av utvidningsprocessen kommer, när det gäller fördelningen av stödet, att grundas på principen om lika behandling, oavsett tidpunkten för anslutning, och särskild uppmärksamhet kommer att ägnas de länder som har de största behoven", har genomförts i Agenda 2000 av den 18 mars 1998?

Kommissionen uppmanas i synnerhet att redogöra för hur fördelningen av stödet bidrar till att minska de sociala och ekonomiska skillnaderna mellan Estland och Lettland/Litauen.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(29 maj 1998)

För att finansiera den förstärkta strategin inför anslutningen har kommissionen i Agenda 2000 ⁽¹⁾ föreslagit att sammanlagt 21 000 miljoner ecu skall anslås för perioden 2000-2006. Under dessa sju år kommer det årliga beloppet av 3 000 miljoner ecu omfatta 1 500 miljoner ecu till Phare, 500 miljoner ecu till särskilt jordbruksstöd och 1 000 miljoner ecu till strukturstöd. Detta innebär mer än en fördubbling av gemenskapens nuvarande bidrag till strategin inför anslutningen.

Det är meningen att alla kandidatländer skall få tillgång till stödet efter behov. När något av dessa länder sedan blir medlem i EU och kan komma i fråga för gemenskapsmedel för medlemsstaterna, är det inte längre berättigat till stödet inför anslutningen. De 3 000 miljonerna ecu kommer då att delas mellan de länder som står kvar utanför gemenskapen, som därmed får mer. På så sätt kan gemenskapen allt eftersom utvidgningen fortskrider fokusera sitt ekonomiska stöd på de länder som inte nått så långt.

Dessutom inrättas för närvarande ett system omfattande 100 miljoner ecu som skall hjälpa de kandidatländer som ännu inte har inlett förhandlingar att komma ifatt. Syftet med dessa medel är att de skall underlätta slutförandet av omstruktureringen av banksektorn och de stora, statligt ägda företagen (inbegripet därtill hörande sociala åtgärder och miljöåtgärder), främja utländska direktinvesteringar och vara till hjälp i kampen mot korruption.

Frågeställaren hänvisar till "de sociala och ekonomiska skillnaderna mellan Estland och Lettland/Litauen". Dessa skillnader kommer naturligtvis att minska genom de åtgärder som nämns ovan, framför allt genom det system som hjälper länderna i fråga att komma ifatt.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

(98/C 386/186)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1453/98

från Olivier Dupuis (ARE) till kommissionen

(7 maj 1998)

Ämne: Frågan om kommunikationen inom EU

Den framtida utvidgningen av EU gör att frågan om kommunikationen inom institutionerna, mellan institutionerna och medborgarna och mellan EU-medborgarna framstår som ett av de mest angelägna och svåra problem som institutionerna ställs inför. Anser inte kommissionen med tanke på det annalkande perspektivet av ett system med 16 officiella språk och 240 möjliga språkkombinationer att tiden är inne att tänka ut nya lösningar? Dessa kunde bland annat bestå i att man införde ett "förbindelsespråk" inom tolknings- och översättningssystemen och ett juridiskt referensspråk samt att ett neutralt språk, till exempel esperanto, infördes i medlemsstaternas skolsystem, för att på så sätt göra det möjligt att bevara unionens kulturella och språkliga mångfald och gynna en senare inläring av de språk som talas inom EU.

Kan kommissionen mer i detalj upplysa om vilka åtgärder man redan vidtagit eller ämnar vidta för att lösa de organisatoriska och finansiella problem som det ökade antalet officiella språk leder till?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(5 juni 1998)

Enligt artikel 217 i EG-fördraget skall språkreglerna för gemenskapens institutioner fastställas enhälligt av rådet. Kommissionen erinrar om att rådet i slutsatserna av den 12 juni 1995 och i ordförandeskapets slutsatser av den 26 och 27 juni 1995 underströk betydelsen av den språkliga mångfalden och flerspråkigheten, och av att alla

unionens språk betraktas som likvärdiga. Enligt artikel 126 i EG-fördraget skall målen för gemenskapens insatser vara att utveckla undervisning i och spridning av medlemsstaternas språk.

När det gäller tolkning började kommissionen för sin del organisera om den gemensamma tjänsten för tolkning och konferenser under andra kvartalet 1996. Då vidtogs en rad rationaliserings- och moderniseringsåtgärder för att begränsa kostnaderna för tolkningen. Tolkningstjänstens sammanlagda driftskostnader har stabiliserats och den genomsnittliga kostnaden för tolkningen har minskat. En ny metod för fakturering av tolkningen har visat att god och noggrann planering av möten och språkkombinationer kan leda till stora besparingar.

Därför är kommissionen övertygad om att det även efter utvidgningen kommer att vara möjligt att hålla kontroll på kostnaderna för tolkningen, med hjälp av följande åtgärder:

- Att förändra arbetssättet i tolkningskabinerna och använda relätolkning.
- Att tillhandahålla lämplig intensivutbildning genom att redan i år besluta att ägna särskilda insatser åt utbildning i central- och östeuropeiska språk.
- Att använda riktad rekrytering.

När det gäller översättning har kommissionen utvecklat och fortsätter ta fram tekniska hjälpmedel för att möta de utmaningar den språkliga mångfalden innebär i samband med utvidgningen. Kommissionen har utarbetat en plan på medellång sikt för att optimera förhållandet mellan kostnad och kvalitet. Planen har lagts fram för parlamentets arbetsgrupp för språklig mångfald och innehåller bland annat följande:

- Att kontrollera översättningsbeställningarna bättre och få kommissionens olika enheter att följa riktlinjer för god praxis.
- Att behandla dokument som skall översättas på olika sätt.
- Att låta tjänstemännen inom språktjänsten inrikta sig på kvalificerat arbete.
- Att öka utbildningsinsatserna i central- och östeuropeiska språk.
- Att optimera användningen av externa frilansöversättare.
- Att optimera användningen av översättningsverktyg och telekommunikation.
- Att skapa samverkan och samarbete mellan institutionerna.

(98/C 386/187)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1474/98

från Ursula Stenzel (PPE) till kommissionen

(13 maj 1998)

Ämne: Fjärde ramprogrammet för forskning

Kan kommissionen uppge hur många ansökningar som lämnats in från Österrike till det Fjärde ramprogrammet för forskning?

Hur många ansökningar har kommissionen godkänt och vilka projekt handlar det om konkret?

Hur ser denna fördelning ut om man bortser från sammanslagningarna?

Vilka personer fungerade som samordnare för dessa projekt och vilka partnerländer handlade det om?

Hur stora summor ställdes till de enskilda projektens förfogande?

**Kompletterande svar
avgivet på kommissionens vägnar av Edith Cresson**

(8 september 1998)

På grund av svarets längd, inräknat ett antal tabeller, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 386/188)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1475/98

från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen

(13 maj 1998)

Ämne: Förorening av floden Asopos och södra Eviabukten

Floden Asopos delta på Attikaslätten anses vara betydelsefulla våtmarker och en mellanstation för flyttfåglar. Man har registrerat cirka 140 olika fågelarter i området och av dessa omfattas 31 arter av bilaga 1 till direktiv 79/409/EEG ⁽¹⁾. Dessutom innefattas ett område om 420 hektar runt Oropos vid Asoposflodens utlopp enligt generalsekretariatet för utveckling och skogsskydd inom jordbruksministeriet i den förteckning över områden som utvalts för att ingå i Natura 2000 i enlighet med direktiv 92/43/EEG ⁽²⁾.

I området mellan städerna Oinofyta och Schimatarion finns det omkring 350 industrier (bland dem många kemiska industrier) som släpper ut sitt avfall i Asoposfloden, oftast utan någon biologisk rening. 1995 bestämde den grekiska regeringen att man skulle bygga ett garveri i byn Dafni i Beotien och avloppet därifrån, precis som avloppet från industrierna i Oinofyta-Schimatarion-området och hushållsavfallet från området runt Oropos, rinner ut i Eviabukten.

Mot bakgrund av:

- att mätningar som gjorts vid Asoposflodens utlopp visat på att halterna av kadmium, krom, koppar och nickel är särskilt höga i bottenlagret,
- att direktiven 76/464/EEG ⁽³⁾, 76/160/EEG ⁽⁴⁾, 79/923/EEG ⁽⁵⁾, 79/409/EEG, 92/43/EEG samt artikel 6 i direktiv 85/337/EEG re ⁽⁶⁾ överträds vad gäller information till allmänheten,
- att tillstånden till industrierna som ges med föreskrifter om biologisk rening inte följs och att kontrollerna i stort sett är obefintliga,

tillfrågas kommissionen:

1. Om industrierna i området Oinofyta-Schimatarion bedriver sin verksamhet i enlighet med gemenskapslagstiftningen?
2. Om drifttillstånden och bestämmelserna om biologisk rening och avfallsdeponering är lagliga och om de iakttas och kontrolleras?
3. Om det för garverianläggningen har föreskrivits någon miljökonsekvensanalys och om denna har fått gemenskapsfinansiering?
4. Om vilka generella åtgärder den ämnar vidtaga i syfte att Asoposfloden och södra Eviabukten inte skall behöva ta emot alla möjliga sorters avfall och förorenande avloppsvatten, att gemenskapsdirektiven skall efterlevas och att projekten för att rena Asoposfloden skall inledas med hjälp av medfinansiering?

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 31, 5.2.1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 281, 10.11.1979, s. 47.

⁽⁶⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

(98/C 386/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1781/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(11 juni 1998)*

Ämne: Föroreningar på grund av avfall i floden Asopos

Tusentals invånare i kommunerna i länet Attika samlades vid bron över floden Asopos för att protestera mot de fortsatta utsläppen av avfall i floden, något som innebär en totalkatastrof för floden och för södra Eviabukten. Det är värt att notera att Asoposfloden sedan 30 år tillbaka har fått ta emot kemiskt avfall från 350 industrier och att man dessutom planerar att genom en sluten rörledning till floden kanalisera även annat farligt avfall från 99 garverier i området. Detta avfall kommer slutligen att hamna i turistområdet vid södra Eviabukten.

Kan Europeiska kommissionen upplysa mig om vilka åtgärder den avser att vidta gentemot de grekiska myndigheterna i syfte att stoppa en ytterligare försämring av flodens och områdets tillstånd?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1475/98 och E-1781/98
ingivna av Ritt Bjerregaard för kommissionen**

(13 juli 1998)

Floden Asopos mynning är en våtmark som i en vetenskaplig inventering angetts vara ett område som uppfyller kraven för att i enlighet med habitatdirektivet tas med i det europeiska ekologiska nätet av särskilda bevarandeområden, Natura 2000. Detta område har emellertid inte tagits med i den lista över föreslagna område som Grekland anmält till kommissionen. Området har inte heller klassificerats som ett särskilt skyddsområde enligt fågeldirektivet, och det har inte heller vetenskapligt identifierats som ett viktigt fågelområde.

Kommissionen håller på att granska problemet med föroreningar i denna region. Ett brev kommer att sändas till de grekiska myndigheterna med en begäran om exakta uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för undvika ytterligare nedsmutsning av floden Asopos. Dessutom kommer uppgifter att begäras om arbetsförhållandena (funktioner och tillstånd) för industrierna i den större regionen Oinofyta och Schimatarion.

Kommissionen känner till den planerade industriparken för garverier i Viotia. Det huvudsakliga syftet med den är att lösa de mycket allvarliga miljöproblem som orsakas av okontrollerade garverier i Attikaregionen. Den är föremål för medfinansiering från gemenskapen inom ramen för det grekiska driftsprogrammet för industrin (OP) och omfattar byggnationen av nya anläggningar i Viotia och flyttning av garverierna i Attika.

Enligt den information som kommissionen har tillgång till har redan en fullständig miljökonsekvensanalys i enlighet med direktiv 85/337/EEG genomförts på grundval av en miljökonsekvensstudie som finansierats av Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF). Inom samma ram har åtskilliga andra studier finansierats och utförts (olika genomförbarhetsstudier rörande omlokaliseringen av Attikas garverier, en genomförbarhetsstudie och en ekonomisk studie avseende garverianläggningen i Viotia, en miljökonsekvensanalys för hela Asoposbäckenet och floden Asopos mynning som inlämnats till miljöministeriet för utvärdering och tillståndsförfarande i vanlig ordning, en teknisk studie rörande återvinning och återanvändning av krom och hantering av slammet från garverierna, samt en studie rörande regionens topografi och fastighetsbestånd).

Kommissionen hänvisar ledamoten till svaret på Antonios Trakatellis muntliga fråga H-56/98 under frågestunden vid parlamentets sammanträdesperiod i februari 1998 ⁽¹⁾. Kommissionen bad Grekland inkomma med detaljerade uppgifter i kontrollkommittén för driftsprogrammet (OP) den 12-13 februari 1998. Denna begäran upprepades i kontrollkommittén den 28 maj 1998. De begärda uppgifterna har emellertid fortfarande inte inkommit till kommissionen för utvärdering.

⁽¹⁾ Fullständigt referat från parlamentets överläggningar (februari 1998).

(98/C 386/190)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1478/98**från Iñigo Méndez de Vigo (PPE) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Odontologernas verksamhet

Kan kommissionen ange i vilket skede överträdelseförfarandet som kommissionen inlett gentemot Spanien för underlåtenhet att tillämpa direktiv 78/687/EEG ⁽¹⁾ befinner sig?

⁽¹⁾ EGT L 233, 24.8.1978, s. 10.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(15 juni 1998)*

Kommissionen har inlett ett överträdelseförfarande med avseende på att Spanien erkänner sådana examensbevis för tandläkare som har utställts i tredje land och som inte uppfyller de minimikrav för utbildningen som anges i rådets direktiv 78/687/EEG av den 25 juli 1978 om samordning av bestämmelserna i lagar och andra författningar om verksamhet som tandläkare. På grundval av svaret på det motiverade yttrandet och ytterligare upplysningar som lämnades av de spanska myndigheterna beslutade kommissionen den 10 december 1996 att hänskjuta ärendet till domstolen. Mot bakgrund av upplysningar som senare har inkommit från de spanska myndigheterna, som särskilt gör gällande den rättspraxis som nyligen infördes av Spaniens högsta domstol och som tolkar klausuler i internationella avtal om erkännande av examensbevis som förenliga med gemenskapsrätten, beslutade kommissionen emellertid den 10 december 1997 att uppskjuta hänskjutandet till domstolen.

(98/C 386/191)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1496/98**från Richard Corbett (PSE) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Diskriminering på grund av sexuell läggning

Med tanke på EG-domstolens dom i målet Grant mot South West Trains (mål C-249/96): har kommissionen för avsikt att införa lagstiftning som förbjuder diskriminering på grund av sexuell läggning så snart Amsterdamfördraget träder i kraft?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(12 juni 1998)*

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-756/98 från Outi Ojala ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 40.

(98/C 386/192)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1498/98**från Peter Skinner (PSE) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Mänskliga rättigheter i Sierra Leone

Kan kommissionen, mot bakgrund av vad som nyligen hänt i Sierra Leone, kommentera vad som görs för att stabilisera ett demokratiskt styre? Kan kommissionen dessutom kommentera sina diskussioner om det nuvarande läget för flyktingar som söker politisk asyl?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar*(23 juni 1998)*

Sedan president Kabbah återvänt från sin exil och det demokratiska styret återupprättats i Sierra Leone den 10 mars 1998 har prioritet givits åt att söka stabilisera och befästa demokratin för att skapa en fast grund för landets återuppbyggnad och vidare utveckling.

Landets inre säkerhet kommer ännu en tid att vara beroende av att Ecomog (Groupe de contrôle de la Communauté économique des Etats de l'Afrique de l'ouest) är närvarande. Framgången för Ecomogs verksamhet kommer att avgöra när och hur den lokala förvaltningen skall återupprättas i enlighet med den nuvarande regeringens planer.

Vad gäller den centrala förvaltningen har regeringen förbundit sig att medge ökad insyn i insamlandet och förvaltningen av de offentliga medlen för att råda bot på det missnöje och den oro i befolkningen och inom de väpnade trupperna som årtionden av utbredd korruption och vanstyre har givit upphov till. Kommissionen finansierar ett program för institutionellt stöd i samarbete med finansministeriet. Programmet syftar till att förstärka regeringens förmåga att förvalta och redovisa statens finanser, och kommissionen planerar att utvidga denna typ av bistånd i sina framtida program som kommer att finansieras inom den åttonde Europeiska utvecklingsfonden.

Vad gäller resten av landet underlättar regeringen – med bistånd av olika givare – för fördrivna personer att återvända till sina byar och städer. Humanitär katastrofhjälp tillhandahålls i form av omsorgsfullt riktade livsmedelsprogram och medicinska program (2,9 miljoner ecu) och även i form av program för tillhandahållande av utsäde och redskap (1,9 miljoner ecu) för att bidra till en återhämtning inom jordbruket. Kommissionen förbereder sig också för att återuppta sina återuppbyggnadsprogram på landsbygden för att hjälpa till att återskapa en social infrastruktur som skadats av de senaste sju årens oro i samhället liksom av den senaste tidens strider efter militärkuppen i maj 1997. Stödet till grupper på landsbygden för att hjälpa dessa att återvända och återuppta näringsverksamheten och skaffa sig grundläggande social service ges hög prioritet med hänsyn till hur den sociala marginalisering och utarmningen haft påverkat regeringarnas stabilitet sedan självständigheten.

Kommissionen har inte kännedom om några diskussioner rörande flyktingars anhållan om politisk asyl. Genom europeiska icke-statliga organisationer slussas dock hjälp till flyktingar i Guinea, där förberedelser pågår för att flyktingarna frivilligt skall kunna återvända till Sierra Leone så fort säkerhetsläget medger detta.

(98/C 386/193)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1508/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Informationssamhället och den ekonomiska och sociala sammanhållningen

Europaparlamentets utskott för regionalpolitik har (i betänkandet A-0399/97 av den 9 december 1997) påpekat att tillgången till informationssamhället i allmänhet, och förmågan att utnyttja information och sedan omvandla den till väsentlig kunskap i synnerhet, kräver kvalificerad arbetskraft. I detta sammanhang har man framhållit

följande citat ur Amsterdamfördraget: "Medlemsstaterna och gemenskapen skall i enlighet med denna avdelning arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar i syfte att uppnå de mål som uppställs i artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen och i artikel 2 i det här fördraget" (andra delen, kapitel 3, första artikeln i en ny avdelning som skall läggas till efter nuvarande avdelning VI i EG-fördraget).

Kan kommissionen tala om i vilken utsträckning man har tagit hänsyn till och tillgodosett informationssamhällets behov i kommissionens definitiva förslag om reformen av strukturfonderna för den nya perioden 2000-2006, vilka godkändes av kommissionärskollegiet den 18 mars 1998, särskilt vad gäller det nya mål 3 som ägnas mänskliga resurser?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(22 juni 1998)

I sitt förslag till rådets förordning om Europeiska socialfonden ⁽¹⁾ har kommissionen föreslagit att fonden skall stödja åtgärder för utveckling av mänskliga resurser. Europeiska socialfonden skall framför allt bidra till de insatser som görs inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin och de årliga riktlinjerna för sysselsättningen genom att stödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet på följande politikområden:

- Utveckla en aktiv arbetsmarknadspolitik som syftar till att bekämpa arbetslösheten, förebygga långtidsarbetslöshet, underlätta att långtidsarbetslösa återintegreras på arbetsmarknaden, och stödja integration i yrkeslivet för unga människor och för dem som återvänder till arbetsmarknaden.
- Främja social integration och lika möjligheter för alla att komma in på arbetsmarknaden.
- Utveckla utbildningssystem som ingår i strategin för ett livslångt lärande och som främjar och upprätthåller arbetskraftens anställbarhet, rörlighet och integration på arbetsmarknaden.
- Förbättra systemen för att främja en kunnig, utbildad och anpassningsbar arbetskraft, för att främja innovation och anpassningsförmåga när det gäller arbetsorganisation, för att stödja företagandet och skapandet av arbetstillfällen, och för att stärka arbetskraftens potential inom forskning, vetenskap och teknik.
- Öka kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och förbättra deras möjligheter att avancera, deras tillgång till nya arbetstillfällen och till företagande, samt minska den vertikala och horisontella segregationen på arbetsmarknaden.

I artikel 2.3 i förslaget till förordning anges att informationssamhällets sociala och arbetsmarknadspolitiska dimension skall beaktas, särskilt genom att man utarbetar riktlinjer och program som syftar till att utnyttja informationssamhällets sysselsättningspotential och säkerställa lika tillgång till dess möjligheter och fördelar.

⁽¹⁾ KOM(98) 131 slutlig.

(98/C 386/194)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1514/98

från Helena Torres Marques (PSE) till kommissionen

(13 maj 1998)

Ämne: Leonardo-programmet och kvinnor

Vid det sammanträde som kommissionärernas arbetsgrupp för lika möjligheter höll 1997, betonade Edith Cresson kvinnors roll i utbildning och i utbildningsprogrammen, särskilt Leonardo-programmet, och meddelade att hon avsåg att offentliggöra resultatet av utvärderingen av integrering av jämställdhetsaspekter i detta program för 1997.

Kan kommissionen skicka resultatet av denna utvärdering till mig?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(12 juni 1998)

Det är på sin plats att påpeka att Leonardo da Vinci-programmet finansierar projekt som gäller aktiva åtgärder avseende lika möjligheter inom ramen för två särskilda åtgärder (I.1.1.d och II.1.1.d). Programmet främjar också integrering av lika möjligheter genom att gynna jämställdhetsaspekter inom andra projekt. År 1997 finansierades 24 jämställdhetsprojekt med totalt 3,5 miljoner ecu inom dessa åtgärder. I åtta andra projekt, som finansierades inom ramen för andra åtgärder, ingår en klar och tydlig jämställdhetsaspekt.

Projektens innehåll kan sammanfattas i följande fyra huvudpunkter:

- Utbildning för kvinnliga arbetssökande. Dessa projekt är inriktade på utarbetande av utbildningsmaterial som förmedlar antingen grundläggande kunskaper eller en lämplig yrkeskompetens.
- Utbildning för yrkesarbetande kvinnor. De flesta av dessa projekt är inriktade på sektorövergripande frågor såsom karriärplanering och utarbetande av könsmedvetna utbildningsmetoder.
- Utbildning för unga kvinnor. De flesta av dessa projekt riktar sig till kvinnor som genomgår en grundläggande yrkesutbildning. De fokuserar på yrkesvägledning och uppmuntrar till val av nya yrkesområden.
- Projekt som är anpassade till utbildnings- och arbetsstrukturer. Dessa projekt syftar till att införliva jämställdhetspolitik i både yrkesutbildning och företag. Därför är de huvudsakligen riktade till de personer som administrerar detta.

Man satsar med andra ord på upplysningsverksamhet och kompetensutveckling bland praktikanter, utbildare och personer i beslutsfattande ställning.

Utöver de två specifika jämställdhetsåtgärderna återspeglas begreppet integrering av ett jämställdhetsperspektiv, som gradvis har blivit allt viktigare inom EU:s alla politikområden, genomgående i Leonardo da Vinci-programmet. I den årliga inbjudan att lämna förslag uppmanades de projektansvariga att i sina ansökningar specificera sina projekts verkningar på jämställdhet. Dessutom uppmärksammas integrering av ett jämställdhetsperspektiv i stycke II.3 i Leonardo da Vinci-programmets pågående anbudsinfordran: "...kommer kommissionen att gynna, inom samtliga prioriteter, förslag av hög kvalitet med fokus på lika möjligheter (utöver de ramar och åtgärder som nämns i programmet)...⁽¹⁾. Inom all aktiv övervakning och stimulerande verksamhet belyses frågan både muntligt och skriftligt. Ett transnationellt seminarium om lika möjligheter inom yrkesutbildning anordnades i Finland 16-17 januari 1998. I detta seminarium deltog projektansvariga och experter på detta område från hela Europa. En av de jämställdhetsfrågor som diskuterades var sättet på vilket byråer som beviljar företagsstöd skall kunna urskilja det tydliga potential av kvinnor som är lämpade som egenföretagare.

Förslag analyseras nu systematiskt ur ett jämställdhetsperspektiv, men alla ansträngningar till trots är det uppenbart att de projektansvariga ännu inte fullständigt har förstått integreringen av ett jämställdhetsperspektiv. På grund av detta är det svårt att ge någon relevant statistik om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i programmet. En liknande slutsats kan också dras av granskningen av de nyligen inlämnade nationella handlingsplanerna för sysselsättning, i vilka man i praktiken i mycket liten utsträckning har beaktat jämställdhetsperspektivet. Vid förberedelserna av en uppföljning av Leonardo da Vinci-programmet beaktar man emellertid behovet att ytterligare öka förståelsen för denna fråga.

⁽¹⁾ EGT C 372, 9.12.1997.

(98/C 386/195)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1515/98**från Helena Torres Marques (PSE) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Statistik om kvinnor

Vid det sammanträde som kommissionärernas arbetsgrupp för lika möjligheter höll 1997, meddelade kommissionär Wulf-Mathies att det från och med juni 1997 skulle finnas statistik om positiv särbehandling på området för lika möjligheter, och att denna statistik skulle publiceras i en broschyr.

Kan kommissionen informera om framstegen på detta område och skicka dessa statistikuppgifter till mig?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(19 juni 1998)*

Statistik över lika möjligheter för kvinnor och män offentliggörs varje år i kommissionens publikation "Årsberättelse om lika möjligheter för kvinnor och män i Europeiska unionen".

Denna publikation ger en god överblick över de senaste uppgifterna i denna fråga. Den andra upplagan (motsvarar 1997) antogs av kommissionen den 13 maj 1998 och ett exemplar sänds till frågeställaren och parlamentets sekretariat.

Dessutom offentliggör kommissionen regelbundet i publikationen "Statistics in Focus" de senaste uppgifterna om lika möjligheter för kvinnor och män. 1997 offentliggjorde kommissionen resultatet av en undersökning om inkomststrukturen ⁽¹⁾ som innehåller uppgifter om löneskillnader mellan kvinnor och män.

⁽¹⁾ Spanien, Frankrike, Sverige och Förenade kungariket. Statistics in Focus nr 15/97.

(98/C 386/196)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1517/98**från Claudia Roth (V) till kommissionen***(13 maj 1998)**Ämne:* Medel från kommissionen till Tysklands statliga myndighet för erkännande av flyktingstatus (Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge, BAFI)

Bland de EU-nyheter som gavs ut av kommissionens tyska representationskontor den 28 januari 1998 angavs att BAFI, med säte i Nürnberg, erhåller medel av kommissionen till oberoende rättshjälp för asylsökande på Frankfurts flygplats.

Känner kommissionen till att Tysklands författningsdomstol i sin dom från 1996 uppmanade statliga organ att införa oberoende rättshjälp?

Anser kommissionen att de knappa medel som står till förfogande för arbetet med asylsökande bör tilldelas statliga myndigheter?

Anser kommissionen att BAFI kan garantera oberoende rättshjälp?

Förfogar kommissionen över uppgifter om hur de medel kommissionen tillhandahållit hittills har använts?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(6 juli 1998)

När den federala myndigheten för erkännande av flyktigstatus (BAFI) ansökte om medel från budgetpost B-803 nämnde den inte det utslag från Federala författningsdomstolen som parlamentsledamoten refererar till och kommissionen var heller inte medveten om detta utslag vid den tidpunkten.

Reglerna för ifrågavarande budgetpost tillåter att medel beviljas både till offentliga och privata organ (t.ex. icke-statliga organisationer) under förutsättning att projektet inte är vinstdrivande. Huvudkriteriet vid beslut om att tilldela ett projekt medel är kvaliteten på projektet och inte sökandens rättsliga status.

Det BAFI-projekt som får medel av kommissionen tillhandahåller juridisk rådgivning genom advokater. Enligt tysk lagstiftning är advokater oberoende i sitt yrkesutövande. Kommissionen anser därför att det inte finns några risker för att rådgivningen är partisk.

BAFI:s delrapport från den 14 maj 1998 anger att en planerad förbättring av rådgivningen gjord att förhandlingarna försenats med sex månader. Detta innebär att projektiden nu bara att hälften mot den ursprungligen planerade.

(98/C 386/197)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1527/98

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Cyperns fullständiga deltagande i föranslutningsförfarandet

Cypern är ett av de kandidatländer som deltar i det föranslutningsförfarande som inleddes i och med London-konferensen. Förutsättningarna för att Cypern skall kunna ansluta sig snabbt och fullständigt är mycket goda eftersom landets sunda ekonomi, dess goda offentliga förvaltning och dess väl fungerande demokratiska system uppfyller alla de kriterier som Europeiska rådet fastställde i Köpenhamn i juni 1993, vilket kommissionen också själv bekräftar i Agenda 2000.

Skulle kommissionen därför kunna ange vilka praktiska åtgärder den kommer att vidta för att i god tid förbereda Cypern för sin framtida anslutning till Europeiska unionen och vilken strategi den kommer att tillämpa under de kommande veckorna och månaderna för att uppnå denna målsättning så snabbt som möjligt?

I slutsatserna från Europeiska rådet i Luxemburg den 12-13 december 1997 om en särskild föranslutningsstrategi för Cypern står det uttryckligen att Cypern skall ges möjlighet att delta i vissa gemenskapsprogram på samma sätt som de övriga kandidatländerna. Kan kommissionen mot denna bakgrund bekräfta att Cypern kommer att delta i det femte ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling samtidigt och i samma takt som övriga kandidatländer?

Kan kommissionen slutligen redogöra för den aktuella situationen vad gäller åtaganden, utbetalning och utnyttjande av anslag inom ramen för finansprotokollen mellan EU och Cypern? Om det är så att dessa anslag ännu inte utnyttjats fullt ut, vilka åtgärder har kommissionen vidtagit eller tänker den vidta för att i god tid uppnå denna målsättning? Skulle det, om dessa anslag riskerar att gå förlorade, vara möjligt att använda en del av dem exempelvis för Cyperns deltagande i vissa gemenskapsprogram eller gemensamma åtgärder på samma sätt som övriga kandidatländer, i enlighet med det som uttryckligen sägs i slutsatserna från Europeiska rådet i Luxemburg?

Svar från Hans Van den Broek på kommissionens vägnar*(25 juni 1998)*

I enlighet med den särskilda strategin inför Cyperns anslutning, som Europeiska rådet enades om i december 1997, arbetar kommissionen för att Cypern skall delta i flera verksamheter och program på samma grund som de central- och östeuropeiska kandidatländerna.

När det gäller Cyperns deltagande i det femte ramprogrammet utarbetar kommissionen för närvarande ett meddelande om rådets beslut om att Cypern samt de central- och östeuropeiska länderna till fullo skulle inbegripas i programmet.

När det gäller det ekonomiska samarbetet mellan gemenskapen och Cypern, så är nuläget för åtagandena, utbetalningarna och utnyttjandeandelen att samtliga åtaganden ingåtts och utbetalningar gjorts i det första och andra finansprotokollet. Graden av åtaganden som ingåtts och utbetalningar som gjorts inom det tredje protokollet är 77 % respektive 58 %. Det fjärde finansprotokollet, som undertecknades den 30 oktober 1995, genomförs för närvarande. Eftersom protokollet löper ut i slutet av detta år har Cyperns regering anhållit om en förlängning av giltighetstiden med ett år. Kommissionen har inlett nödvändiga förfaranden för att detta skall uppnås i god tid.

Beträffande utnyttjandet av de medel i finansprotokollet som på grund av gemenskapslagstiftningen särskilt har reserverats för projekt som skall göra det lättare att finna en lösning på öns problem (12 miljoner ecu) eller för projekt som inbegriper båda befolkningsgrupperna (5 miljoner ecu) men för vilka det ännu inte gjorts några åtaganden, anser kommissionen att man i detta skede bör respektera det ursprungliga syftet med dessa medel, eftersom det finns ett behov av att hålla samtliga kanaler öppna för att stödja kontakter mellan de två befolkningsgrupperna.

(98/C 386/198)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1534/98**från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen***(18 maj 1998)*

Ämne: Förorenat grundvatten på Attika

Enligt resultaten från en undersökning som utförts av Tekniska högskolan i Athen på uppdrag av ministeriet för miljö, fysisk planering och offentliga arbeten är grundvattnet på Attika till stor del förorenat och olämpligt för all typ av användning. Undersökningen har visat att det saknas en politik för hållbar förvaltning av vatten. Till exempel har det framkommit att endast 345 av de 5 000 brunnar som finns har bevattningsstariffer, att överutnyttjandet leder till en betydande reduktion av vattennivåerna, att havsvatten tränger in i de horisontella vattenledningarna och att det finns risk för jordras i vissa områden.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att säkerställa att de grekiska myndigheterna iakttar gemenskapslagstiftningen avseende vatten samt tillämpar principen om en hållbar förvaltning och utveckling inom vattenområdet?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(15 juni 1998)*

Överutnyttjande av grundvatten med inflöde av havsvatten och permanenta skador som följd är ett allt större problem runt om i gemenskapen.

För att se till att gemenskapens vattenlagstiftning är samstämmig och för att försöka åtgärda detta problem har kommissionen i februari 1997 lagt fram ett förslag till ramdirektiv om vatten som skall förebygga vidare skador och skydda och förbättra vattenkvaliteten och mängden av akvatiska ekosystem och grundvattentillgångar. (1)

Förslaget syftar till att vattenpolitiken skall inriktas på vattnet som naturligt flyter genom flodbäddsområden mot havet, och därvid ta hänsyn till det naturliga samspelet mellan ytvatten och grundvatten, både ur kvantitativ och kvalitativ synvinkel.

Förslaget omfattar en gemenskapsram för vattenskydd, med gemensamma tillvägagångssätt, mål, principer och grundläggande åtgärder. Förslaget fastställer en gemensam princip för hur man kan ta ut priser som motsvarar de fullständiga kostnaderna för tjänster som tillhandahålls i samband med vattenanvändning. För alla flodbäddssystem skall förvaltningsplaner utvecklas, med samordnade åtgärdsprogram som garanterar att vattnet uppnått god status till år 2010. Programmen skall bland annat omfatta systematisk övervakning av programmens effekter. Åtgärdsprogrammen förutsätter att vattentäkt och uppämning omfattas av kontroller.

När ramdirektivet för vatten väl är antaget kommer det att leda till att gemenskapens vattenlagstiftning uppdateras så att vattenpolitiken utgår från principen om hållbar användning i ett långsiktigt perspektiv för nästa århundrade.

(¹) EGT C 184, 17.6.1997, ändrat genom EGT C 16, 20.1.1998 och EGT C 108, 7.4.1998.

(98/C 386/199)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1535/98

från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen

(18 maj 1998)

Ämne: Byggnad av ett veterinärmedicinskt laboratorium i Ikonio, Perama

Jordbruksministeriet har planerat att anlägga och driva ett veterinärmedicinskt laboratorium i Ikonio i Perama vid Attikakusten för kontroll av animalisk föda som importeras via hamnen i Pireus. Den veterinärmedicinska anläggningen skall innehålla en lokal för försöksdjur, en lokal för diagnostiska undersökningar och sterilisering samt laboratorier för parasitundersökningar, bakteriologiska, terminologiska och övriga hematologiska undersökningar i syfte att diagnosticera sjukdomar hos djuren.

Mot bakgrund av att

- detta veterinärmedicinska laboratorium kommer att ligga 100 meter från ett bostadsområde och dessutom alldeles intill det tekniska gymnasiet i Perama där 1 200 ungdomar studerar,
- invånarna och lokala instanser eftertryckligen protesterar och motsätter sig att man använder platsen till en sådan anläggning,
- trafikbelastningen som laboratoriet kommer att ge upphov till, utsläppen av avgaser från maskiner och fordon på byggarbetsplatsen, hanteringen av avfallet och i synnerhet de risker som anläggningen innebär ytterligare kommer att belasta det redan eftersatta området,
- kommissionens femte miljöhandlingsprogram som löper fram till år 2000 och inom vilket åtgärder för förbättring av stadsmiljön utgör en viktig prioritering,
- anläggningen finansieras av gemenskapsmedel,
- frågan gäller folkhälsoproblem för vilka det för övrigt i Maastricht- och Amsterdamfördragen stadgas att kommissionen skall spela en särskild roll,

tillfrågas kommissionen hur den avser att agera och vilka åtgärder den tänker vidta gentemot ansvariga grekiska myndigheter för att undvika byggandet av det veterinärmedicinska laboratoriet och en ytterligare belastning för miljön och för att säkerställa folkhälsan i Ikonio, Perama, men även för att investeringen genomförs på en mer lämplig plats?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(3 juli 1998)

Medel för det planerade veterinärmedicinska laboratorium som frågeställaren syftar på ställdes till förfogande genom det operativa programmet 1994-1999 för regionen Attika efter noggrant övervägande av övervakningskommittén.

Jordbruksministeriet visade i sin tekniska redogörelse för projektet att alla bestämmelser i lagstiftningen hade uppfyllts. Särskilt den miljövärdande myndigheten hade när den godkände projektet tagit hänsyn till det planerade framtida byggandet av ett närliggande tekniskt gymnasium.

Som ministeriet först föreslog och som sedan har bekräftats, kommer laboratoriet enbart att syssla med kontroll av livsmedel av animaliskt ursprung som kommer från länder utanför gemenskapen, något som är direkt kopplat till skyddet av folkhälsan. De reagenser som används för dessa typer av kontroller är fullständigt oskadliga för omgivningen och de kringboendes hälsa. Laboratoriet kommer inte att ta hand om levande djur.

Efter att ha planerat laboratoriet avsatte jordbruksministeriet ett närliggande område på 10 000 m² för att bygga det tekniska gymnasiet. Det är tydligt att om det hade funnits minsta risk för de närboende så skulle detta inte ha gjorts.

För att trots detta ändå skingra alla farhågor angående påverkan på miljön, tillfrågades två professorer från universitetet i Thessaloniki, en specialist i mikrobiologi och den andra specialist på smittsamma sjukdomar. Dessa bekräftade att laboratoriet inte utgör en riskfaktor för omgivningen, och alltså inte heller för det närliggande tekniska gymnasiet.

Som med all byggnation kommer uppförandet av laboratoriet självklart att förorsaka en del olägenheter, men det finns ingen anledning att stoppa ett projekt som så obestridligt kommer att vara till nytta för att kontrollera de livsmedel som importeras via den närbelägna hamnen i Pireus.

Driften vid laboratoriet kommer knappast att leda till att trafiken i området kommer att öka markant eftersom byggnaden kommer att uppföras på en 7 000 m² stor tomt som endast täcker 6 % av detta område. Resterande 94 % kommer enligt ministeriets försäkringar att användas till park- och rekreationsområde och varken laboratoriets fåtaliga anställda eller transporten av proverna motiverar en sådan oro.

Mot bakgrund av allt detta finns det alltså inga skäl att vidta åtgärder för att förhindra att laboratoriet byggs på detta ställe.

(98/C 386/200)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1546/98

från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen

(19 maj 1998)

Ämne: Ensidiga förmåner inom blomstersektorn

Genom det nya allmänna preferenssystemet som har inneburit en utvidgning till att låta de principer som tillämpas på industriprodukter även omfatta jordbruksprodukter (minskad och differentierad tariff i proportion till produkternas "känslighet") och genom Loméavtalen med över 70 AVS-länder importeras blomsterprodukter i allt större mängder till EU med minskade tullsatser eller nollsatser. Man får förmoda att EU beviljar dessa förmåner i syfte att främja den ekonomiska och tekniska utvecklingen samt skapandet av sysselsättning i utvecklingsländer.

1. Kan kommissionen utvärdera om denna gynnade import bidrar till den kris som drabbar sektorn i Europa?
2. Kan kommissionen beräkna hur många arbetstillfällen som har skapats inom blomstersektorn i de berörda länderna till följd av förmånerna och de förmånliga avtal som har beviljats?
3. Kan kommissionen bekräfta att de som gynnas av dessa förmåner för export till Europeiska unionen verkligen är dessa länders befolkningar?

4. Kan kommissionen bekräfta eller förneka att de verkliga förmånstagarna i vissa länder är multinationella företag med intressen i lokala företag och att vissa av dessa finns i ett EU-land med omfattande blomsterproduktion?
5. Kan kommissionen föreslå åtgärder som motverkar att multinationella företag får ökad inkomst genom gemenskapsbudgeten?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(3 juli 1998)

1. Nämnda förmånssystem föreskriver dels tullfri import för produkter med ursprung i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), dels nedsättning av tullen inom ramen för det Allmänna preferenssystemet (GSP). En stor del av de blommor som exporteras av GSP-förmånsländerna är emellertid snittblommor, klassificerade som mycket känsliga, varför den konkreta nedsättningen blir blygsam. Den utgör nämligen inte mer än 15% av tullsatsen i den gemensamma tulltaxan, vilket på detta område begränsar effekterna av GSP. En ytterligare nedsättning om 10% kan medges inom ramen för speciella stimulanssystem, på villkor att man följer de sociala normerna från Internationella arbetsorganisationen (ILO). Korrekt är att för produkterna ifråga föreskriver GSP tullbefrielse för de länder som bekämpar narkotikahandeln (viktigaste blomproducerande länder är här Colombia, Costa Rica, Ekvador och Guatemala). Dock medger en undantagsbestämmelse att effekterna för snittblommor kan begränsas. Denna föreskriver möjligheten att tillämpa skyddsklausulen på dessa produkter och gäller från och med ett visst tröskelvärde för faktisk export från länderna ifråga, baserat på tidigare omsättning.

Mer globalt bör det också betonas att då gemenskapens produktion av blommor och plantor uppgår till 12 miljarder ecu, har importen inte någon större betydelse, eftersom den inte överstiger 900 miljoner ecu dvs. är 13 gånger mindre.

2. Av de länder som exporterar blommor till gemenskapsmarknaden kommer 50 i åtnjutande av preferenssystemet. År 1996 uppgick deras export av vegetabiliska produkter för prydnadsändamål (blommor, växter och snittgrönt, nummer 0602, 0603 och 0604 i den kombinerade nomenklaturen) till 347 miljoner ecu. Samma år importerade gemenskapen samma produkter från de 47 AVS-länderna för nära 157 miljoner ecu. Förteckningen med tabeller över de viktigaste leverantörländerna och tillhörande exportbelopp sänds direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

Kommissionen har ingen statistik över hur många arbetstillfällen som inom denna sektor skapats i GSP- och AVS-länderna, endast skattningar för de viktigaste exportländerna. I Colombia skall de direkta arbetstillfällena uppgå till cirka 75 000 och de indirekta vara runt 50 000, i östra och södra Afrika skall enbart de direkta arbetstillfällena uppgå till mellan 70 000 och 100 000.

3. och 4. Det bör påpekas att blomproduktionen, i förhållande till andra exportprodukter, har fyra viktiga drag. Sektorn är mycket teknisk, där bristen på föregångare är ett betydande hinder för utveckling av kvalitetsprodukter. Den är också mycket arbetsintensiv: för 1 ha rosor krävs 25-30 arbetare, medan det t.ex. för 1 ha ananas räcker med 1,5 personer.

Vidare är den mycket kapitalintensiv p.g.a. investeringskostnaderna för drivhus och växter (vilka oftast importeras), något som begränsar familjeföretagens kapacitet. Slutligen är det en sektor med fri företagsamhet, utan skyddade marknader eller prisgarantier, vilket kräver mycket goda kunskaper om den internationella handeln. Därför har nästan samtliga exportkedjor för blommor i utvecklingsländerna tillkommit med hjälp av utländskt kapital, teknik och handelskontakter, även om det senare också har utvecklats lokala företag.

I de andinska länderna inrättades den särskilda stödordningen för bekämpande av narkotikatraffiken 1990 och inom ramen för gemenskapens GSP. Denna har främjat exporten och skapat ett ökat antal arbetstillfällen. För övrigt är det inte så ovanligt att företag med olika sociala förmåner väsentligt bidrar till att förbättra sina anställdas situation.

5. Av ovanstående punkter framgår det att de åtgärder som föreslagits av parlamentsledamoten inte lämpar sig för den rådande situationen.

(98/C 386/201)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1547/98**från Doeke Eisma (ELDR) till kommissionen***(19 maj 1998)**Ämne:* Laserpennor

1. Anser kommissionen att användningen av laserpennor utgör en fara?
2. Om ja, vilka åtgärder föreslår kommissionen för att minska användningen av laserpennor?
3. Känner kommissionen till vilka medlemsstater som har eller planerar ett förbud mot laserpennor?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(24 juni 1998)*

På grundval av de upplysningar som för närvarande finns tillgängliga, anser kommissionen att en felaktig användning av vissa laserpekpinnar i vissa situationer kan medföra fara.

När det gäller laserpennor och laserpekpinnar, skall rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet ⁽¹⁾ tillämpas. Enligt detta direktiv är medlemsstaterna skyldiga att vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att endast säkra produkter släpps ut på gemenskapsmarknaden (artikel 2.b).

Det är således i första hand medlemsstaternas ansvar att ingripa mot produkter som medför fara för konsumenternas hälsa och säkerhet genom att vidta nödvändiga åtgärder, inklusive eventuell indragning av produkten från marknaden.

Inom ramen för det varningssystem som föreskrivs i artikel 8 i direktiv 92/59/EEG, mottog kommissionen nyligen fem brådskande anmälningar om åtgärder som vidtagits i tre medlemsstater (Tyskland, Frankrike, Förenade kungariket) mot laserpennor och laserpekpinnar. I enlighet med det föreskrivna förfarandet spred kommissionen snabbt dessa uppgifter till de myndigheter som ansvarar för konsumentskydd i medlemsstaterna, för att de i sin tur skulle kunna vidta nödvändiga åtgärder. Enligt direktivet kan kommissionen ingripa mot produkter som medför allvarlig och akut fara endast om medlemsstaterna begär det, och då enligt de villkor som föreskrivs i artiklarna 9-11 i direktivet.

De medlemsstater som lämnat anmälningar till kommissionen har beslutat om nationella bestämmelser vars räckvidd varierar. Frankrike, t. ex., har genom dekret stoppat tillverkning, import och saluföring av laserpekpinnar i klass 3 och högre (NFEN-standard 60825.1), och har begärt att dessa produkter skall dras in från marknaden. Tyskland har vidtagit liknande åtgärder.

Andra medlemsstater överväger för närvarande vilka åtgärder de skall vidta och har ännu inte meddelat kommissionen vad de avser göra.

Detta problem har uppstått nyligen. Kommissionen kommer att noga följa utvecklingen, bland annat de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna inom ramen för tillämpningen av direktivet om produktsäkerhet, för att se till att en hög skyddsnivå garanteras för dessa produkter i hela gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 228, 11.8.1992.

(98/C 386/202)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1549/98**från Luigi Caligaris (ELDR) till kommissionen***(19 maj 1998)*

Ämne: Nedsättning av eller befrielse från punktskatt i enlighet med direktiv 92/81/EEG

Rådets beslut 97/425/EG ⁽¹⁾ ger vissa medlemsstater tillåtelse att när vissa mineraloljor används för särskilda ändamål tillämpa och fortsätta att tillämpa gällande nedsättning av eller befrielse från punktskatter i enlighet med direktiv 92/81/EEG ⁽²⁾. I förteckningen i artikel 1 i detta beslut förekommer inte längre den italienska regionen Trieste eller de 25 berörda kommunerna i Udine, medan provinserna i Val d'Aosta och Gorizia kvarstår.

Detta uteslutande innebär en skillnad i behandlingen av dessa regioner, eftersom den lag som inrättade frihandelsområdet i Gorizia 1945 föreskriver att de förmåner som gäller för Gorizia även skall omfatta Trieste. För övrigt är det allmänt känt att skälen till beviljande av dessa förmåner fortfarande gäller, även för Trieste som drabbades hårt av andra världskriget.

1. Anser kommissionen att denna situation innebär negativ särbehandling som leder till att medborgarna i de berörda kommunerna, och särskilt näringen i Trieste och Udine, bestraffas?
2. Kan kommissionen förklara skälen till att regionerna Trieste och Udine har uteslutits ur det särskilda systemet för nedsättning av eller befrielse från punktskatter i enlighet med direktiv 92/81/EEG?
3. Anser kommissionen inte, mot bakgrund av ovanstående, att det är nödvändigt att låta artikel 1 i direktiv 92/81/EEG även omfatta regionerna Trieste och Udine?

⁽¹⁾ EGT L 182, 10.7.1997, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(3 juli 1998)*

1. och 2. Kommissionen godtar inte att rådets beslut 97/425/EG av den 30 juni 1997 om tillåtelse för medlemsstater att i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktiv 92/81/EEG för vissa mineraloljor, när dessa används för särskilda ändamål, tillämpa och fortsätta tillämpa gällande nedsättning av eller befrielse från punktskatt skulle utgöra diskriminering av provinserna i fråga eftersom beslutet endast delar upp de befintliga undantagen i olika kategorier beroende på villkoren i det ursprungliga godkännandet. Bestämmelsen om Val d'Aosta och Gorizia finns i artikel 1 i det ursprungligen godkända beslutet och slutdatum anges inte. Bestämmelsen om nedsatta punktskattenivåer för Udine och Trieste förekommer i artikel 3 i det ursprungliga beslutet med ett slutdatum som sedan förnyades. Ingenting har därför förändrats och bestämmelsen gäller fortfarande.

3. Det är oklart vilken bestämmelse parlamentsledamoten hänvisar till. I artikel 1 i rådets direktiv 92/81/EEG hänvisas endast till införandet av harmoniserade punktskattenivåer utan att geografiska områden omnämnas.

Artikel 1 i rådets beslut 97/425/EG gäller emellertid endast undantag som godkänts utan slutdatum.

(98/C 386/203)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1554/98**från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen***(19 maj 1998)**Ämne:* Utbyggnad av hamnkajen i Preveza

I Prevezas hamn har arbeten inletts för att utvidga hamnens östra kaj med 64 meter, ett projekt för vilket det inte finns någon miljökonsekvensutredning. Det finns en studie men den gäller ett projekt för att utvidga hamnen med 37 meter och den är bristfällig (konsekvenserna för havsmiljön nämns över huvudtaget inte), samtidigt som tidigare studier visat att konsekvenserna för Amvrakikos, som är en av världens viktigaste vattenbiotoper, kommer att bli avsevärda, åtminstone vad gäller vattenytans rörlighet och fiskynglingen, som äger rum i grunt vattnen nära kusten. Påpekas bör att en av dessa zoner med grunt vatten redan förstörts i samband med grävningsarbeten för att utvidga kajerna och anlägga en hamnbassäng, och den enda zon med grunt vatten som nu återstår är den mittemot Aktion, som också kommer att förstöras på grund av att havsströmmen inne i bukten kommer att öka både i hastighet och omfång.

Mot bakgrund av att:

- detta projekt finansieras med 1 miljard drachmer ur det andra Delorspaketet,
- lokala instanser, miljöorganisationer och fiskeriföreningen har uttalat sin djupa oro över vad detta projekt kommer att innebära för Amvrakikos i framtiden,
- Amvrakikos skyddas av både Ramsarkonventionen och gemenskapsdirektiven 79/409/EEG ⁽¹⁾ och 92/43/EEG ⁽²⁾,
- direktiv 85/337/EEG ⁽³⁾ överträds eftersom den studie över miljökonsekvenserna som finns är bristfällig och inte alls nämner konsekvenserna för det marina ekosystemet vare sig i infarten till bukten eller i själva bukten,

vill jag fråga kommissionen på vilket sätt den ämnar försöka förmå de grekiska myndigheterna att avbryta arbetena i Prevezas hamn tills en ny och fullständig studie över miljökonsekvenserna har utarbetats på basis av de nya omständigheter som råder (planerna på utvidgning omfattar idag 64 meter), och som beaktar alla de parametrar som ryms inom ramen för projektet (havsmiljön och dess biologiska, fysiska och kemiska karaktäristika samt havsbotten i grävningsområdet etc.).

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(1 juli 1998)*

Det berörda projektet samfinansieras inom ramen för det operationella programmet Epire.

Enligt de uppgifter som kommissionen förfogar över har en miljökonsekvensbedömning genomförts i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapsrätt.

Amvrakikosbukten är ett viktigt våtmarksområde, och en stor del av detta har av Grekland klassats som särskilt skyddsområde i enlighet med direktiv 79/409/EEG om skydd av vilda fåglar (och har dessutom föreslagits som område av gemenskapsbetydelse i enlighet med direktiv 92/43 om skydd av naturliga livsmiljöer samt av vilda djur och växter). Eftersom utvidgningen av hamnen i Preveza är ett projekt som på grund av sin belägenhet med största sannolikhet kommer att ha stor inverkan på detta område har kommissionen redan skickat ett brev till de grekiska myndigheterna för att kontrollera att projektets miljökonsekvenser i det berörda området undersökts tillräckligt och om lämpliga åtgärder vidtagits innan tillståndet utfärdades.

(98/C 386/204)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1565/98
från Viviane Reding (PPE) till kommissionen
(20 maj 1998)

Ämne: Koncentration av de europeiska institutionernas inköp av materiel

Tillsammans med de övriga europeiska institutionerna försöker kommissionen att till Bryssel centralisera inköpen av materiel, i synnerhet lösöre, för att på så sätt reducera kostnaderna. Det gäller att å ena sidan göra mer omfattande beställningar och å andra sidan få längre kontraktperioder, som successivt kan förnyas och vara upp till tio år. Detta nya tillvägagångssätt som vid första anblicken verkar leda till besparingar, har dock sina brister. Först och främst är medellivslängden på lösöre ofta kortare än de kontraktperioder som kommissionen önskar. Vidare favoriserar det nya tillvägagångssättet de stora företagen som har en kapacitet att svara upp mot allt större och större beställningar.

Är kommissionen medveten om att de stora beställningarna, de längre kontraktstiderna och centraliseringen till Bryssel missgynnar de små och medelstora företagen? Är kommissionen vidare medveten om att i utbyte mot marginella kostnadsminskningar, bestraffar den i hög grad en av de sektorer av ekonomin som kommissionen knyter starka förhoppningar till när det gäller skapandet av nya arbetstillfällen?

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidtaga för att undvika de negativa följderna för de små och medelstora företagen av ansträngningarna att hålla nere kostnaderna?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(22 juni 1998)

Målsättningen med långtidskontrakten och centraliseringen av inköp av inventarier är inte bara att minska inköpskostnaderna, utan också att standardisera utrustningen bland annat för att underlätta förvaltningen, främja utbytet och begränsa omfördelningen av inventarierna vid flytt.

Kontrakten ingås för att komplettera och förnya inventarierna i kommissionens och eventuellt andra institutioners byggnader. Kontraktens varaktighet har inget att göra med livslängden på det material som avses.

Långtidskontrakten binder kommissionen — eller en annan institution — till en leverantör för en längre period utan att påverka den årliga inköpsvolymen. Inköpen är i allmänhet betydande och kan variera stort från ett år till ett annat. För att säkerställa att leveranserna genomförs utan problem och för att undvika att leverantörernas ekonomi rubbas väljer kommissionen att göra sina inköp från företag vars produktionskapacitet motsvarar dessa behov, utan att diskriminerande klausuler införs gentemot europeiska företag och särskilt inte gentemot de små och medelstora företagen.

Kommissionens allmänna inköpsstrategi består i att uppnå bästa förhållande mellan kvalitet och pris för att de offentliga medlen skall användas optimalt under nuvarande budgettåstramning. Detta är den europeiska politikens målsättning för offentlig upphandling vars syfte bland annat är att förbättra europeiska företags konkurrenskraft.

(98/C 386/205)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1578/98
från Glyn Ford (PSE) till kommissionen
(25 maj 1998)

Ämne: Asteroider

Kommissionen känner förmodligen till att det nyligen rapporterats i pressen att det finns en viss risk att jorden kommer att kollidera med en liten asteroid någon gång i framtiden. Oron för detta kommer att öka under sommaren i och med att Steven Spielbergs film, som behandlar detta tema, kommer upp på biograferna.

Vetenskapsmän försäkrar att riskerna är extremt små och jämförbara med risken för en person att omkomma i en flygolycka.

Nu är det dock så att EU lägger ned resurser på att öka flygsäkerheten. Vilka planer finns det därför om deltagande i globala verksamheter för att övervaka risken för dessa framtida händelser och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika dem?

Svar från Edit Cresson på kommissionens vägnar

(16 juli 1998)

Kommissionen känner till rapporterna i den vetenskapliga litteraturen och i media om att det finns möjligheter för att asteroider kan komma att kollidera med jorden.

Detta är en fråga som i Europa skulle behandlas av Europeiska rymdorganisationen (ESA), som även behandlar problem i samband med rymdskrot i sitt europeiska rymdoperationscentrum (ESOC) i Darmstadt. I USA skulle frågan behandlas av National Aeronautic and Space Administration (NASA).

Frågan har inte tagits upp i kommissionens ramprogram för forskning och teknisk utveckling.

(98/C 386/206)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1607/98

från Mirja Rynänen (ELDR) till kommissionen

(11 maj 1998)

Ämne: Innehållet i läroböcker om andra medlemsstater

Enligt uppgifter publicerade i finsk press finns det fortfarande felaktig information om Finland i de läroböcker som används i grundskolan i vissa medlemsstater. I böcker som används bland annat i Frankrike beskrivs Finland med fotografier från 1950 — talet och i förvrängda ordalag. Dagens moderna informationssamhälle nämns inte med ett ord.

EU lägger ner avsevärda medel på utbildnings- och kulturprogram samt olika informationskampanjer. Informationskampanjerna för att främja det europeiska medborgarskapet kan inte röna framgång om de baskunskaper som lärs ut i skolorna om andra medlemsstater är både bristfälliga och förvrängda.

Jag skulle vilja veta vad kommissionen gör för att säkerställa att de grundläggande uppgifter som finns i medlemsstaternas läroböcker om samtliga medlemsstater är riktiga och aktuella.

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(15 juni 1998)

Kommissionen har ingen behörighet att agera när det gäller läromedlens specifika innehåll i en viss medlemsstat, eftersom detta är ett område där subsidiaritetsprincipen tillämpas enligt artikel 126 i EG-fördraget.

Enligt artikel 126 skall gemenskapen bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet genom att främja samarbetet mellan medlemsstaterna. Informationsnätverket om utbildning i Europa (Eurydice) producerar och sprider tillsammans med Sokrates-programmet, som främjar samarbetet mellan medlemsstaterna, information om system och reformer inom utbildningen i de deltagande medlemsstaterna. Eurydice har nyligen publicerat den tredje utgåvan av ett häfte med viktiga uppgifter om utbildningen i gemenskapen, på grundval av de insatser som de deltagande medlemsstaterna gör inom Sokrates-programmet.

I artikel 126 fastställs dock även att gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation.

Kommissionen kommer dock att göra de franska utbildningsmyndigheterna uppmärksamma på de aspekter som parlamentsledamoten tar upp.

(98/C 386/207)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1639/98**från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen**

(29 maj 1998)

Ämne: Tematiska diskussionsgrupper på Internet

Diskussionsgrupperna på Internet utgörs av personer som bestämmer sig för att diskutera ett särskilt tema och därför ber andra personer som använder nätet att registrera sig och visa sitt deltagande genom att lämna in namn enligt kravet från en grupp personer som fungerar som en så kallad authority, bildad av bl.a. forskningscentrerna Centro ricerche della Telecom (CSELT), Centro elettronico dell'Università di Pisa (SERRA) och det lombardiska universitetskonsortiet CILEA.

Tyvärr verkar denna så kallade authority, som har erkänts genom att den används men inte genom lagstiftning, inte utmärka sig för sin objektivitet.

En grupp italienska medborgare som är aktiva på utvandringsområdet, CTIM, hade bestämt sig för att ha en temadiskussion om italiensk utvandring till olika delar av världen och hade därför lämnat in en formell ansökan till den GCM-grupp som fungerar som så kallad authority.

De personer som ansökte ombads att samla in 75 namn på nätanvändare som på så vis skulle visa att de ville delta i diskussionen. CTIM kunde lämna in 127 namn, men fick avslag med motiveringen att det förekom oegentligheter i förfarandena. Detta verifierades aldrig och det fanns ingen definition av förfarandena.

Kan kommissionen göra följande:

1. ingripa i bildandet av tematiska diskussionsgrupper genom ett direktiv som föreskriver inrättandet av en officiell så kallad authority,
2. vända sig till de ovannämnda GCM-grupper som förvaltar de italienskspråkiga tematiska diskussionsgrupperna,
3. utarbeta ett direktiv som definierar en så kallad authority och därmed ge rättslig säkerhet och säkerställa att de grundläggande bestämmelserna följs?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Martin Bangemann

(29 juni 1998)

Kommissionen anser sig inte ha någon behörighet i denna fråga.

(98/C 386/208)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1641/98**från Riccardo Nencini (PSE) till kommissionen**

(18 maj 1998)

Ämne: Miljökonsekvenser

Avtalet mellan det statligt ägda företaget Monopoli di Stato (AMS) och bolaget Solvay om utvinning av en saltfyndighet i Volterra (Pisa) kan visa sig innebära en miljökatastrof. De underliggande jordlagren (linser av stensalt och lera) töms och de överliggande jordlagren rasar ihop, stora volymer vatten tas ut från Cecinafloden, vilket innebär att fyra kilometer av floden torrläggs under tre till fyra månader varje år, med allt vad det medför, och vattnet från brytningen släpps ut i havet.

Dessutom har man redan konstaterat att grundvattennivån har sjunkit, och att grundvattnet är förorenat med natriumklorid, vilket får konsekvenser för jordbruket.

För närvarande utvinns Solvay cirka 1 800 ton per år på en yta på 378 hektar, men enligt avtalet har Solvay rätt till brytning på samtliga tre AMS-koncessioner som sammanlagt omfattar cirka 1 726 hektar och 2 miljoner ton per år, vilket kan innebära att resursen sinar om några tiotal år.

Kan kommissionen kontrollera ovanstående, och eventuellt också undersöka om avtalet strider mot gemenskapslagstiftningen?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(17 juni 1998)

I överensstämmelse med kommissionens uppdrag att säkerställa att gemenskapens lagstiftning efterlevs i enlighet med artikel 155 i EG-fördraget, får kommissionen ingripa endast om det rör sig om bestämmelser i gemenskapslagstiftningen.

Mot bakgrund av parlamentsledamotens ofullständiga information kan kommissionen inte avgöra vilka bestämmelser i gemenskapslagstiftningen det rör sig om i det aktuella fallet.

Av ovanstående anledning uppmanar kommissionen parlamentsledamoten att ange vilka bestämmelser i gemenskapslagstiftningen som är relevanta i detta fall och mer detaljerat beskriva de faktiska omständigheter som tycks vara relevanta för gemenskapslagstiftningen.

(98/C 386/209)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1654/98

från Karl Habsburg-Lothringen (PPE) till kommissionen

(18 maj 1998)

Ämne: Allmänt uttagningsprov KOM/A/8/98, KOM/A/9/98, KOM/A/10/98, KOM/A/11/98 och KOM/A/12/98

För första gången sedan 1993 ordnar kommissionen nu ett allmänt uttagningsprov för kategori A8 (högskoleutbildade som tagit examen efter den 4 maj 1995 och inte har någon yrkeserfarenhet) och för kategori A7/A6 (högskoleutbildade med tre års yrkeserfarenhet).

Målgrupp för detta uttagningsprov är alltså högskoleutbildade från medlemsstaterna med ingen eller ringa yrkeserfarenhet.

Är kommissionen medveten om att man genom att fastställa dessa krav utesluter många potentiella kandidater från Österrike och andra medlemsstater? Detta gäller särskilt högskoleutbildade som avslutat sina studier omedelbart före den 4 maj 1995, men som på grund av hög arbetslöshet bland unga akademiker i Europa, fullgörande av värnplikt eller andra orsaker inte har haft möjlighet att skaffa sig den yrkeserfarenhet som krävs för uttagningsprovet för kategori A7/A6.

Hur motiverar kommissionen fastställandet av dessa krav, särskilt att man begränsar deltagandet i uttagningsprov för A8 genom att införa ett bestämt datum?

Har kommissionen för avsikt att upphäva detta krav för pågående och kommande uttagningsprov och att förlänga tidsfristen för att lämna in ansökan till uttagningsprov KOM/A/8/98 och KOM/A/11/98 i enlighet med detta?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(4 juni 1998)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga P-1350/98 från Ernesto Caccavale ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 117.

(98/C 386/210)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1660/98
från Rainer Wieland (PPE) till kommissionen
(29 maj 1998)

Ämne: Kostnader för det parlamentariska systemet

Sektor IV vid den tyska förbundsdagens forskningsavdelning lade den 24 februari 1998 fram en rapport (registreringsnummer WFIV-4/98) om kostnaderna för det parlamentariska systemet i USA och i Tyskland.

Känner kommissionen till denna rapport?

Håller kommissionen med om rapportens slutsatser?

Har kommissionen någon möjlighet att göra en jämförelse mellan kostnaderna för de parlamentariska systemen i unionens medlemsstater och kostnaderna för det parlamentariska systemet i EU — dels med, dels utan språkavdelningarna — med hjälp av de siffror som finns från och med budgetåret 1993?

Om ja, hur ser denna jämförelse ut?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(12 juni 1998)

Vid utförandet av de uppgifter som kommissionen åläggs enligt fördragen erhåller den inte några upplysningar av den art som efterfrågas. Kommissionen kan därför tyvärr inte besvara frågan.

(98/C 386/211)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1671/98
från Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen
(29 maj 1998)

Ämne: RAI International och skydd av mångsidig information

För att kunna sända program och information till italienska medborgare bosatta i utlandet, har den italienska statliga televisionen sedan många år en enhet kallad RAI International som sänder program på italienska. Urvalet görs i deras studio i Rom.

Ledaren för detta viktiga företag, som framstår som förmedlare av bilden av Italien i världen, är partipolitiker — tidigare informationsansvarig i före detta italienska kommunistpartiet — och har därför inte den neutrala inställning som måste vara en förutsättning för personer som innehar höga poster inom public service-företag.

De program som RAI International sänder är verkliga självförhärliganden av vänstern. Gamla filmer och program visas på bästa sändningstid medan nyheter och kulturprogram, som skulle vara av större värde för de utlandsboende, visas på annan sändningstid.

Den parlamentariska övervakningskommittén, som borde säkerställa att den information som förmedlas är opartisk, kan inte ingripa av den enkla anledningen att dessa program endast kan tas emot utomlands.

1. Kan kommissionen därför vidta åtgärder för att tillse att RAI, i egenskap av public service-företag, sänder oberoende och mångsidig information?
2. Kan den också vidta åtgärder för att få RAI International att respektera rätten till korrekt information för att skydda i utlandet bosatta italienska medborgare och garantera att den information de får är så objektiv, opartisk, oberoende och mångsidig som möjligt?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Marcelino Oreja*(10 juli 1998)*

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på hennes skriftliga fråga E-3899/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 187, 16.6.1998.

(98/C 386/212)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1692/98**från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen***(29 maj 1998)*

Ämne: Unionens nordliga dimension

Vid toppmötet i Luxemburg beslutade man att på Finlands initiativ föra upp unionens nordliga dimension på dagordningen. Hur ämnar kommissionen föra detta projekt vidare och med vilken tidsplan?

På vilket sätt beaktar förnyandet av unionens Tacis-program målsättningarna för den nordliga dimensionen när det gäller miljö-, säkerhets- och energifrågor samt det gränsöverskridande samarbetet?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar*(29 juni 1998)*

Kommissionen kommer, på uppmaning av Europeiska rådet i Luxemburg och Cardiff, att lägga fram en interimrapport vid Europeiska rådets möte i Wien i december 1998. Det förberedande arbetet har påbörjats.

Förberedelserna för en ny Tacis-förordning pågår också. I samband med dessa kommer kommissionen med säkerhet att överväga den nordliga dimensionens plats i det nya programmet.

(98/C 386/213)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1704/98**från Viviane Reding (PPE) till kommissionen***(29 maj 1998)*

Ämne: Social dialog inom sektorn post och telekommunikationer

I ett förslag till meddelande om anpassning och främjande av den sociala dialogen på gemenskapsnivå framgår det att Europeiska kommissionen har för avsikt att ersätta de gemensamma kommittéerna bestående av både arbetsgivare och fackföreningsrepresentanter från en viss bestämd sektor – i detta fall post och telekommunikationer – med en bredare organisation som skulle överskrida sektorsgränserna.

Kan kommissionen bekräfta dessa uppgifter?

Kan kommissionen förklara orsaken till att man rekommenderar att ett system avskaffas som – enligt arbetsgivare och fackföreningar – varit mycket framgångsrikt alltsedan starten (1994 för den gemensamma kommittén för post och telekommunikationer)?

Hur motiverar kommissionen inrättandet av en bredare organisation som samtidigt skall behandla problem som kan variera starkt från en sektor till en annan?

Varför planerar inte kommissionen att i stället upprätta andra gemensamma kommittéer inom andra sektorer mot bakgrund av de goda erfarenheter man har av det nuvarande systemet?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(3 juli 1998)*

Kommissionens meddelande "Anpassa och främja den sociala dialogen på gemenskapsnivå" ⁽¹⁾, som antogs den 20 maj 1998, innehåller inget förslag om att de gemensamma kommittéerna skulle ersättas med en bredare organisation. Kommissionen föreslår tvärtom att man skall bibehålla och även förstärka den sektoriella dimensionen inom ramen för de nya kommittéerna för en dialog på sektorsnivå.

Detta förslag syftar till att säkerställa att den sektoriella sociala dialogen blir effektivare och flexiblare samt att arbetsmarknadens parter får större ansvar i linje med principen om deras självständighet.

⁽¹⁾ KOM(98) 322.

(98/C 386/214)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1743/98**från Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) till kommissionen***(5 juni 1998)*

Ämne: Icke-konventionell medicin

Eftersom kommissionär Flynn i sitt tal inför Europaparlamentet den 28 maj 1997 om en harmonisering mellan medlemsstaterna av icke-konventionell medicinsk behandling angav att det generella systemet för erkännande av examensbevis, som varit i kraft flera år, redan garanterar fri rörlighet för personer som utövar medicinska yrken mellan medlemsstater som erkänner icke-konventionell medicin som en separat disciplin i förhållande till konventionell medicin, ber vi kommissionen tillhandahålla:

1. en uttömmande förteckning över de medlemsstater som erkänner att icke-konventionell medicin är en separat disciplin i förhållande till konventionell medicin,
2. förteckningar över och beteckning på och/eller beskrivning av, beroende på vad som är tillämpligt, examensbevis beträffande icke-konventionell medicin som erkänns i Europeiska unionens medlemsstater, vilket enligt det generella systemet för erkännande av examensbevis säkerställer fri rörlighet för de yrkesutövare som innehar sådana examensbevis,
3. lagstiftning som hänför sig till icke-konventionell medicin från de medlemsstater i Europeiska unionen som tillåter sådana behandlingsformer.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(28 juli 1998)*

Frågeställaren hänvisar till ordningen för erkännande av examensbevis, dvs. rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier ⁽¹⁾ och rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG ⁽²⁾. Denna ordning syftar inte till att harmonisera medlemsstaternas lagstiftning om yrken, utan medlemsstaterna har behörighet att själva fastställa utbildningen samt villkoren för tillträde till och utövning av dessa yrken. Det finns inga bestämmelser om att medlemsstaterna skall lämna in samtliga nationella lagar om reglerade yrken på de elva gemenskapsspråken. Dessa lagar ändras dessutom löpande i medlemsstaterna och de behöver inte lämnas in för att ordningen för erkännande av examensbevis skall fungera.

Ett uttömmande svar på frågorna skulle kräva långa och arbetsintensiva efterforskningar som kommissionen inte har möjlighet att genomföra.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992.

(98/C 386/215)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1755/98**från Richard Corbett (PSE) till kommissionen***(5 juni 1998)**Ämne:* Strejk bland kommissionens tjänstemän

Kan kommissionen bekräfta att dess personal strejkade den 30 april? Är det sant att denna strejk inte gällde något specifikt förslag, utan ett rådgivande dokument om vilket man sökte och välkomnade personalens åsikter? Anser kommissionen att en strejk är berättigad i ett sådant läge? Är den medveten om den effekt strejken fick på den allmänna opinionen, i synnerhet med tanke på valet av datum i direkt anslutning till en allmän helgdag vilket i själva verket gav personalen ett fyra dagar långt veckoslut? Vilket var utfallet av omröstningen om huruvida strejken skulle genomföras?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(29 juni 1998)*

En strejk genomfördes på kommissionens den 30 april 1998.

Orsaken till konflikten var ett diskussionsunderlag utan officiell status. Inget förslag angående tjänsteföreskrifterna hade lagts fram från kommissionen. Kommentarer till diskussionsunderlaget, som fanns tillgängligt via kommissionens intranät, välkomnades.

Eftersom strejken var riktad mot kommissionen avstår kommissionen från att kommentera om den anser strejken vara berättigad eller inte.

Strejken genomfördes i anslutning till en allmän helgdag och under den helg när Europeiska rådet fattade beslut om vilka länder som skulle delta i den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen. Vissa kritiska artiklar förekom i pressen angående personalfrågor inom kommissionen.

Beslutet om att genomföra strejken om förhandlingarna misslyckades röstades igenom vid ett personalmöte som organiserades av fackföreningarna. Efter vad kommissionen vet röstade en klar majoritet av den närvarande personalen igenom beslutet. Det exakta resultatet är däremot inte känt eftersom inga röstsedlar användes.

(98/C 386/216)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1769/98**från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen***(5 juni 1998)**Ämne:* Avloppsnät och biologisk rening i bostadsområdet Gamla Kavalla

Enligt kritik från avdelningen för Östra Makedonien vid den grekiska tekniska kammaren har dragandet av rör till avloppsbrunnar och pumpstationer i avloppsnätet för bostadsområdet Gamla Kavalla skett inom strandzonen, vilket strider mot den studie som angav att de skulle dras högre upp, på stabil mark och utanför strandområdet.

Mot bakgrund av att:

- projektet finansieras med gemenskapsanslag,
- anläggandet av avloppsnätet i strandzonen i ett bostadsområde som Gamla Kavalla som huvudsakligen består av sommarbostäder skapar miljöproblem och utestänger allmänheten från möjligheten att ha fri tillgång till strandområdet och badstranden,
- nätet står under ständig risk att utsättas för stormar (såsom inträffade under vintern 1996-1997 då en del av rörledningen slets bort i en storm),

skulle kommissionen kunna utreda frågan och undersöka om det i anläggandet av ovannämnda byggnadsverk finns några motsättningar mellan de platser som anges i studien och platserna för anläggandet och om så är fallet, avser kommissionen att begära klargöranden från de ansvariga grekiska myndigheterna

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Monika Wulf-Mathies

(24 juni 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/217)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1771/98

från Roger Barton (PSE) till kommissionen

(5 juni 1998)

Ämne: Belgiens förbud mot användning av öppna trehjuliga motorfordon på motor- och landsväg

Belgiska myndigheter har infört förbud för öppna trehjuliga fordon att färdas på motor- och landsväg trots att denna typ av fordon omfattas av bestämmelserna för den inre marknaden.

Har de belgiska myndigheterna informerat kommissionen om orsakerna och motiveringen till detta beslut, särskilt med hänsyn till att dessa fordon ofta används av rörelsehindrade och att principen om fri rörlighet skall respekteras?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Neil Kinnock

(10 juli 1998)

Kommissionen har uppmanat den berörda medlemsstaten att inkomma med uppgifter om de förhållanden som påtalas av ledamoten. Den avser att meddela honom resultatet av efterfrågningarna.

(98/C 386/218)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1772/98

från Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR) till kommissionen

(5 juni 1998)

Ämne: Icke-konventionell medicin

I sitt tal inför Europaparlamentet om harmonisering av utövandet av icke-konventionell medicin i medlemsstaterna påpekade kommissionsledamot Flynn att det generella systemet med erkännande av examensbevis, som varit i kraft under flera år, redan nu garanterar fri rörlighet för yrkesutövare på det medicinska området i de medlemsstater där icke-konventionell medicin har erkänts som en självständig vetenskap vid sidan av den traditionella läkekonsten. Därför uppmanar vi nu kommissionen att lägga fram följande:

1. En uttömmande förteckning över de medlemsstater som erkänner icke-konventionell medicin som en självständig vetenskap vid sidan av den traditionella läkekonsten.
2. Förteckningar över, beteckning och/eller i förekommande fall beskrivning på examensbevis inom icke-konventionell medicin som erkänns i EU:s medlemsstater och som i enlighet med systemet om erkännande av examensbevis garanterar fri rörlighet för innehavarna av berörda examensbevis.
3. Lagstiftningen gällande icke-konventionell medicin i medlemsstater där dessa medicinska grenar har erkänts.

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Mario Monti*(29 juli 1998)*

Kommissionen konstaterar att denna fråga är densamma som skriftlig fråga E-1743/98 som ställts av ledamoten.

Kommissionen hänvisar således ledamoten till det svar som redan lämnats ⁽¹⁾ på denna fråga.

⁽¹⁾ Se s. 156.

(98/C 386/219)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1780/98**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(11 juni 1998)*

Ämne: Turkiet förhindrar val av armenisk patriark i Istanbul

Den 17 maj 1998 hade fastställts som dagen för val av armenisk patriark i Istanbul, efter det att patriarken Karekin avlidit i början av året. De turkiska myndigheterna förbjöd dock detta val och sköt upp det på obestämd tid.

Detta agerande strider mot bestämmelserna i FN-stadgan, men även mot Lausannefördraget som Turkiet har skrivit under och som föreskriver att de turkiska myndigheterna inte skall blanda sig i den armeniska kyrkans verksamhet och att alla kristna minoriteter som bor på turkiskt territorium är skyddade. Men detta är något som förvisso aldrig har skett, tvärtom har Turkiet metodiskt gått in för att driva ut alla kristna (greker, armenier och andra) som vägrar att överge sina fädernesjord.

Jag skulle vilja veta vilken officiell inställning Europeiska kommissionen har och på vilket sätt den avser att reagera i denna fråga som uppenbarligen handlar om en överträdelse (för femtielfte gången) av de kristna minoriteternas religiösa rättigheter i Turkiet — ett land som insisterar på att bli medlem i EU men som fortsätter att tillämpa samma tillvägagångssätt som i totalitära stater.

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar*(16 juli 1998)*

Kommissionen fäster särskild vikt vid att situationen beträffande de mänskliga rättigheterna och fullföljandet av demokratiseringsprocessen i Turkiet förbättras för att förbindelserna mellan EU och Turkiet skall kunna utvecklas.

Vid Europeiska rådets möte i Luxemburg, som ägde rum i december 1997, erinrade Europeiska unionen om att en förutsättning för att banden mellan Turkiet och EU skall kunna stärkas är att de politiska och ekonomiska reformer som Turkiet inlett, bl.a. i fråga om anpassningen av de normer och den praxis som gäller beträffande de mänskliga rättigheterna i EU, fullföljs. Europeiska rådet tillade att en förstärkning av banden även förutsätter att minoriteterna respekteras och skyddas. Det sistnämnda gäller givetvis även den armeniska minoriteten, för vilken valet av dess patriark är en viktig faktor för dess organisation.

Trots Ankaras beslut att tillfälligt ställa in all politisk dialog med EU avser kommissionen att fortsätta meddela sina turkiska samtalspartners EU:s uppfattning i dessa frågor.

(98/C 386/220)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1784/98**från Concepción Ferrer (PPE) till kommissionen**

(11 juni 1998)

Ämne: Situationen i Bosnien-Hercegovina

Europaparlamentet har tidigare ansett det vara absolut nödvändigt att utbilda lärare och undervisningspersonal med förmåga att hjälpa barnen i Bosnien-Hercegovina att övervinna krigets följder, och även framhållit att EU bör finansiera program för fredsfostran i syfte att främja tolerans mellan folken i denna region.

För närvarande främjar skolsystemet i Bosnien-Hercegovina i första hand en åtskillnad mellan de existerande minoriteterna i olika klasser och skapar på detta sätt en segregeringsmekanism som gör det omöjligt att lägga ens en minsta grund till samlevnad som skulle basera sig på tolerans och respekt.

Känner kommissionen till denna situation? Har kommissionen genomfört någon konkret åtgärd till förmån för fredsfostran i före detta Jugoslavien?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(10 juli 1998)

Kommissionen följer mycket uppmärksamt utbildningssituationen i Bosnien-Hercegovina. Kommissionen ser till att det inte skapas segregeringsmekanismer i något av dess program.

Programmet Phare VET 97, som nyligen har genomförts, har t.ex. huvudsakligen till syfte att främja tolerans mellan olika folkslag i regionen. Syftet med de tre beståndsdelarna i projektet ("institutionsuppbyggnad", utarbetande av kursplaner och särskilda utbildningsåtgärder) är att skapa en förbindelse mellan de olika enheterna i utbildningssystemet och att skapa förtroende mellan lärarna. Dessutom har man genom programmet Pre Tempus, som gäller högre utbildning, lyckats få universitetsrektorerna för de tre grupperna att sammanträda regelbundet, och deltagarna i Bosnien-Hercegovina betraktar programmet som en referenspunkt.

(98/C 386/221)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1790/98**från Viviane Reding (PPE) till kommissionen**

(11 juni 1998)

Ämne: Uppskjutande av förbudet mot djurförsök

Med beaktande av att direktiv 93/35/EEG ⁽¹⁾ stadgar om avskaffande av djurförsöken inom kosmetikaindustrin och fastställer att sådana försök från och med den 1 januari 1998 skall ersättas med alternativa test,

med beaktande av att vissa av Europeiska unionens medlemsstater (Nederländerna, Tyskland) har infört detta förbud, medan de flesta inte har gjort det,

med beaktande av att kosmetikaindustrin redan har tillgång till tusentals ämnen som testats på djur,

med beaktande av att det finns alternativ till de flesta, ofta grymma test på levande varelser, men att dessa inte används, och med beaktande av att forskningen för att finna nya alternativa test endast får obetydligt stöd,

med beaktande av att kommissionen ännu inte tagit några initiativ om det utlovade direktivet om förbud mot djurförsök med färdiga kosmetiska produkter,

väcks frågan om varför kommissionen skjuter upp tillämpningen av det förbud som enligt direktivet skulle träda i kraft år 1998. Har handelspolitiken enligt kommissionen företrädare framför djurskyddet? På vilka grunder skjuter kommissionen ständigt upp detta förbud?

⁽¹⁾ EGT L 151, 23.6.1993, s. 32.

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar*(15 juli 1998)*

Genom kommissionens direktiv 97/18/EG av den 17 april 1997 om att skjuta upp det datum efter vilket det skall vara förbjudet att i djurförsök utprova beståndsdelar och sammansättningar av beståndsdelar som ingår i kosmetiska produkter ⁽¹⁾ har det ursprungliga datumet 1 januari 1998 som fastställts i rådets direktiv 93/35/EEG av den 14 juni 1993 skjutits upp till den 30 juni 2000. Detta gjordes i syfte att skydda folkhälsan och på grund av att det, även om det har gjorts stora framsteg inom forskningen om alternativa försöksmetoder, ännu inte finns några vetenskapligt validerade alternativa metoder som ingår i de riktlinjer som antagits av OECD.

I direktiv 97/18/EG fastställs att uppskjutandet av datumet inte skall hindra att man där så är möjligt, bland annat med hjälp av s.k. screening tests, bidrar till att minska antalet djurförsök och djurens lidande, samt vidtar alla tänkbara åtgärder för att främja forskningen, exempelvis inom Fjärde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.

Alla åtgärder som vidtas i fråga om förbud mot djurförsök, och i synnerhet rättsliga åtgärder, måste vara förenliga med internationella åtaganden och reglerna för internationell handel, t.ex. Världshandelsorganisationens (WTO) regler.

Sedan april 1997 har framsteg gjorts, och alternativa metoder har validerats inom områdena fototoxicitet och frätskador. Kommissionen måste dock enligt artikel 4.1 i direktiv 93/35/EEG konsultera Vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter avsedda för konsumenter. I fråga om färdiga kosmetiska produkter kan djurförsök i allmänhet undvikas, vilket också sker i stor utsträckning.

De framsteg som gjorts under 1997 kommer att behandlas i den årsrapport för 1997 om utveckling, validering och rättsligt godkännande av alternativ till djurförsök inom kosmetikabranschen som kommissionen kommer att lägga fram inför Europaparlamentet och rådet inom en snar framtid.

Kommissionen hoppas att djurförsök kommer att kunna förbjudas i gemenskapen mycket snart i de fall där detta är möjligt utan att det innebär risker för folkhälsan. Kommissionen har för avsikt att föreslå Europaparlamentet och rådet att ändra direktivet om kosmetikaproducter i denna riktning.

⁽¹⁾ EGT L 114, 1.5.1997.

(98/C 386/222)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1801/98**från Daniela Raschhofer (NI) till kommissionen***(11 juni 1998)*

Ämne: EU-bidrag och ekonomiskt stöd

I olika publikationer och pressmeddelanden anför man fortsättningsvis olika siffror avseende Österrikes årliga bidrag till EU och de medel som landet får tillbaka genom de olika stödprogrammen. Av denna anledning ber jag kommissionen besvara följande frågor:

1. Hur stora var Österrikes bruttobidrag under 1996 och 1997?
2. Vilka kriterier kommer att ligga till grund för bidragen 1998?
3. Till vilket belopp uppgick de åtagandebemyndiganden som kommissionen öronmärkt för 1996 och 1997 och som kunde ha gått till Österrike?
4. Hur stora är de anslag som kommissionen godkänt för 1996 och 1997?
5. Vilka medel har Österrike reellt sett fått tillbaka från EU 1996 och 1997 (fördelade enligt stödområden och typ av stöd)?
6. Hur stor är den respektive skillnaden mellan åtagandebemyndigandena, det stöd som EU godkänt och de medel som Österrike reellt sett fått tillbaka under 1996 och 1997?

7. Vilka av de medel som Österrike inte utnyttjade under 1996 och 1997 kommer att förfalla och gå förlorade för landet?
8. Vilket ekonomiskt stöd har Österrike hittills ansökt om för 1998?
9. Vilket ekonomiskt stöd för 1998 har kommissionen hittills godkänt med avseende på Österrike?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Erkki Liikanen

(7 juli 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/223)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1813/98

från Luigi Vinci (GUE/NGL) och Lucio Manisco (GUE/NGL) till kommissionen

(11 juni 1998)

Ämne: Tillämpning av direktiv 91/686/EEG om farligt avfall

Artikel 3.2 i direktiv 91/689/EEG ⁽¹⁾ om farligt avfall fastställer, i enlighet med artikel 11.1 b i direktiv 75/442/EEG ⁽²⁾, att en medlemsstat i enlighet med artikel 10 i direktiv 75/442/EEG får frånga artikel 10 i det direktivet beträffande inrättningar och företag som återvinner avfall som omfattas av det här direktivet. Villkoren för beviljandet av tillstånd beskrivs i artikel 3.2 i direktiv 91/689/EEG. Artikel 3.4 i direktiv 91/689/EEG föreskriver att om en medlemsstat avser att utnyttja bestämmelserna i punkt 2 skall de regler som avses i den punkten meddelas kommissionen senast tre månader innan de träder i kraft. Kommissionen skall samråda med medlemsstaterna.

Mot bakgrund av dessa samråd skall kommissionen föreslå att reglerna slutgiltigt fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 18 i direktiv 75/442/EEG. Direktiv 83/189/EEG ⁽³⁾ har infört ett särskilt informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter.

1. Hur tolkar kommissionen ovan nämnda artikel 3.4? Om det har gått tre månader från det datum då bestämmelserna meddelades kommissionen, kan dessa då antas även om kommissionen fortfarande inte har beslutat om godkännande eller avslag av dessa bestämmelser?
2. Är det riktigt att Italien har meddelat kommissionen om förslag till tekniska föreskrifter för tillämpningen av förenklade förfaranden för återvinning av farligt och ofarligt avfall?
3. Vilket datum inlämnades detta meddelande vad gäller såväl skyldigheten enligt artikel 3.4 i direktiv 91/689/EEG som direktiv 83/189/EEG?
4. Känner kommissionen till om fristen för meddelande av ovan nämnda föreskrifter fortfarande gäller? Om inte, vilket datum löper denna frist ut enligt både direktiv 91/689/EEG och direktiv 83/189/EEG?

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(17 juli 1998)

I artikel 3.4 i direktiv 91/689/EG fastställs att efter utgången av den tremånadersperiod som anges i denna artikel kan de nationella bestämmelser som nämns i artikel 3.2 antas, även om kommissionen ännu inte antagit något beslut om att godkänna eller avslå dem. Om medlemsstaten efter tremånadersperiodens utgång antar bestämmelserna och kommissionen sedan inte godkänner dessa måste bestämmelserna ändras så att inget brott mot gemenskapslagstiftningen föreligger.

Italien har till kommissionen anmält förslag till bestämmelser för att tillämpa artiklarna 31-33 i Italiens dekret 22/1997 om avfall. Anmälan gjordes den 27 augusti 1997 enligt direktiv 83/189/EEG och den 17 oktober 1998 enligt direktiv 91/689/EEG. En kompletterande bilaga till förslaget anmälde enligt artikel 3.4 i direktiv 91/689/EEG den 12 februari 1998. Väntetiderna enligt direktiv 83/189/EEG och direktiv 91/689/EEG gick ut den 28 november 1997 respektive den 17 januari 1998. Vad gäller bilagan som anmälde den 12 februari 1998 gick väntetiden ut den 12 maj 1998.

(98/C 386/224)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1825/98

från Freddy Blak (PSE) till kommissionen

(11 juni 1998)

Ämne: Övervakning av anställda på Internet

Den senaste trenden bland företagsledare är program som helt oskyldigt saluförs som "rapporteringsverktyg". Reellt sett är det fråga om övervakningsprogram som gör det möjligt för chefen att hålla ett öga på varje enskild sida som de anställda besökt då de surfar på Internet. Programmen gör det även möjligt att följa med deras e-post. Så länge som företaget informerar medarbetarna om att de övervakas så är övervakningen laglig – även om informationen finns gömd i en tjock personalhandbok.

Anser kommissionen inte att det behövs etiska riktlinjer för övervakning av anställda på Internet?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(16 juli 1998)

Om företag installerar rapporteringsmekanismer för bearbetning av data som kan kopplas till individuella användare ger det upphov till frågor rörande dataskydd. Om e-postmeddelanden blir lästa kan det också ge upphov till sekretessfrågor, även om sekretessen inom ett företagsnät inte är skyddad på samma sätt som användningen av det allmänt tillgängliga telenätet. Dessa frågor regleras av nationell lagstiftning i enlighet med de gällande bestämmelserna i gemenskapens direktiv om dataskydd.

Medlemsstaterna kan också beakta dessa frågor i sin lagstiftning rörande relationen mellan arbetsgivare och arbetstagare.

I nuläget tycks det inte lämpligt att på europeisk nivå fastställa mer detaljerade regler om hur företag skall hantera dessa frågor. Kommissionen välkomnar emellertid om man vid de företag där dessa frågor kommer upp diskuterar praktiska lösningar med sina anställda eller deras företrädare.

(98/C 386/225)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1884/98

från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen

(16 juni 1998)

Ämne: Små och medelstora företag

I rapporten från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om samordningen av stödåtgärder för små och medelstora företag och hantverksföretag 1997, KOM(97) 0610, s. 29 står det att kommittén för handel och distribution förnyades och omorganiserades 1997.

Kan kommissionen ge information om denna omorganisation och om de viktigaste förändringarna?

Svar avgivet av Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(17 juli 1998)

Kommittén för handel och distribution, inrättad genom kommissionens beslut 81/428/EEG av den 20 maj 1981 ⁽¹⁾, är ett rådgivande organ som består av företagare och är underställt kommissionen. Ett antal åtgärder har vidtagits för att omorganisera arbetet och på så sätt förbättra kommitténs effektivitet.

Endast fullvärdiga kommittéledamöter får nu delta i kommitténs sammanträden, detta för att diskussionerna skall bli mer företagarinriktade. För att handelns intresseorganisationer fortfarande skall vara knutna till arbetet anordnas, utöver kommitténs sammanträden, en årlig konferens för kommittén. Ansvarig kommissionär deltar vid denna konferens liksom företrädare för andra EU-institutioner, däribland parlamentet.

Medlemmarna i kommitténs arbetsgrupper väljs nu i högre grad på grundval av sina kunskaper på de områden som behandlas och inte bara på grundval av sitt intresse för ämnet i fråga. Detta samt det förhållandet att arbetsgrupperna nu är mindre har ökat kommitténs effektivitet. Kommitténs yttranden förbereds och röstas igenom snabbare, varvid ett skriftligt förfarande tillämpas. Yttrandena meddelas både kommissionen, ansvariga vid berörda myndigheter i medlemsstaterna och sakkunniga representanter för medlemsstaternas regeringar. Enligt planerna skall dokument som utarbetas av kommittén spridas till fler mottagare, bl.a. via Internet.

Informationsflödet mellan kommissionen och kommittéledamöterna har förbättrats genom att man nu använder e-post. Detta bidrar också till att förbättra kommunikationsflödet mellan kommittéledamöterna och berörda intresseorganisationer och deras medlemmar.

⁽¹⁾ EGT L 165, 23.6.1981.

(98/C 386/226)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1891/98

från Jean-Claude Pasty (UPE) till kommissionen

(9 juni 1998)

Ämne: Löner och ersättningar till ledamöterna av gemenskapens institutioner

Kan kommissionen för att bemöta önskemålen om öppenhet vad beträffar löner och ersättningar till ledamöterna av Europeiska unionens institutioner, som så många gånger uttryckts i olika europeiska medier, i sin helhet tillkännage beloppen för brutto- och nettolöner, skatter samt de ersättningar som är knutna till tjänsten för ledamöterna av kommissionen, domarna vid domstolen, ledamöterna av revisionsrätten samt domarna vid förstainstansrätten?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar

(22 juli 1998)

Parlamentsledamoten har frågor om löner och ersättningar till ledamöter vid Europeiska unionens institutioner. Kommissionen kan svara för egen del, men avböjer att besvara frågan på de andra självständiga institutionernas vägnar.

Kommissionsledamöternas löner och ersättningar är kopplade till lönerna och ersättningarna för kommissionens tjänstemän, som fastställs i tjänsteföreskrifterna, senast ändrade genom rådets förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 2591/97 av den 18 december 1997 ⁽¹⁾ om anpassning med verkan från och med den 1 juli 1997 av löner och pensioner till tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna och de korrigeringskoefficienter som tillämpas på dessa löner och pensioner.

Kommissionsledamöternas lön består av följande delar:

- En grundlön.

Kommissionsledamöternas grundlön är lika med 112,5 % av grundlönen för en tjänsteman i lönegrad A1/6 och uppgår till 617 756 belgiska franc. För kommissionens ordförande och två vice ordförande är grundmånadslönen 138 % respektive 125 % av lönen för en tjänsteman i A1/6.

Kommissionsledamöterna betalar skatt enligt en progressiv skatteskala på sin grundlön med en högsta marginalskattesats på 45 %. Dessutom betalar de en tillfällig avgift på 5,83 % på delar av lönen. Det är samma skatter och avgifter som enligt tjänsteföreskrifterna gäller för kommissionens tjänstemän och de går till EU-budgeten. Dessutom dras en avgift på 1,8 % för sjuk- och olycksfallsförsäkring av på lönen.

- Ett bostadstillägg på 15 % av grundlönen.

Kommissionsledamöterna är inte berättigade till det utlandstillägg på 16 % av grundlönen som andra tjänstemän i kommissionen som arbetar utomlands erhåller.

- Ett månatligt representationstillägg på 24 515 belgiska franc.

Övriga ersättningar är de samma som utgår till tjänstemän vid kommissionen enligt tjänsteföreskrifterna. Ett exemplar av föreskrifterna kommer att sändas direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

Sammantaget kan månadslönen netto för en ledamot av kommissionen beräknas till 513 410 belgiska franc. Beloppet kan variera beroende på hushålls- och barntillägg.

(¹) EGT L 351, 23.12.1997.

(98/C 386/227)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1904/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen

(16 juni 1998)

Ämne: Europeiska unionen och Helms-Burtonlagen

Förhandlingar har nyligen förts mellan Europeiska unionen och Förenta staterna om de extraterritoriella följderna av Helms-Burtonlagen. Har man uppnått en lösning om ett totalt upphävande av de extraterritoriella lagar som Förenta staterna stadgat om eller gäller överenskommelsen endast att Europeiska unionen tillfälligt inte berörs av följderna av de nämnda lagarna?

(98/C 386/228)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1905/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen

(16 juni 1998)

Ämne: Avtalet mellan Förenta staterna och EU om Helms-Burtonlagen

Ett avtal mellan ordförandeskapet för Europeiska unionen, kommissionen och Förenta staternas president offentliggjordes den 18 maj 1998. Innebär detta att gällande bestämmelser i Helms-Burtonlagen trots avtalet kommer att införlivas i gemenskapens lagstiftning?

Anser kommissionen att detta avtal garanterar full nationell suveränitet för samtliga medlemsstater i Europeiska unionen?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-1904/98 och E-1905/98
ingivna av Sir Leon Brittan för kommissionen**

(16 juli 1998)

Kommissionen ber att få hänvisa frågeställaren till det gemensamma svaret på de skriftliga frågorna E-1343/98 och E-1344/98, ställda av José Salafranca Sanchez-Neyra ⁽¹⁾, samt till svaret på den muntliga frågan H-573/98, ställd av Pedro Marset Campos ⁽²⁾ under frågestunden under Europaparlamentets sammanträdesperiod i juni 1998. I dessa svar kan frågeställaren finna en utförlig redogörelse för huvudpunkterna i det avtal som träffades mellan gemenskapen och Förenta staterna vid toppmötet i London den 18 maj 1998. Avtalet är en pakettlösning och ger reella utsikter att nå en varaktig lösning på meningsskiljaktigheterna med Förenta staterna rörande Helms-Burton-lagen och lagen om sanktioner mot Iran och Libyen (Iran-Libya Sanctions Act) liksom rörande frågan om extraterritoriella sanktioner i allmänhet.

Oaktat detta avtal anser kommissionens fortfarande att de amerikanska lagarna strider mot internationell rätt. Gemenskapen har inte vid något tillfälle erkänt dessa lagar som rättsenliga. Kommissionen har förbehållit sig full rätt att återuppta det ärende som är anhängigt i Världshandelsorganisationen för den händelse någon åtgärd med stöd av dessa lagar vidtas gentemot gemenskapsmedborgare eller företag från gemenskapen. Avtalet är av politisk art och innebär inte att de rättsvidriga bestämmelserna i de amerikanska lagarna tillerkänns någon form av giltighet.

Ett fullständigt genomförande av avtalet som träffades mellan gemenskapen och Förenta staterna vid toppmötet i London den 18 maj 1998 är beroende av stöd i den amerikanska kongressen. Avtalet innehåller inslag som kan utgöra en grund för en varaktig neutralisering av Helms-Burton-lagen och för att undvika att liknande lagstiftning antas i framtiden. Men såväl gemenskapen och medlemsstaterna som Förenta staterna måste tillämpa avtalet så fort den i avdelning IV i Helms-Burton-lagen föreskrivna befogenheten för presidenten att meddela undantag har antagits och börjat utövas.

Medlemsstaternas suveränitet garanteras till fullo i avtalet. Enligt överenskommelsen om regler för investeringar i olovligt exproprierade tillgångar skall medlemsstaterna, och närmare bestämt de organ i medlemsstaterna som har ansvar för statens handelsstöd, tillämpa större delen av de överenskomna reglerna. Beträffande länder som företagit upprepade expropriationer, inbegripet Kuba, har kommissionen gått med på att vara särskilt vaksam vid bedömningen av möjligheterna att tillhandahålla statligt handelsstöd.

Befintliga investeringar påverkas inte av reglerna och det kommer inte att råda något förbud mot framtida investeringar i tillgångar som exproprierats tidigare, t. ex. i Kuba. Det kommer dock att råda vissa begränsningar rörande statligt stöd vid sådana investeringar.

⁽¹⁾ Se s. 115.

⁽²⁾ Europaparlamentets debatter (juni 1998).

(98/C 386/229)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1915/98

från Jean-Antoine Giansily (UPE) till kommissionen

(9 juni 1998)

Ämne: Genomförandet av 1998 års budget

Vid andra behandlingen av förslaget till budget för år 1998 antog Europaparlamentet den 18 december 1997 ändringsförslag nr. 1 om institutionernas administrativa anslag — kapitel A 11 — Personal i aktiv tjänst, vilket föreskrev att i kolumnen "varav fasta tjänster i Försörjningsbyrån" lägga följande text till fotnot 4 i slutet av sidan: "Tjänsten som biträdande generaldirektör för Försörjningsbyrån skall innehas av en tjänsteman i lönegrad A3 som utnämns till biträdande generaldirektör i enlighet med artikel 53 i Euratomfördraget".

Med uppgift att verkställa den budgetansvariga myndighetens beslut, kan kommissionen ange vilket datum den officiellt gjorde denna utnämning?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(8 juli 1998)*

Tjänsten som biträdande generaldirektör föreskrivs som sagt av kapitel VI artikel 53 i Euratomfördraget, där det fastställs att "byrån skall stå under tillsyn av kommissionen; denna skall /.../ utse dess generaldirektör och biträdande generaldirektör."

Kommissionen noterar att sedan undertecknandet av Euratomfördraget har byråns roll minskats till en punkt där personalstyrkan inte omfattar fler än tjugofyra anställda, varav åtta i kategori A.

Den biträdande generaldirektörens tjänst förutsågs aldrig i organisationsplanen och måste först skapas innan kommissionen kan tillsätta den.

Hitintills har kommissionen inte utfört någon sådan ändring i byråns organisationsplan.

(98/C 386/230)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1916/98**från Astrid Thors (ELDR) till kommissionen***(9 juni 1998)*

Ämne: Konkurrensfrågor med tanke på elektroniska och andra betalningssätt

Med beaktande av den snabba utvecklingen av betalningsmedel, inklusive kort och elektroniska betalningsmedel, när kommer kommissionen att ta ställning till frågan om huruvida konkurrenssituationen är tillfredsställande mellan de företag som erbjuder kreditkort eller betalningsförmedlingstjänster?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(8 juli 1998)*

Kommissionen håller för närvarande på att slutföra en granskning av reglerna för två stora internationella kreditkortssystem i syfte att kontrollera deras förenlighet med gemenskapslagstiftningen. Dessa regler anmälades till kommissionen för att erhålla ett icke-ingripandebesked eller ett undantag enligt artikel 85 i EG-fördraget. Utöver dessa anmälningar granskar kommissionen också flera formella och informella klagomål, i synnerhet det klagomål som den europeiska detaljistorganisationen Eurocommerce inkommit med och som riktar sig mot en eller flera delar av dessa internationella kreditkortssystem.

Kommissionen hoppas fatta ett formellt beslut i dessa två ärenden under den andra halvan av 1998. När kommissionen har uttryckt sin syn på dessa pågående enskilda ärenden avser den kort därefter att offentliggöra ett tillkännagivande i vilket dess ståndpunkt beträffande de viktigaste konkurrensfrågorna när det gäller betalkortssystem kommer att klargöras i ett mer allmänt sammanhang.

(98/C 386/231)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1941/98**från Lyndon Harrison (PSE) till kommissionen***(11 juni 1998)*

Ämne: Helgdagar

Det finns endast 50 dagar om året då hela den inre marknaden fungerar utan avbrott av någon nationell helgdag. Kan kommissionen ange på vilket sätt den eventuellt skulle kunna förbättra situationen för näringslivet genom att genomföra en bättre spridning av helgdagarna inom EU?

Samtycker kommissionen till att dessa åtgärder inte bör leda till att antalet helgdagar som de europeiska arbetstagarna för närvarande förfogar över minskas?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer*(15 juli 1998)*

Det ligger utanför kommissionens behörighet att behandla denna fråga, som handläggs uteslutande av berörda nationella myndigheter.

(98/C 386/232)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2036/98**från Klaus Hänsch (PSE) till kommissionen***(7 juli 1998)*

Ämne: EU:s stöd till Duisburg, Nordrhein-Westfalen

Kommissionen anmodas informera om följande vad gäller tilldelning av EU:s stöd till staden Duisburg i Nordrhein-Westfalen:

1. Vilken summa har Duisburg erhållit sedan 1994 av EU:s strukturstöd och på vilket sätt fördelades medlen ur de olika fonderna respektive gemenskapsprogrammen och -initiativen? Vilka EU-medel har tilldelats pilotprojekt, åtgärder eller — i form av direkta stöd — universitet, forskningsinrättningar, företag och andra mottagare enligt andra budgetposter?
2. Hur många arbetsplatser har skapats eller bibehållts med hjälp av dessa medel?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer*(6 juli 1998)*

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/233)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2040/98**från Klaus Hänsch (PSE) till kommissionen***(7 juli 1998)*

Ämne: EU:s stöd till Remscheid, Nordrhein-Westfalen

Kommissionen anmodas informera om följande vad gäller tilldelning av EU:s stöd till staden Remscheid i Nordrhein-Westfalen:

1. Vilken summa har Remscheid erhållit sedan 1994 av EU:s strukturstöd och på vilket sätt fördelades medlen ur de olika fonderna respektive gemenskapsprogrammen och -initiativen? Vilka EU-medel har tilldelats pilotprojekt, åtgärder eller — i form av direkta stöd — universitet, forskningsinrättningar, företag och andra mottagare enligt andra budgetposter?
2. Hur många arbetsplatser har skapats eller bibehållts med hjälp av dessa medel?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer*(6 juli 1998)*

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/234)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2041/98
från Klaus Hänsch (PSE) till kommissionen
(7 juli 1998)

Ämne: EU:s stöd till Solingen, Nordrhein-Westfalen

Kommissionen anmodas informera om följande vad gäller tilldelning av EU:s stöd till staden Solingen i Nordrhein-Westfalen:

1. Vilken summa har Solingen erhållit sedan 1994 av EU:s strukturstöd och på vilket sätt fördelades medlen ur de olika fonderna respektive gemenskapsprogrammen och -initiativen? Vilka EU-medel har tilldelats pilotprojekt, åtgärder eller — i form av direkta stöd — universitet, forskningsinrättningar, företag och andra mottagare enligt andra budgetposter?
2. Hur många arbetsplatser har skapats eller bibehållts med hjälp av dessa medel?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Jacques Santer

(6 juli 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/235)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2054/98
från Felipe Camisón Asensio (PPE) till kommissionen
(7 juli 1998)

Ämne: Graden av tillämpning av gemenskapens regelverk i de olika medlemsstaterna

Med hänvisning till jämförelser mellan uppgifter från 1997 och 1996 skulle jag vilja att kommissionen informerade om följande: Hur snabbt införlivar medlemsstaterna direktiven och hur många motiverade yttranden och åtal väcks vid EG-domstolen för var och en av de femton medlemsstaterna?

Vilka sektorer har oftast berörts av kommissionens åtgärder?

Svar från Jacques Santer på kommissionens vägnar

(16 juli 1998)

Kommissionen hänvisar parlamentsledamoten till den femtonde årsrapporten om kontrollen av gemenskapsrättsens tillämpning ⁽¹⁾, som översändes till parlamentet den 27 maj 1998. Rapporten innehåller alla de upplysningar som efterfrågas.

⁽¹⁾ KOM(98) 317 slutlig.

(98/C 386/236)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2095/98
från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen
(30 juni 1998)

Ämne: Utländska universitet i Grekland

I Grekland finns något som kallas Centrum för fria studier, och dessa samarbetar med utländska universitet i Europeiska unionens medlemsstater. De som är inskrivna vid dessa centrum studerar först i Grekland och

avlägger vanligen slutstudierna, under sitt sista studieår, vid något utländskt universitet, som sedan utfärdar beviset över examen och avslutade studier. Men — på grund av konstitutionella bestämmelser som förbjuder att privata universitet grundas i Grekland — erkänns inte dessa examina. Detta bekräftades nyligen genom ett beslut i högsta förvaltningsdomstolen.

På grund av den förvirring som uppstått, ber jag kommissionen klarlägga följande:

1. Faller inte frågor som rör utbildning, i synnerhet sådana som rör allmän eller privat högre utbildning, inom ramarna för medlemsstaternas jurisdiktion?
2. Utgör inte det behöriga organet Dikatsas beslut, som grundar sig på den grekiska författningen och beslutet från högsta förvaltningsdomstolen, på detta sätt en del av gemenskapslagstiftningen om erkännande av examenstitlar och examensbevis?
3. Är dessa examina, som inte erkänns i Grekland, giltiga i de övriga länderna i Europeiska unionen, om universiteten finns upptagna i förteckningen i direktivet om jämförelse av examensbevis?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Edith Cresson

(16 juli 1998)

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.

(98/C 386/237)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2239/98

från Franco Malerba (PPE) till kommissionen

(10 juli 1998)

Ämne: Åtgärder för skydd mot risken för asteroidkrockar

Risken för att en stor asteroid krockar med jorden är liten, men den dokumenterade kartläggningen av mer än 150 kratrar orsakade av asteroider på platser på jorden som ligger över vattenytan samt det mycket stora antalet synliga kratrar på månen påminner oss om att sådana händelser inträffar kontinuerligt i den del av rymden där jorden kretsar. Om en stor asteroid (ca 10 km i diameter) krockade med jorden skulle det kunna leda till att flera levande arter utrotades, men om man långt i förväg kunde bestämma deras bana skulle det bli möjligt att motverka katastrofen och sannolikheten för att man skulle lyckas skulle vara ganska stor. Att upptäcka och kontrollera asteroider är emellertid inte lätt med tanke på att de är relativt små och följaktligen inte särskilt ljusstarka.

Den 20 mars 1996 godkände Europarådet Lorenzi-resolutionen 1080/96, i vilken Europas stater uppmanas att finansiera forskningen om hur jorden kan skyddas från asteroider inom ramen för internationellt samarbete.

I Europa finns det flera olika forskningscentrum där man studerar asteroider, men en ansökan om finansiering för forskning kring NEO (Near Earth Objects) som i januari 1997 lades fram för kommissionens GD XII fick avslag. I Förenta staterna däremot har det investerats 10 miljoner dollar i tre redan aktiva forskningsprogram: Spacewatch, Loneos och Neat.

Kan kommissionen ange hur den avser att bemöta denna globala asteroidrisk, vilka undersökningar och program den är villigt att stödja samt vilken typ av internationellt samarbete den avser att ge sig in i?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Edith Cresson

(8 september 1998)

Kommissionen hänvisar ledamoten till svar på skriftlig fråga E-1578/98 från Glyn Ford ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 150.

(98/C 386/238)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2294/98
från John McCartin (PPE) till kommissionen
(22 juli 1998)

Ämne: Priserna på griskött

Kan kommissionen säga vad det genomsnittliga marknadspris på griskött som betalades till jordbrukare i EU:s olika medlemsstater uppgick till förra månaden (eller den senaste månaden för vilken uppgifterna finns tillgängliga)?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Franz Fischler

(3 augusti 1998)

Kommissionen sänder direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat en tabell som innehåller de efterfrågade upplysningarna.

(98/C 386/239)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2315/98
från Riccardo Nencini (PSE) till kommissionen
(22 juli 1998)

Ämne: Statsstöd

Kooperativet IPT i Scarperia (Florens) ansökte om finansiering i enlighet med lag nr 49/85 (den så kallade Marcoralagen) i enlighet med vilken cirka 189 miljoner lire avsattes i juni 1997 (minimum), innan gemenskapens generaldirektorat 4 protesterade mot denna lag eftersom det ansåg att den innebar statsstöd.

I november 1997 fattade regeringen ett beslut om ändring av lag nr 49/85 i enlighet med de iakttagelser som gjorts av gemenskapsorganet. Det behöriga generaldirektoratets yttrande om detta regeringsbeslut har ännu inte bekantgjorts och det kan därför inte tas några snabba initiativ för att rädda över 500 tjänster. Kan kommissionen snarast och via sina egna organ bekantgöra yttrandet om detta beslut?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(3 augusti 1998)

Vid sitt veckosammanträde onsdagen den 15 juli 1998 beslutade kommissionen att inte resa invändningar mot stödet i fråga, nr 26/98 (lag 49/85 eller "legge Marcora").

(98/C 386/240)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2393/98
från John McCartin (PPE) till kommissionen
(27 juli 1998)

Ämne: Utvecklingsbistånd

Kan kommissionen tillhandahålla siffror på omfattningen av utvecklingsbistånd och livsmedelshjälp (både offentlig och privat) som de enskilda staterna i EU de tre senaste åren gett till utvecklingsländer?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av João de Deus Pinheiro*(8 september 1998)*

På grund av svarets längd, inräknat ett antal tabeller, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 386/241)

**SKRIFTLIG FRÅGA P-2520/98
från Hugh McMahon (PSE) till kommissionen***(28 juli 1998)*

Ämne: Projekt i Tarija, Bolivia

Kan kommissionen förse parlamentet med en aktuell uppdelning av finansieringen av projekten i Tarija, Bolivia i var och en av följande kategorier:

- förbättring av de ekonomiska möjligheterna att få tillgång till mat,
- förbättring av de praktiska möjligheterna att få tillgång till mat,
- förbättring av tillgången på mat?

Kan dessutom kommissionen informera parlamentet om de administrativa kostnaderna för projektet, inklusive personalkostnaderna för de åtta direktörerna under de senaste fyra åren och transportkostnaderna från Europa?

Svar avgivet på kommissionens vägnar av Manuel Marin*(25 augusti 1998)*

Kommissionen håller på att inhämta de upplysningar som behövs för att kunna besvara frågan. Den kommer att vidarebefordra dessa så snart som möjligt.
